

ΗΓΥΜΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 42/1951

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤ

Κρουίς Jaxxon

Δέν είναι πιά όνειρο..!

Τά μόνα Καταστήματα πού στηρίζονται στην εξέλιξι τής γυναικείας Μόδας σās προσφέρουν καί πάλι τή μοναδική εύκαιρία νά προμηθευθήτε ό,τι έκλεκτό παράγουν τά όμοιά των Μεγάλα Καταστήματα ΠΑΡΙΣΙΩΝ • ΛΟΝΔΙΝΟΥ • ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Μέ τό πρωτότυπο καί ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΚΠΤΩΣΕΩΝ ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΤΟΙΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ, ΤΑΓΙΕΡ, ΦΟΥΣΤΕΣ, ΜΠΛΟΥΖΕΣ, ΕΙΔΗ ΠΛΑΖ, ΝΥΛΟΝ, ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ, Κ.Α.Π.

ΑΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47

ΚΑΤΩΘΙ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

ΕΤΟΣ 2ον. ΑΡ. 42. 29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1951. ΤΙΜΗ 4.500

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ 15)ΘΗΜΕΡΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Διευθυντής Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ — 'Αρχισυντάκτης ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 1. — ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφωνον 36.762
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΡΗΓΑ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥ 1. — Τηλέφωνον 35.818

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίς
Οι πρώτες ψύχρες (Μόδα)	3
Τό Δεκαπενθέμερο (καλλιτεχνικές εκδηλώσεις)	4
Ματιές απ' τό Παράθυρο	5
"Ήξερα πώς θά γύριζες (διήγημα)	6
Τ' άνοιτιάτικα φορέματα (Μόδα)	7
"Η Δούκισσα του Ουίνδσωρ μαγειρεύει	8
Θυσία σέ ξόανο (αισθηματικός διάλογος)	9
"Ερωτική Σερενάτα (μυθιστόρημα)	10
"	11
"	12
Τζέφ Τσάντλερ (κινηματογραφικό)	13
Οί "Αμαζόνες (Ιστορικό)	14
"Η Μόδα στο μαυροπίνακα (Μόδα)	15
"Η «Γυναίκα» σās συμβουλεύει	16
"Ετοιμασθήτε για τό φθινόπωρο (πλεκτό)	17
"Η Μόδα του 1951—1952	18
"Η Μέλλουσα Μητέρα (γυμναστική)	19
"Ο "Ανδρας, ή Γυναίκα καί οι νόμοι	20
Τελευταία άγγλική μόδα	21
"Ο "Ερωτας στο Χόλλυγουντ	22
Τό Βελονάκι καί πάλι στη μόδα (κέντημα)	23
Τό Μαρτύριο τής Μαρίας (διήγημα)	24
"	25
"Από Αύγουστο χειμώνα	26
Κρυφή "Αγάπη (μυθιστόρημα)	27
"	28
"	29
"Η σελίδα μας για τή Μαγειρική	30
"Εσκιμό (πλεκτό)	31
Σύγχρονες "Ελληνίδες (Κούλα Πράτσικα)	32
"Εναρμονίσετε τό ζιλέ με τή φούστα	33
"	34
"	35
"Η όμορφιά του προσώπου καί του σώματος	36
Τρώτε φρούτα	37
"Η Γιαννιώτισσα	38
"	39
"Η αισθηματική σας σύμβουλος	40
"Ανδρικό Ζιλέ	41
Τό πρόγραμμα τής όμορφιάς	42
"Όλα για τό μπέμπη	43
Δυό ώραιες σελίδες για τά παιδιά σας	44
"	45
"Οδηγός τής Μητέρας	46
"	47
"Ερωτική έπιστολή στη σύζυγό του	48
Τί είναι καί πώς λειτουργούν οι άδένες	49
Πετσετάκι (κέντημα)	50
Είναι τό καλοκαίρι επικίνδυνο για τό φλέρτ;	51
"Ο Γυναικολόγος άπαντά	52
Μιά σύγχρονη νεράιδα (διήγημα)	53
Σολεντά (μυθιστόρημα)	54
"	55
Περνάτε εύχάριστα τήν ώρα σας	56
Τό φλέρτ αποτελεί παγίδα;	57
Περιμένοντας τή χαρούμενη μέρα (μόδα)	58
"	59
"Η Ντάμα Κούπα (Ιστορικό)	60
Σικ Ζακέτα (πλεκτό)	61
Θυέλλα (μυθιστόρημα)	62
Καί οι άνδρες φορούσαν κορσέδες	63
Ρόδινο Παλάτι (μυθιστόρημα)	64
"	65
Μιλούν τ' άστρα	66

1) Τανιέρ από μάλλινο σκωτσέζικο ύφασμα. "Έχει τήν φούστα έφαρμοστέ με μιά βαθεία σιδερωμένη πιάτα πίσω στη μέση. "Η Ζακέτα σφίγγεται στη μέση καί κλείνει με μιά δερμάτινη ζώνη. Τά "τρουά-κάσ" κιμονό μανίκια τής, τελειώνουν με μιά πάτ κουμπωτή.

2) "Ντέ πιέσ", πού αποτελείται από μάλλινη ίσια φούστα σέ σκούρο γόφωμα, με μιά πιάτα πίσω στη μέση, καί από ανοιχτόχρωμη μάλλινη ζακέτα με ζώνη από τό ίδιο ύφασμα. Σπολίδια τής ζακέτας είναι οι τέσσερις πάτ πού σχηματίζουν τσέπες — πολύ τής μόδας έφέτος — τό όρθιο στρουγγυλό γιακαδάκι, τά τέσσερα γιτά κουμπιά τής καί τά "τρουά-κάσ" με ρεθέρ μανίκια τής.

ΟΙ ΠΑΡΕΜΕΣ ΕΚΔΕΣΕΙΣ

Τὸ δεκαπενθήμερο

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

★ **Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ** καλλιτεχνική εκδήλωση που έγινε στις Πάτρας την τελευταία εβδομάδα του Ιουλίου υπήρξε η έκθεση έργων ζωγραφικής της κ. Υβόνης Κόλλα, συζύγου του γνωστού Έλληνα προέδρου της Χάγης της Ολλανδίας. Η έκθετη Έλληνα καλλιτέχνης παρουσίασε σειρά πινάκων, ιδίως τοπίων, που

Η ποιήτρια της Κρήτης Κατίνα Τσατσαρώνη.

είχαν τη σφραγίδα μιας πρωτότυπης τέχνης και το γνώρισμα των ιδιοτύπων των που έζησε και γνώρισε.

★ **Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ** τύπος αναφέρεται συχνά στις επιτυχίες που σημειώνει στις εκεί εμφανίσεις της ή Μακεδονίας καλλιτέχνες του πιάνου δις Βάσω Δεβετζή που από χρόνια τώρα βρίσκεται για σπουδές στο Παρίσι και άκουε μαθήματα κοντά στη γνωστή Γαλλίδα καθηγήτρια και καλλιτέχνη Μάρυκαρετ Λόγκ.

Η δις Δεβετζή άκουσσε πριν από λίγους μήνες στη σάλα Γκαβό σε συναυλία με την ορχήστρα Παντελόπου υπό την διεύθυνση του Αλμπέρ Βόλφ. Ο τύπος τότε έγραφε τα καλύτερα λόγια για την εμφάνισή της. Αργότερα είχε νέα μεγάλη επιτυχία με το γ' κοντσέρτο του Μπετόβεν υπό την διεύθυνση του μαέστρου Σουτώ. Τέλος στο «Παλί ντε Σαγιώ» έπαιξε προ εβδόμαδων το κοντσέρτο Μπάχ, με τον ίδιο μαέστρο. Πρό ημερών

δὲ ἔπαιξε ἀπὸ τὸν πομπὴ τηλεόρασης τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τῶν Παρισίων.

★ **ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ** μιᾶς ἐκθέσεως ποὺ ὀργανώσῃ ἡ Οἰκοκυρική Σχολὴ Θεσσαλονίκης, ὁ τύπος τῆς Μακεδονικῆς πρωτεύουσας μιλεῖ μὲ πολλὴ ἀγάπη γιὰ τὸ ἐπιδειχθέν ἔργο τῆς Σχολῆς τὸ ὁποῖον ἐπαινεῖ καὶ τὸ ἀποδίδει στὴ νεαρὴ διεύθυντριά καὶ ἐκπαιδευτικὴ κ. Εὐγενία Σηροτύρη.

★ **Η ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ** Ἀδελφότης Κυριῶν τοῦ Μεγ. Ρεῦματος (Σταμπούλ), ὀργάνωσε τὸν περασμένον μῆνα στὰ Θεραπευτὰ ἐπιτυχὴ χοροεσπερίδα γιὰ τὴν ὁποῖαν οἱ ὁμογενεῖς τῆς παροικίας ἀκόμη δὲν ἔπαψαν νὰ μιλοῦν. Σχετικῶς ἀναφέρονται οἱ κυρίες τῆς διοργάν. ἐπιτροπῆς: Σ. Τσουκάτου, Δ. Ζυγομαλά, Α. Μασάνοβιτς, Α. Δολαπτή, καὶ αἱ διδασκ. Μ. Καλλιπολίτου, Μ. Ζάκου, Η. Φραγκοπούλου, Ε. Ἀποστολίδου κ. ἄ. στὶς ὁποῖες ὀφείλεται κάθε ἔπαινος γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς χοροεσπερίδος.

★ **ΥΣΤΕΡΑ** ἀπὸ δύο ἐτῶν πραγματικούς θριάμβους στὸ ἐξωτερικόν, ἐπιστρέφει ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ἡ νεαρὴ καλλιτέχνης μας Νινὴ Ζαχὰ (ροπούλου) καὶ θὰ ἐμφανισθῇ στὸ συγκρότημα τοῦ θεάτρου Σαμαρτζή.

Ἡ Νινὴ Ζαχὰ, κατὰ τὸ δόγμα τῆς ἀπουσίας τῆς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, περιώδευσε ὅλα τὰ μεγάλα εὐρωπαϊκά κέντρα καὶ τὶς μεγάλες

Ἡ γνωστὴ ποιήτρια καὶ συγγραφεὺς κ. Μαρία Περ. Ράλλη.

ΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΑ ΜΑΣ

ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ :

Τρία παριζιάνικα δραβυὰ καπέλλα. Ἐπάνω: ψάθινο καπελλάκι μὲ μαῦρο μπόρ ἀπὸ μεταξωτὸ γρόν, στολισμένο μὲ φιογκοὺς καὶ σκληρὸ βέλο, πλαισιωμένο μὲ χρυσὸ δοντάκι.

Κάτω ἀριστερά: Καπελλάκι γαρνιρισμένο μὲ στράς. Ἐμπρός γυριστὸ καθιστὸ μπορακι καὶ ὀπίσω βελούδι-νος φιογκός.

Δεξιά: Ψάθινη τόκα στολισμένη μὲ μεγάλα λουλούδια.

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ :

Ἐξάσιο λευκὸ ταγιεράκι. Φούστα ἴσια μὲ μιὰ βαθεῖα πιέτια ὀπίσω. Ζακέτα μὲ λοξὲς ἐσωτερικὲς τσέπες μέσα στὴ ραφή τοῦ κοψίματος. Μοντέρνος γιανὰς, χωρίς κόψιμο, ποὺ σχηματίζει μυτούλες. Στὸ μανίκι ρεβέρ μὲ μῦτη.

Ἡ Μαίρη Γιαννοῦλη. Ἰδρύ- τοια τοῦ «Ἀλεξανδρινοῦ Θεάτρου».

πρωτεύουσες τῶν εὐρωπαϊ- κῶν κρατῶν.

★ **ΑΝΑΜΕΣΑ** στὶς και- νοῦργιες καλλιτεχνίδες τοῦ τραγουδιοῦ, ποὺ ἔδωκε ἐφέ- τος στὴν πατρίδα μας ἡ Θεσσαλονίκη, ξεχωρίζει ἡ νέα ἀστέρας δις Ἀλεξ. Κα- ρανικολάου (τῆς τάξεως μο- νωδίας τῆς καθηγήτριας κ. Φλόκα, τοῦ ἐπαναληπτοῦ- ρήσαντος «Μακεδονικοῦ Ὁ- δείου»).

Θερμὴ φωνή, τέλεια ἄρ- θρωση, ἐξαιρετικὴ ἱκανότης στὴν μετουσίωση τῶν πρὶ ἀπλῶν μοτίβων σὲ ἀληθινὰ καλλιτεχνικὰ φαινόμενα, — νὰ πῶς χαρακτηρίζεται ἡ ἐ- πίσημη ἐμφάνισή της μπρὸς στὴν ἐπιτροπὴ ποὺ ἔδωσε πρὸ ἡμερῶν ἐξετάσεις καὶ τῆς ἐξησφαλίσθη τὸ δίπλω- μα.

★ **ΜΕΡΙΚΕΣ** ἐξαιρετικὲς καλλιτεχνίδες τοῦ τραγου- διοῦ, ποὺ ἄκουσε αὐτὸν τὸν καιρὸ ἡ συμπατριώτισσα, εἶ- ναι ἡ δις Χατζητυλιανού, ἡ Ὀλγα Κωνσταντινίδη καὶ ἡ δις Μπόνη — γιὰ τὴν ὁ- ποῖαν καὶ σὲ προηγούμενο φύλλο μας ἐγράψαμε. Τὸ χαρακτηριστικὸ τῶν προτι- μῶν τους εἶναι ὅτι συγ- κινούνται καὶ ἐμπνέονται πε- ρισσότερο ἀπὸ τὰ ποιήματα καὶ τὶς συνθέσεις τῶν νέων ποιητῶν τῆς ἐποχῆς.

★ **Η ΔΕΣΠΟΙΝΑ** Σεβα- στοπούλου, γνωστὴ λογοτέ- χνης, δημοσιογράφος καὶ συγγραφεὺς τῆς «Ἀλεξαν- δρείας» ποὺ ἀρχισε νὰ συνε- γάζεται τώρα συχνὰ στὴν ἀνασυγκροτηθεῖσα καὶ ἀνα- κινισθεῖσα «Ἀνατολὴ» τῆς Ἀλεξανδρείας δίδει κάθε Κυριακὴ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐνδιαφέροντα γυναικεῖα πορτραῖτα συγχρόνων καὶ παλαιῶν γυναικῶν ποὺ, δια- λογομαχούμενες ὥπως εἶναι, δια- βάζονται μὲ πολλὴν εὐχαρί- στησιν ἀπὸ τὶς Ἀλεξανδρι- νὲς καὶ τοὺς Αἰγυπτίους.

★ **«ΧΑΜΕΝΗ ΖΩΗ»** εἶναι ὁ τίτλος τοῦ νέου διβλίου τῆς γνωστῆς ἀπὸ τὶς προη- γούμενες ποιητικὲς συλλογὲς Ὀλγας Παπαστάμου. Ἡ νεαρὴ ποιήτρια αὐτὴ τὴ φο- ρὰ παρουσιάζεται καὶ ὡς θεατρικὴ συγγραφεὺς καὶ μάλιστα ἀξιόλογη κατὰ τὴ γνώμη γνωστῶν κριτικῶν.

ΜΑΡΒΑ

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΕΝΑ θερμότατο εὐχαριστῶ θέλω ν' ἀπευθύνω ἀπὸ τὴ στήλη αὐτὴ σ' ὅλες τὶς ἀγαπητὲς καὶ πιστὲς μου ἀ- ναγνώστριες. Παρὰ τὴν αὐξήσει τῶν 500 δραχμῶν κατὰ φύλλον ποὺ ἐπε- βλήθη ἀπὸ λόγους ἐπιτακτικῆς ἀναγ- κῆς, ὅχι μόνο δὲν σημειώθηκε καμμία «λιποταξία», ἀλλ' ἀντίθετα ἀνέβηκε στὸ προηγούμενο τεῦχος ἡ κυκλοφορία μας. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι οἱ καλὲς φίλες τῆς «Γυναικας» δὲν ἐδείξαν ἀπλῶς τὴν ἀφοσίωσή τους στὸ περιοδικὸ μας, ἀλλὰ φρόντισαν νὰ πλατύνουν τὸ ἀνο- γνωστικὸ του κοινόν. Καὶ πάλι, εὐχα- ριστῶ θερμὰ ὅλες μου τὶς ἀναγνώ- στριες.

ΠΩΣ οἱ ἀναγνώστριες αἰσθάνονται γιὰ τὴν «Γυναικα» μπορεῖτε νὰ τ' ἀντιληφθεῖτε ἀπὸ τὴν παρακάτω περὶ- κοπὴ γράμματος, ἀπὸ τὸ πλῆθος ποὺ παίρνουν καθημερινῶς, μιᾶς φίλης μου τῆς Γ. Γ., ἀπὸ τὸ Χαλάνδρι: «Μαζὶ μὲ ὅλες τὶς ἑλληνίδες ἐπι- θυμῶ νὰ σοὺ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστί- μου διὰ τὴν βοήθειαν ποὺ προσφέρε- εἰς τὸ ἑλληνικόν ἐπίτι, καθὼς καὶ νὰ σὲ διαβεβαιώσω διὰ τὴν ἀγάπην ποὺ καὶ τὴν προτίμησίν μου. Δὲν ἐπιμαί- εις αὐτὸ τὸ σημεῖο, διότι δὲν εἶμαι ἡ πρώτη οὕτῃ ἡ τελευταία ποὺ αἰσθάνο- ται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον».

★ **ΠΟ** Αὐγουστο χεῖμωνα, λέει ἡ λαϊκὴ παροιμία. Ἐτοί λοιποὶ μιὰ ποὺ τὸ καλοκαίρι δρῖσκειται στὸ τέλος του καὶ τὸ φθινόπωρο ἐπὶ ὁ- ραίς, ἔκονα σκόπιμο νὰ αὐξήσω τὴν ὕλη τῶν πλεκτῶν ποὺ δημοσιεύονται στὸ φύλλο. Σ' αὐτὸ τὸ τεῦχος εἶνε- περισσώτερα ἀπ' τὰ προηγούμενα καὶ στὸ ἐπόμενο θὰ σὰς παρουσιάσω τὶς πλούσιες συλλογὲς κομψοτάτων γυναι- κῶν, ἀνδρικῶν καὶ παιδικῶν πλεκτῶν.

ΣΕ κάθε ἐπαρχιακὴ πόλιν οἱ γυναι- κες ἀναπτύσσουν ζωηρότατη δρα- σὶ σὲ ἔργα κοινωνικῆς ὠφελείας, ποὺ εἶναι σχεδὸν ἀγνωστὴ στὴν ὑπόλοιπὴ Ἑλλάδα, γιὰ ὅς τώρα κανένα περιο- δικὸ ἢ ἐφημερίδα δὲν φρόντισε νὰ φέρῃ στὸ φῶς τῆς δημοσιότητος. Μι- λοῦν τὰς πόλιν οἱ ἑλληνίδες ἀπὸ κτήσαν τὸν περιοδικόν τους, τὴν «Γυναι- κα», σκέφθηκα ὅτι εἶναι ὑποχρεω- μέναι καθήκον μου νὰ μὴν ἀφήσω αὐ- τὴν ὥρα νὰ παραμένῃ στὴν ὀ- φάνεια. Μετὰ τὶς Γυναίκες τῆς Τρι- πλῆως, δημοσιεύουμε σ' αὐτὸ τὸ τε- ῦχος εἰδικὴ ἐρευνα, ἀπὸ συνεργάτη ποὺ μετέβη ἐπὶ τόπου, γιὰ τὶς «Γυναι- κισσίδες». Τὶ προσφέρουν οἱ Γυναί- κες τῶν Ἰωαννίνων στὴν κοινωνία θὰ δῆτε στὴ σχετικὴ σελίδα. Καὶ τὶ προσ- φέρουν οἱ Γυναίκες ὅλης τῆς Ἑλλά- dos θὰ τὸ δῆτε στὰ ἐπόμενα φύλλα. ὅταν σὲ κάθε τεῦχος μας θὰ δημοσι- εύουμε ἐρευνὴς γιὰ τὴν δράσιν τῶν Γυναι- κῶν κάθε ἐπαρχιακῆς πόλεως χωριστὰ.

Μὲ ἀγάπην
«Η ΓΥΝΑΙΚΑ»

Διευθύνσεις συμφωνίας τῶ Ἰαννου 6 8
τοῦ Α. Ν. 1092/1938.

Διευθυντής: Ἐγγέλλος Τερζοπούλου
Κατοικία: Ὁδὸς Κολυμβίας 12, Ὑπερ-
νος Τυπογραφίαν: Βασιλεῖος Ἀραβι-
νῆς. Κατοικία: Ἀμισσοῦ 24, Ν. Σμύρνη.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:	
ΕΤΗΣΙΑ	Δρχ. 110,00
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	55,00
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	30,00
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (ἐτήσια):	
Ἀλλοι Ἀγγλίας	3,00
Δολαρίων	9

ΜΑΤΙΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

ΔΕΝ ΠΕΡΝΑΕΙ μέρα ποὺ νὰ μὴ σημειώσῃ τὸ ἀτυ- νομικὸ δελτίο καμ- μιὰ δεκαριά τραυ- ματισμοὺς καὶ δυό- τρεῖς θάνατους. Ἀν- ῥια σκοτώνουν τὶς βίτες τους, συζυγοὶ τοὺς συζύγους, πε- θεροὶ τοὺς γαμ- βουλοὺς καὶ ἀγνώστοι τοὺς ἀγνώστους. Ἀλλὰ ἡ ἀνθρωπότητα, τὰ μαχαίρια, οἱ καρέκλες, τὰ ποτή- ρια, οἱ πέτρες, οἱ γλάστρες, ἔχουν με- ταβληθῇ σὲ φονικά ὄργανα. Βγαίνει ἔξω καὶ τρέμει μὴτὲρ συναντήσης κανένα στὸ δρόμῳ ἀδελὰ σου καὶ χω- ρὶς πολλὰ διατυπώσεις, βγάλη τὴ μάχαιρα καὶ σὲ μεταφέρῃ «ἐνθα οὐ πόνος, οὐ στεναγμός». Γιὰ φύλλον πῆ- ῥα, σκοτώνουμε, μὰς σκοτίζουν καὶ ἀλλήλοσκοτώνουμε. Ἄν δὲν προσ- φάσουμε νὰ δαγκώσουμε κάποιον, μὰς δαγκώνει ἐκεῖνος. Τρῶμε μάγου- λα, μὰς τρώνε αἰτιά. Ἄν σημειώσῃ- ται τραυματισμοί, εἶναι γιὰτὶ δὲν πῆ- ραμε ἀκόμη τὸ «καλά». Μὰ σὲ λίγο δὲν θὰ μὰς ἐφεύγῃ κανεὶς. Μπαὶ καὶ κάτω τῆς ἐγκληματικότητος. Στὴ ζέ- στη: Δὲ νομίζω. Πάντως τὸ «οὐ φονεῦ- σης» πρέπει νὰ γίνῃ σύνθημα γιὰ ὁ- λους. Πρῖν... μὰς φονεύσουν, ἢ τοὺς φονεύσουμε.

ΚΑΛΩΣ μὰς ἤρ- θανε... Δὲν προφτά- σαμε νὰ γλυτώσω- με ἀπ' τὴ θερὴν μὸδα καὶ ἀφίχθησαν ἐκ Παρισίων τὰ νέα φθινοπωρινὰ μον- τέλα. Ὁχι ἕνα καὶ δύο. Χιλιάδες. Θὰ μὰς κινεῖ τὴν ἀ- νερῶντη φαντα- μάλλον σὲ κάθε ἐποχὴ τοῦ χρόνου, φούστα, πότε στοὺς σχέδια, πότε στὴ σὲ μανίκια. Πότε προσδέτουν κατὶ, πότε ἀφαιροῦν κατὶ. Αἰῶνες τώρα γί- νεται αὐτὴ ἡ δουλειὰ καὶ θὰ συνεχί- σῃ στὸν αἰῶνα τὸν ἑπόμενον. Μὰ καὶ τῶν εἰδῶν οἱ συνδυασμοὶ ὄλων καὶ νὰ χρεωκοπήσῃ ἡ γυναικεῖα μὸδα. Ἐπαναφέρει τὴ μὸδα τοῦ χρυσοῦ αἰῶ- νος, τῆς ρωμαϊκῆς ἐποχῆς, τοῦ Μεσαι- ωγος. Δὲν βαρύνεστε. Νέα μὸδα νάναι καὶ ὅς εἶναι μακάρι καί... πολλά!

ΕἶΝΑΙ ἀποδεδι- γμένο πῶς ἡ θερὴν μὸδα, πολλὰς φο- ρὲς γίνεται αἰτία νὰ δοκιμαστοῦν οἱ συζυγικὲς σχέσεις καὶ νὰ τωμάσῃ. Ἐ- τοὶ τρυφάσῃτον ἰ- σχυρίζονται ἀρκετὰ λευγάρια ἐκ προσω- πικῆς πείρας ὁρμῶ- μενα. Ὅταν ὁ σύζυγος ἔχῃ τὶς σου- σὶν γιὰ ν' ἀκολουθῇ τὴν σύζυγον στὰ λουτρά, ὅσο καὶ νὰ διατηρῇται ἀκόμα ὁ ἔρωσ στὴν καρδίᾳ τοῦ ζεύγους, πάν- τα θὰ δοθῇ στὸν καθένα χωριστὰ ἡ εὐκαιρία, ὑπὸ μορφὴν μάλιστα... πει- ρασμοῦ, νὰ σφυγμομετρήσῃ τὴν συζυ- γικὴν του πίστι. Κι' ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε, σπάνια ὁ ἐκεῖνος ἢ ἐκεῖνη ἐνδίδον- τες ἔστω καὶ σ' ἕνα φλέρτ θὰ μείνουν ἱκανοποιημένοι. Ἰσως γιὰτὶ ἡ μὲν «ἐ- λευθέρων» σύζυγος, ἔχει ν' ἀντιμετωπι- σθῇ τὸν ἐπαγγελματικὴν κατακτῆτὴν ποὺ τὴ θεωρεῖ «εὐκολὴ λεία», ὁ δὲ «ἐλεύ- θερος» σύζυγος, δὲν ἔχει πού θὰ τὸν βγάλη μιὰ πρόχειρη κατακτῆτὴ μὲ ὁ- λες τὶς ἀτέλειες τῆς προσωριότητος.

Ἀσφαλὲς ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι παρὰ- γοντες ποὺ ἐπιδρῶν σιγήν καὶ γιὰ τοὺς δυό. Πάντως ὅσο πλησιάζουν οἱ μέρες τῆς ἐπιστροφῆς τῆς συζύγου, αἰσθάνεται κι' ὁ ἕνας κι' ὁ ἄλλος μιὰν ἀνεξήγητη ἀνυπομονή.

ΟΛΟΚΛΗΡΟΙ ὁρ- γανισμοὶ εἶναι γιὰ τοὺς Ἀποδήμιους. Καὶ ὁργανώνονται διάφορα «Φεστι- βάλλ», πανηγύρια, ἐκδρομὲς κλπ. Ἀλ- λά ἐκεῖνο ποὺ πα- ρατηρεῖται — ἐκτὸς ἀπ' τὴν τουριστικὴν μὰς ἀκαταστασίαν — εἶναι ὅτι στὶς γιορτὲς τῶν ἀποδήμιων λείπουν κατὰ κανόνα οἱ... ἀπόδημοι. Βρῆκαν εὐκαιρία οἱ φίλοι τῆς υπαί- θρου καὶ τῆς Τέχνης ποὺ ποτὲ δὲν ξε- νιτεῦνται, ν' ἀπολαύσουν κατὶ τὸ ἐ- ξαιρετικόν κι' ἂς μὴν εἴναι γι' αὐτοὺς! Φυσικὰ οἱ ἀπόδημοι, ἐρχόμενοι στὴν πατρίδα τους ὕστερ' ἀπὸ τόσα χρό- νια, προτιμοῦν νὰ μείνουν στὸ χωριό τους, κοντὰ στοὺς δικούς τους. Φεστι- βάλλ μποροῦν νὰ βροῦνε κι' ἄλλοι! Συγχρόνως, γλυτώνουν ἀπὸ ἕνα σωρὸ ταλαιπωριῶν κι' ἐμεῖς δοκιμάζουμε τὶς τουριστικὲς μὰς ἀδυναμίες. Πραγματι- κά, σὲ πολλὰς γιορτὲς πρὸς τιμὴν τῶν ἀποδήμιων, παρατηρήθηκε τὴν ἀκα- ταστασίαν, ποὺ ὅσοι τὴν ὑπέστησαν πῆραν τὴν ἀπόφασιν νὰ μεταβληθοῦν λίαν προσεγῶς σὲ... ἀπόδημοι!

ΚΑΙ ΤΙ δὲν ἀκούμε στοὺς προεκλογι- κούς λόγους τῶν ὑ- ποψηφίων. Μὰς ὑ- πόσχονται ὅλοι λα- γοὺς μὲ πετραχή- λια, ὑπεραυλίζονται ὅλοι τὴν δικαιοσύ- ναν τοῦ πολίτου, ὁρκίζονται πῶς θὰ γνωρίσουμε «ἐπὶ τῶν ἡμερῶν» τους μιὰ νέα κοσμογο- νία, μὰ κανένας δὲν ἀναφέρει, ἐστὶ γιὰ τὰ μάτια, πῶς θ' ἀγωνισθῇ γιὰ νὰ ἐ- πιβάλῃ τ' ἀναγκαῖα δικαιώματα τῆς γυναικας στὸν πολιτικόν καὶ κοινωνικόν βίον. Στὰ προγράμματά τους, ποὺ μὲν πάντα προγράμματα, μιλᾶνε, βέ- βαια, γιὰ προστασίαν τῆς μητρότητος, τῆς παιδικῆς ἡλικίας κλπ. Ὅμως τί- ποτα δὲν μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθῇ ἐρήμην τῆς γυναικας. Ἀς μὴ κάνουν λοιπὸν τὸν κόπο νὰ σκέφτῶνται καὶ νὰ λένε τί θὰ προσφέρουν στὸ ὠραῖο φύ- λλο. Οἱ γυναίκες τοὺς ἀπαντοῦν. Δώστε μὰς τὴν ψῆφον καὶ τ' ἄλλα εἶναι δική μας δουλειά!

ΑΡΧΙΣΑΝ νὰ ἐπι- στρέψουν ἀπ' τὶς ἐξοχὲς τὰ πρώτα καραβάνια. Ἠλιοψη- μένα, θαλασσοδαρ- μένα, μὲ τὴν νοσταλ- γίαν νὰ ζήσουν πάλι μιὰ νοικοκυμένη ζωὴ. Τὶ τὰ θέλετε. Κι' ἡ ἀπάντησις στὴς λουτροπόλεις ἢ στὰ βουνά, μὰς κορυφαί ἀπάντησις. Ἐ- μεῖς ἐδῶ, ἐξάλλου, νομίζουμε ὅτι πα- ραθερισμὸς σημαίνει ὅχι ζαπλὰ σὲ μιὰ σοῦζ-λόγκ ἢ κατὰ ἀπὸ τὰ πεύκα, μὰ παιχνιδί, συνεχῆς περίπατος, μπάνια τὸ ἕνα πάλιν ὁ ἄλλος, γλέντι μέχρι πρωίας καὶ ἐξοχικά κέντρα, καὶ γενι- κῶς... ἐξοσπασμα, καὶ ξεφάντωμα. Τό- σο, ποὺ γυρνώντας στὸ τσαρδάκι μὰς, λέμε συνήθως: Ἐπιτέλους, θὰ ξεκου- ραστοῦμε καὶ λιγάκι. Αὐτὸ, βέβαια, ἔχει καὶ τὸ καλὸ του. Ἐπιστρέφουμε οἱ δὲ δουλειὰς μὰς καὶ στὶς ἐργασίες μὰς καὶ ἀπορούμε πῶς μὰς κορυφώσανε τὸν περασμένον χειμῶνα ὥστε νάχουμε ἀνε- σὶ ἀνάγκη ἀπὸ παραθερισμό!

Τραγούδια τῆς ἀγάπης

ΑΠΛΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Βρεθήκαμε κι' οἱ δυό μας μοναχοὶ μὲς στὴ βαθεῖα τῆς σιγαλίας τοῦ μαύρου (δάσου)
Κάποιος θλιμμένης Παναγίας, ἐσὺ, ψυχὴ, κι' ἐγώ, προσκυνητὴς δειλὸς μπροστὰ σου.

Ἦσουν λευκὴ, λευκὰ ντυμένη. Στὸ στενὸ τὸ μονοπάτι, μὲ τὰ κλώνια τὰ πλεγμένα, χαϊρόμενα τὸν ἄφταστο οὐρανὸ μὲς στὰ γαλάζια σου τὰ μάτια τὰ θλιμ- μένα.

Ἀπάνω στὸ χορτάρι τὸ κωπὸ, τὸ βῆμα μου, τὸ βῆμα σου περνοῦσε καὶ μὲ τρεμουλὰ, ποὺ δὲν ἔξω νὰ τὴν πῶ τὸ χέρι σου τὸ χέρι μου ζητοῦσε.

Σὰ νάβελες, σιγὰ, δίχως μιλιὰ, νὰ βάλῃς μ' ὅλα τὰ διειρά σου, σὰν ἔρημο πουλὶ σὲ μιὰ φωλιά, μὲς τὴν καρδιά μου τὴν καρδιά σου.

Δὲν ράγισαν τὰ χεῖλη τὰ κλειστὰ τόσο τὸ νοιώθαμε πῶς εἴμασταν πιά (ταίρι)...
Μονάχ' ἀκούγαμε στὰ κλώνια τὰ κροτυτὰ πῶς κυνηγιότανε τ' ἀγέρι μὲ τ' ἀγέρι.

Καὶ φύγαμε κι' οἱ δυό σιωπηλοὶ γιὰτ' ἦρθε ἡ νύχτα κι' ἔκοψε — τί κοῖμα! — κάτω ἀπ' τὸ φύλλο τὸ πουλὶ τὸν ἥλιο κάτω ἀπὸ τὸ κύμα...

ΟΜΗΡΟΣ ΜΠΕΚΕΣ

★

ΧΑΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ

Ἀχ! καὶ νὰ γυρίζαν, νάρχονταν πίσω τὰ χρόνια ποὺ ἔζησα πρῖν σ' ἀγαπήσω! Χρόνια ἀμνημονεύετα, σὰ νάταν ξένα, τὰ χρόνια ποὺ ἔζησα χωρὶς ἐσένα.

Ποτάμι ποὺ ἔτρεξε μὲς σ' ἐλθάρια καὶ δὲν ἐπότισε, μὴδὲ χορτάρια, κι' ἡ γῆ τὸν ροφῶσε στ' ἄφωτα βάθη κι' ὡς καὶ τ' ἀνάρη τὸν γιὰ πάντα ἐχάθη.

Ἀχ! καὶ νὰ γυρίζαν, νὰ διπλοζήσω, ἀγάπη ἀδιάκοπη νὰ σοὺ χαρίσω, καὶ νάσαι ἡ πρώτη μου, ἐσὺ ἡ στερνὴ μου, ἀπὸ τὴ γέννα μου κι' ὡς τὴ θανά μου!

Μισὴ σοὺ χάρισα ζῶν μονάχα! Ζωὲς ἀμέτρητες ἤθελα νάχα, ἔτσι ὅπως πρέπει σου νὰ σ' ἀγαπήσω... Ἀχ! καὶ νὰ γυρίζαν τὰ χρόνια πίσω!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ» κυκλο- φορεῖ ἡμέραν Τετάρτην ἀνὰ δεκαπενθήμε- ρον, ἀνεκερτήτως ἡμερομηνίας.

Τὸ προσεχὲς τεῦχος (43) θὰ κυκλοφο- ρῇ τὴν Τετάρτην 12 Σεπτεμβρίου.

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι τοῦ τελευταίου πωλοῦν- ται εἰς τὰ γραφεῖα μὰς, ὁδὸς Σανταροῦ 1.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Μπορεῖτε νὰ ἔχετε τὰ τεύχη σας δεμένα εἰς ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΥΣ ΧΡΥΣΟ- ΔΕΤΟΥΣ ΤΟΜΟΥΣ (1—13 ὁ Α' τό-μος, 14—26 ὁ Β' τόμος, 27—39 ὁ Γ' τόμος). Προσκομίζετε τὰ τεύχη σας εἰς τὰ γραφεῖα μὰς καὶ τὰ παραλαμβάνετε δεμένα εἰς βραχυτάτων χρονικὸν διάστημα. Βιβλιοδεσία ἐκάστου τόμου Δρ. 20.000.

ΗΞΕΡΑ ΠΩΣ ΘΑ ΓΥΡΙΖΕΣ

ΤΡΥΦΕΡΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

«Επί τέσσαρα χρόνια η Μελίνα ήξερε ότι θα τον ξανάβλεπε. Κι' όταν έμαθε πως είχε ξαναγυρίσει στην πόλη το προαίσθημά της έγινε σχεδόν άγνια.

Διέσχισε το χάλι του ξενοδοχείου στην γέφυρα στο μπράτσο του Πιέρ όταν είδε ένα ζευγάρι να έρχεται προς το μέρος τους. Η γυναίκα ψηλή, καστανή, φορούσε ένα φόρεμα από μαύρο σατέν. Ο άντρας που της μιλούσε εύθυμα ήταν... ο Έρικ. Δεν είχε αλλάξει καθόλου. Πλούσια μαύρα μαλλιά και γκριζά εκφραστικά μάτια.

—Μέλυ, αγέφυγες ο Έρικ.
—Καλησπέρα, Έρικ, είπε η Μελίνα βάζοντας όλες της τις δυνάμεις.

—Πιέρ, να σάς συστήσω. Ο κ. Έρικ Όρμερ, ο πρώην σύζυγός μου. Έρικ, ο κ. Πιέρ Μπρετού, ένας από τους καλύτερους φίλους μου.

Οι δύο άντρες αντήλλαξαν ένα ψυχρό «χαίρω πολύ». Τότε ακούστηκε ένα γέλιο. —Αφού δεν με συσταίνει κανένας, να συστηθώ μόνη μου, είπε η γυναίκα που συνοδευε ο Έρικ. Καρόλα Κλόρ, μία από τις καλύτερες φίλες του Έρικ.

—Είστε περαστικός απ' την πόλη; τη ρώτησε η Μελίνα. Μένετε και σεις στο «Κράν Ότέλ»;

—Δεν βλέπω γιατί θα πήγαινα άλλο. Πάντως πρέπει να σάς βεβαιώσω ότι αν βρίσκουμαι εδώ αυτό δεν οφείλεται στον Έρικ. Αυτό δεν ήθελε να με πάρει. Δεν πιστεύω να ζηλεύετε.

—Η Μελίνα είχε κοκκινίσει.
—Δεν έχω κανένα δικαίωμα να ζηλέψω. Όλα έχουν τελειώσει μεταξύ μας τώρα και τέσσερα χρόνια.

—Μέλυ, άφησέ με να σου εξηγήσω, είπε ο Έρικ. Δεν φταίω εγώ για όλη αυτή τη γελοία σκηνή. Ήθελα πολύ να σε ξαναδώ, αλλά όχι έτσι. Τίποτα δεν τελείωσε μεταξύ μας. Τίποτα έως ότου σου τα διηγήθω όλα. Γι' αυτό ξαναγύρισα...

Καθώς η Μελίνα έκανε μια κίνησι ανυπομονησίας ο Πιέρ της είπε:

—Πρέπει να γυρίσετε στο σπίτι σας. Σας περιμένει η Φρανσουάζ, το κοριτσάκι σας.

Το πρόσωπο του Έρικ συσπάθηκε σε τέτοιο βαθμό που η Μελίνα τρόμαξε. Δεν έπρεπε ο Πιέρ να μιλήσει για την Φρανσουάζ. Μά τώρα ήταν άργα πιά. Βάζοντας πάλι όλη τη θέλησή της είπε:

—Έχετε δικίο, Έρικ. Πρέπει να πάω σπίτι. Καληνύχτα.

Στο αυτόκινητο μέσα η Μελίνα είπε στον Πιέρ:

—Δεν έπρεπε να του μιλήσης για την Φρανσουάζ.

—Μά γιατί του το κρίνεις;

—Κι' αν στο έλεγα δεν θα το καταλάβαινες.

★
«Όταν η γρηά υπηρέτριά της, η θεία Λίζα όπως τη φώναζε, την είδε τόσο χλωμή τρόμαξε:

—Τί έπαθες; Είσαι άρρωστη;
—Θεία Λίζα, ξαναγύρισε...

Δεν ήταν ανάγκη να της πη ποιος, γιατί η θεία Λίζα κατάλαβε άμέσως.

—Θεέ μου, ο κύριος Έρικ! Δεν στόλεγα πάντα, χρυσή μου;

—Η Μελίνα ήταν έτοιμη ν' ανεβή στην κάμαρά της όταν αντήχησε το τηλέφωνο.

—Μελίνα, της είπε. Πρέπει να σε δω.

—Τί να με κάμης, Έρικ; Όλα έχουν τελειώσει μεταξύ μας.

—Μελίνα, σε ικετεύω νάρθης;

—Οχι, όχι.

—Θά σε περιμένω σε μισή ώρα στην γωνία της Μεγάλης Λεωφόρου.

—Μελίνα! Φοβήθηκα τόσο μη δεν έρθεις.

—Σαφνικά, χωρίς να καταλάβη πως αυτό συνέβη, η Μελίνα θρέθηκε στην αγκαλιά

του. Έγειρε πίσω το κεφάλι της κι' έκείνος της γέμισε το λαιμό, το πρόσωπο, τα μαλλιά με φιλή.

—Παρά τα χρόνια που πέρασαν και παρ' όσα κι' αν έγιναν, δεν ξέχασες τα φιλήματα μου, Μελίνα. Ξέρεις τί σημαίνει αυτό;

—Η Μελίνα έκανε ένα βήμα πίσω.

—Ω Έρικ. Ωστε με φίλησες για να δής αν...

—Ναί, για να δώ αν τα χείλη μας μπορούσαν ακόμα να συνεννοηθούν. Θυμάσαι πού τα φιλήμας ήταν ή μόνη μας γλώσσα; Μά υποθέτω ότι σ' όλο αυτό το διάστημα θα σε κράτησαν άλλοι άντρες στην αγκαλιά τους. Αυτός δ... Πιέρ, σε φίλησε καμιά φορά;

—Αν θέλεις, λοιπόν, να τα μάθης όλα, ναί. Μά δεν έχεις το δικαίωμα να με ρωτάς. Σε ρωτάω εγώ για την Καρόλα;

—Ο Έρικ άρχισε να γελάει μ' ένα πικρόχρολο γέλιο, που δεν τόχε ξανακούσει άλλοτε η Μελίνα.

—Άς πάψουμε λίγο να μιλάμε για τους άλλους κι' ας μιλήσουμε για τον εαυτό μας, Μέλυ.

—Η φωνή του έγινε πιο βαρεία και κάπως συγκινημένη.

—Βλέπετε, είπε, δεν είμαστε τότε έτοιμοι για γάμο. Τα αισθήματά μας ήταν, μά όχι και οι χαρακτήρες μας. Κι' εγώ, έξ' άλλου, δεν είχα χρήματα. Θυμάσαι;

—Έπρεπε ίσως να περιμέναμε.

—Ναί, αυτό έπρεπε να είχαμε κάνει. Γέλασε με πικρία:

—Κι' έτσι για να μη σε χάσω, δέχθηκα τα πάντα, κι' αυτό δεν άλλαξε τίποτε στην κατάστασι. Ό,τι είναι γραφτό να γίνει θα γίνει...

—Ω, Έρικ, πόσο θλιβερά είναι όλα αυτά...

—Θλιβερά! Τί κενή λέξη. Για μένα το διαζυγίο μας δεν ήταν παρά προσωρινό. Έφυγα για να δημιουργήσω ένα όνομα και για να κερδίσω χρήματα. Και τώρα γύρισα, ενδοξος και πλούσιος. Γύρισα για να δω αν θα ήθελες πάλι να ξαναφτιάσουμε τη ζωή μας.

Τα μάγουλα της Μελίνα είχαν κοκκινίσει.

—... Γύρισα επίσης, εξακολούθησε έπειτα από ένα λεπτό ο Έρικ, για να γνωρίσω την κόρη μου. Δεν ξέχασα αυτή τη νύκτα που σου ζήτησα να με ακολουθήσεις στο Παρίσι γιατί ασφυκτιούσα σ' αυτήν την έπαρξια. Κι' όταν αρνήθηκες, σου είπα πως αυτό έσημαι πως ήθελες να χωρίσουμε. Δεν μου απήντησες, δεν μου είπες ότι περιμένες παιδί. Αν μου το είχες πη, δεν θα είχαμε χωρίσει...

Οι μεταξωτές κάλτσες

Τις μεταξωτές κάλτσες δεν τις πρωτοφόρεσε γυναίκα, αλλά ο κομψοτατος βασιλιάς της Γαλλίας Έρρίκος ο δεύτερος. Τις εγείνανε στους γάμους του με την Αικατερίνη των Μεδίκων, που φορούσε αντίθετα κάτω από τα πολυτελή φορέματά της βαμβάκερες κάλτσες. Άς μη παραπονιούνται λοιπόν οι σύζυγοι για την πολυτέλεια των γυναικών τους. Αυτοί διέπραξαν το πρώτο αμάρτημα!

—Γι' αυτό ακριβώς δεν στο είπα, Έρικ, απάντησε η Μελίνα απλά.

Την κύτταξε σκληρά στα μάτια.

—Τόσο πολύ λοιπόν διαζόσουν ν' απαλλάγης από τον άντρα σου;

—Οχι, Έρικ, δεν είναι αυτό, είπε η Μελίνα. Άλλα ήξερα πως δεν θα σ' έκανα ευτυχισμένο. Εκείνο που επιθυμούσες πάνω απ' όλα ήταν η ελευθερία σου. Στο Παρίσι με μία γυναίκα κι' ένα παιδί θα ήσουν αναγκασμένος να κάνης όποιαδήποτε δουλειά για να μάς θρέψης.

—Μέλυ! Μικρή μου Μέλυ!

—Είναι πολύ άργα τώρα. Πολύ άργα. Και έφυγε τρέχοντας.

★
Την άλλη μέρα το απόγευμα, όταν η Μελίνα έπείσθησε σπίτι της, άκουσε γέλια ναρχωνται από το σαλόνι. Ανοίγοντας την πόρτα είδε τον Έρικ που χοροπηδούσε την Φρανσουάζ πάνω στα γόνατά του. Η Μελίνα έκανε να κλείση την πόρτα, μά η Φρανσουάζ την αντελήφθη.

—Μαμά, μαμά, της φώναξε, δρῆκα είναι μπαμπά.

—Η Μελίνα προσπάθησε να χαμογελάσει.

—Άληθεια;

—Ήρθα, νομίζοντας πως θα σ' εφάρσκα εδώ, είπε ο Έρικ. Ή θεία Λίζα μου είπε να περάσω μέσα. Έπαιξα όλο το απόγευμα με τη Φρανσουάζ. Σκέφθηκα πως ίσως εσύ κι' εκείνη είχατε ανάγκη...

—Δεν έχουμε ανάγκη από τίποτα, είπε η Μελίνα σκληρά. Το μόνο που θέλω είναι να ζήσουμε ήσυχα. Έξ' άλλου πρέπει να παντρευτώ τον Πιέρ. Του το είπα στη μέρα το απόγευμα.

—Εκείνη τη στιγμή άνοιξε η πόρτα και φάνηκε ο Πιέρ.

—Χαίρω πολύ που σάς βλέπω, κύριε Όρμερ, είπε στον Έρικ ψυχρά. Μ' ήρθατε για να πάρετε είτε τη Μελίνα είτε τη Φρανσουάζ, σάς βεβαιώνω ότι φθάσατε πολύ άργα.

—Δεν πρόκειται να πάρω κανένα, είπε άτάραχος ο Έρικ. Δεν ήλθα για να καταστρέψω ό,τι έχει γίνει. Εκείνο που ήθελα, Μέλυ, ήταν να σε ξαναπαντρευτώ. Μά έφ' όσον εσύ έκανες την έκλογή σου, φεύγω.

Μόλις όμως βγήκε, η Μελίνα ώρμησε στον κήπο φωνάζοντας:

—Έρικ! Έρικ! στάσου!

Λαχανιασμένη έφτασε κοντά του:

—Έρικ, του είπε, νάξερεις πόσο σ' αγαπώ.

Το πρόσωπο του Έρικ φωτίστηκε. Την έπιασε από τους ώμους και την κύτταξε καλά στα μάτια.

—Γι' αυτό δεν μου το είπες νωρίτερα, μ' κρή μου Μελίνα.

—Νόμιζα πως ήσουν έρωτευμένος μ' αυτήν την Καρόλα.

—Ο Έρικ γέλασε.

—Εγώ έρωτευμένος μαζί της; Ξέρεις πως ποτέ δεν μπορούσα να υποφέρω τις καστανές. Είναι η κόρη του εκδότη μου.

Τόχε βάλει πείσμα να με ακολουθήσει ως εδώ για να μάθη την ιδιωτική μου ζωή. Μά σε βεβαιώ, πως ποτέ δεν υπήρξε τίποτα μεταξύ μας.

—Η Μελίνα χαμογέλασε ευτυχισμένα και ο Έρικ εξακολούθησε:

—Πως φαντάστηκες ότι μπορούσα να αγαπήσω άλλη γυναίκα εκτός από σεαυτήν; Γιατί τότε θα ξαναγύριζα εδώ;

—Η Μελίνα χαμήλωσε τα μάτια της και είπε:

—Ή θεία Λίζα μου έλεγε πάντα πως θα ξαναγύριζες. Ξέρεις πόσο υπέφερα τό τέσσερα αυτά χρόνια!...

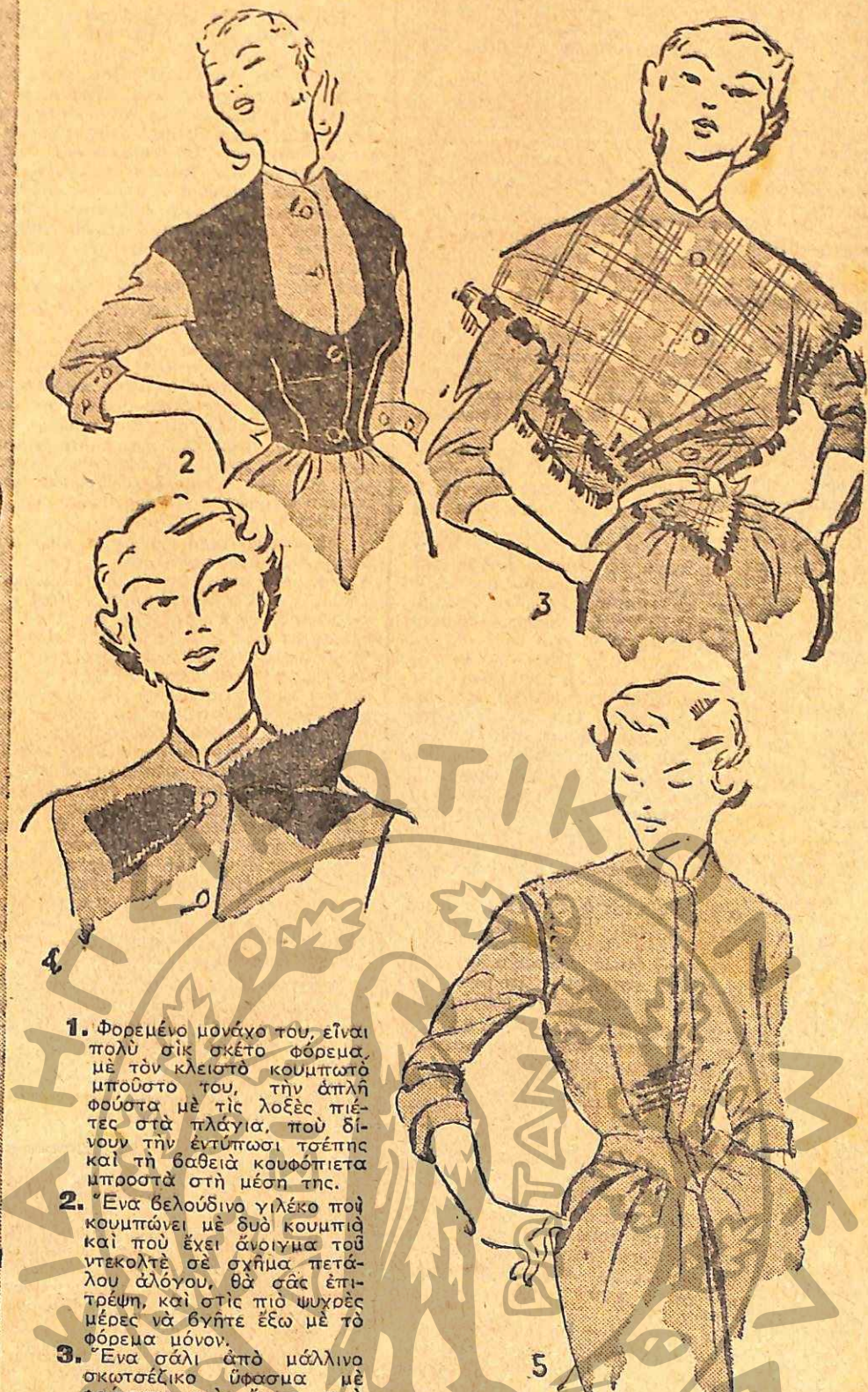
—Μην τα σκέπτεσαι πιά αυτά. Τώρα θ' άρχίσουμε μία καινούργια ζωή.

—Εσκυψε σιγά και φίλησε με απέραντη αγάπη τα δυο βελούδινα μάτια της.

ΡΕΝΕ ΛΟΥΚΥ

ΤΑ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΑ.

Ήρθε καιρός να βγάλετε από τη ναφθαλίνη το μάλλινο φορεμάτάκι που φτιάξατε την άνοιξη και πού, πριν προλάβετε να το χαρήτε, το σηκώσατε γιατί έπιασαν οι ζέστες. Αν μάλιστα, αφού τινάξετε καλά-καλά τις ναφθαλίνες, του φτιάξετε ένα-δυο μικρά συμπληρώματα, θα μπορέσετε να το χαρήτε τώρα που έρχετε το φθινόπωρο, πολύ περισσότερο, σε διάφορες περιστάσεις και σε διάφορες ώρες.

1. Φορεμένο μόνάχο του, είναι πολύ σικ σκέτο φόρεμα, με τον κλειστό κουμπωτό μπούστο του, την απλή φούστα με τις λοξές πιέτες στα πλάγια, που δίνουν την εντύπωση τσέπης και τη βαθεία κουφότητα μπροστά στη μέση της.
2. Ένα βελούδινο γιλέκο που κουμπώνει με δυο κουμπιά και που έχει άνοιγμα του ντεκολτέ σε σχήμα πετάλου αλόγου, θα σάς επιτρέψη, και οτις πιο ψυχρές μέρες να βγείτε έξω με το φόρεμα μόνον.
3. Ένα σάλι από μάλλινο σκωτσέζικο ύφασμα με φράντες στις άκρες, που σχηματίζει μία μύτη περαστική κάτω από τη ζώνη, θα δώσει πρωτοτυπία και ζεστασιά στο φόρεμά σας.
4. Ένας απλός βελούδινος φιδόγκος, κομμένος δοντωτά στα πλάγια και τούσατε για το φόρεμά σας;
5. Ένα σουέτερ από ύφασμα σε σκούρο χρώμα, κουμπωτό ως επάνω με σκεπαστό (κρυφό) φερμουάρ, συνδυάζεται πολύ ωραία με το άνοιχτο χρώμα φορεμά σας που δίνει έτσι περισσότερο εντύπωση φούφας.

Ποτέ ως σήμερα μια ανακάλυψη δεν δοκίμασε την έκρηκτική επιτυχία και τον τελεος του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου το θαυματουργό αυτό εντομοκτόνο διαδεδόθη ως την τελευταία γωνία της γης. Με τη φήμη του, δέθηκαν από την πρώτη κιόλας στιγμή χίλιες δυο ιστορίες. Πώς εξολόθρευσε τα κουνούπια των νησιών του Ειρηνικού εξόντωσε τις μυγίες, εξύγιανε υλοποιημένες περιοχές, χτύπησε τη ρίζα του τύφου κ.ά. κ.ά.

Μα παρόλη την πληθύνει κάτι φανταστικές ιστορίες. Πώς τάχα το ντι-ντι-τι σκότωνε ανθρώπους και κατοικίδια ζώα, πώς τα έντομα με τον καιρό ωπλιζόνταν με ανόσια και συνεπώς ή δραστηριότητα του φαρμάκου εκμηδενίζονταν και άλλα παραμύθια.

Αυτό το σημείωμα έχει σκοπό να σας κατατοπίσει σχετικά με τις πρακτικές εφαρμογές του ντι-ντι-τι στην καθημερινή ζωή, σύμφωνα με τις διαπιστώσεις των πιο αναγνωρισμένων ειδικών και να διαλύσει τις πλάνες.

Τι είναι το ντι-ντι-τι;—Μια άχρωμη και άοσμη κρυσταλλική ουσία. Χρησιμοποιείται σε σκόνη και σε υγρή διάλυση. Το όνομά του είναι τα αρχικά του χημικού τύπου Ν+Ιχλωρο-Ν+Ιφενυλο-Τριχλωροεθάνη.

Πρόκειται για νέα ανακάλυψη;—Όχι. Η χημική του σύνθεση ήταν γνωστή από το 1874 αλλά μόλις το 1939 για συστηματική βιομηχανία ανακάλυψε τις εντομοκτόνες ιδιότητές του.

Πώς χρησιμοποιείται;—Μια διάλυση 5% σε νερό εξοντώνει μυγίες και κουνούπια. Διάλυση 5% σε πετρελαιο, σκοτώνει ψύλλους και κοριοί (φυλαχτή με μωσ από φωτιά). Για τους ψύλλους εν τούτοις προτιμότερη είναι η σκόνη.

Πώς ενεργεί το Ντι-ντι-τι;—Προσβάλλει το νευρικό σύστημα των εντόμων. Με την απλή επαφή του, οι μυγίες και τα κουνούπια, καταλαμβάνονται από τρομακτικές σπασμούς και σε λίγο από παράλυση. Οι μυγίες ψοφάνε σε μισή ώρα. Οι κοριοί αντέχουν μερικές ώρες.

Προκαλεί δηλητηρίασεις;—Ποτέ, αν ακολουθούνται οι οδηγίες χρήσεως. Πρώτιστο μέλημα σας είναι να απομακρύνετε τα τρόφιμα πριν από τον ψεκασμό και να αποφεύγετε το ράντισμα των λαχανικών.

Καταστρέφει τα έπιπλα και τα ρούχα;—Όχι. Η διάλυση σε πετρελαιο ή νεφτι δεν αφήνει κανένα ίχνος. Η διάλυση σε νερό όμως, αφήνει πάνω στις λεγίες και σκούρες επιφάνειες μικρούς λεκέδες που εύκολα εν τούτοις εξαφανίζονται.

Όταν φλιτάρει πρέπει να κλείνετε τα δαμάτια;—Απεναντίας πρέπει να μένουν ανοιχτά, ώστε τα μόρια του ντι-ντι-τι να σκορπούν μέσα κι έξω σε παντζούρια και πορτοπαράθυρα. Σκοτώνει το σκόρο;—Ναί.

Προστατεύει άριστα τα μάλλινα και τα γουναρικά σας για έξη τουλάχιστον μήνες πουδράροντάς τα με σκόνη ντι-ντι-τι ή ψεκάζοντάς με διάλυση 5% σε νεφτι.

Για τις αγγελίδες;—Ποτέ. Γιατί απορροφάται από τους πόρους του δέρματος και εμφανίζεται στο γάλα. Επίσης πρέπει να αποφεύγεται και ο ψεκασμός κάθε είδους νομής που προορίζεται για αγγελίδες.

Καταστρέφει τις ψείρες;—Εκατό τα εκατό με πουδράρισμα του σώματος. Στα μαλλιά, εξολοθρεύει τις ψείρες μα όχι και τις κόνιδες, που καταστρέφονται όμως εύθως μόλις έκκολαφθούν.

Απομακρύνει τα κουνούπια;—Πουδράροντάς τα φλιτάροντας το δέρμα σας δεν εμποδίζετε το κουνούπι να σας κεντήσει. Μα το κέντημα αυτό είναι μοιραίο για το κουνούπι, που φοβάται, αμέσως. Πρόκειται για μια πολύ δυσάρεστη μέθοδο κουνουποεξόντωσης και δεν σας τη συνιστούμε διόλου.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ «ΟΔΗΓΟΥ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΣ»!

Σπάνιες συνταγές και πανάκριβες τουαλέτες

Τον τελευταίο καιρό εκκλοφόρησε στην Αμερική ένα διδίο με τον τίτλο «Οδηγός Μαγειρικής της Δουκίσσης». Το πράγμα δεν θα ήταν και τόσο ενδιαφέρον ε-πειδή κυκλοφορούν στο εξωτερικό πολλοί οδηγοί μαγειρικής με ανάλογους τίτλους όπως π.χ. «της Βασιλίσσης», «των Πριγκιπισσών» κλπ. Οι εφημερίδες όμως που ανήγγειλαν την έκδοσή του νέου οδηγού αφιάναν να ύπονοηθι ότι το διδίο αυτό το είχε γράψει μια «άληθινή δούκισσα» που είχε μαζέψει και είχε δοκιμάσει μόνη της και μία μία τις συνταγές που περιλαμβάνει ο οδηγός της. Όπως είναι φυσικό το πράγμα προκάλεσε μεγάλο ενδιαφέρον επειδή μια «άληθινή δούκισσα» θα μπορούσε να γράφει «Τα Απομνημονεύματα» της ή έστω και λογοτεχνικά έργα. Αλλά να το ρίξει στη μαγειρική; Η εκπληξίς της κοινής γνώμης έφθασε στο αποκορύφωμά της όταν μαθεύτηκε ότι συγγραφέας του οδηγού ήταν η Δούκισσα του Ουίνδσωρ, η άλλοτε περίφημη «κυρία Σίμψον», για χάρη της οποίας έγκυλινε εδώ και 15 χρόνια ένας άνδρας τον ισχυρότερο και ιστορικότερο θρόνο του κόσμου τον θρόνο της Αγγλίας.

Η «κομψότερη γυναίκα του κόσμου», όπως είχε ονομασθή τότε η κυρία Σίμψον, η γυναίκα στην οποία ο Έδουαρδος Η΄ της Αγγλίας είχε χαρίσει—πριν ακόμα παραιτηθεί για χάρη της από τον θρόνο—κόσμημα αξίας ενός σχεδόν εκατομμυρίου δολλαρίων, έδραρθηκε φαίνεται την ζωή της τόσο πολύ ώστε να ζητά την ψυχαγωγία και διασκέδασή της στη συλλογή και δοκιμή συνταγών μαγειρικής και στην έκδοσι «Οδηγού Μαγειρικής». Όρες ολοκληρής στεκόταν μέσα στην κουζίνα, μαζί με την μαύρη μαγειρίσσή της, για να δοκιμάζει σε πρακτική εφαρμογή τις διάφορες συνταγές που μαζέυε εδώ και κεί με σωστή μανία συλλέκτου. Δεν πρόκειται βέβαια για κοινές συνταγές σαν εκείνες που μπορεί να βρει κανείς σε οποιοδήποτε καλογραμμένο οδηγό μαγειρικής αλλά για έντελως εξαιρετικά και πρωτότυπα κατασκευάσματα με αντίστοιχα έντελως εξαιρετικά υλικά και—φυσικά—έντελως εξαιρετικά ακριβά.

Με την ευκαιρία αυτή έγραψαν διάφορα ξένα περιοδικά ότι η δούκισσα απέφασε να εκδώσει τον «Οδηγό» της όχι τόσο για να έχει κάποια απασχόληση όσο για να κερδίσει χρήματα επειδή—κατά τις ίδιες πάντοτε πληροφορίες—το δουκικό ζεύγος εφίσταται σε οικονομικές στενοχωρίες. Αυτό ακούγεται κάπως παράξενο όταν λη-

φθι ύπ' όψιν ότι η κυβέρνηση της Αγγλίας πληρώνει στον πρώην βασιλέα από τε που παρητήθη 25.000 λίρες το χρόνο και ότι: αυτός αυτός ο Έδουαρδος έχει τομική περιουσία και φημίζεται για τσιγγουνία του. Από την άλλη όμως ριά φημίζεται για την σπατάλη της δούκισσα και πρό πάντων για την σπαταλή που κάνει σε τουαλέτες προσπαθώντας να διατηρήσει τον τίτλο της κομψότερης γυναίκας του κόσμου. Τον καιρό που έπαιζε να γίνει ο γάμος της με τον Έδουαρδο—που ήταν σημειωτέον ένας για πολύ περιορισμένος—είχε παραγγείλει η κυρία Σίμψον και μετέπειτα δούκισσα του Ουίνδσωρ 48 εν όλω θαυμάσιες τουαλέτες στην Σκίαπαρέλλι, τον Πακέν, λυνέ και στους άλλους περίφημους «εταλούς της μόδας» των οποίων εξακολουθώ να είναι μία από τις καλύτερες πελάτες.

Δεν αποκλείεται λοιπόν να είναι πραγματικά οικονομικοί οι λόγοι που την ώθησαν να συγγράφει τον «Οδηγό Μαγειρικής» της Δουκίσσης. Άλλο είναι τώρα το ζήτημα να τα εισοδήματά από τις συνταγές μαγειρικής θα είναι αρκετά για να πληρώσουν τα καινούργια παρισινά μοντέλα των μάλιστα παραγγέλονται με την νύχτα.

ΕΚΕΙΝΟΣ.— Πάντα δημοφιλής αυτή η γωνία... (δλέμμα τριγύρω). Τα φουντωτά δεντράκια, η πράσινη περιπλοκάδα, η γαλάζια θάλασσα... Όλα ίδια, όπως τότε... Τίποτα δεν άλλαξε...

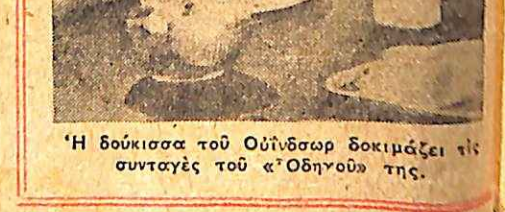
ΕΚΕΙΝΗ (σιγά).—Τίποτα... (με κάποιον αδιόρατο σαρκασμό). Η εύκολη αλλαγή δεν συνιθίζεται στη φύση. Είναι πρόνομιο των ανθρώπων... (διορθώνει) Μερικά εν ανθρώπων!

ΕΚΕΙΝΟΣ (καταλαβαίνει πως αυτό τον αφορά και αποφασίζει να αφηγήσει τις περιπτώσεις).— Ξέρεις, Μαίρη, δεν είναι πολλές μέρες που γύρισα από το εξωτερικό κι' αμέσως σε συλλογίστηκα και...

ΕΚΕΙΝΗ (διακόπτει ήρεμα).—Όχι και τόσο «αμέσως». Μου είπαν πριν είκοσι μέρες, πως σε είχαν δει στην Αθήνα!

ΕΚΕΙΝΟΣ (με ταραχή).—Είκοσι; Δεν πιστεύω τόσο πολλές... πάντως... (μπερδεύεται) μπορεί και να πέρασαν... είχα να τακτοποιήσω κάτι δουλειές επείγουσες και...

ΕΚΕΙΝΗ (με την ίδια πάντα ήρεμία).—Πιο «επείγουσες» από μένα...

Η δούκισσα του Ουίνδσωρ δοκιμάζει τις συνταγές του «Οδηγού» της.

Τό δέρμα της χήνας έξοχο γουναρικό

Είναι γνωστό, πως οι χήνες του Καπιτωλίου, με τις κραυγές τους έφωσαν κάποτε τη Ρώμη από τους εβράβους. Κι' όλοι ξέρουν πως για αιδώνες, το φτερό της χήνας στάθηκε η πέννα των γραμματισμένων.

Και νά, που οι χηνοτρόφοι της Αμερικής ανακάλυψαν, πως το δέρμα της χήνας κάνει τα πιο άπαλά και χνουδάτα γουναρικά. Κι' ελπίζουν να κάνουν την τύχη τους, πουλώντας τα στους μεγάλους οίκους για διακοσμητικά γαρνιρίσματα και αξεσουάρ, για παντόφλες και παπουτσάκια μωρών, για καπέλλα και για μαγιό ακόμη.

Ός τώρα, τα πουπουλένια προϊόντα της χήνας πρόσφεραν μοναχά το απαραί-

τητο χνουδάτο εξάρτημα της πουδράς. Μα καθώς οι τεχνικοί πέτυχαν την καλλιέργεια του δέρματος και τη βαφή γλυκά άπαλά χρώματα κιτρινοκόκκινου, νοιχτογάλαζα και άσπρα, όλοι δούσαν νουν πως συναγωνίζεται στο χνουδάτο στη ζεστασιά, στην άντοχή και στο ρος το πιο διαλεχτό γουναρικό.

Και θάρρη ή ώρα που το χηνοτρόφιο θα διεκδικήσει τη θέση του στη φουρμάνια ιεραρχία των γουναρικών, κάπου μέσα στη ζιμπελίνα και την έρμιν, σπι-γκρί, στο κουνάβι ή τη ρενάρ.

Από τη δόξα του Καπιτωλίου ως άβρογς ώμως, μιάς γυναίκας, αλλά και μιάς ζηλευτή ιστορία!

ΘΥΣΙΑ ΣΕ ΞΟΑΝΟ

Του Ήλ. Μπακοπούλου

Παραλιακό καφεεντάκι, ταπεινό και γραφικό, λίγο πιο έξω από τη Βούλα. Δεξιά κι' αριστερά φρέσκια πρασιναδά, στο βάθος ένα γαλάζιο κομματάκι απ' τη θάλασσα, που επιδεικνύει την φλογισμένη αλυσίδα των γρι-γρι, όπως μια φιλάρεσκη κυρία το κολλίει της.

Έκείνος είναι άντρας νέος, με «θορυβώδη» αντρίκια δημοφιλιά—ψηλός, με πλατύ στήθος, με γοητευτικό χαμόγελο και με «πολύ φως» στα καστανά μάτια του. Συγκρατημένα κομψός, πολύ «σίγουρος» στο ύφος.

Έκείνη, πολύ νέα, όπωςσδήποτε κάτω από εικοσιπέντε χρονών. Μιά ξανθογάλανη δημοφιλιά, πολύ νετλικάτη, σαν αριστουργημα γαπωνέζικης τέχνης φτιαγμένο από ωχρό σμάλτο. Κορμί σέβλο, μ' έναν αρμονικό κυματισμό σε κάθε του κίνησι...

Στην αρχή φλυαρία χωρίς σκοπό. Έπειτα Έκείνος αποτελειώνει το κοριόκ του, ξεροβήχει και μπαίνει στο «προκείμενον»...

ΕΚΕΙΝΟΣ.— Πάντα δημοφιλής αυτή η γωνία... (δλέμμα τριγύρω). Τα φουντωτά δεντράκια, η πράσινη περιπλοκάδα, η γαλάζια θάλασσα... Όλα ίδια, όπως τότε... Τίποτα δεν άλλαξε...

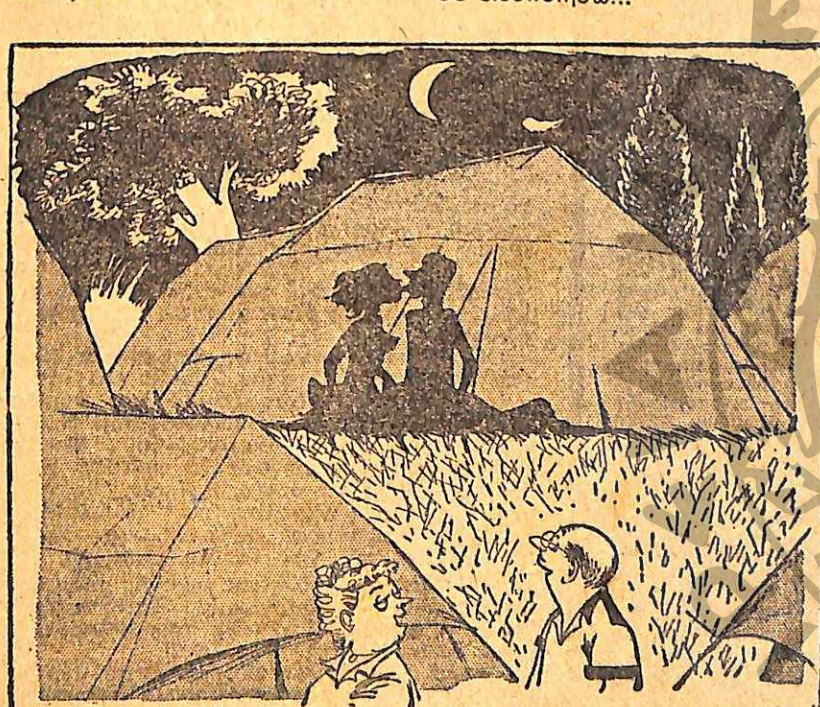
ΕΚΕΙΝΗ (σιγά).—Τίποτα... (με κάποιον αδιόρατο σαρκασμό). Η εύκολη αλλαγή δεν συνιθίζεται στη φύση. Είναι πρόνομιο των ανθρώπων... (διορθώνει) Μερικά εν ανθρώπων!

ΕΚΕΙΝΟΣ (καταλαβαίνει πως αυτό τον αφορά και αποφασίζει να αφηγήσει τις περιπτώσεις).— Ξέρεις, Μαίρη, δεν είναι πολλές μέρες που γύρισα από το εξωτερικό κι' αμέσως σε συλλογίστηκα και...

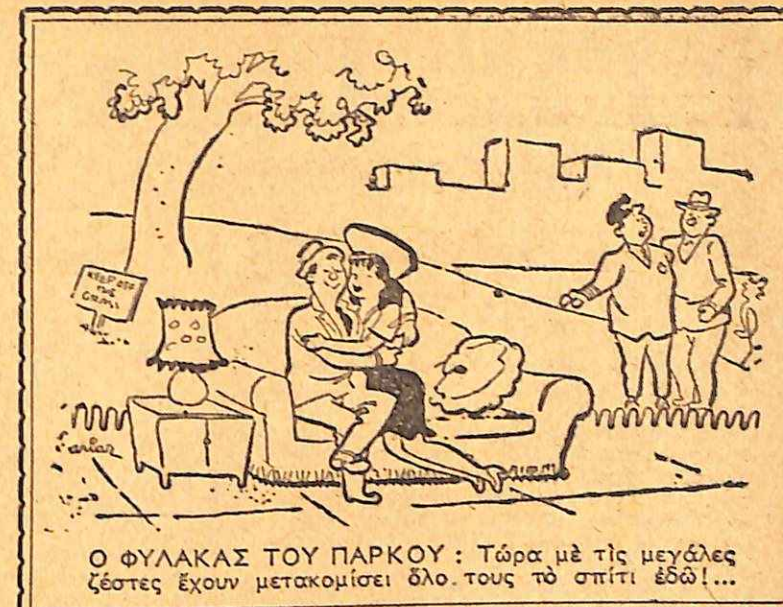
ΕΚΕΙΝΗ (διακόπτει ήρεμα).—Όχι και τόσο «αμέσως». Μου είπαν πριν είκοσι μέρες, πως σε είχαν δει στην Αθήνα!

ΕΚΕΙΝΟΣ (με ταραχή).—Είκοσι; Δεν πιστεύω τόσο πολλές... πάντως... (μπερδεύεται) μπορεί και να πέρασαν... είχα να τακτοποιήσω κάτι δουλειές επείγουσες και...

ΕΚΕΙΝΗ (με την ίδια πάντα ήρεμία).—Πιο «επείγουσες» από μένα...

— Πόσο ευχάριστα, πόσο σαν στο σπίτι του νοιώθει κανείς σ' αυτές τις θερινές κατασκηνώσεις!...

Ο ΦΥΛΑΚΑΣ ΤΟΥ ΠΑΡΚΟΥ: Τώρα με τις μεγάλες ζέστες έχουν μετακομίσει όλο τους το σπίτι εδώ!...

να ποτέ την ιερότητα της προσφοράς μου, ζητώντας ευθύνης από το Ανάξιο Είδωλο!

ΕΚΕΙΝΟΣ (με προσποιητή συντριβή).— Φτάνει πιά, Μαίρη! (κουτοπόνηρα): Τώρα που γύρισα...

ΕΚΕΙΝΗ (παγερά).— Η δ-πιστροφή της Ψεύτικης Θεότητας ήταν αντάξια με την αναχώρησι... Είκοσι ολοκληρές μέρες κρυμμένος στο σκοτάδι, φροντίσες να πάρης πληροφορίες για μένα... Η, μάλλον... (χλευαστικά)... για την περιουσία μου! Έμαθες την αναστήλωσι και... μουγάρωες! (με πυρετό στα μάτια): Ξέρεις ποιος φρόντισε γι' αυτή την αναστήλωσι; Ο Γιώργος!

ΕΚΕΙΝΟΣ (μουδιάζει).— Αιτός; Από τότε σε είχε στο μάτι!

ΕΚΕΙΝΗ (με αξιοπρέπεια).—Ναί, αλλά εμένα! Όχι τα λογιωτικά διδία του πατέρα μου!

ΕΚΕΙΝΟΣ (με ξέσπασμα χήλεις).— Όποτε αυτός, ε; (με κακία): Ο άσουλούπτος!

ΕΚΕΙΝΗ (με πεποίθησι).— Οι Θεοί δεν διαλέγουν πάντοτε μορφοφτιαγμένες κατοικίες! (με τρυφερότητα): Αυτός ήταν ο δρόμος. Στην τρικυμία, όταν έσπ' έφυγες για να σωθής, αυτός βρέθηκε κοντά μου σταθερός, ακλόνητος και γατζώθηκε απάνω του, ώσπου φάνηκε η γαλήνη!

ΕΚΕΙΝΟΣ (ξεσκεπάζοντας τον κυνισμό του).— Και τί θα πη, αν μάθη την προσφορά σου σε άλλη θεότητα;

ΕΚΕΙΝΗ (περήφανα).— Δεν θα τούκρυβα ποτέ, τίποτα! Την έμαθα! Και το μόνο που βρήκε να πη, είναι ότι θα σπάζει τα μούτρα εκείνου, που θάλεγε κάτι είς βάρος μου... (ειρωνικά): Ξέρω, πως έχεις σε πολλή εκτίμησι τα μούτρα σου κι' είμαι σίγουρη, πως αυτή η ιστορία της «θυσίας» θα ξεχαστεί κι' από σένα. Όπως την ξεχάσα κι' εγώ! (σηκώνεται): Και, τώρα, πηγαίνα... (τονισμένα): Διότι ο Γιώργος με περιμένει... Έδώ, πη περά... στο διπλανό καφεεντάκι. Γιατί, και το σημερινό μας ραντεβού κι' αυτό το ήξερε! (Απομακρύνεται διασκεδαστικά και στις ελπίδες εκείνου πέφτει άριστικά...)

Αύλαξα ΗΛ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΡΩΤΙΚΗ ΣΕΡΕΝΑΤΑ

Η ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΛΙΤΕΧΝΗ

ΦΡΑΝΤΣ ΣΟΥΜΠΕΡΤ

2ος

Ο Μπετόβεν εξακολουθούσε να λέει στο Σίλπερ.

— Σκόπος κάθε προσπάθειας πρέπει να είναι η δράση και όχι το αποτέλεσμα. Πρέπει διαρκώς να δράς, γιατί άμα δεθής με το αποτέλεσμα πιάς χαμένος. Η δυστυχία σε περιμένει. Ο πραγματικός σοφός δεν καταπιάνεται μ' ό,τι καλό ή κακό υπάρχει πάνω στη γη. Πρέπει να θυσιάζει χωρίς ν' αποζητάει δόξα ή ανταμοιβή. Πρέπει να θυσιάζουμε την τέχνη στη ζωή. Η τέχνη απαιτεί και τις πιο μεγάλες θυσιές.

Ο Χύττενμπέρνερ τραβούσε τον Σούμπερτ από το μανίκι λέγοντάς του:

— Έλα, μην είσαι ντροπαλός. Άφου σου λέω πως τον ξέρω καλά. Έλα να σε συστήσω.

— Όχι, άλλη φορά... Δεν θέλω σήμερα. Δεν θα μπορέσω να πω ούτε λέξη μπροστά του. Άφησέ με... Μ' εμποδίζουν ν' ακούσω αυτά που λέει. Οι ιδέες που εκφράζει μ' έχουν συγκινήσει βαθιά.

Ο Μπετόβεν έτοιμαζόταν να φύγει. Πέρασε γρήγορα μπροστά στους νέους που τον χαιρέτησαν.

— Για κανένα λόγο, έλεγε στο συνοδό του, δε θα σπαταλούσα τον καιρό μου με κακούς ανθρώπους. Πάντα δυσπιστώ προς το περιβάλλον μου, γιατί φοβάμαι μήπως εισχωρήσει σ' αυτό κανένας άνθρωπος με ταπεινά αισθήματα που θ' ανέκοπτε τη δημιουργική μου δύναμη.

Βαδίζοντας προς την πόρτα έλεγε στο σύντροφό του:

— Δε σου λέω περισσότερα. Δεν πρέπει κανείς να εμπιστεύεται τα μυστικά του ακόμα και στον πιο στενό του φίλο.

Στην είσοδο χαιρέτισε κι' εξαφανίστηκε μέσα στο σκοτάδι.

Ο Σούμπερτ έμεινε ακίνητος, σά γηπεμένος. Τα λόγια του Μπετόβεν τούχαν κάνει ζωηρή εντύπωση. Ήταν η πρώτη φορά που έδλεπε, η πρώτη φορά που άκουγε το γίγαντα της μουσικής. Κι' αν η τέχνη του τον είχε κατακτήσει από καιρό, τώρα τον είχε κατακτήσει και ο άνθρωπος.

Ο Σούμπερτ μετά τη συνάντησή με τον Μπετόβεν δεν είχε πια όρεξη να μείνει με τους φίλους του. Τους καληνύχτησε και βγήκε στα στενωπούς της παλιάς πόλης. Τό φως του φεγγαριού έπεφτε σε γαλάζια κύματα πάνω στις στέγες. Λες κι' η σιωπηλή πολιτεία ήταν βυθισμένη στα βάθη της θάλασσας. Στις πόρτες των μεγάρων, οι Καρυστίδες έμοιαζαν με θαλασσίνα τέρατα, που τα γυμνά κορμιά τους πρόβλεναν από το σκοτεινό ώκεανό. Στο βάθος από μερικές αὐλές ποῦταν ακόμα ανοιχτές και φωτισμένες μ' ένα φως σαν από άλλο κόσμο, μεγάλοι πέτρινοι Χριστοὶ ὠρθάνονταν με τις πονεμένες φυσιογνωμίες τους.

Ο Φράνκ είχε ξενοιάσει τις ιδέες του, τις καθημερινές του έγνοιες. Ένοιωθε τον εαυτό του μεγάλο, ανάλαφρο, ηρωικό. Κανένας δεσμός δεν τον έδεσε πια με τη γη. Δεν ήταν πια ο μικρός δάσκαλος που κοκκίνιζε και τάχανε με το παραμικρό. Ή παρουσία του Μπετόβεν είχε επενεργήσει άπαντα του καταλυτικά. Μιά αλλαγή είχε γίνει μέσα στην ψυχή του. Αποκαλύπτονταν έντελώς διαφορετικές ἀπ' ό,τι ήταν στην καθημερινή ζωή.

Υπήρχε μέσα του μια δεύτερη προσωπικότητα, που άγνοουσε ο ίδιος και που είχε έγερθεί στο μυστικό κάλεσμα του Μπετόβεν. Καινούργιοι ὀρίζοντες ξανοίγονταν μπροστά του. Ένας καινούργιος κόσμος

ποῦταν ὅλο μελωδίες καὶ λυρικές μορφές.

Στη γωνιά ἑνὸς δρόμου ὁ Σούμπερτ νόμιζε πως εἶδε τὴ σιλουέτα τοῦ Μπετόβεν. Ὁ ἀγνωστός προχωροῦσε πολὺ γρήγορα. Ὁ Φράνκ βέλησε νὰ τὸν ἀκολουθήσει. Μεσα στὴ νύχτα ἀκούσε ξανά τὰ λόγια τοῦ Μπετόβεν: «...Θυσιάσου χωρὶς νὰ ἐπιδιώκῃς δόξα ἢ ἀνταμοιβή... Ἡ τέχνη ἀπαιτεῖ καὶ τὶς μεγαλύτερες θυσιές...». Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ λες τὰ μυστικά σου ἀκόμα καὶ στον πρὸ στενὸ σου φίλο...».

Ὁ Σούμπερτ προσπάθησε νὰ φτάσῃ τὸ μυστηριώδες πρόσωπο. Κάποια στιγμὴ ἄρχισε νὰ τρέχει, μὰ σκόνταψε κάπου καὶ παρὰ λίγο νὰ πέσῃ. Σταμάτησε λαχανιασμένος. Δὲν μπορούσε νὰ δῇ. Τὰ γυαλιά του εἶχαν βραχί ἀπὸ τὸν ἰδρώτα ποὺ ἔτρεχε ἀπὸ τὸ μέτωπό του. Τὰ σκούπισε με τριμμένο χέρι, κομπώσε τὴν ρεντιγκότα του καὶ γύρισε πίσω.

Στὶς τέσσερις τὸ πρωὶ δὲν εἶχε ξαναβρῇ τὴν καθημερινὴ του προσωπικότητα. Ήταν πάντα κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίρρευσ τῆς ἄλλης, τῆς μυστικῆς του προσωπικότητας.

Ἀνέβηκε ἀδούρβα στὴν κἀμαρά του, ἀναψὲ τὸ κερί του καὶ, σὰν ὑπνωτισμένος,

ἄρχισε νὰ γράφῃ τὴ μουσικὴ ποὺ ἀντῆχουσε μέσα στὴν ψυχὴ του.

Ήταν μέρα πιά, ὅταν ὁ ἀδελφὸς τοῦ Φερδινάνδος μπῆκε μέσα στὴν κἀμαρά.

— Φράντς, ἐσένα μονάχα περιμένουμε γιὰ νὰ πάμε στὴν ἐκκλησίαν νὰ ἐκτελέσουμε τὴ «Λειτουργία» σου. Κάνε γρήγορα! Φράντς! Φράντς! Δὲν μ' ἀκούς;

Ὁ Φερδινάνδος ἄρπαξε τὸν ἀδελφὸ του ἀπὸ τοὺς ὤμους καὶ τὸν κούνησε. Ὁ Φράντς Σούμπερτ ἐξακολουθοῦσε νὰ γράφῃ σὰν ὄνειροπαρμένος. Μὲ τὰ μάτια στῆλμα μέσα στὸ χαρτί, χλωμὸς ἀπὸ τὸ ἐκνευγισμὸ καὶ τὴν κούρασι, δὲν ἔδλεπε, δὲν καταλαβαίνει τίποτα. Ὁ Φερδινάνδος ὑποχρεώθηκε νὰ τοῦ πάρῃ τὴν πένα ἀπὸ τὸ χέρι.

Τέλος ὁ Φράντς σηκώθηκε ἀπὸ τὴν κρεβάτα του. Ἐρρίξε λίγο δροσερὸ νερὸ στὸ πρόσωπό του, ξεμάδεσε τὴ γραβάτα του καὶ κατέβηκε με τὸν ἀδελφὸ του στὴν αὐλή...

Μία θεία χαρὰ πλημύριζε τὴν ψυχὴ του: ἡ χαρὰ τῆς δημιουργίας.

ΕΝΑ ΦΙΛΙ ΣΤΟ ΑΥΤΙ

Οἱ ἀρχὲς θέλησαν νὰ δώσουν ὅσο γίνεται μεγαλύτερη μεγαλοπρέπεια στὴ γιορτὴ γιὰ τὴν ἐκατονταετηρίδα τῆς ἐκκλησίας τοῦ Λίχτενταλ. Ταπετσαρίες ποὺ ἀναπαρίσταναν διδλικά θέματα κρεμόντουσαν στους τοίχους. Γιρλάντες ἀπὸ φύλλα κι' ἀπὸ λουλουδιὰ στόλιζαν τὸ ἱερό. Μπροστά στ' ἅγια ἄγδλματα ἔκαιγαν χοντὰ κεριά. Πολυάριθμοι τραγουδιστὲς κι' ὀργανοπαίκτες εἶχαν ἐγκαταστή μ' ὀργανο «ὄργανο» γιὰ νὰ ἐκτελέσουν γιὰ πρώτη φορὰ τὴ «Λειτουργία» ποὺ ὁ Φράντς Σούμπερτ εἶχε γράψῃ.

Υπήρχε σ' αὐτὴ τὴ μεγάλῃ σύνθεσι γιὰ κόρο, σολίστ καὶ ὀρχήστρα μὴ ἀνώτερη παρὸρμηση ποὺ κατέκτισε τοὺς παριστάμενους. Σ' αὐτὴν ὁ Σούμπερτ ἐξωμολογεῖτο τὴν πίστι του με δύναμι ἀξία ἑνὸς μεγάλου καλλιτέχνη.

Τὸ «Ἄνιους Ντέι», ποὺ τὸ τραγουδῆσε με μὴ καθάρια λυγρὴ φωνὴ ἡ Τερέζα Γκρόμπτ, ἔκανε βαθεῖα ἐντύπωση.

Ὁ Φράντς Σούμπερτ ἦταν πολὺ συγκεκριμένος. Στεκόταν πίσω ἀπὸ τὴν ἱερά Κύτταζε τὸν ἀπαλὸ καὶ τρυφερὸ λαιμὸ τῆς. Τὰ καστανὰ μαλλιά τῆς μικρῆς τραγουδίστριας ἦταν ξανθὰ στὴν ἄκρη τοῦ μετώπου καὶ στους κροτάφους. Πλαίσιωναν τὸ παιδιστικὸ ἀκόμα πρόσωπο σὰν ἑνὸς χρυσὸς κύκλος ἢ σὰν φωτοστέφανος. Τὸ μακρὺ πρόσωπο τῆς νέας εἶχε μὴ πονεμένη ἔκφρασι. Ὁ ἐρωτευμένος μουσικὸς ἀγαποῦσε πολὺ αὐτὸ τὸ πρόσωπο ποὺ τοῦ θυμίζε ὀλιμμένες Παναγίες σὲ παιμπάλαις εἰκόνας.

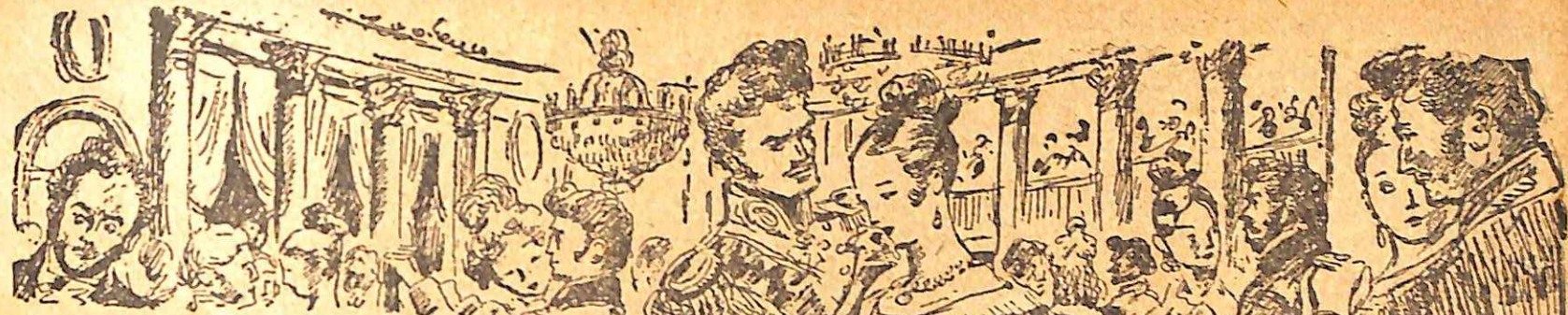
Ὁ Φράντς Σούμπερτ ἔκανε ἕνα ὄμμα καὶ στάθηκε πλάι στὴν Τερέζα καὶ τῆς ἔκανε νόημα ὅτι εἶχε τραγουδήσει περίοδμά του «Ἄνιους Ντέι» (Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ).

Ὅταν τέλειωσε ἡ λειτουργία, ὁ Φράντς Σούμπερτ ἀναγκάστηκε νὰ κατέβῃ κάτω γιὰ νὰ δεχθῇ τὰ συγχαρητήρια τῶν γονέων του, τῶν φίλων του, τῶν συναδέλφων του. Ὁ Φερδινάνδος ψιθύρισε στὸν ἀδελφὸ του, δειχνόντας τὴν Τερέζα Γκρόμπτ:

— Ἐχὼ τὴν ἐντύπωση πως βρισκόμαστε σὲ γαμήλιον λειτουργία... Ἰσως σήμερὰ εἶναι ἡ πρόβα τζενεράλε τοῦ μελλοντικοῦ σου γάμου με τὴν Τερέζα...

Σὲ παρακαλῶ νὰ κρατήσῃς μυστικὸ αὐτὸ ποὺ σοῦ ἐμπιστεύθηκα. Ἐκανα λάθος, νομίζω, νὰ σοῦ μιλήσω γιὰ τὰ σχέδια ποὺ κάναμε με τὴν Τερέζα.

— Γιατί τὸ κρατᾷς κρυφὸ; Δὲν μαῦ εἶ-

πες ὅτι δὲν ἐπρόκειτο ν' ἀγαπήσῃς ἄλλην ἀπὸ αὐτὴν κι' ὅτι ἦσουν ἀποφασισμένοι νὰ τὴν παντρευτῇς;

— Οἱ γονεῖς τῆς Τερέζας δὲν ἐπίδοκιμάζου τὴν ἑνωσί μας. Βρίσκουν ὅτι εἶμαστε πολὺ νέοι... Κι' εἴπειτα πως θὰ μπορέσουμε νὰ πιάσουμε σπῆτι καὶ νὰ ζήσουμε με τὰ σαράντα φλωρίνια ποὺ παίρνω τὸ χρόνο σὰ δάσκαλος;

— Σήμερὰ μὰς εἰδείξες ὅτι εἶσαι ἕνας καλλιτέχνης ποὺ μπορεῖ νὰ περιμένῃ κανεὶς πολλὰ ἀπ' αὐτόν. Ποῖται νὰ βρῇς μὴ θέσι μουσικοῦ, ὥστε νὰ ζήσετε ἀνετα, ἡ Τερέζα κι' ἐσύ. Μὴ μέρα θὰ εἶσαι ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐνδόξους συνθέτες μας. Τί λέω; Εἶσαι ἀπὸ τώρα κιόλας δάσκαλος. Κύττα τὸν ἀρχιμουσικὸ τῆς αὐλῆς ποῦρχειται πρὸς τὸ μέρος μας συνοδευόμενος ἀπὸ εὐγενεῖς.

Ὁ Σαλιέρι πλησίασε, ψυχρὸς ὅπως πάντοτε, με τὸ κεφάλι ψηλά. Δύο ἀξιωματοῦχοι τῆς αὐλῆς ἐρχόντουσαν ἀπὸ πίσω του καὶ ὁ Σαλιέρι τοὺς ἀνοίγε δρόμο ἀνάμεσα στὸ πλήθος γιὰ νὰ περάσουν. Μὲ διαπεραστικὴ φωνὴ καὶ με ἰταλικὴ προφορὰ ἀνεφώνησε:

— Φραντσέσκο Σούμπερτ, ἔλα ἐδῶ, παιδί μου! Εἶσαι μαθητὴς μου καὶ μόνον ἐσύ θὰ με τιμήσῃς! Γράψε μου μὴ ὀπερὰ. Τώρα, νομίζω πως εἶσαι ἱκανός.

Ὁ Σούμπερτ πλησίασε τὸ δάσκαλό του. Τὰ εἶχε χαμένα. Ὁ Σαλιέρι τὸν πῆρε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὸν ὡδήγησε σ' ἕνα χοντρὸ κοκκινωπὸ ἀντρα ποὺ εἶχε κρεμασμένη στὸ λαιμὸ του μὴ βαρεῖα χρυσὴ ἀλυσίδα.

— Ἐξοχώτατε, εἶπε με ἔμφασι ὁ Σαλιέρι, ἐπιτρέψτε μου νὰ σὰς παρουσιάσω τὸ μαθητὴ μου Φραντσέσκο Σούμπερτ, τὸν συνθέτη τῆς «Λειτουργίας» ποὺ εἶχατε τὴν καλωσύνη ν' ἀκούσετε σήμερὰ παιζόμενη γιὰ πρώτη φορὰ.

Κι' ὕστερα, τσιμπώντας τὸ μπράτσο τοῦ Σούμπερτ:

— Κάνε μὴ ὑπόκλησι, μὴ φίλιο... Ὁ πρίγκηψ Τράουτμανστορφ, ὁ γαμπρός τοῦ αυτοκράτορα, πρόφερε με ὕφος βαρυσσημένο:

— Τὸ ἔργο σας, νέε μου, εἶναι πολὺ μακρὸ. Μὰ ἔχει καλὰ μέρη. Τὰ μαθημάτα τοῦ μαῖτο Σαλιέρι σὰς ὠφέλησαν. Ἡ ἐπιθυμία μου εἶναι νὰ δοθῇ πάλι ἡ «Λειτουργία» σας σὲ δέκα μέρες στὴν ἐκκλησίαν τῶν Αὐγουστινών. Ἐλπίζω ὅτι οἱ Αὐτὲς Μεγαλειότητες θὰ θελήσουν νὰ μὰς κάνουν τὴν τιμὴ νὰ παραστοῦν.

Ὁ Σαλιέρι καὶ ὁ Σούμπερτ τὸν εὐχαρίστησαν θερμὰ ὑποκλινόμενοι καὶ κατόπιν τὸν συνάδεψαν ὡς τὴν πόρτα τῆς ἐκκλησίας.

Ὅταν ἔφυγε ὁ πρίγκηψ, ὁ Σαλιέρι ἀγκάλιασε τὸν Σούμπερτ καὶ τοῦ εἶπε χαμογελώντας:

— Μὴ κάρω, ἐσύ τὰ πάντα μπορεῖς νὰ γράψῃς. Χθὲς μὲ ἔφερες μὴ ὀπερὰ, τὸν «Πύργο τοῦ Διαβόλου». Σήμερὰ παίχθηκε μὴ «Λειτουργία» σου. Κι' εἶσαι μὴ δέκα ὀχτὼ χρονών! Εἶσαι μὴ μεγαλοφυῆς! Συνθέτεις λίντερ, ὀπερες, λειτουργίες, κουαρτέτα γιὰ ἔγχορδα, τὰ πάντα. Χρειάζεσαι μονάχα ἀκόμα νὰ καλλιεργήσῃς τὴν τεχνικὴ σου. Σὲ περιμένω αὐριο τὴ συνηθισμένη ὥρὰ γιὰ τὸ μάθημα.

Κατόπι ἦρθε ἡ σειρά τοῦ Μιχαὴλ Χόλτσερ, ποὺ πρῶτον δάσκαλον τοῦ Σούμπερτ νὰ σφίξῃ στὴν ἀγκαλιά του τὸ νεαρὸ μουσικό.

— Μὴν ἀκούς αὐτὸν τὸν φιλόδοξο Ἰταλό. Κατὰ βάθος ἔσκασε ποὺ ὁ πρίγκηψ σοῦ ζήτησε νὰ ἐπαναλάβῃς τὴ «Λειτουργία» σου στὴν ἐκκλησίαν τῶν Αὐγουστινών. Βρί-

στα παλάτια καὶ στοὺς πύργους τῆς ἐξουσίας Βιέννης, ὠργανώνονταν μεγαλοπρεπεῖς γιορτὲς, χοροὶ καὶ δεξιώσεις.

σκόταν πολὺ πρὸς τὴν ἀλήθεια ἀπ' ὅ,τι νομίζε ὅταν σοῦ εἶπε: «Εἶσαι μὴ μεγαλοφυῆς!» Εἶναι ἀναμφισβήτητο αὐτὸ, Φράντς, εἶσαι μὴ μεγαλοφυῆς. Σὲ ξέρω καλά, ἀφοῦ ἐγὼ σ' ἔμαθα τὶς πρῶτες ἀρχὲς ὅταν ἦσουν πιστιρίκος. Σ' ἔμαθα τὴν ἀντίστιξι καὶ τὴ φούγκα. Εὐκόλα μὴ πῆκες στὰ μυστικά τους. Ἦξερες ἀπὸ τὰ πρῶτα ἑκείνα ποὺ ἐπρόκειτο νὰ σε διδάξω. Ναί, εἶσαι μὴ μεγαλοφυῆς!

Ὁ Ἀντουάν Χολτσάπφελ μουρμούρισε στὸν Σπάουν:

— Τοῦ Χόλτσερ τοῦ ἀρέσει λίγο τὸ κρασί. Μὰ εἶναι σοβαρός. Μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνη στὴ γνώμη του καὶ στὶς γνώσεις του.

Ὁ μουσικὸς τῆς ἐκκλησίας τοῦ Λίχτενταλ ἐξακολούθησε ἀπευθυνόμενος στὸν πατέρα τοῦ Σούμπερτ:

— Δὲν εἶχα δίκιο ποὺ σὰς εἶπα νὰ μὴν ἐπιμένετε; Ἐσὲς δὲν θέλατε με κανένα τρόπο νὰ σπουδάσῃ ὁ Φράντς μουσικῇ. Παραδεχθῆτε τώρα τὴν πλάνη σας. Χωρὶς τὴν ἐπιμονή μου δὲν θὰ εἶχατε ἕνα μεγάλο μουσικὸ στὴν οἰκογένειά σας.

Ὁ πατέρας τοῦ Σούμπερτ ἐσφίξε με θερμὴ τὸ χέρι τοῦ γιου του καὶ εἶπε με ὕφος ἐπίσημο:

— Ὁμολογῶ τὸ λάθος μου. Εἶμαι πολὺ περήφανος γιὰ σένα, Φράντς. Γιὰ νὰ σοῦ ἀποδείξω τὴν ἱκανοποίησή μου θὰ σοῦ κάνω δώρο ἕνα πιάνο-φόρτε σὲ πέντε ὀκτάβες. Ὅλα χαλάσα ὅλες μου τὶς οικονομίες. Ἀπαιτῶ ὅμως νὰ συνεχίσῃς τὴν καριέρα τοῦ δάσκαλου. Ἡ μουσικὴ ποὺ γράφεις δὲ θὰ σε βοηθήσῃ νὰ ζήσῃς. Σκεπτόμαι τὸν καιρὸ ποὺ δὲν θὰ εἶμαι κοντὰ σου γιὰ νὰ σε τρέφω καὶ νὰ σε βοηθάω.

— Ἀγαπητὴ μου πατέρα, ἀπάντησε ὁ Φράντς, σὰς εὐχαριστῶ γιὰ ὅ,τι κάνατε καὶ γιὰ ὅ,τι ἐξακολουθεῖτε νὰ κάνετε γιὰ μένα. Προσθέστε στὶς τόσες σας καλωσύνες τὴν ἀδεια νὰ ἐγκαταλείψω τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δάσκαλου γιὰ ν' ἀφιερῶ ὅλοκληρωτικὰ στὴ μουσικῇ.

— Γι' αὐτὸ τὸ πράγμα δὲν δέχομαι καμμιὰ συζήτησι. Δάσκαλος εἶσαι, δάσκαλος θὰ μείνῃς. Ἐχομε κουδενταίσει πιά γι' αὐτὸ πολλές φορές. Μὴν ἐπιμένεις. Ὅλα ἔχῃς ἀρκετὸν καιρὸ γιὰ νὰ συνθέτῃς. Μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ μπορεῖς νὰ γίνῃς νὰς καλὸς μουσικός, διατηρώντας ταυτόχρονα τὴ θέσι σου στὸ διδασκαλικὸ κλῆρο.

— Μὰ εἶναι ἀδύνατο! Καταλαβαίνετε ὅτι...

— Φτάνει! Μὴν ἀρχίσουμε πάλι τὸν καιρὸ γιὰ μὴ τέτοια μέρα. Δὲν θὰ κατορθώσῃς ποτὲ νὰ με πείσῃς. Θάρθῃς μαζί μας στὸ σπῆτι.

— Ἐπιτρέψτε μου νὰ πάω στὸν κύριο Γκρόμπτ. Ξερετε ὅτι εἶναι βαρεῖα ἀρρωστός κι' ὅτι ἡ γυναίκα του δὲν τὸ κοιναίει ἀπὸ τὸ προσκεφάλι του. Θέλω νὰ τὸν εὐχαρίστησω προσωπικὰ γιὰ τὴ συμβολὴ τῆς κόρης του στὴν ἐπιτυχία τῆς «Λειτουργίας».

— Εἶσαι ἐλεύθερος! Πὰς στὸν φίλο μας ὅτι θὰ περάσω τὸ ἀπόγευμα νὰ μάθω νέα σου. Ἀντίο, παιδί μου!

Ὁ γέρο Σούμπερτ ἔκωσε τὸ ψηλὸ του καπέλο ὡς τ' αὐτιά του, ἔρριξε ἕνα νόμισμα στὸ δίσκο ποὺ κρατοῦσε ὁ νεώκτορος στὴν πόρτα τῆς ἐκκλησίας, πρόσφερε τὸ μπράτσο του στὴ γυναίκα του κι' ἔφυγε, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὴν πολυάριθμη οἰκογένειά του.

Ὁ Ἀντουάν Χολτσάπφελ εἶπε στὸν Φράντς:

— Δὲν φανταζόμουν ὅτι γράφεις τόσο βαρεῖα ἔργα. Φρόντισε τὴν ἄλλη φορὰ νὰ μὰς παρουσιάσῃς πρὸς ὅλες τὰς μουσικῇ.

— Ἡ «Λειτουργία» σου ἦταν πολὺ καλὴ, δέκωκε ὁ Σπάουν. Ὁ Ἀντουάν δὲν ἔχει καθόλου γούστο... Σοῦ χρειάζεται χαρκακωμένο χαρτί.

— Εὐχαριστῶ θὰ τὸ δεχόμουν. Τὸ εἰκοσιπεντάρι τὸ χαρτί μουσικῆς τῆς Νυρεμβέργης κοστίζει καὶ τὰ ἔσοδα μου δὲν μὲ ἐπιτρέπουν ν' ἀγοράσω ὅσο μου χρειάζεται.

— Ὅα σοῦ φέρω ἀπόψε πέντε εἰκοσιπεντάρια.

— Φράντς, θέλεις νὰ πιούμε ἕνα ποτῆρι με τὴν εὐκαιρία τῆς «Λειτουργίας» σου;

— Μὲ συγχωρῆτε, πρέπει νὰ συνοδεύω τὴν δεσποινίδα Γκρόμπτ ὡς τὸ σπῆτι τῆς. Σὲ μὴ ὥρὰ θάρω νὰ σὰς ἀνταμώσω στὴν ταβέρνα.

— Καλὰ θὰ σε περιμένουμε στὸ «Οὐγγρικὸ Στέμμα».

Ὅταν ἔμεινε μόνος ὁ Σούμπερτ, ἀναζήτησε με τὰ μάτια του τὴν Τερέζα Γκρόμπτ. Στεκόταν ντροπαλά πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς ἐκκλησίας. Μόλις τὴν ἀνακάλυψε ἔσπευσε πρὸς τὸ μέρος τῆς.

— Γιατί κούφηκες, Τερέζα; Πέρασα δύο φορές δίπλα σου, χωρὶς νὰ γυρίσῃς τὸ κεφάλι σου πρὸς τὸ μέρος μου, χωρὶς νὰ μὲ μιλήσῃς. Στάθηκα στὴ γωνιά μου. Νόμισα πως δὲν θὰ ἤθελες νὰ ἦσουν κοντὰ σου ἐνῶ θὰ σε συνέχαιναν.

— Τί λες, Τερέζα. Ἀντιθέτως, μάλιστα, ἤθελα, νὰ βρισकेσαι κοντὰ μου αὐτὴ τὴ στιγμή. Καθὼς δὲν σέβλεπα, ἐνοιῶθα τέτοια στενοχώρια ποὺ μ' ἔπιασε τρεμούλα καὶ δὲν μπορούσα ν' ἀρθρώσω λέξι. Ὡ, ἂν εἶμὸς εἶχαν ὀφθαλμοὺς ὡς ἐμεῖς, ὅλα θὰ βλάθῃκε νὰ γελάσῃς. Καὶ ἔσφηνικά, συγ-

— Ἀγαπητὴ μου Τερέζα, δὲν ξέρεις ὡς σὲ σένα μονάχα, τοῦ μὲν ἐμπιστευθῆ ταῖ σένα καὶ γιὰ σένα ἔγραψα τὶς τελευταῖες μου μουσικῇ σελίδες. Ὅταν συνθέτα τὴ «Λειτουργία» μου, ἦσουν κοντὰ μου, δίπλα

μου, μπροστά στο πιάτο και η δύναμη σου μου χείριστε το πρόσωπο...

—Τι περίεργα που εκφράζεσαι... Πόσο τραβηγμένα είναι τα χαρακτηριστικά σου! Τι έχεις, Φράντς; Είσαι άρρωστος;

—Δεν κοιμήθηκα όλη τη νύχτα. Περιπλανήθηκα στους δρόμους και κατόπιν έγραφα ως την αυγή...

—Τι αλλόκοτη ζωή που κάνεις! Έγω πλαγιάζω στις έννες και ξυπνάω τα χαράματα. Πρέπει να κάνεις κι' εσύ το ίδιο, πρέπει να βάλεις σε πειθαρχία τον εαυτό σου... Θάσαι κουρασμένος.

—Καθόλου, σε δεβαιώ...

—Μά παραπατάς...

—Έχω μια μικρή ζήλη. Θα περάσω. Ας καθήσουμε λίγο σ' ένα πάγκο.

—Μόνο μια στιγμή! Έπρεπε να είχα γυρίσει κι' άλλες στο σπίτι.

—Ο Φράντς μιλούσε στη νέα με εκφράσεις τρυφερές και αλλόκοτες. Κάτω από τον άβυσσο έρωτευμένο διακρίνονταν ο δάσκαλος. Κάπου—κάπου τα φτωχά λόγια που πρόσφερε φωτίζονταν από μια παράξενη λάμψη. Εκείνη άκουγε ατάραχη, με ύφος ικανοποιημένης και λαίμαργης μικροαστής. Τα φύλλα που είχε κοκκινίσει το φθινόπωρο, ζυγιάζονταν στον άγλαφο αέρα. Οί διαβάτες παρατηρούσαν χαμογελώντας το νέο ζευγάρι. Ο Σούμπερτ κρατούσε το χέρι της αγαπημένης του.

—Πόσο είμαι ευτυχιμένος, Τερέζα, που ζω αυτή τη στιγμή μαζί σου! Έτσι αποζημιώνουμαι για όλες μου τις στενοχώριες. Έπάρχει τόσο καλωσύνη σε σένα! Φαντάζομαι ότι θα έχεις πολλούς θαυμαστές, μ' αυτήν την γλυκύτητα που αναδίδεται από το είναι σου.

—Μην το πιστεύεις αυτό, Φράντς! Παντού περνά απαρατήρητη. Οί άντρες δεν με προσέχουν. Μάλιστα καμιά φορά στενοχωριέμαι γι' αυτό. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να ζηλεύεις. Κανένας απολύτως λόγος.

—Κι' ο γιος του φούρναρη Μπέργκμαν...

—Ω, άστον αυτόν! Είπε η Τερέζα, κλοντας μια κίνηση με το χέρι της σ' ένα νάβηλο μ' αποδιόξη την ανάμνηση εκείνου που τονόμα του είχε προφερθεί.

—Ο Σούμπερτ θα ήθελε να μάθη περισσότερο για τις σχέσεις της οικογένειας Μπέργκμαν και της οικογένειας Γκρόμπτ. Δεν τολμούσε να κάνει τις ερωτήσεις που έκαιγαν τα χείλη του. Η Τερέζα άλλαξε, ίσως από σκοπού, τη συζήτηση.

—Τι άτημέλητη εμφάνιση που έχεις! α-νεφώνησε. Τα ρούχα σου είναι τσαλακωμένα, σκονισμένα, ο κολλάρος σου ασίδερωτος, λείπει ένα κουμπι από την ρεντιγκότα σου. Δεν πρέπει να εμφανίζεσαι έτσι σε τελετές σαν τη σημερινή.

—Είχα αργήσει... Έξ' άλλου αδιαφορώ για την εμφάνισή!

—Δεν έχεις δίκιο. Η θέσι που επιδιώκεις να πάρης στην κοινωνία, απαιτεί να έχεις πάντοτε άμωγη εμφάνιση. Θα φροντίζω εγώ για τα ρούχα σου όταν παντρευτούμε.

—Τερέζα, πάντα είσαι αποφασισμένη να μοιράσης μαζί μου τη ζωή σου; Δε σε προ-μαζί το μέλλον μ' έναν καλλιτέχνη σαν εμένα;

—Μην κάνεις τον μετριόφωνα, Φράντς! Ξέχασες κιόλας τα συγχαρητήρια που σου δώσανε πριν από λίγη ώρα; Φοβάμαι μονάχα μήπως εγώ δεν είμαι η γυναίκα που σου ταιριάζει. Ίσως αργότερα θα προτιμάς κυρίες της άριστοκρατίας, τραγουδίστριες...

—Τραγουδίστριες; Μά εσύ είσαι η πιο υπέροχη τραγουδίστρια. Καμιά δεν θα μπορούσε να τραγουδήσει όπως εσύ στην εκκλησία. Η φωνή σου έχει μια σπάνια συγκινησιακή δύναμη. Όταν σ' ακούω συγκι-νιούμαι ως την πιο μικρή μου ίνα. Ένώ τραγουδούσες το πρωί, μου φαινόταν ότι ή-σουν ένας από τους άγγελους που παρί-σταναν οί ταπετσαρίες... Κάποια θεά δύ-ναμι σ' είχε άποσπάρει από το ζωγραφι-κό έργο και σε είχε βάλει ανάμεσα στο κόρο...

—Είναι άργά, Φράντς. Να ηγαίνουμε!

Σηκώθηκε γρήγορα, έφτιαξε τις πιέτες από το φόρεμά της και άφινινα πίσω της από το Σούμπερτ, προχώρησε με βήμα βιαστι-κό. Ο μουσικός την έφτασε και βάλθηκαν να περπατούν πλάι χωρίς να μιλάνε πιά. Όταν έφτασαν μπροστά στο σπίτι των Γκρόμπτ, η Τερέζα είδε τη μητέρα της να την περιμένει όρθια στην αυλή.

—Γεια αυτός! μουρμούρισε η κ. Γκρόμπτ,

βλέποντας τον Σούμπερτ. Διαρκώς με τον μουσικάντη σου! Μπορούσες ν' αρχίσουν ναρτίτερα. Η κατάσταση του πατέρα σου χειρότερη. Δεν έπαψε να σε ζητά. Ο γιατρός είναι κοντά του.

—Κυρία μου, είπε ο Σούμπερτ χαιρε-τώντας την μητέρα της Τερέζας, οί γονείς μου μ' έστειλαν να μάθω πώς πεί ο σύ-γός σας. Ο πατέρας μου μου είπε ότι θα περάσει ο ίδιος το απόγευμα από δω...

—Πέστε του από μέρους μου ότι τον παρακαλώ να μην ένοχληθί. Ο άντρας μου είναι χειρότερα. Οί επισκέψεις τον κουρά-ζουν. Χαίρετε, Κύριε!

—Θα σε συνοδέψω ως κάτω, είπε η Τε-ρέζα.

Όταν βρέθηκαν μόνοι στη σκάλα, η νέα μουρμούρισε στον Φράντς:

—Θα σουκανε εύχαρίστησι να με φιλή-σης;

—Ο Σούμπερτ κοκκίνισε, μά είχε το θάρ-ρος να πη:

—Και βέβαια.

—Τότε δώσ' μου γρήγορα ένα φιλί... έ-δω... κοντά στο αυτί... Άντίο γι' αύριο!

«Η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΤΟ ΡΟΔΑΝΙ»

—Ο Κος Γκρόμπτ πέθανε τη νύχτα. Όταν ο Φράντς Σούμπερτ επέστρεψε την επομέ-νη, βρήκε την Τερέζα και τον αδελφό της Έρρικο να προσεύχονται. Ρίχτηκε στην αγκαλιά των δύο νεαρών του φίλων. Με μά-τια δακρυσμένα μουρμούρισε μερικά λόγια παρηγορίας και συμπόνιας.

—Οχι μακριά απ' αυτόν, η Κα Γκρόμπτ. συζητούσε χαμηλόφωνα, με τον φούρναρη Μπέργκμαν. Ο μουσικός που είχε προχω-ρήσει για να συλλυπηθί τη χήρα, στάθηκε. Άκούσε, χωρίς να θέλη τί έλεγαν.

—Μας νομίζουν πλούσιους... Η αλήθεια είναι ότι ο άντρας μου μόνο χρέη άφησε. Η-ταν πολύ υπερδευμένες οί δουλειές του...

—Θα τα ξεδιαλύνω όλα. Μην ανησυχήτε κυρία Γκρόμπτ! Ξέρω τί είναι το εμπόριο... Άν η Δις Γκρόμπτ γίνη μια μέρα μέλος της οικογένειας μου, όλα θα ταχτοποιη-θούν κατά το συμφέρον σας.

Ο Σούμπερτ, κατάχλωμος, έκανε πίσω και βγήκε από το σπίτι. Όταν βρέθηκε στο δρόμο άρχισε να τρέχει. Γύρισε σπίτι του, και κλείστηκε στην κἀμαρά του.

Τέσσερις μέρες αργότερα ο Φράντς Σού-μπερτ, πήγε να κάνει επίσκεψη στην οικογέ-νεια Γκρόμπτ. Η Τερέζα ήταν μόνη. Φορού-σε ένα μαύρο φόρεμα, τα μάτια της ήταν πιο μεγάλα και πιο φωτεινά, τα βλέφαρά της ήταν κόκκινα και προσημένα. Είπε με ύφος θλιμμένο:

—Γιατί χάθηκες αυτές τις όδυνηρές μέ-ρες;

—Από άπλη λεπτότητα.

—Εσύ που έχεις τόσο καρδιά δεν κα-τάλαβες, ότι αυτές τις στιγμές, ή τρυφερό-τητα σου έπρεπε να εκδηλωθί περισσότερο από κάθε άλλη φορά, κι' ότι ή παρουσία σου θα μου έδινε κουράγιο; Η θέσι σου ή-ταν κοντά μου.

—Νόμιμα αντίθετος, ότι θάπρεπε να ή-μουν πολύ επιφυλακτικός...

—Και μ' άφησες μόνη μου με τον πό-νο μου.

—Ξέρεις ότι ή μητέρα σου δεν με συμ-παθεί καθόλου. Με δέχεται πάντοτε πολύ ψυχρά.

Και γι' αυτό δεν φάνηκες τώρα και τέσ-σερις μέρες; Ο πατέρας μου σουδειχνε πάντοτε πολλή συμπάθεια. Μ' αυτόν χάνου-με το μόνο μας στήριγμα.

Τα λόγια της διακόπτονται από λυγμούς. Μη ξέροντας τί να κάνει καθίσε μπροστά στο ροδάνι της κι' άρχισε να στρίβη. Ρώ-τησε.

—Μήπως άλλαξες τώρα ιδέα για μέ-να; Μήπως δεν θέλεις να παντρευτούμε; Φράντς, θέλεις να μ' εγκαταλείψεις;

—Ξέρεις ότι αυτό ούτε από το μυαλό μου δεν μπορεί να περάσει. Από μέρους μου δεν υπάρχει κανένας φόβος. Τερέζα...

Παρ' όλγιο να πη τη συζήτησι ανάμε-σα στην Κα Γκρόμπτ και τον Μπέργκμαν. Τα λόγια όμως στάθηκαν στο λαιμό του. Η Τερέζα, με δάκρυα στα μάτια, έξακο-λουθούσε να πατάει νευρικά το πετάλι ά-πό το ροδάνι της.

—Η μικρή ξύλινη ρόδα γύριζε, σιωπα-

τούσε, ξανάρχιζε, πότε γρήγορα, πότε σι-γά σαν να σημείωνε με το ρυθμό της τις διακυμάνσεις των αισθημάτων που συγ-κλόνιζαν την κοπέλλα. Αυτός ο κρότος που συνόδευε τους αναστεναγμούς και τους λυγμούς της Τερέζας είχε δεν ξέρω τί το ζωντανό και το άπελπισμένο.

Ο Φράντς ήθελε ν' άπαντήσει στις κα-τηγορίες της Τερέζας. Μά ήταν άνικανος να υπερασπίση τον εαυτό του. Κι' άφανε την έντύπωσι ότι όλα του είπε η Τερέζα ήταν σωστά. Είπε για ν' άλλαξη συζη-τησι:

—Η άπανάληψι της «Λειτουργίας» μου που θα γίνη σε τρεις μέρες στην έαλη-σία των Αύγουστινων, με άπασχολεί πο-λύ. Η Πέπη, που θα σε άντικαταστήσθ, έχει πολλές άδυναμίες.

—Πώς! Ζήτησες από μια άλλη να τραγουδήσει αυτό που έγραψες για μένα;

—Δεν φαντάστηκα ότι στην κατάστα-σι που βρίσκεσαι θα δεχόσουν να τραγου-δήσης.

—Γιατί όχι.

—Μά έχεις πένθος.

—Το πένθος μου δεν έχει καμιά σκ-σι μ' αυτό.

—Μά τί θα πη ή κυρία Γκρόμπτ;

—Έχει εμπιστοσύνη σε μένα. Η μη-τέρα μου δε θα φέρη αντίρρησι.

—Τότε, δεν θα πάρω την Πέπη.

—Ευχαριστώ. Θάρθω μεθ'αυριο στην τελευταία δοκιμή.

Ο κρότος που έκανε το ροδάνι σταμά-τησε ξαφνικά. Έξακολούθησε κατά πε-ρίεργο τρόπο μέσα στο κεφάλι του μου-σικού, όταν αυτός αποχαιρέτησε την Τε-ρέζα. Το βουητό άνηχούσε ακόμα σι' αυ-τιά του Σούμπερτ, όταν ο νέος επέστρεψε σπίτι του... Εκεί ο μουσικός θυμήθηκε ξαφνικά το ποίημα του Γκαίτε: «Η Μαρ-γαρίτα στο ροδάνι»:

«Πάει μου ή ανάπαψι. Βαρεία μου είν' ή καρδιά. Ποτέ, ποτέ πια δε θα βρω ξεκούρασι. Όπου δεν είναι αυτός, είναι όλα μαύρα σαν το θάνατο. Το σύμπαν όλο σκοτεινιάζει. Το φτωχό μου κεφάλι συντρίβεται. Το μυαλό μου χάνεται».

Ο Φράντς δεν άπήγγελλε το ποίημα του μεγάλου ποιητή. Το τραγουδούσε. Το σχέδιο του άκομπανιζαμέντου είχε σχημα-τισθί από την κυκλική κίνηση πουκανε το ροδάνι.

Ο Σούμπερτ άρπαξε ένα χαρτί μουσι-κής κι' άρχισε πυρετώδεια να γράφη τις νότες του τραγουδιού.

Ο άνθρωπος που ήταν μπροστά στους άλλους, είχε εξαφανισθί. Ένοιωθε ότι είχε μεταβληθί σ' έναν παντοδύναμο καλ-λιτέχνη, βέβαιος για τον εαυτό του, κα-που έγραφε από μια πηγαία έμπνευσι τρα-γουδία αλλόκοτα, εκφραστικά.

—Αμα τέλειωνε, παραξενευόνταν και ο ίδιος για την άξια που είχανε και τα έργα που έγραφε κατ' αυτόν τον τρόπο. Άκρι-δώς, ή «Μαργαρίτα στο ροδάνι», που μό-λις είχε «φειώσει ήταν ένα λίντ λαϊκό τα-τόχρονα και πρωτότυπο. Είχε κάτι το ι-διαίτερο. Δεν έμοιαζε με κανένα από τα προηγούμενα τραγουδία του Σούμπερτ. Έφερνε τη σφραγίδα της έντονης προσω-πικότητας του μεγάλου μουσικού.

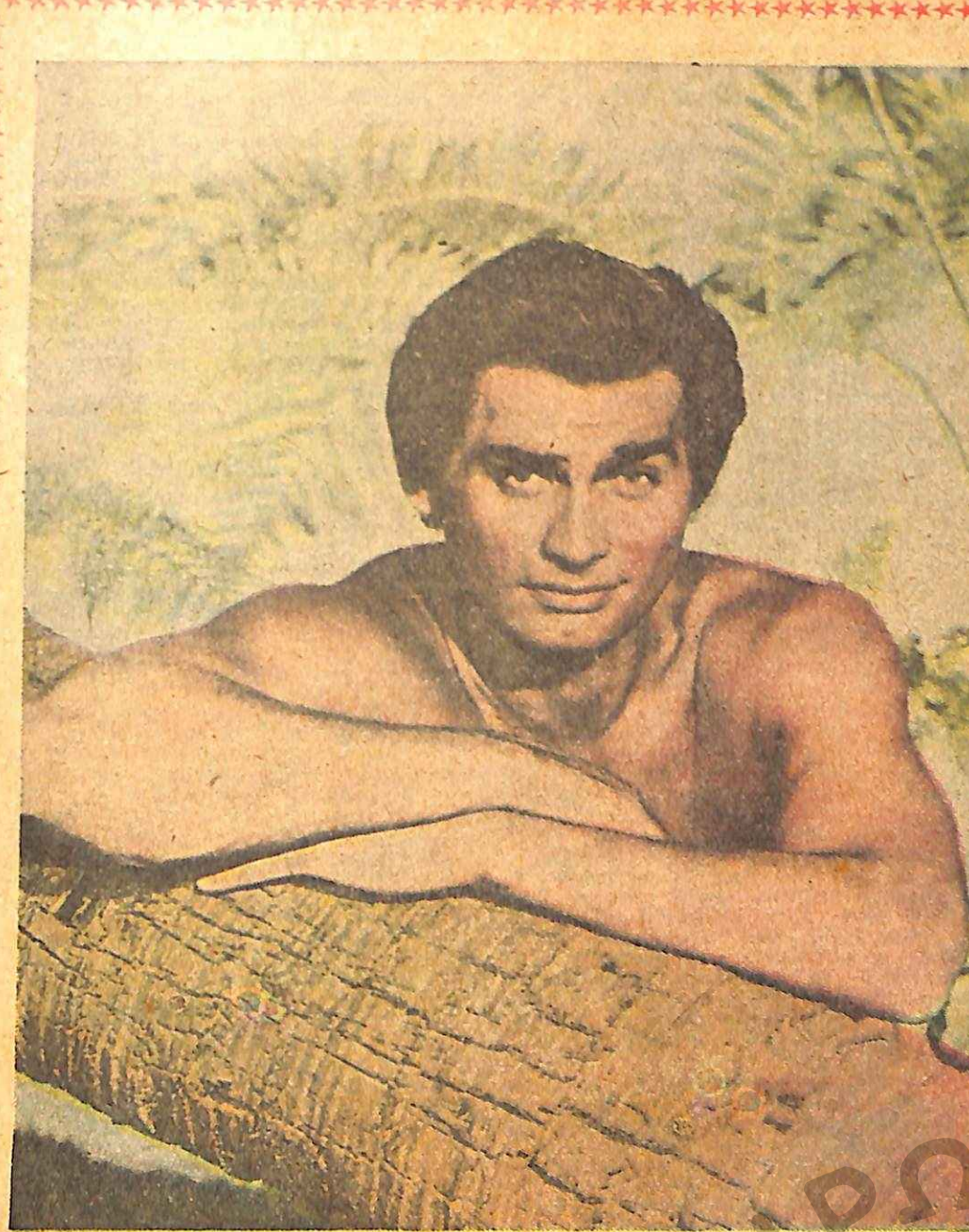
★

Ο Σούμπερτ ήταν δάσκαλος τώρα και πολλές έβδομαδες. Υπηρετούσε στο ίδιο σχολείο με τον πατέρα του. Οί μαθητές του ήταν ηλικίας πέντε και έξη ετών. Τους έδιδασκε το αλφάβητο και τις πρώτες αρ-χές του σοφάξ.

Στην άρχη, θεώρησε τον εαυτό του ευ-τυχισμένο, που θα βρίσκóταν ανάμεσα στις άπλαστες αυτές ψυχές. Μάθαινε στα παιδιά όπλα λαϊκά τραγουδία. Τους έλεγε παραμύθια και ιστορίες κι' έβαζε τα με-γαλύτερα να γράφουν γράμματα.

—Ενώ οί μικροί μαθητές ήταν άπασχολημένοι να κάνουν μπατσούνια», ο Φράντς Σούμπερτ δούλευε τη μεγάλη τέχνη του, και συχνά απολαμονιόταν γράφοντας νότες και συν-θέτοντας ένα καινούριο λίντ.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια

ΤΖΕΦ ΤΣΑΝΤΛΕΡ

Πριν από λίγα χρόνια ο Ντίκ Πάου-ελ λάβαινε μέρος σε μια ραδιοφωνική έκπομπη. Κάποιοι από τους ήθοποι-ούς που έπαιζαν μαζί του στο ίδιο σκέτος του έκανε ξεχωριστή έντύπωσι. Ήταν ένας μεγαλόσωμος άνδρας με κανονικά χαρακτηριστικά και μπλε ω-ρασιότατα μάτια. Άλλά εκτός από το ώραιο παρουσιαστικό του είχε και τα-λέντο. Σκέφθηκε λοιπόν πώς, θα ή-ταν άπόκτημα για το Χόλλυγουντ και του έδωσε έναν μικρό ρόλο στην ται-νία του «Όταν τ' πάθης προστάζουν». Αυτή ήταν ή πρώτη εμφάνισις του «Τζέφ» στην όθονη.

—«Ο Ντίκ εξακολουθεί ακόμη να με παρακολουθεί και να με βοηθί» λέ-ει ο Τζέφ Τσάντλερ συχνά. «Μά όχι μόνον αυτός. Κι' άλλοι ένδιαφέρθηκαν για μένα. Θα τους κάνη φαίνεται έντύ-πωσι ο όγκος μου».

Πραγματικά ο Τζέφ Τσάντλερ είναι ο πιο γιγαντώσωμος άστέρας του Χόλ-λυγουντ. Πολλές φορές φέρνει σ' άμη-χανία τον όπερατέρ και κάνει προβλη-ματική τη λήψη των έρωτικών του σκη-νών ιδιαίτερα όταν παίζη με μικροσκο-πικές πρωταγωνίστριες.

Γεννήθηκε στο Μπρούκλιν και π' άπραγματικό του όνομα είναι Γρα Γκρόσσελ. Μεγάλωσε χωρίς γονείς και

τα παιδικά του χρόνια τα πέρασε δύ-σκολα και στερημένα. Από πολύ μι-κρός έπιθυμούσε να γίνη ήθοποιός. Άλλά δεν είχε τις δυνατότητες ν' ά-σχοληθί ιδιαίτερα γι' αυτό. Έργαζό-ταν σ' ένα λαχανοπωλαείο την ημέρα και πηγαίνε σχολείο τη νύχτα. Όταν μεγάλωσε άρκετά, εργάστηκε στο Ράντιο Σίτυ της Νέας Υόρκης. Εκεί του δόθηκε ή ευκαιρία να παρακολου-θήση το θέατρο από κοντά. Το όνειρό του εκπληρώθηκε όταν προσελήφθη ά-πό ένα περιοδεύοντα θέατρο. Αργότε-ρα έκανε δικό του θέατρο στο Σικάγο. Ο πόλεμος διέκοψε την καριέρα του. Έπί τέσσερα χρόνια υπηρέτούσε στον στρατό και όταν άπολύθηκε γυ-ρίσε με τρεις χιλιάδες δολάρια στην τσέπη.

«Δεν είχα που να τα ξοδέψω στο έ-ξωτερικό από τότε που έπαψα να παί-ζω πόκερ».

Έκείνο τον καιρό αγαπούσε την ή-θοποιό Μάρτζορι Χοσέλ την, όποιαν και παντρεύτηκε αργότερα. Απέκτη-σαν δύο παιδιά, την Τζάμο και τη Ντάνα.

Μέσα σ' ένα χρόνο έπαιξε σε πολ-λές ταινίες. Αναφέρουμε μερικές: «Σπασμένο Βέλος», «Πουλί του Παρα-δείσου» και «Νήσος των Λαθρεμπό-

ρων». Τώρα έτοιμάζεται για το ρό-λο του στην ταινία «Ο Χαλύδρινος Άνδρας» της όποιας το γύρισμα θ' άρχισθ σε λίγο. Κάθε δημιουργία του είναι και πιο καλύτερη άπ' την προη-γουμένη κι' αυτό άφίνει κατάπληκτο κάποιο σκηνοθέτη ο όποιος πριν λίγο άκόμη καιρό έδιωχνε τον πράκτορά του λέγοντας:

—«Δεν μπορούμε να τον χρησι-μοποιήσουμε πουνεά!».

Σαν άνθρωπος ο Τζέφ Τσάντλερ έ-χει μια θαυέια έκτιμησι ανθρώπων και πραγμάτων. Αυτό το χρωστά καθώς λεί, στη φτώχεια μέσα στην όποιαν έ-ζησε και μεγάλωσε. Στους ρόλους του δίνει ένα ιδιαίτερο ανθρώπινο τόνο που τον έκανε πολύ συμπαθή στο κοινό.

Το πρόσωπο που ύποδεται στην ταινία «Το νησί των λαθρεμπόρων» εί-ναι ένας τύπος σαν τον εαυτό του. Ο Τζέφ Τσάντλερ θέλει να δη άν θ' ά-ρέσει στο κοινό ό... εαυτός του.

—«Όταν προβληθί ή ταινία αυ-τή θα μάθω άν κι' ο ίδιος ο θάνατός μου είναι αγαπητός άπ' το κοινό και όχι μόνο οί τύποι που ύποδύομαι».

Η οικογενειακή του ζωή διαταρά-χθηκε τώρα τελευταία. Ο Τζέφ δρι-σκει περισσότερη εύχαρίστησι στη συντροφιά της Άν Σέρινταν την ό-ποιαν συνοδεύει παντού. Θα ζητήση δι-αζύγιο άπ' την Μάρτζορι; Θα εγκατα-λείψη τα παιδιά του; Άλλη μια πε-ρίπτωσης σαν κι' αυτές που αναφέ-ρουμε σ' άλλη σελίδα για τους έρω-τες του Χόλλυγουντ...

Παρ' όλα αυτά ο Τζέφ Τσάντλερ εί-ναι ένας άσυνήθιστος τύπος, δημιούρ-γημα της τρικυμισμένης ζωής που ως τώρα έζησε.

★

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΝΕΑ

Τα δικά μας

★ Το έργο της κ. Στέλλας Λουκάκου «Δούκισσα της Πλακεντίας» θα γυ-ρισθί σε ταινία, την όποιαν θα σκη-νοθετήση ή κ. Ηρώ Δρύσκου. Ποιοί θα είναι οί πρωταγωνιστάι της καινούργιας αυτής ταινίας δεν ξέ-ρουμε άκόμη πάντως θα γυρισθί από τον παραγωγό κ. Τζανέτη.

★ Οί δυο συγγραφείς Γιαννακόπου-λος και Σακελλάριος άπέκτησαν δικό τους στούντιο στο όποιον ήρχισαν να έτοιμάζουν ήδη μια ταινία. Έν τα με-ταξύ ή έργοστηριακή επεξεργασία της ταινίας τους «Ο άλλος» γίνεται στα στούντιο της Φίλις Φίλις.

★ Έναν καινούριο πρωταγωνιστή άπέκτησε ο έλληνικός κινηματογράφος. Τον Μιχάλη Νικολόπουλο ο όποιος πρωταγωνιστεί στην ταινία «Πικρό ψω-μί» καθώς και στην «Ωρκίστηκα έκ-δίκησι» που γυρίζεται στα στούντιο του Νόβακ.

★ Στο προηγούμενο φύλλο μας έκ παραδρομή γράψαμε ότι ή ταινία «Ωρ-κίστηκα έκδίκησι» είναι της Σπέντζος Φίλις. Έπαυρόνουμε ότι ή ταινία αυ-τή γυρίστηκε στα στούντιο της «Νόβακ Φίλις». Στην ταινία αυτή πρωταγωνι-στεί ή Δάφνη Σκούρα, ο Άλξες, Δελή-γιάννης και συμπράττουν το ζεύγος Τσαγανέα, ο Μ. Νικολόπουλος, ο Γ. Λουκάκης, ή Μαργαρίτα Γεράρδου και άλλοι.

★ Επίσης πληροφορούμεθα ότι ή «Νόβακ Φίλις» προετοιμάζει το γύρι-σμα της ταινίας «Το κορίτσι του Λι-μανιού» του συγγραφέως Δημ. Μπό-γρη. Το έργο αυτό διασκευάστηκε σε σενάριο από τους κ. κ. Ιωάν. Τριαντα-φύλλην και Ιωάννα Νόβακ. Στην ται-νία αυτή πιθανόν να πρωταγωνιστήση ή Δάφνη Σκούρα.

ΟΙ ΑΜΑΖΟΝΕΣ

ΤΙ ΉΞΑΝ ΟΙ ΠΕΡΙΦΗΜΕΣ ΑΝΤΡΟΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ. ΤΙ ΛΕΕΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ. ΥΠΗΡΞΑΝ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ;

Πολλές φορές θα έτυχε να διαβάσουμε ή να ακούσουμε πως ώριμοι τύποι γυναικών χαρακτηρίζονται ως 'Αμαζόνες'. Δεν είναι όμως και πολλοί εκείνοι που καταλαβαίνουν το νόημα του χαρακτηρισμού αυτού, γιατί η ιστορία των 'Αμαζόνων' και στην αρχαία ελληνική εποχή δεν ήταν ξεκαθαρισμένη. Ένα σωρό πανάρχαιο θρύλοι και μύθοι κυκλοφορούσαν.

Ιστορούσαν λοιπόν ότι κάποτε φιλοπόλεμες γυναίκες εκίνησαν από πολύ μακριά — ίσως από την περιοχή του Πόντου — έφθασαν στην Μικρασία κι' άφου ενίκησαν διάφορους λαούς, ύστερα πέρασαν το Αιγαίο και έφθασαν στην 'Αττική'. Λέει μάλιστα η αρχαία παράδοση πως έγινε μεγάλη μάχη γύρω στο σημερινό 'Αστεροσκοπείο', αλλά νικήθηκαν οι 'Αμαζόνες' από τους 'Αθηναίους' που είχαν αρχηγό τους το Θησέα. 'Αλλά και με άλλους ήρωες της αρχαιότητας, τον 'Ηρακλή', το Βελλεροφόντη, ακόμα και μ' αυτόν τον 'Αχιλλέα' πολέμησαν. Βέβαια όλοι αυτοί οι θρύλοι δεν έχουν ιστορική υπόσταση. Δεν μπορούμε όμως να παραδεχθούμε πως οι γύρω στις 'Αμαζόνες' θρύλοι και μύθοι είναι ολότελα πλαστοί και φανταστικοί. Στά προελληνικά χρόνια, δηλαδή κοντά 1500 χρόνια πριν Χριστού, που έγιναν πολλές μεταναστεύσεις λαών τόσο στην 'Ασία' όσο και στη Βαλκανική, κάποιος λαός που μετατοπίστηκε ή διώχτηκε από τη σημερινή 'Αρμενία' ή τον Πόντο, έφτασε στη Μικρασία και Θράκη και άπ' εκεί πέρασε στην 'Αττική'. Ο λαός αυτός ήταν νομαδικός και ζούσε από το κυνήγι και τις ληστρικές επιδρομές, γι' αυτό οι γυναίκες τους ασκούσανε από μικρά παιδιά όχι μόνο στην ιππασία, αλλά και στον πόλεμο. Με το να μην έχη μόνιμη εγκατάσταση σε ώριμο γεωγραφικό χώρο, ο λαός αυτός ήταν υποχρεωμένος για τη συντήρησή και επιβίωσή του διαρκώς να πολεμά με άλλους λαούς. Από την αίσια αυτή οι γυναίκες δεν μπορούσαν να ασχολούνται με το νοικοκυριό, άφου δεν είχαν μόνιμες κατοικίες χειμώνα, καλοκαίρι. 'Επρεπε κι' αυτές να βρίσκονται σε

διαρκή κίνησι και να βοηθούν τους άντρες τους. 'Ετσι διαμορφώθηκαν πολεμάρχινες που έπαιρναν μέρος στα κυνήγια, στις επιδρομές και στους πολέμους. 'Ενας τέτοιος λαός ζούσε στα χρόνια του 'Ηρόδοτου στη Νότια Ρωσία (Σκυθία) και λεγόταν Σαυρομάτες. Μερικοί νεώτεροι ιστορικοί παραδέχονται πως οι Σαυρομάτες ήταν απόγονοι των 'Αμαζόνων. Το αντίθετο όμως είναι σωστό. Από τις γεωγραφικές και άλλες συνθήκες στη Σκυθία, οι κάτοικοι της άσχησαν πολύ να περάσουν στο γεωργικό δίο και ν' αλλάξουν τα ήθη και έθιμά τους και γενικά όλη την οικονομική και κοινωνική τους οργάνωσι. Το ότι οι 'Αμαζόνες' ανήκαν σε έθνος λαό το δείχνει και το όνομά τους, που δεν είναι ελληνικό αλλά προελληνικό. Οι έτυμολογίες του όνοματός των δίνουν σημαίνει γυναίκες με πολλούς μαστράς ή με δίχως μαστράς δεν έχει καμμία επιστημονική υπόσταση.

Όπως και να είναι, στην αρχαία 'Ελλάδα και κυρίως στην 'Αττική, οι γύρω στις 'Αμαζόνες' παραδόσεις είχαν μεγάλη απήχηση. Υπήρχε μάλιστα και ιερό — το 'Αμαζόνειον' — στις 'Αθήνας', ενώ κατά τις ίδιες παραδόσεις υπήρχαν τάφοι των 'Αμαζόνων' στα Μέγαρα, Χαϊράνεα, Λακωνική και άλλαχου. Όλες αυτές οι παραδόσεις δείχνουν, όπως είπαμε, ότι κάποιος έθνος λαός που ήταν οργανωμένος διαφορετικά από τους ντόπιους και που και οι γυναίκες του πολεμούσαν, έκαπε επιδρομή τα προελληνικά χρόνια στην 'Ελλάδα. Φαίνεται δε πως στην 'Αττική', Μέγαρα και άλλοι αναγκάστηκε να συνθηκολογήσει και ν' αφομοιωθή με τους προέλληνες.

Οι αντίθετες παραδόσεις ότι, ή κατά των 'Αθηναίων' εκστρατεία των 'Αμαζόνων' είναι ή προσωποποίηση της πάλης του ήλιου (Θησέως) και της καταιγίδος (Αμαζόνων), είναι πλάσματα της φαντασίας.

Έξ' άλλου, όπως είπαμε, ή επιδρομή δεν έγινε μόνο στην 'Ελλάδα' αλλά και στη Μικρασία, γιατί ανάλογες παραδόσεις για τις 'Αμαζόνες' υπήρχαν κάποτε

και στη Σμύρνη, 'Εφεσό, Κύμη, Μοσινά, Σινώπη κ. ά.).

Ήταν φυσικό λοιπόν οι 'Αθηναίοι' και οι άλλοι 'Ελληνες, στα ιστορικά χρόνια που είχαν περάσει στο γεωργικό δίο και οι γυναίκες τους ασχολούνταν με το νοικοκυριό, να θαυμάζουν τις 'Αμαζόνες' και να τις φαντάζονται σαν υπεργυναίκες, άφου το επάγγελμά τους ήταν ο πόλεμος, το κυνήγι και ή ιππασία.

Από την τέτοια αντίληψη οι 'Ελληνες' καλλιτέχνες και άγγειογράφοι στη μεγάλη άκμή της ελληνικής Τέχνης απεικόνισαν τις 'Αμαζόνες' στο μάρμαρο ή το χαλκό σε διάφορες παραστάσεις που πολλές άπ' αυτές διασώθηκαν και μας κάνουν όχι μόνο να θαυμάζουμε τα μνημεία αυτά της Τέχνης, αλλά και μας κατατοπίζουν σε ζητήματα αισθητικής. Οι 'Ελληνες' γλύπτες σύμφωνα με τις αντιλήψεις του καιρού τους, να μην παριστάνουν τις 'Αμαζόνες' σαν άντρουγυναίκες, παράλληλα όμως μας δίνουν και τον τύπο της γυναίκας που άρεζε στους 'Αθηναίους'. 'Ετσι και τα άγάλματα της 'Αθηνάς, 'Ηρας, 'Αφροδίτης κλπ. δεν ήταν στην παραστασί τους τίποτε άλλο παρά άντρουγυναίκες, δηλαδή 'Αμαζόνες. Οι 'Ελληνες' και πιο πολύ οι 'Αθηναίοι' που είχαν κλειδομανταλωμένες τις γυναίκες τους στα σπιτία τους, ζητούσαν τον τύπο της γυναίκας όμορφιάς στο μακρυνό παρελθόν — στις 'Αμαζόνες' — που ήταν ύψηλες, μεστέες και καλοδεμένες γυναίκες. Γι' αυτό και οι πιο πολλοί καλλιτέχνες των 'Αφροδίτη' την παριστάνανε ως 'Αμαζόνα.

Ο τύπος λοιπόν των 'Αμαζόνων' στην Τέχνη του Ε' αιώνα ήταν ή άντρουγυναίκα που είχε το αντίστοιχο της στον άντρα άθλητή, που τον ύμνησαν οι ποιητές, τον έζωγράφησαν οι άγγειογράφοι και τον άπαθανάτισαν στο χαλκό και το μάρμαρο οι μεγάλοι γλύπτες, ο Πολύκλειτος και ή Σχολή του.

Αργότερα, στην ελληνιστική εποχή — στα ύστερα του Μεγάλου 'Αλεξανδρου' χρόνια — δηλαδή στα χρόνια της παρακμής, όταν οι παραγωγικές συνθήκες πέρασαν στη στασιμότητα, άλλαξε ή κοινωνική ψυχολογία σ' όλες σχεδόν τις έθνοφυσικές δείχνει άπαλά το στήθος. Δύο πένες ή δύο ραφές ξεκινούν κάτω από το στήθος και φθάνουν μέχρι κάτω στη φούστα που είναι λίγο φαρδιά και πιο μακριά από πέρσι. Τα μανίκια στρουγγυλεύουν και γίνονται πάλι μακριά. Μικρά διακριτικά κουμπάκια, κορδέλες και κεντήματα πολύ έλαφρά, είναι τα στολίδια της Μόδας του 1952.

Ο ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ

Η μόδα του 1952 στο μαυροπίνακα

Οι μεγάλοι παρισναί Οίκοι Μόδας παρουσίασαν εις τους άγοραστές του έξωτερικού τα μοντέλα τους του 1952. Όπως κάθε χρόνο όμως, έτσι και έφέτος, απαγορεύουν αυστηρά την δημοσίευσι φωτογραφιών των μοντέλων αυτών που προσεχούς χειμώνα πριν από τις 15 Αυγούστου. Δυστυχώς λοιπόν για την καινούργια γραμμή και ένα άπλο γραμμικό σχέδιο πάνω σ' ένα μαύρο πίνακα, ήταν αυτά που έδωσαν στους δημοσιογράφους οι μεγάλοι σχεδιαστές του Παρισιού. Σας τα δίνουμε στη σελίδα μας αυτή, γιατί ίσως τα άπλά αυτά σχέδια και τά... λίγα λόγια, θα σας δώσουν μία καθαρή ιδέα για την γραμμή της Μόδας

ΝΤΙΟΡ : 'Ο Ντιόρ, με μία άπλη γραμμή φέρνει και πάλι επανάστασι στη Γραμμή της Μόδας. «Όλα πείναι να αλλάξουν πιά» λέγει. «Δεν χρειάζονται πιά τα πολλά σχέδια, ούτε τα κόλπα που ξεγελούν το μάτι. Μία κόψι φυσική δείχνει άπαλά το στήθος. Δύο πένες ή δύο ραφές ξεκινούν κάτω από το στήθος και φθάνουν μέχρι κάτω στη φούστα που είναι λίγο φαρδιά και πιο μακριά από πέρσι. Τα μανίκια στρουγγυλεύουν και γίνονται πάλι μακριά. Μικρά διακριτικά κουμπάκια, κορδέλες και κεντήματα πολύ έλαφρά, είναι τα στολίδια της Μόδας του 1952.

ΣΚΙΑΠΑΡΕΛΛΙ : Το έμπροσς μέρος στα φορέματα του χορού, το κάτω μέρος στις φούστες, ή πλάτη στις ζακέτες, έχουν την άπαλή γραμμή του κύματος. 'Η Σκιαπαρέλλι λανσάρει τα μεγάλα ίσια κουμπία. Λαμέ ύφασματα, κασμίρη, βουαλά, συνδυάζουν το άνοιχτό πράσινο των άκεανών με το πορτοκαλί. 'Η κυρία Σκιαπαρέλλι σχεδίασε τρία φορέματα χορού για το καινούργιο γαλλικό φίλμ «Δαυίδ και Βηθσαβέε». Φορέματα νυφικά δεν σχεδίασε καθόλου. Λίγοι παντρεύονται το χειμώνα, έπεί.

ΝΤΕΣΣΕ : 'Η γραμμή της νέας σιλουέτας του Ντεσσε (ετο γαλάζιο πουλί) την ονομάζει) έχει πεταχτό προς τα έμπροσς το στήθος και αντίθετως προς τα πίσω τη φούστα. Τη μέση την ανεβάσει λίγο ψηλότερα από τη θέση της, τα μανίκια τα κόβει σε γραμμή μισοφέγγαρου, και το κορσάκι σε σχήμα τριγωνικό. Παντού βάσει μικρά κουμπία σε πυκνή σειρά. Πολλά μάλλινα χνουδατά ύφασματα και μουσελίνας με απογοώσεις πολλές έπάνω. Όλη ή συλλογή του Ντεσσε — 190 μοντέλα — είναι μπλέ, σε όλους τους τόνους του μπλέ, ακόμα και τα νυφικά του φορέματα!

ΧΑΙ-Μ : 'Ο Ζάκ Χαίμ δίνει στη γυναικεία σιλουέτα τη γραμμή της... κιθάρας. Το κορσάκι του σταυρώνει σε γραμμή Χ και τα πολύ φαρδιά και μακριά μανίκια του σφίγγονται στον καρπό του χεριού. Τα απογευματινά φορέματα μακραίνουν κατά δύο πόντους. Αντίθετως τα βραδύνα κονταίνουν λίγο. 'Ο Χαίμ μεταχειρίζεται πολύ το έρσεύ ύφασμα, τις δαντέλες, τα βελούδα σε χρώματα μπέζ, καφέ και βιολέ. Τα φορέματα για τα νέα κορίτσια είναι φαρδιά και άέρινα.

Ένα χαριτωμένο διηγηματάκι ΤΟ ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

«'Η 'Ελένη άκουγε χωρίς να άπαντά. —Πρέπει να κάνης μία προσπάθεια κόμα. Πρέπει να μάθης σκάκι, αγάπη μου.

—Και θα παίξουμε κάθε βράδυ; —Για να μη σε κουράζω, βράδυ παραβράδυ...

—Μα πρέπει και καλά να παίξουμε σκάκι και όχι τίποτ' άλλο; —Μα το σκάκι είναι το πιο όμορφο παιχνίδι, αγάπη μου. Έχουμε μόνο τρεις βδομάδες άραβωνιασμένοι. 'Ως που να παντρευθούμε, είμαι βέβαιος, ότι θα μόνες πολύ καλά.

• Κατόπιν την άγκάλιασε: —Δε μπορείς να φαντασθής τί καλό θα μου κάνης; Πόσο θα με εύχαριστήσης!... Παίζοντας σκάκι θα σε έχω κοντά μου... —Μα και χωρίς να παίξουμε σκάκι θα με έχης κοντά σου...

—Ναι, αλλά δε μπορούμε όλη την άρα να φιλιόμαστε. —Μπορούμε όμως να συζητάμε... —Ναι, αλλά ύστερ' από λίγο καιρό θα έχουμε τίποτα να πούμε...

«'Η 'Ελένη δε μπόρεσε περισσότερο να αντίσταθι στην επιθυμία του άραβωνιαστικού της.

—Λοιπόν 'Ελένη; —Τί συμβαίνει Κούρτ; —Θα μάθης σκάκι; —Και βέβαια.

• Ο ίδιος ο Κούρτ έφρόντισε και βρήκε στη λέσχη ένα νεαρό, που θα έχρησιμευε για παρτενάρ της 'Ελένης στο σκάκι.

—'Αρχίσετε έσείς δεσποινίς 'Ελένη; —'Αρχίστε έσείς. —'Α, ναι.

«'Η 'Ελένη σαστισμένη έκύτταζε τον νεαρό... Και αυτός το ίδιο έκύτταζε την 'Ελένη.

Μόλις έτελειώσε ή παρτίδα, που δεν είχε κανένα ενδιαφέρον και για τους δύο και ή 'Ελένη έψιθύρισε.

—Έχω την εντύπωσι ότι αυτό το παιχνίδι δε θα μπορούσε να το μάθω ποτέ. —Και γω το ίδιο, έψιθύρισε στενοχωρημένος ο νεαρός.

—Τί; Και έσείς τώρα το μαθαίνετε; —Βέβαια... —Και για ποιά λόγους; —'Η μνηστή μου...

—Τί έκανε ή μνηστή σας; έρώτησε γρήγορα με πολύ ενδιαφέρον ή 'Ελένη. —Παίζει σκάκι και θέλει να μάθω.

—Τί περιεργή συμπτώσις! Το ίδιο συμβαίνει και με τον μνηστήρα μου. —'Αν ήμουνά εγώ ο μνηστήρας σας, είπε ο νεαρός, δε θα σας άνάγκαζα να μάθετε σκάκι, αλλά κάτι άλλο...

«'Η 'Ελένη άκοκκίνισε και σε λίγο άπάντησε: —Και γω αν ήμουνά ή μνηστή σας δε θα σας άνάγκαζα να μάθετε σκάκι, αλλά

...»

• Όταν αργότερα έχωρίσθηκαν σε σκοτεινό και άπόμειρο δρομάκι, ύστερα από πολλά φίλια, που έδωσαν ο ένας στον άλλον, ή 'Ελένη έρώτησε.

—Και τώρα πως θα το πω στο μνηστήρα μου. —Τό ότι χωρίζεις; —Ναι.

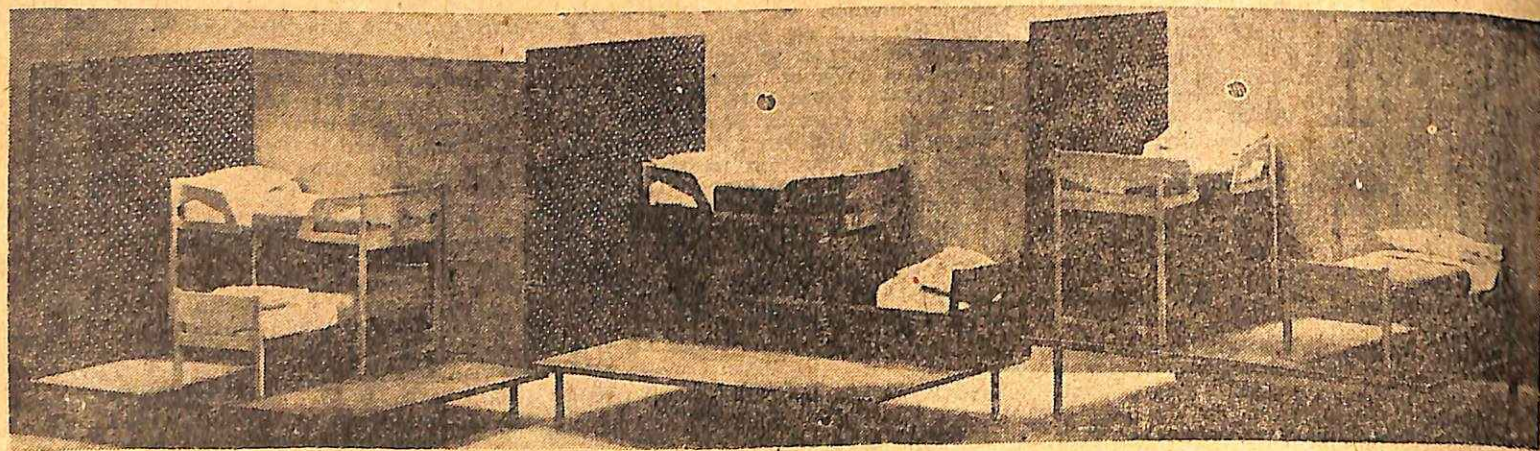
«'Εκείνος έβλεπε το χέρι στην τσέπη του και έδωλε μία κάρτα. —Δεν έχεις ανάγκη να το πής τίποτα; —'Αλλά; —Δώσ' του αυτή την κάρτα...

—Τί είναι; —'Η κάρτα της μνηστής μου...

—Να πάη να τη βρή; —Να παίζη μαζί της σκάκι, ενώ εμείς θα παντρευθούμε... Τό πιο όμορφο παιχνίδι και για έκεινους και για μας...

ΓΙΟ ΧΑΝΣ ΡΕΙΣΛΕΡ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΕΣ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΕΣ

Στη μεγάλη έκθεσι προϊόντων της βρετανικής βιομηχανίας, που έχει οργανωθή στο Σάουθ Μπάνκ του Λονδίνου με την εύκαιρία από Φεστιβάλ της Μεγάλης Βρεταννίας, ένα από τα πιο ενδιαφέροντα έκθέματα αποτελούν οι πρωτότυπες και ποικίλες επιπλώσεις δωμάτων, που παρουσιάζουν οι μεγάλοι οίκοι επιπλώσεων, σε φθηνά σχέδια και άπλη κατσκευή, ώστε να μπορούν να εξυπηρετηθούν όλες οι τάξεις και όλα τα βάλαντα! Μέσα στο τμήμα αυτό των έπιπλων παρουσιάζεται και αυτή ή πρωτότυπη παιδική κρεβατοκάμα-

ρα με δυό κρεβάτια. Το πρακτικώτατο αυτό σύστημα είναι έξαιρετικά χρήσιμο για την περίπτωση που το δωμάτιο των παιδιών δεν διαθέτει αρκετό χώρο και οι τρείς διάφορες τοποθετήσεις των μοντέλων που φαίνονται στη φωτογραφία, δείχνουν καθαρά το πως μπορούν να τοποθετηθούν τα κρεβάτια την ώρα του ύπνου — την ημέρα μπαίνουν το ένα κάτω από το άλλο, σε τρόπο ώστε να καταλαμβάνουν όσο το δυνατόν λιγώτερο χώρο. 'Απλή, οικονομική και πρωτότυπη λύσις του προβλήματος που αντιμετώπιζουν πολλές οικογένειες.

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕ

ΠΟΛΛΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΜΑΣ ΚΑΝΟΥΝ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥΣ. ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΑΜΕ, ΔΟΙΠΟΝ, ΟΣΕΣ ΕΧΟΥΝ ΓΕΝΙΚΩΤΕΡΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΟΥΜΕ ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΑΣ ΠΩΣ ΕΤΣΙ ΣΑΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΟΥΜΕ

Ποιά γυναίκα μπορεί να φορή το ίδιο φουστάνι είκοσι χρόνια; Καμιά! Ακόμα κι' αν το φορή μια φορά το χρόνο και το φυλάει σαν τα μάτια της για να μην παλιώσει, πάλι θα το βαρεθεί τόσο, που ούτε να το ιδεί στα μάτια δεν θα θέλη!!

Και όμως! Πόσες γυναίκες δεν καταδικάζουν το σπιτικό τους να φορή πάντα τα ίδια και τα ίδια... «ρουχα»! «Ιδια χρώματα, ίδιες ταπεταρίες, ίδια καλύμματα, ίδια έπιπλα, ίδια διάταξη! Δες και το περιβάλλον τους είναι ένα καλοτύπιο, ένας σιδερένιος θώρακας, όπου είναι αναγκασμένες να κινούνται και να αναπνέουν πάντα με τον ίδιο τρόπο.

Το θλιβερότερο σ' αυτή την ιστορία είναι ότι δεν ζουν μονάχα οι ίδιες αυτές τη βαρετή και μονότονη ζωή του σπιτιού, αλλά την επιβάλλουν και στην οικογένειά τους. Και έπειτα παραπονιούνται που οι άνδρες τους, τα παιδιά τους, βαριούνται και πλήττουν μέχρι θανάτου μέσα στο σπίτι τους.

Μην υποπέσετε, αγαπητές αναγνώστριες, στο ίδιο λάθος. Ανανεώνετε πάντα το σπίτι σας. Μην νομίζετε ότι απαιτούνται πάντοτε γι' αυτό το σκοπό μεγάλα έξοδα. Καλή θέλησις απαιτείται μονάχα, λίγη προκοπή και λίγη καλαισθησία.

Σας υποδεικνύουμε έξη σημεία, που πρέπει να τα προσέχετε, ιδιαίτερα τώρα που ερισκόμαστε στα πρόθυρα του φθινοπώρου. Με τις ψυχρές το σπιτικό είναι πάντα πιο έλκυστικό. Φρεσκάρετέ το για να το κάνετε έλκυστικότερο.

Οι πολύ μικρές καρπέντες

Όταν οι καρπέντες και τα στρώσιδια, δεν εφαρμόζουν καλά, το δωμάτιο φαίνεται σά να είναι της παλιάς μόδας και σά να έχει χάσει την Ισορροπία του. Άλλοτε ο πολλός κόσμος δεν έδιδε και τόσο μεγάλη σημασία στο να έχουν τα χαλιά τις ίδιες αναλογίες με τις διαστάσεις των δωματίων. Για να παρουσιάζεται σήμερα ένα δωμάτιο συγχρονισμένο, πρέπει το περιθώριο του πατώματος τριγύρω στο χαλί να μην ξεπερνά τους 30 πόντους όταν το δωμάτιο είναι μικρό και τους 45 πόντους όταν το δωμάτιο είναι μεγάλο.

Αν το χαλί του σαλονιού σας είναι της παλιάς μόδας, τότε το καλύτερο που έχετε να κάνετε είναι να αναανεώσετε το σαλόνι σας, αγοράζοντας ένα καινούργιο χαλί στις επιβαλλόμενες διαστάσεις. Δεν σάς λέμε ν' αγοράσετε περσικά χα-

λιά. Υπάρχουν εγχώρια κιλίμια που μπορούν να κάνουν εύπαρουσίαστο κάθε σπίτι.

Έχετε ωστόσο υπ' όψει σας ότι η αγορά ενός καλού χαλιού είναι πάντοτε αγορά αξιόλογη. Δεν πηγαίνει ποτέ σ'α χαμένα. Ένα χαλί είναι το καλύτερο στολίδι του σπιτιού και όταν το περιποίησε όπως πρέπει δεν παλιώνει.

Όταν αγοράζετε χαλί, κιλίμι ή οποιοδήποτε άλλο στρώσιδι, φροντίστε να ταιριάζουν οι χρωματισμοί του με το χρώμα τού δωματίου. Τα μάτια καρφώνονται τόσο συχνά στο πάτωμα... Προτιμότερο είναι να προμηθευθείτε πρώτα το χαλί σας και να αλλάξετε κατόπιν το χρώμα των τοίχων, αφού η εποχή αυτή είναι και εποχή όπου άσπριζονται και έδονονται τα περισσότερα σπίτια.

Τα ξεθωριασμένα χρώματα

Αλλάζετε τα παλιά ξεθωριασμένα και σūdετέρα χρώματα που είχαν οι τοίχοι σας με φρέσκα και ζωηρά. Το χρώμα δίνει προσωπικότητα στο σπίτι σας. Τα χαρούμενα, ζωηρά χρώματα τονώνουν εξαιρετικά την πνευματική και συναισθηματική ζωή του ανθρώπου. Έ-

ξαιρετικά συμβάλλει επίσης στην ανανέωσι του σπιτιού το δάσιμο διαφόρων μικροαντικειμένων, καθώς και το βάψιμο των καλυμμάτων που ξεθωριασαν.

Πρίν προχωρήσετε στο βάψιμο, ανοίξτε το σακκούλι με τα απόκόμματα και διαλέξτε τα

πιο καλά και τα πιο χτυπητά, για να ιδείτε πως θα τα χρησιμοποιήσετε. Μπορείτε π. χ. να φτιάξετε καταπληκτικά άμπαζοι με τέτοια παραμελημένα απόκόμματα, που αν διατηρήθηκαν σε καλή κατάσταση, μπορούν να σας εξυπηρετήσουν χρόνια και χρόνια. Από ένα παλιό ντεμοντέ φόρεμα

Λεκιασμένα ξύλινα διαζώματα

Αν οι τοίχοι και τα ξυλόγλυπτά σας είναι λεκιασμένα φρεσκάρέτε τα με καινούργια λαδομπογιά. Συμβουλευθείτε έναν καλό χρωμοτοπώλη για το χρώμα και όλες τις σχετικές λεπτομέρειες. Το δωμάτιό σας θα είναι έντελώς της μόδας αν βάψετε με θαυριές αποχρώσεις τους τοίχους και τα έπιπλα σας με φωτεινούς, ανοικτούς τόνους που να έρχονται σε αν-

Έπιπλα της παλιάς μόδας

Το καλύτερο γιατρικό γι' αυτή την περίπτωση είναι να φτιάξετε ενδιαφέροντα καλύμματα. Αυτά απαιτούν χρόνο, φαντασία και κάμποση δουλειά και τα απαιτούμενα υλικά, φυσικά, που μπορείτε να τα βάψετε, ιδιαίτερα όταν πρόκειται να χρησιμοποιήσετε απόκόμματα.

Μην ξεχνάτε ότι πρέπει να βάψετε τα υλικά σας προτού τα κόψετε για να ετοιμάσετε τα καλύμματα. Τα γερά πυκνοφασμένα υφάσματα δεν χάνουν το σχήμα τους.

Προτιμάτε τον αλατζά, το κρετόν, το μπρακάντ, τη γκαμπαντίνια, το καραδόπανο, το βελούδο, το κορντυούα, το δαμάσκο, το φαίγ, καθώς και τα υφάσματα από ανάμικτο ραιγίδι και βαμβάκι. Όλες αυτές οι ποιότητες είναι πολύ καλές και μπορούν να μετατρέψουν τις καρέκλες και τους καναπέδες του παλιού καιρού σε συμπαθητικά και συγχρονισμένα έπιπλα.

Οι μεγάλες πολυθρόνες της παλιάς μόδας, απαιτούν πολύ υλικό. Μπορείτε να κάνετε το κάλυμμα τους μονόχρωμο, αλλά μπορείτε να το φτιάξετε και με φάσες αντίθετου χρώματος. Τα καινούργια καλύμματα σας μπορούν να γίνουν με πολλούς τρόπους. Ένα

μπορείτε να φτιάξετε με ραφές, θήκες, άκομη και... το πεζομάνηλο!

Αφού διαλέξετε προσεκτικά τα υλικά σας, σκεφθείτε τις τατροπές θα κάνετε και κερδίζετε αγοράζοντας μπογιές για να βάψετε όλα υφάσματα πριν να βαφούν και κανονίσετε λεπτομέρειες για το χρώμα των τοίχων.

τίθεσι με το χρώμα των χων.

Άλλο μοντέρνο βάψιμο να είναι οι τοίχοι διακοσμητικά χρώματα. Αν προτιμάτε αυτόν τον τρόπο βαψίματος χρωματίστε τον τοίχο είναι το παράθυρο σκούρο τους άλλους ανοικτούς. Το αυτό θα κάνει το δωμάτιο φαίνεται μεγαλύτερο και πιο τεινότερο.

τραπέζι της παλιάς μόδας χ. απαιτεί σήμερα κυκλικό λυμπα.

Όταν φτιάχνετε καλύμματα για τις καρέκλες της τραπέζιας, θα έπιτύχετε ωραίο αποτέλεσμα αν χρησιμοποιήσετε για τις πλάτες των καλυμμάτων ένα φωτεινό ζωηρό χρώμα από τις αποχρώσεις του ταξέζικου υφάσματος που χρησιμοποιήσατε για το μέρος των καθισμάτων.

Αν σάς βρίσκεται παλιά ίσια καρέκλα, που να την μετατρέψετε σε τική καρέκλα της κάμαρας με ένα κάλυμμα που θα τα πόδια της έντελως. Φτιάξτε καλύμματα για το κεφάλι και τα πόδια του παλιού κρεβατιού, σε χρώματα σχέδια που να ταιριάζουν με την κουβέρτα σας. Αν έχετε ωραίο πάπλωμα του παλιού καιρού, χρησιμοποιήστε σαν κουβέρτα, με ένα σουρωγύρο, που να περιβάλλει κρεβάτι στις τρεις πλευρές που φαίνονται. Ο γύρος πει να φθάνη έως το πάτωμα και να φαίνεται κάτω από πάπλωμα-κουβέρτα. Πρέπει πίσης να είναι το χρώμα ήναρμονισμένο με ένα από κύρια χρώματα του παπλωματος.

ΕΤΟΙΜΑΣΘΗΤΕ ΓΙΑ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Από ένα υφασμά μάλλινο ζωηρού χρώματος κόψετε αυτήν την ζακέτα με τη ζώνη. Θα σάς βολέψη πάρα πολύ για την εποχή πάνω από ένα μαύρο φόρεμα ή, ε, τι άλλο σκούρο.

Το κίτρινο, κόκκινο πολύ ζωηρό, τερακότα (κεραμιδί πρόσ το κανελί), βερυκοκί, μπλε-παστέλ, είναι τα καταλληλότερα χρώματα για το φθινόπωρο.

Το τελείως καινούργιο και απλό σχέδιο αυτής της ζακέτας, έχει μελετηθεί ειδικώς για να μπορεί να την φορέσει κάθε γυναίκα και να έχη μία σικ εμφάνιση.

Είναι κομμένη σε σχήμα κιμονό και τα μανίκια έχουν ως τελείωμα ρεβέρ από μια έξωρη λαυρίδα, ή όποια θα τοποθετηθεί στο επάνω μέρος του μανικιού. Έπί πλέον οι τσέπες δίδουν μία εξαιρετική γοαμμή με την πρωτοτυπία τους. Ο γιακάς είναι μονοκόμματος με το μπροστινό κομμάτι και μόστρα.

(Γι' αυτήν τη ζακέτα θα χρειασθήτε 4½ πηχ. υφασμα

με 2 πηχ. και 2)8 περίπου φάσος).

ΕΤΟΙΜΑΣΤΕ ΤΟ ΠΑΤΡΟΝ ΓΙΑ ΝΑ ΚΟΨΕΤΕ ΤΗΝ ΖΑΚΕΤΑ

Με τα μέτρα που σάς δίνουμε κόψετε όλην την ζακέτα στο χαρτί (πατρόν). Στο σχέδιο σάς δίνουμε το μισό κάθε κομματιού (μπροστινό, πλάτη, πλαινό, μόστρα κλπ.). Καλό είναι τα τα κόψετε στο χαρτί δυο φορές το καθένα, για να τοποθετήσετε κατόπιν το υφασμα και να μπορέσετε να βγάλετε καλύτερα την ζακέτα. Τα κομμάτια των ρεβέρ θα κοπούν δυο φορές χωρίς ραφή στο μέσον καθώς και τα πλάγια τις τσέπες, το έσωτερικό της τσέπης θα το κόψετε από φόδρα τέσσερες φορές. Τα κομμάτια του πατρόν που μπροστινού μέρους όταν θα τα τοποθετήσετε στο υφασμα, θα τα βάλετε στο φάρδος του υφάσματος. Πρέπει να προσέξετε ώστε το κάθε κομμάτι να τοπο-

θετήται στην ίσια του υφάσματος, όπως είναι στο πατρόν (ίσια κλωστή). Στα μέτρα του πατρόν δεν είναι υπολογισμένες οι ραφές και το στρίψωμα. Υπολογιστέ τα κόδοντας το υφασμα.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

α) Τρυπώστε τη μεσαία ραφή της πλάτης και τις πένες.

β) Κάνετε τις πένες των ώμων στα μπροστινά. Ένώστε την πλάτη με το μπροστινό, με την επάνω ραφή των μανικιών.

γ) Τοποθετήστε τα πλαινά μεταξύ του μπροστινού και της πλάτης, σχηματίζοντας το κάτω μέρος των χεριών. Τοποθετήσατε τα πολύ προσεκτικά στα σημάδια. Κλείστε τις ραφές των μανικιών στο κάτω μέρος και τρυπώστε την μύτη του πλαινού κομματιού σχηματίζοντας πιετακία για το σουφλέ της μασχάλης.

δ) Στα δυο μπροστινά τοποθετήστε την μόστρα καλή με καλή και τρυπώστε την γύρω-γύρω στην άκρη του νεκρολτέ. Η ραφή της μόστρας θα πέση ακριβώς στη ραφή της πλάτης. Γυρίστε την προς την ανάποδη της ζακέτας. Τρυπώστε την και πάλι στην άκρη και άρκατα πιο μέσα. (Αφού την ετοιμάσετε όλην την ζακέτα και την δοκιμάσετε, θα σάψετε τη μόστρα στην ανάποδη μεριά στην άκρη με κρυφές δελονιές).

ε) Ράψτε τις ραφές και κλείστε τις φάσες των μανικιών. Τοποθετήστε τις στην ανάποδη μεριά του μανικιού με την καλή μεριά της κάθε φάσας. Τρυπώστε τις και γυρίστε τις στην καλή μεριά του μανικιού. Στο επάνω μέρος του ρεβέρ (φάσα) θα κάνετε ένα στρίψωματάκι έως 1½ εκατ. φάρδος και θα το γαζώσετε έσωτερικό γαζί.

στ) Διπλώστε στα δυο το

κάθε κομμάτι (πάτ) για τις τσέπες και ράψτε το από την ανάποδη στις τρεις μεριές. Γυρίστε τα και σιδερώστε τα. Ανοίξτε τις μπροστινές ραφές 17 εκατ. Τρυπώστε το κάθε πλά της τσέπης στην μπροστινή μεριά του ανοίγματος της ραφής. Ράψτε τα δυο κομμάτια της κάθε φόδρας της τσέπης και τρυπώστε τα στην ανάποδη μεριά της ζακέτας στο ανοίγμα (δεξιά και αριστερά της ραφής).

ζ) Διπλώστε την ζώνη καλή με καλή και ράψτε την. Τη μια άκρη θα την αφήσετε άραφή για να την γυρίσετε και στην άλλη θα σχηματίσετε μύτη. Γυρίστε την και σιδερώστε την. Γύρω-γύρω θα κάνετε ένα γαζί 1½ εκατ. φάρδος. Στην ίσια άκρη της ζώνης θα βάλετε μια άγκραφα από το ίδιο υφασμα ντυμένη. Γύρω-γύρω στην ζακέτα γυρίστε ένα κανονικό στρίψωμα και τρυπώστε το.

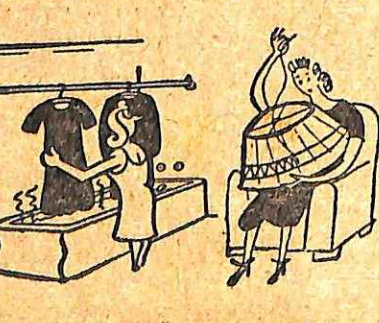
η) Δοκιμάστε την ζακέτα εάν σάς έρχεται καλά. Κατόπιν γαζώστε την. Στα δυο πλάγια της ζακέτας και στο ύψος που θέλετε την ζώνη, τοποθετήστε δυο κομμάτια από υφασμα (μπανέτες) για να συγκρατούν στη θέσι της τη ζώνη.

Εάν θέλετε, μπορείτε να την φοδράρετε. Θα κόψετε με τα ίδια πατρόν της ζακέτας και την φόδρα, πλην των κομματιών της μόστρας, ζώνης, πλάτ τσέπης, ρεβέρ και έσωτερικού τσέπης. Καθώς έπισης θα κόψετε τα μπροστινά στενότερα προς το εμπρός μέρος, τόσο όσο είναι το φάρδος της μόστρας. Θα την ράψετε κατά τον ίδιο τρόπο όπως και την ζακέτα. Κατόπιν θα την τοποθετήσετε στην ζακέτα και θα την ράψετε γύρω-γύρω με κρυφή δελονιές.

T. K.

Τα δαυμάσια του κόσμου

Χρειάζεται να καταβάλουμε μία μεγάλη προσπάθεια με το μυαλό μας, για να μπορέσουμε να φαντασθούμε το πως ανεβαίνει το νερό μέσα απ' το ψηλόλιγνο κορμό ενός μεγάλου δένδρου. Από την πιο μικρή και πιο βαθειά ρίζα, ως το μικρότερο κλωνάκι, το νερό ανεβαίνει σε μία εδωκόστη στήλη και θγαίνει από τους πόρους των φύλλων, σε αδιόρατα σταγονίδια που μοιάζουν να έχουν άτμοποιηθ από ένα εξαιρετικά λεπτόν εξατμιστήρα. Σκεφθήτε λοιπόν ότι κάθε ένα από τα εκατομμύρια φύλλα μιας λεύκας —ας πούμε— ή και κάθε μικρό χορταράκι που θλαστάνει στη γή, κάνει αδιάκοπα τη δουλειά αυτή της εξατμίσσεως. Τα σταγονίδια του νερού που θγαίνουν από μέσα είναι τόσο λεπτά ώστε δεν φαίνονται καν. Και όμως 40 ώρες ηλιές, που έχουν η καθεμία τους περί τις 100.000 φύλλα, τραβούν από το έδαφος, χωρίς στο εξαιρετικά αποτελεσματικό σύστημα αναρροφήσεως που άποτελει το έσωτερικό τους, 14,5 τόνους νερό κάθε μέρα! Και οι ηλιές δεν είναι, βέβαια, από τα πολύ μεγάλα δέντρα!

ΝΤΕΚΟΛΤΕ :

Ήταν πολύ άνοιχτο και σκέτο.
Είναι τώρα κλειστό, με ντραπαρίσματα.

ΩΜΟΙ :

Ήταν στρογγυλοί και φαρδείς.
Είναι τώρα στενοί και μικροί.

ΜΑΝΙΚΙΑ :

Ήταν σχεδόν πάντα πολύ κοντά.
Τώρα πιά δεν είναι ποτέ κοντά.

ΜΠΟΥΣΤΟΣ :

Ήταν πολύ εφαρμοστός και μακρύς.
Οι κόψεις του τονίζουν τώρα το υψηλό στήθος.

ΜΕΣΗ :

Ήταν συνήθως τονισμένη με σφιχτή ζώνη.
Οι φουστες ανεβαίνουν τώρα ψηλότερα από τη μέση.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ :

Ήταν στρογγυλή, με τονισμένες καμπύλες.
Είναι μάλλον στενή και φυσική.

ΦΟΥΣΤΑ :

Ήταν στενή και εφαρμοστή.
Έχει φάρδος, όχι όμως υπερβολικό.

ΠΟΔΟΓΥΡΟΣ :

Έφθανε κάπου μεταξύ του γόνατου και της γάμπας.
Κατέβηκε τώρα κατά 3 ή 4 πόντους.

ΚΑΠΕΛΑ :

Ήταν ψηλά και φοριόταν ίσια στο κεφάλι.
Τώρα φοριούνται προς τα πίσω ή γυρτά στο πλάι.

ΚΟΥΜΠΙΑ :

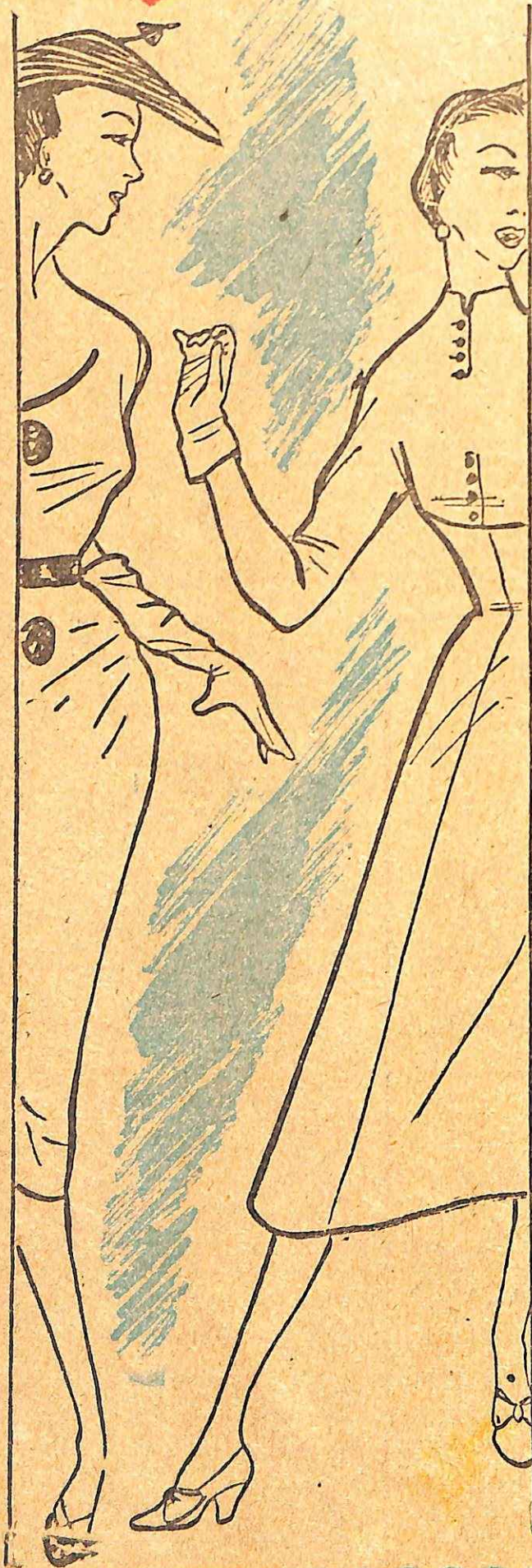
Ήταν μικρά ή και πολύ μεγάλα.
Τώρα είναι πάντα πολύ-πολύ μικρά.

ΓΑΝΤΙΑ :

Ήταν μακριά.
Είναι τώρα κοντά.

ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ :

Ήταν μυτερά με ψηλό τακούνι.
Έχουν σχεδόν τελείως χαμηλό τακούνι.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Σικάγο

ΚΑΤΑ ΤΗ διάρκεια ενός συμβουλίου για την καταπολέμηση των διαζυγίων, ο σεβασμιώτατος Γκρέντζερ Γουεστέμπερτς είπε ότι: «Τα σημερινά κομμάτια, είναι μια σοβαρή αιτία για την αύξηση των διαζυγίων. Οι γιαγιάδες μας, συμπληρώνει ο πάστορ, ήθελαν 4 ώρες για να μαγειρέψουν. Οι σημερινές γυναίκες δεν απασχολούνται περισσότερο από μισή ώρα, και τις υπόλοιπες 3½ τσακώνονται με τους άντρες τους».

Σουηδία

Ο ΣΟΥΗΔΟΣ καθηγητής Όλαφ Άστραντ έκανε τελευταία ένα, απονενομημένο διάβημα: Δεν έδωσε να διακηρύξει ότι από τις μελέτες του κατέληξε στο συμπέρασμα πως οι γυναίκες είναι χαρακτηριστικά κατώτερες από τους άνδρες! Τόσο κατώτερες μάλιστα, ώστε το ανώτατο όριο των δυνατοτήτων τους μόλις φθάνει στο κατώτατο όριο των δυνατοτήτων των ανδρών! Πολύ καθυσχαστικές και ένθαρρυντικές διαπιστώσεις για τις γυναίκες, δεν βρίσκει; Και όμως ο ταπεινός καθηγητής εξακολουθεί να είναι ζωντανός... χωρίς στην ψυχρότητα των Σουηδίδων, φαίνεται.

Λεβιτάουν

ΣΤΗΝ ΠΟΛΙ του Λεβιτάουν, στο Λόγκ Άιλαντ των Ήνωμένων Πολιτειών, πολλά από τα καταστήματα της πόλεως — κυρίως καταστήματα τροφίμων και ψιλικών — εγκαινίασαν μια πρωτότυπη μέθοδο: πηγαίνουν εκείνες στις πελάτισσες, αντί να έρχονται εκεί να κάνουν τα ψώνια τους. Έτσι, όταν τηλεφωνήσετε στο κατάστημα της άρεσκειας, σε λίγα λεπτά φθάνει έξω από το σπίτι σας ένα μεγάλο αυτοκίνητο-έκθεσις, στο οποίο υπάρχουν όλα σχεδόν τα είδη που υπάρχουν και στο κατάστημα! Μπαιντε λοιπόν μέσα στο αυτοκίνητο, διαλέγετε και... παίρνετε!.....

Καλλιφόρνια

Η ΚΥΡΙΑ Πέγκυ Μπάρτελ, από την Καλιφόρνια, έζησε διαζύγιο επειδή ο άντρας της δεν της επιτρέπει να έχει παρά μόνον τρία... ένα τρίτο των πραγμάτων που εκείνη θεωρεί ότι πρέπει να έχει στην ιδιοκτησία της. Και ξέρετε τί είναι τα πράγματα που η κυρία αυτή θεωρεί ως απαραίτητα για τη ντουλάπα της; 6 γούνινα παλτά, 10 απογευματινά φουστάνια, 1 βραδυνό φόρεμα, 2 πρωϊνά φουστάνια, 12 καπέλλα της εποχής, 12 ταγιέρ, 26 ζευγάρια παπούτσια και... 36 ζευγάρια κάλτσες! Χωρίς αυτά, υποστηρίζει η... ολιγαρκής αυτή γυναίκα, θα γινόταν ο «περίγελος» όλης της γειτονιάς...

Δανία

Ο ΔΑΝΟΣ Όλε Χάνσεν, θεωρείται ως ο «ειδικώτερος» στην τέχνη του τατουάζ. Σ' αυτόν πηγαίνει και ο βασιλιάς της Δανιμαρκίας, όταν θέλει να στολίσει τα μπράτσα ή το στήθος του με καινούργιες εικόνες. Αυτός επίσης ζωγράφισε το βασιλικό οικόσημο, πάνω στο μπρό της Δανής πριγκίπισσας Άννας. Τα 60% της πελατείας του είναι γυναίκες, καταφέρνει δε να διακοσμή 150 πρόσωπα την ημέρα χρησιμοποιώντας ένα μόνο βοηθό.

Το τατουάζ που του ζητούν περισσότερο, είναι, λέγει, τ' όνομα του αγαπημένου προσώπου.

Καναδάς

ΣΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ έγινε τελευταία το πρώτο βήμα για την τέλεια εξίσωση της εργαζόμενης γυναίκας με τον άνδρα: Σύμφωνα με μια απόφαση της αρμόδιας υπηρεσίας του Όνταριο, τα ημερομίσθια των εργαζομένων γυναικών σε εργοστάσια, βιοτεχνίες κλπ., εξισώνονται απόλυτα με τα ημερομίσθια των ανδρών που κάνουν τις ίδιες δουλειές. Κανείς εργάτης δεν θα παίρνει πια μεγαλύτερο ημερομίσθιο με τη μόνη δικαιολογία ότι είναι άνδρας.

Η ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΜΗΤΕΡΑ

που φροντίζει για την όμορφιά της

Πολλές υποψήφιες μητέρες ανησυχούν με τη σκέψη του τί θα απογίνει με την όμορφιά τους, μετά τη γέννηση του παιδιού που περιμένουν. Θα ξαναβρουν τη σιλουέτα που είχαν πριν; Θα αποφύγουν τα σημάδια στο σώμα, τη «μάσκα της εγκυμοσύνης», το πέσιμο του στήθους, το πέσιμο των μαλλιών, που είναι μερικές από τις ενοχλήσεις που παρατηρούνται συχνότερα ύστερα από την εγκυμοσύνη; Η απαντήματα όλων αυτών των ανωμαλιών δεν θα πρέπει να σας στενοχωρήσει αν περιμένετε μωρό, γιατί όλα αυτά μπορούν να αποφευχθούν σχετικά εύκολα: αρκεί γι' αυτό να πάρετε ώρισμένες προφυλάξεις την ώρα που πρέπει.

ΟΙ "ΚΑΜΤΣΙΚΙΕΣ"...

...όπως λέγονται συνήθως τα σημάδια που παρουσιάζονται στο σώμα. Από τον τρίτο μήνα της εγκυμοσύνης σας, αρχίστε να φοράτε μια ειδική ζώνη. Αν δεν μπορείτε να υποφέρετε τις πολύ σκληρές ζώνες που υπάρχουν στο εμπόριο και αν οι μύς του υπογαστρίου σας είναι γεροί, διαλέξτε μια μαλακή ελαστική ζώνη χωρίς μπαλένες, που θα σας συγκρατήσει αρκετά χωρίς να σας στενοχωρήσει. Πρέπει να έχετε υπ' όψιν σας ότι οι μύς θα υποστούν μικρότερη υπερένταση στην πρώτη εγκυμοσύνη, παρά στις επόμενες.

Κάθε πρωί απλώστε στην κοιλιά σας, τους γοφούς, το στήθος και τον θώρακά σας μια ειδική κρέμα για τις ρυτίδες. Συμβουλευθήτε σχετικά το γιατρό σας για την καταλληλότερη, δεδομένου ότι υπάρχουν πολλές στο εμπόριο.

Πολλές νέες γυναίκες παραμελούν το σημείο αυτό γιατί αγνοούν ότι αν σχηματισθούν μια φορά οι ρυτίδες στο σώμα, δεν φεύγουν με κανένα τρόπο. Βάζετε λοιπόν κανονικά την κρέμα, έστω και αν νομίζετε ότι δεν είναι απαραίτητο.

ΤΟ ΠΕΣΙΜΟ ΤΟΥ ΣΤΗΘΟΥΣ

Οι ασκήσεις που συχνά έχουμε αναφέρει για την περιποίηση του στήθους, ισχύουν και για τη γυναίκα που βρίσκεται εις ένδοξο-ρουσαν. Επί πλέον, πρέπει να φοράτε ένα καλό σουτιέν, με σκελετό από μπαλόνια ή σύρμα, που θα σας στηρίξει το στήθος. Στο σημείο που στερεώνονται οι μπρετέλες βάλτε δυο κουμπιά, ώστε το σουτιέν να μπορεί να ξεκουμπώνη και να κατεβαίνει μπροστά χωρίς να

χρειάζεται να το δγάλετε, όταν αργότερα θα θέλετε να θηλάσετε το μικρό σας.

Η "ΜΑΣΚΑ ΤΗΣ ΕΓΚΥΜΟΣΥΝΗΣ",

Έξαφανίζεται γενικά στην αρχή της επιστροφής της περιόδου σας, μετά τον τοκετό. Αν εξακολουθή να υπάρχει, συμβουλευθήτε ένα δερματολόγο.

Είναι δύσκολο να αποφύγετε την παραμόρφωση αυτή του δέρματος του προσώπου σας. Σε ώρισμένες περιπτώσεις, εν τούτοις, ωφελεί σημαντικά το τακτικό δούρτισμα του προσώπου με μια ειδική μαλακή δούρτσα.

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΝΕΝΑΣ ΤΡΟΠΟΣ ΝΑ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΤΕ ΣΤΟ ΠΑΧΟΣ ΤΗΣ ΣΙΛΟΥΕΤΑΣ ΣΑΣ

Το μόνο που μπορείτε να κάνετε είναι να την κρύβετε με κατάλληλη στάση και κατάλληλα ρούχα. Αν στέκεσθε έντελώς ίσια, βλέποντάς σας από πίσω, δεν θα μπορέσετε να διακρίνη την κατάστασή σας.

Φοράτε φορέματα φαρδιά και όχι εφαρμοστά. Μη νομίζετε ότι φορώντας στενά ρούχα θα φανήτε πιο κομψή! Αντίθετα, θα τονίσετε έτσι το φάρδους της μέσης σας. Αυτή η συμβουλή αναφέρεται άλλωστε σε όλες τις γυναίκες που έχουν φαρδιά μέση: όσο πιο εφαρμοστά είναι τα φορέματά τους, τόσο πιο γεμάτη φαίνεται η σιλουέτα τους... Πρώ πάντως, αποφεύγετε τα κτυπητά χρώματα, τα ύφασματά με μεγάλα σχέδια, τα φανταχτερά κοσμήματα...

Και μη ξεχνάτε ότι το μακιγιάζ σας πρέπει να είναι ελαφρότατο...

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ: Προσοχή! Δεν πρέπει να κάνετε γυμναστική παρά μόνο αφού ζητήσετε τη γνώμη του γιατρού σας, δεδομένου ότι υπάρχουν ώρισμένες περιπτώσεις που μπορεί να μη σας επιτρέπεται.

Από την πέμπτη ως την δεκάτη ημέρα μετά τον τοκετό μπορείτε να κάνετε τις ακόλουθες ασκήσεις:

1) Ξαπλωμένη στο κρεβάτι σηκώστε τα χέρια σας ψηλά παράλληλα (2 φορές).

2) Πολλές φορές την ημέρα όρθια κυλάτε — πατώντας με τα πόδια σας — μια μπινκαλά.

Από την δεκάτη ως την είκοστή ημέρα επαναλάβετε τις προηγούμενες ασκήσεις και επί πλέον:

3) Από την ξαπλωμένη θέση ανασκηκωθείτε, με τα χέρια στο σθέρκο, και καθίστε χωρίς καμμία ζώνη (2 ή 3 φορές).

4) Ξαπλωμένη κάνετε με τα πόδια σας τις κινήσεις του ποδηλάτου (5 φορές με κάθε πόδι).

Από την είκοστή ως την τριακοστή ημέρα: 5) Όρθια, κάνετε επίκωψι με τα χέρια καλά τεντωμένα, ώστε να ακουμπήσετε τα δάχτυλα των ποδιών σας, χωρίς να λυγίσετε τα γόνατα (10 φορές).

6) Ξαπλωμένη στην πλάτη σηκώστε τα πόδια σας και κάνετε κύκλους στον ίερα, χωρίς να ακουμπάτε στο πάτωμα (10 φορές).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ, Ο ΑΝΔΡΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΝΟΜΟΙ

«Από τις σχέσεις της γυναίκας με τον άνδρα γεννιούνται χίλια δυο ζητήματα. Ένας γάμος, ένας αρραβώνας, μια ελεύθερη συμβίωση, ένας ελεύθερος έρωτας, μια γέννηση, ένα διαζύγιο, μια εγκατάλειψη, δημιουργούν πολλές φορές μεταξὺ των δύο φύλων προβλήματα και συγκρούσεις τέτοιες που μόνο με το Νόμο μπορούν να λυθούν.

Η στήλη αυτή θα δίνει μια νομική απάντηση σε κάθε ζήτημα που ατρία του θα έχει τη σχέση της γυναίκας με τον άνδρα.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: «Όταν παντρεύηκα πήρα προίκα ένα σπίτι. Σήμερα ο άνδρας μου επιμένει να πουλήσουμε το σπίτι αυτό. Μπορεί να το πουλήσω μόνος του όταν εγώ δεν θέλω».

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Τό αν μπορή ή όχι να πουλήσει μόνος του ο άνδρας σας το προικώο σπίτι εξαρτάται από το τί δικαιώματά έχει επάνω στο ακίνητο αυτό. Ένα ακίνητο δίδεται ως προίκα κατά δύο τρόπους. Ο ένας τρόπος είναι όταν μεταβιβάζεται η κυριότητα του ακινήτου στο σύζυγο, άκριβώς ίδια όπως μεταβιβάζεται σ' έναν που αγοράζει κάποιο ακίνητο. Στην περίπτωση αυτή ο άνδρας γίνεται μόνος κύριος του σπιτιού και έχει δικαίωμα να το πουλήσει όπως μπορεί να πουλήσει κι' ένα δικό του σπίτι. (Εδώ είναι αυτό που λέει ο κόσμος «του τόχει κάνει πωλητήριο το σπίτι»). Ο άλλος τρόπος είναι όταν στον άνδρα δεν μεταβιβάζεται η κυριότητα του ακινήτου, αλλά μόνο η επικαρπία και η διευθυνσις αυτού, δηλ. εδώ ο άνδρας έχει δικαίωμα να παίρνει μόνο τα εισοδήματα του σπιτιού (νοίκια, προϊόντα αγροτικού ακινήτου κλπ.) αλλά το σπίτι δεν είναι δικό του ανήκει στη γυναίκα. Στην περίπτωση αυτή φυσικά δεν μπορεί ο άνδρας μόνος του να το πουλήσει.

Έτσι εάν η προίκα σας έχει γίνει με τον πρώτο τρόπο, ο σύζυγός σας οποτεδήποτε θέλει πωλεί το σπίτι. Εάν όμως έχει γίνει με τον άλλο τρόπο, το δεύτερο (δηλ. εάν έχει την επικαρπία ο άνδρας) τότε για να πουληθεί το προικώο ακίνητο χρειάζονται αρκετές διατυπώσεις και προπάντων άδεια του δικαστηρίου ή όποια δίδεται μόνον όταν υπάρχουν ώρισμένοι λόγοι από τους αναφερομένους στο Νόμο και συγκεκριμένα στο άρθρο 1417 του Αστικού μας Κώδικος το οποίο έχει ως εξής: «ο άνδρ δύναται να έκποιηση το προικώο ακίνητο άδεια του δικαστηρίου. Η άδεια παρέχεται αν συναινέση ή γυνή και συντρέχη περιπτώσεις άφεικτου ανάγκης ή προφανούς ώφελείας»... ή φράσις «άφεικτου ανάγκης» σημαίνει ότι πρέπει να υπάρχει επιτακτική βιωτική ανάγκη της οικογενείας (π.χ. έλλειψη χρημάτων άπαιτουμένων για τη συντήρησι της οικογενείας, αρρώστειες, προίκισι τέκνου, λόγοι σπουδών κλπ.) πράγμα που θα κρίνη το δικαστήριο αν συμβαίνει ή όχι. Η άλλη φράσις «προφανούς ώφελείας» σημαίνει π.χ. την περίπτωση κατά την όποια αν πουληθή το προικώο υπάρχει βεβαιότης με τα χρήματα που θα εισπραχθούν να αγοράσθ ή ακίνητο μεγαλύτερης αξίας ή περισσότερο προσοδοφόρο.

Σύμφωνα λοιπόν με αυτά μπορείτε να δώσετε μόνη την απάντησι στο έρώτημά σας.

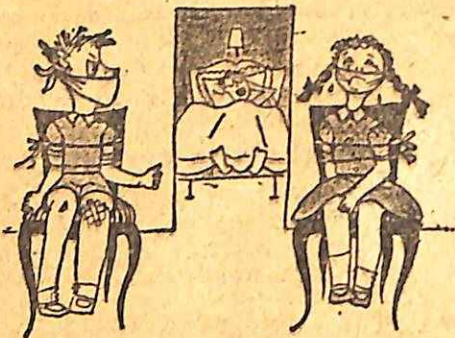
ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Σε δυο μήνες θα γίνω μητέρα. Το παιδί που θα γεννηθή συνλήφθη με το μνηστήρα μου κατά την εποχή των αρραβώνων μας. Έπειδη οι αρραβώνες αυτοί διαλύθηκαν ρωτώ εάν ο Νόμος με προστατεύει.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Καί βέβαια σας προστατεύει για την άκριβεια έσας προσωπικώς, ελάχιστ. προστατεύει, αλλά το παιδί σας

Είστε μιὰ τέλεια σύζυγος;

Ποιά σύζυγος μπορεί να υπερηφανευθή ότι είναι συγχρόνως προνοητική νοικοκυρά, τρυφερή έρωμένη και καλή σύντροφος; Μήπως έσείς, κυρία μου; Απαντήστε στις λίγες ερωτήσεις που ακολουθούν και θα εξακριβώσετε μόνη σας αν μπορήτε να θεωρήτε τον εαυτό σας σαν μιὰ ιδανική σύζυγο.

Ο ΑΝΔΡΑΣ σας σας φαίνεται πιο καλοβαλμένος από τους περισσότερους άλλους άνδρες; Του κάνετε ερωτήσεις για το πως πέρασε τις ώρες που έλειπε από κοντά

σας, όταν σας μιλή ή ιδέα ότι εκάτι το παρμένο του έχει συμβή; Έχετε κανένα οικονομικό πόρο που του τον κρύβετε;

Οι άνδρες πετυχαίνουν καλύτερα στο γάμο τους, όταν παντρεύονται μιὰ γυναίκα που έχει πολλές απαιτήσεις στη ζωή;

Μαγειρεύετε συχνότερα τα φαγητά που του αρέσουν, παρά εκείνα που αρέσουν σε σας;

Έχετε πάντα στα ντουλάπια σας μερικές προμήθειες για τις δύσκολες ώρες;

Σας συμβαίνει να του αντίμιλάτε μπροστά σε ξένους, όταν θεωρήσετε ότι έχει πραγματικά άδικο;

Μπορείτε να κοιμηθήτε άναπαυτικά σε κρεβάτι που δεν είναι το δικό σας;

Του λέτε μικροψέματα, για πράγματα που δεν έχουν καμμία σημασία και σοβαρότητα;

Είστε ίκανή να κάνετε ήσυχία και να

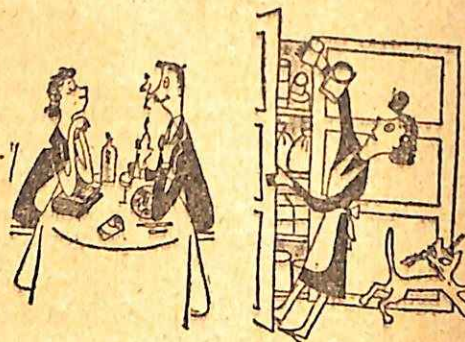
κάνετε και τα παιδιά σας να ήσυχάσουν, την ώρα που ο άνδρας σας αναπαύεται, ύστερα από μιὰ κουραστική ημέρα;

Βαθμολογήστε τον εαυτό σας με 1 βαθμό για κάθε ΝΑΙ που απαντήσατε στις 4 πρώτες ερωτήσεις της σειράς τουκειμένου και με ένα βαθμό για κάθε ΟΧΙ που απαντήσατε στις 6 επόμενες ερωτήσεις. Μετρήστε τους βαθμούς σας.

Αν έχετε συγκεντρώσει 7 ή περισσότερους βαθμούς, είστε μιὰ πραγματικά ιδανική σύζυγος. Σας εύχόμαστε — όπως άσφαλώς θα το εύχεται κι' αυτός ο εύτυχισμένος άνθρωπος, ο άνδρας σας! — να μείνετε για πάντα σταθερή και προσηλωμένη σ' αυτή τη γραμμή.

Αν μετρήσετε από 6 ως 3 βαθμούς, θα υπάρχουν μερικά συννεφάκια στο σπιτικό σας. Αναγνωρίστε το με ειλικρίνεια, ξεχάστε τα μικρά ελαττώματα του συζύγου σας και... ξαναεκινήστε με το δεξι πόδι!

Αν έχετε κάτω από 3 βαθμούς, θα πρέπει να είστε σχεδόν άνυποφορη. Μην άπογοητευθήτε όμως: Ίσως και να σας αγαπάει όπως είσθε!

το περιβάλλει μ' ένα σωρό δικαιώματα άπέναντι του πατέρα του. Επομένως ή προστασία αυτή του παιδιού είναι, μπορεί να τη κερδίσει, και δική σας προστασία.

Γενικά το έξωγαμο τέκνο έχει ώρισμένο δικαιώματα ίδιως δικαίωμα διατροφής έπέναντι του φυσικού του πατέρα υπό την προϋπόθεσι ύσκειται ότι θα άναγνωρισθ ή δικαστικώς. (δηλ. άφού κατόπιν άγωγής βεβαιωθ ή ότι είναι τέκνο του πρώην μνηστήρος σας). Στη δική σας περίπτωση, έπειδη ή σύλληψι του τέκνου έγινε κατά την έπονη των άοραβώνων σας με τον πατέρα του παιδιού σας, ο Νόμος χορηγεί πολύ περισσότερα δικαιώματα σ' αυτό σχεδόν το έδμοιώνει με νόμιμο τέκνο. Τοότο είναι πολύ δικαιο διότι ή μνηστρία είναι κάτι που βοηθάει άρκετά τον άνδρα να έλθ σέ σερπική σχέση με τη γυναίκα κι' αντίστασι της που λυγίζει σημαντικά την αντίστασι της γυναίκας. Τα δικαιώματα τώρα που θα ένη το παιδί σας είναι τα εξής: 1) Θα λάβη το όνομα του πατέρα του, 2) Θα άποκτήσ η την έθνικότητα και την κατοικία του πατέρα του. 3) Θα έχ ηέναντι του πατέρα του δικαιώμα διατροφής είς το μέλλον και υπό ώρισμένες προϋποθέσεις πιθανόν να έχη και ύποχρέωσι διατροφής προς αυτόν. 4) Εάν είναι κορίτσι θα δικαιούται σύμψωνα με τους όρους του Νόμου να προικισθ ή. 5) Θα έχη δικαίωμα να κατοική μαζί με τον πατέρα του. Το δικαίωμα αυτό άρνεϊ (δηλ. χάνεται) εάν ο πατέρας είναι έγγαμος και ή σύζυγός του δεν θέλει να μεί-

νη μαζί τους το έξωγαμο τέκνο. 6) Οά έχη κληρονομικά δικαιώματα έναντι του πατέρα του.

Τώρα όσον άφορά είδικώς έσας, θα έχετε τη δυνατότητα να ζητήσετε από τον πρώην μνηστήρα σας τα έξοδα του τοκετού και διατροφής έξ μηνών δηλ. δύο προ του τοκετού και τέσσερις μετά. Όλ' αυτά όμως υπό την προϋπόθεσι ότι θα έγγείρετε την σχετική άγωγή μετά τη γέννησι του τέκνου.

ΓΕΩΡ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

★

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥ!

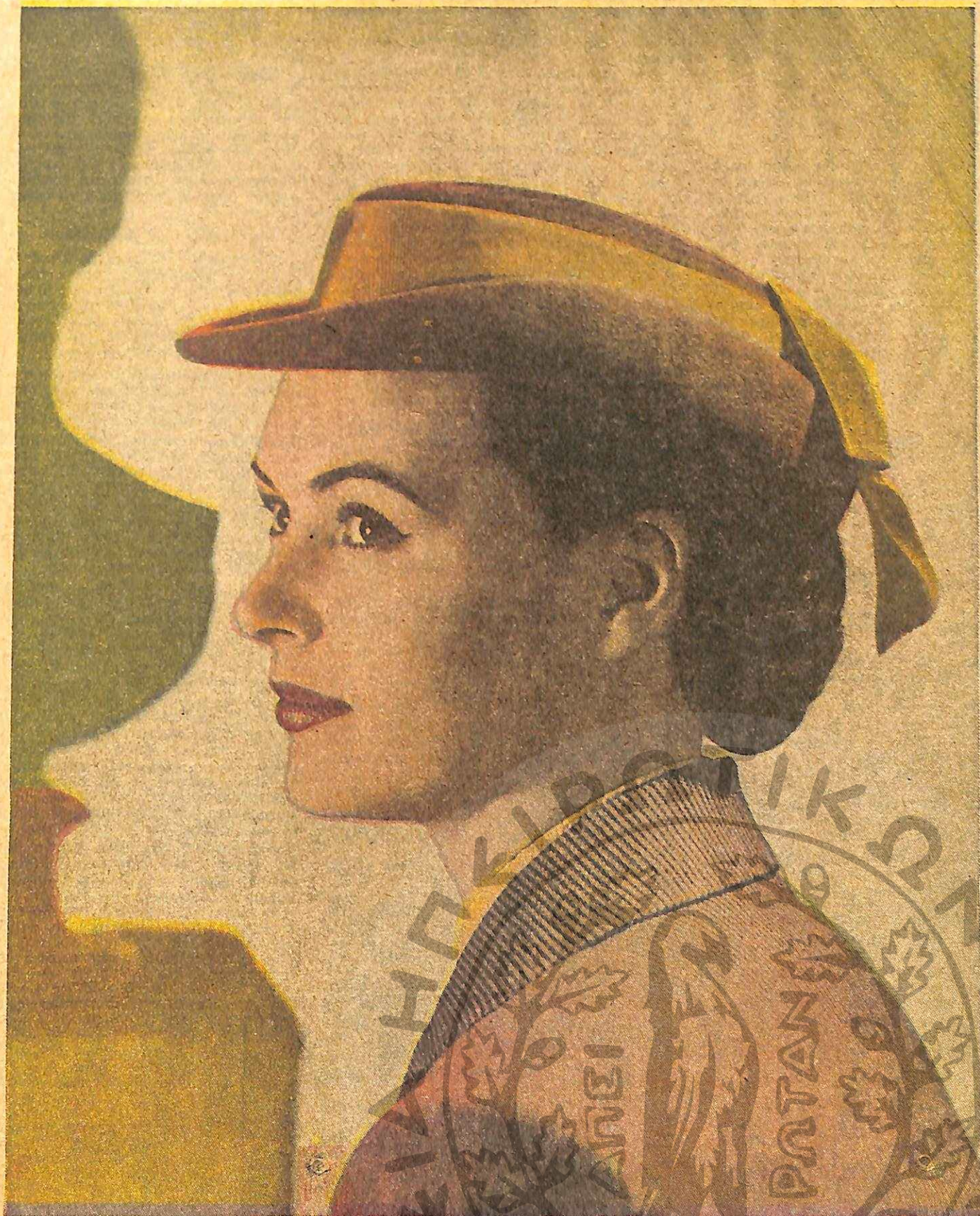
Η νοικοκυρά είναι άδιάθετη και έμεινε στο κρεβάτι. Ο άνδρας της για να την περιποιηθ ή θέλει να της κάνει ένα φλυτζάι τσάι. Δεν κατορθώνει όμως να βρή το τσάι πουθενά μέσα στην κουζίνα και της φωνάζει:

— Δεν βρίσκω το τσάι, χρυσή μου! — Ποτέ σου δεν βλέπεις τίποτα, έστω κι' αν είναι κάτω από τη μύτη σου! Ήταν ή άπάντησι. Και όμως βρίσκεται μπροστά σου, είναι μέσα στη ντουλάπια, σ' ένα κουτί από σοκολάτα, που γράφει άπ' έξω «πιπέρι»!...

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

— Δόστε μου ένα παράδειγμα κεφαλαίου που δεν άποβήσε κανένα τόκο!

— Τα χρήατα που ξεθεμει κανείς για να πάη... την άδελφή του στην κινηματογράφο.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΟΔΑ

Τό συμπαθητικό αυτό καπελλάκι σε στυλ άμαζόνος είναι ή τελευταία λέξι της μόδας στην Άγγλία και ταιριάζει άφάνταστα στα κομψότατα ταγίερ. Το καπέλλο είναι όπως έξ άλλου και το ταγίερ σε μισσανδρικό τύπο. Δεν ξεμακραίνει ώστόσο από το γυναικείο θέλητρο, αλλά το άναδεικνύει με τις χαρακτηριστικές λεπτομέρειες. Το μοντέλο είναι καμωμένο από γκριζο πύλημα και έχει για στόλισμά του μιὰ

φορδειά κορδέλα από γκρό-γκραίν σε χρώμα κίτρινο μιμόζας. Ο τεπές είναι ίσιος, ενώ τα μπόρ άνασηκώνονται ψηλά όπισω και στο πλάι και χαμηλώνουν με άπαλή καμπύλη έμπρός, σχηματίζοντας ένα μπόρ ίσιο και γυριστό στο κέντρο του μετώπου. Αυτό μένει άκεκα έλεύθερο καθώς και τα αυτιά και τα μαλλιά, που είναι κτενισμένα με ώραίο σινιόν.

Ο «ΕΡΩΤΑΣ» ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

«Έγινε τόση κατά-
χρησι και τόση έκ-
μετάλλευσι του ώ-
ραίου έρωτικού αι-
σθηματος στο Χόλ-
λυγουντ για δια-
φημιστικούς σκο-
πούς ώστε να μην
ξέρω κανείς τι εί-
ναι αληθινό και τί
δχι. Το παρακάτω
άρθρο μας δίνει
μια εικόνα της «έ-
ρωτικής» καταστά-
σεως που επικρα-
τεί σήμερα εκεί.

—«Είστε δυο έραστές! Υποτίθεται πως
φλέγεστε κι' οι δυο από πόθο! Φιληθήτε με
πάθος!»

Αυτές είναι περίπου οι προσαγές κάθε
σκηνοθέτη όταν γυρίζονται έρωτικές σκη-
νές στα στούντιο. Τα σκηνικά είναι πάντα
περίφημα. Η ηρώδια, όμορφη, παρφουμα-
ρισμένη και γδυτή όσο επιτρέπει το γρο-
σφείο της λογοκρισίας, είναι η πρόκλησι
προσωποποιημένη. Ο έραστής, είναι ένας
γόνος όπως πάντα, και η ατμόσφαιρα...
άρκετα ηλεκτρισμένη. Είναι λοιπόν τόσο
δύσκολο να γυρισθώ μια φλογερή έρωτική
σκηνή;

Το δράδυ, όταν βγάλουν τα κοστούμια
και το μακιγιάζ οι πρωταγωνιστές θ'αφαι-
ρέσουν και την ψευτική αγάπη που τους
ανάγκασε να παίξουν μια έρωτική σκηνή
που γι' αυτούς δυστυχώς ήταν σχεδόν τό-
σο αληθινή όσο και οποιαδήποτε άλλη της
πραγματικής ζωής τους.

Μετά το στούντιο εκείνος θα πάει στο
σπίτι του άρκετα κουρασμένος κι' αν η
γυναίκα του πάρει ένα διασπτικό φιλή στο
μάγουλο πρέπει να θεωρή τον έαυτό της
πολύ τυχερό. Και η ηρώδια;

Εκείνη είναι πολύ πιθανό να μη δρής
τον άνδρα της σπίτι γιατί κι' εκείνος μπο-
ρεί ν' αγκαλιάζει καμιά άλλη γυναίκα σ'
άλλο στούντιο. Θα δίνη κι' αυτός όλη την
καρδιά και την ψυχή του στη δουλειά του
και για ώρες πολλές...

—«Φιληθήτε με πάθος!»

Η λέξι έρωτας στο Χόλλυγουντ δεν έ-
χει την έννοια και τη μορφή που έχει σ' ό-
λο τον άλλο κόσμο. Δεν πρέπει άλλωστε
να χρησιμοποιείται τόσο ασυλλόγιστα έ-
κει, αυτή η πλούσια, θερμή κι' ιερή λέξι,
που σημαίνει άφοσιωσι και πίστι, θυσίες,
τρυφερότητα, κατανόησι κι' άνοχη. Στο
Χόλλυγουντ σημαίνει συνήθως δόλοτελα δι-
αφορετικά πράγματα. Φιλοδοξία, πρόσκαι-
ρο πόθο, αυτοϊκανοποίησι της στιγμής,
προσωπική ανεξαρτησία, έγωισμός, διαφή-
μισι και πολλά άλλα. Γιατί κι' ο κόσμος
που το κατοικεί είναι ο περισσότερο, άν-
θρωποι που ξεκίνησαν από διάφορα μέρη
ζητώντας όχι βέβαια την εύτυχια σε μια
ήσυχη οικογενειακή ζωή, αλλά την περιπέ-
τεια, τη δόξα, τη φήμη, τον εύκολο πλούτο
και την πολυτέλεια.

Στο Χόλλυγουντ αν ένα ανδρόγυνον έχη
κάποια διαφορά δεν θα τη λύση μ' άλλο
τρόπο παρά με το διαζύγιο. Αν προκύψη
καμιά δυσarέσκαια ανάμεσα τους για μια
οποιαδήποτε αίτία, δεν θα ξεχαστή η θά-
συγχωρηθή. Θα γίνη άφορη ψυχρότητας
ή οποία θα προκαλέσθ το χωρισμό τους.
Για ποιά λόγο άλλωστε ν' αγνωστούν να
διορθώσουν την κατάσταση; Μήπως το δια-
ζύγιο αποτελεί κοινωνικό στίγμα; Αντίθε-
τα το σκάνδαλο κι' ο θόρυβος που θα προ-

καλέση θα ωφέληση πολύ την καριέρα
τους...

Την ίδια βραδυά που οι έφημερίδες εί-
χαν αναγγείλει τον χωρισμό της Τζόαν Φον-
ταίν απ' τον άνδρα της Ουίλλιαμ Ντοζιέ,
η ίδια έβγαине έξω συνοδευόμενη από άλ-
λον άνδρα. Η Τζένη Γουάιμαν ήταν παν-
τρεμένη με τον Ρόναλντ Ρήγκαν. Τώρα έ-
κείνη μὲν φλερτάει με τον Γκρόγκ Μπώ-
τζερ, εκείνος δὲ πρόκειται να παντρευτή
τη Νάνσυ Νταϊβίς. Η μήπως τα σκάνδα-
λα της Ρίτας Χάινγουορθ, της Ίγκριντ
Μπέργκμαν ή το διαζύγιο του Γκάρι Κού-
περ που χωρίζει ύστερα από δεκαεφτά χρό-
να συζυγική ζωή γιατί έρωτεύθηκε την παρ-
τεναίρ του Πατρίσια Νήλ; Χωρίς ν' ανα-
φέρω πως στις περισσότερες αυτές περι-
πτώσεις υπήρχαν ένα ή και περισσότερα
παιδιά...

Αυτός είναι ο έρωτας του Χόλλυγουντ.
Αποβλέπει στην ικανοποίησι της στιγμής,
δίνει μια προσωρινή εύτυχια αφήνοντας πί-
σω του μια παγερή αδιαφορία. Αγαλίνω-
τος στην εκδήλωσι του δεν υπολογίζει κα-
νένα ήθικό ή κοινωνικό εμπόδιο. Είναι ο έ-
ρωτας που αναγκάζει ένα πατέρα τεσσά-
ρων παιδιών—όπως είναι ο Φράνκ Σινάτρα
να χαρίζη διαμαντένια κολιέ σε μια γυ-
ναίκα χωρίς μὲν ήδη δυο φορές—όπως εί-
ναι η Άδα Γκάρνερ. Αν ποτέ παντρευτούν
η Άδα με τον Φράνκ είναι δυνατόν να ζή-
σουν όλη την υπόλοιπη ζωή τους εύτυχι-
σμένοι; Η μάλλον, όπως είναι και το πι-
θανώτερο, ο γάμος τους αυτός θ' αποτε-
λέση ένα από τα πολλά έπεισόδια της ζω-
ής τους;

Φυσικά ο κανόνας έχει και τις εξαιρέ-
σεις του. Υπάρχουν και ήθοιοι που είναι
υποδείγματα συζύγων. Ένας απ' αυτούς
είναι ο Πάτ Ο' Μπράιαν, ο οποίος αρνή-
θηκε να παρουσιασθώ στον Βασίλεα της
Αγγλίας αν δεν είχε κι' η γυναίκα του την
ίδια τιμή. Είναι η Έστερ Γουίλλιαμς, η ό-
ποια θα μπορούσε να υποκύψη στους έρω-
τες των συναδέλφων της ή να θαμπωθεί απ'
την αίγλη τους. Είναι όμως άσυνωμμένη
στον άνδρα της ο οποίος δεν είναι ένδοξος
ήθοιος.

Η Τζήν Κραϊν με τον άνδρα της και τα
παιδιά τους αποτελούν μια εύτυχησμένη οί-
πογένεια. Η Τζήν Τίρνελ, ο Ραϊν Μίλλαν,
η Κλωντ Κολμπέρ, η Άϊριν Ντάν και
άλλοι.

Αυτοί σκέπτονται όπως περίπου κι' ό-
λος ο άλλος κόσμος σ' αυτή τη γή και θε-
ωρούν τον έρωτα και την εύτυχια στο γά-
μο τους όπως κι' όλος ο άλλος κόσμος. Η
καριέρα τους παίζει ξεχωριστό και δεύτε-
ρο ρόλο στη ζωή τους. Τη θεωρούν ένα μέ-
σον για να ζήσουν κι' όχι μοναδικό τους
σκοπό.

Ο Ουίλλιαμ Πάουελ, ένας από τους «γό-
πτες» του Χόλλυγουντ, δε μπόρεσε ποτέ
να γευθώ τη χαρά του αληθινού έρωτα.

Το παράδειγμα της Σίρλεϋ Τέμπλ πο-
λείναι γέννημα και θρέμμα του Χόλλυγουντ
αποτελεί κι' αυτό μια ξεχωριστή εξαίρεσι.
Η Σίρλεϋ μεγάλωσε στο Χόλλυγουντ κι
το αγαπά πολύ καθώς και τη δουλειά της.
Απ' τον πρώτο γάμο της όμως πήρε πα-
ραμάματα. Για να μη ριψοκινδυνεύση κι
στον δεύτερο εγκατέλειψε την οδόν. Μπε-
στά στην οικογενειακή της εύτυχια θυσε
σε τα πάντα.

Εκτός από τις λίγες αυτές εξαίρεσεις
έρωτας και αγάπη δεν υπάρχουν στο Χό-
λλυγουντ. Οι περισσότερες στάρ συνδέο-
ται με τους παραγωγούς και σκηνοθέτες
το σκοπό να τις βοηθήσουν αυτοί ν' α-
βουν πιο ψηλά. Άλλες, πιο φασμα-
τικές, προτιμούν τις έρωτικές περιπέτειες με το
παρτεναίρ τους. Αυτό τις βοηθά, κατά
γνώμη τους, ν' αποδίδουν το ρόλο τους
εύτερα...

—«Φιληθήτε με πάθος!»

Οι ψυχικές διαταραχές είναι ή πιο
σημειώσιμη αρρώστεια τώρα των αστέρων
του Χόλλυγουντ. Οι ψυχίατροι κάνουν χρο-
νές δουλειές. Γιατί οι περισσότεροι
φέρουν από ένα σωρό συμπλέγματα τα
ποια πολλές φορές τα δημιουργεί και
ένισχύει μια έντονη συνείδησι.

Αυτή είναι και η περίπτωση του Ντ
Νταϊλέϋ. Η γυναίκα και μητέρα του
διού του είναι μια χαριτωμένη γυναίκα πο
αγωνίστηκε μαζί του όταν ήταν σταν
Τώρα είναι πλούσιοι, ένδοξοι να πολύ
στυχισμένοι. Ο Ντάν Νταϊλέϋ δεν είναι
κατά δυνατόν ν' αντισταθί στους πει-
σμούς που τον τριγυρίζουν. Ο χρόνος
οι παλιές στερήσεις έχουν μαράνει πια
όμορφα της γυναίκας του. Πολλές φορές
της φέρεται άσχημα αλλά είναι αρκετά
μυος και αισθάνεται έντονα απέναντί της
Γι' αυτό και υποφέρει.

Το ρομάντζο της Τζάννετ Πή με τον Τ
ω Κούρτις καθώς και της Σέλλεϋ Γουί-
τερς με τον Φάρλεϋ Γκρέντσερ άπασα
τώρα τον διεθνή τύπο. Θα παντρευτούν
δχι; Η διάρκεια τους άναψε την περι-
γεια του κόσμου σε μια πόλι που δια-
νονται στο άμε-σθίσε. Βέβαια δεν ξέρω
με αν ή πόθητή λύσι δεν δίνεται για
σταθμίζονται καλά όλοι εκείνοι οι πα-
γοντες που θα συντελέσουν σε μια εύτυ-
χησμένη και παντοτεινή ένωσι. Το μόνο
είναι γνωστό είναι πως τώρα είναι απόλυ-
τα εύτυχησμένοι με την αγάπη τους. Δι-
σκέδαζον και ζουν μαζί όλες τις έλευθε-
δρες τους χωρίς εύθυνες και υποχρεώσε-
Μά ή αληθινή αγάπη ζητά συχνά και
γάλες θυσίες. Δεν είναι πάντα ένα εύθ-
κι εύτυχησμένο τραγούδι. Υποχρεώσε-
πολλές φορές κανείς να περιποιηθώ
άρρωστο συντροφό του όπως ο Γκάρι Μ
τισον φροντίζει τη γυναίκα του Γκαϊήλ.
Ντεκεται στο πλευρό του αν αυτός φθα-
στο σημείο να πάη και φυλακή άκόμη.
πως ή Ντόροθυ Μίτσαμ παραστέκεται
άνδρα της Μπόμπ για να μην άναφέρω
να σωρό άλλες δύσκολες
ταγωγικές περιπτώσεις.

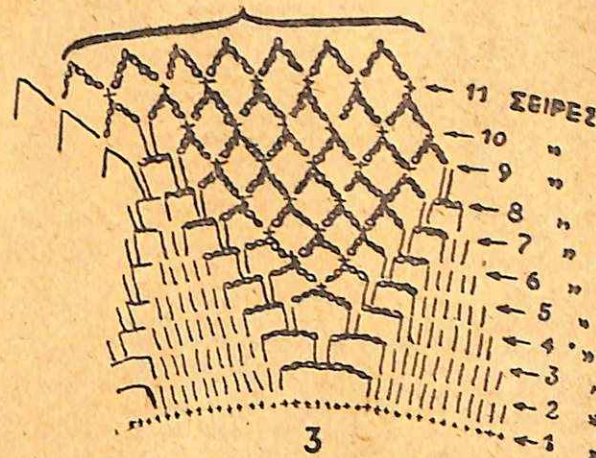
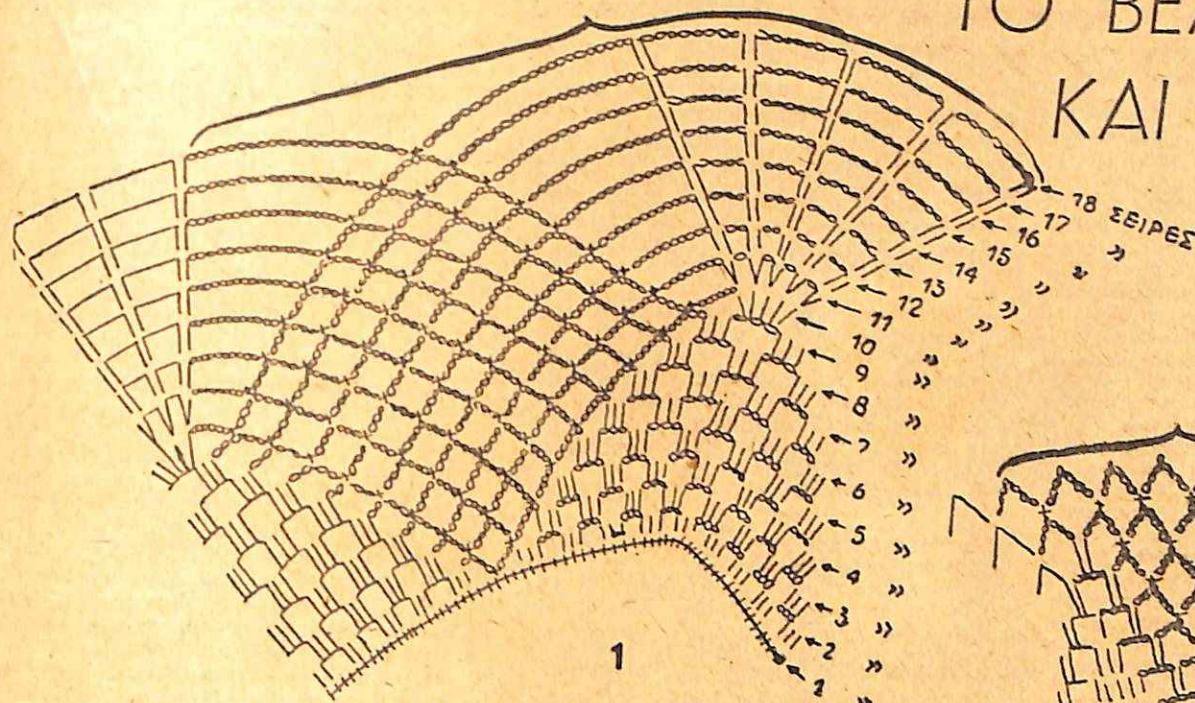
Ο αληθινός έρωτας και ή
γάπη δεν μπορούν να εύδοκί-
σουν πολύ στο Χόλλυγουντ. Δι-
κολα βρίσκονται εκεί καρδιές
πίστι, ειλικρίνεια, αγάπη, έ-
δα και κατανόησι που νάχουν
θάρρος να παλαίσουν για
δρουν τον έρωτα, να τον κερ-
σουν και να τον διατηρήσουν.
άερας και ή ατμόσφαιρα γυ-
τους δηλητηριάζουν και τις
γενναίες ψυχές και είναι λι-
αυτές που το κατορθώνουν.

P. BEL.

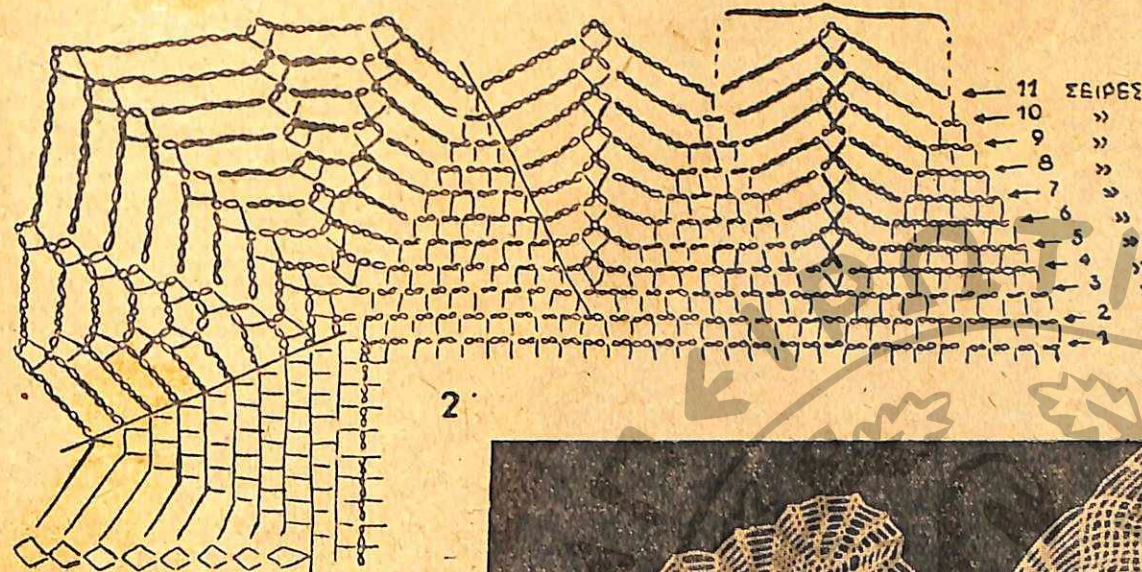
★

Ένας άστακός παίζει σπο-
δαίο ρόλο σε μια άγγλική
νία. Η ταινία αυτή γυρίζεται
ένα φαρδύκο χωριό της Σα-
τίας και τον έχουν βαφτίσει «Λο-
έλλα». Η «Λουέλλα» εμφανί-
σε πολλές σκηνές. Μόλις τελε-
νει ή καθημερινή δουλειά της
ρίχνουν σ' ένα δορέλι όπου
ρώνεται με μια ρέγγα.

ΤΟ ΒΕΛΟΝΑΚΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΣΤΗ ΜΟΔΑ

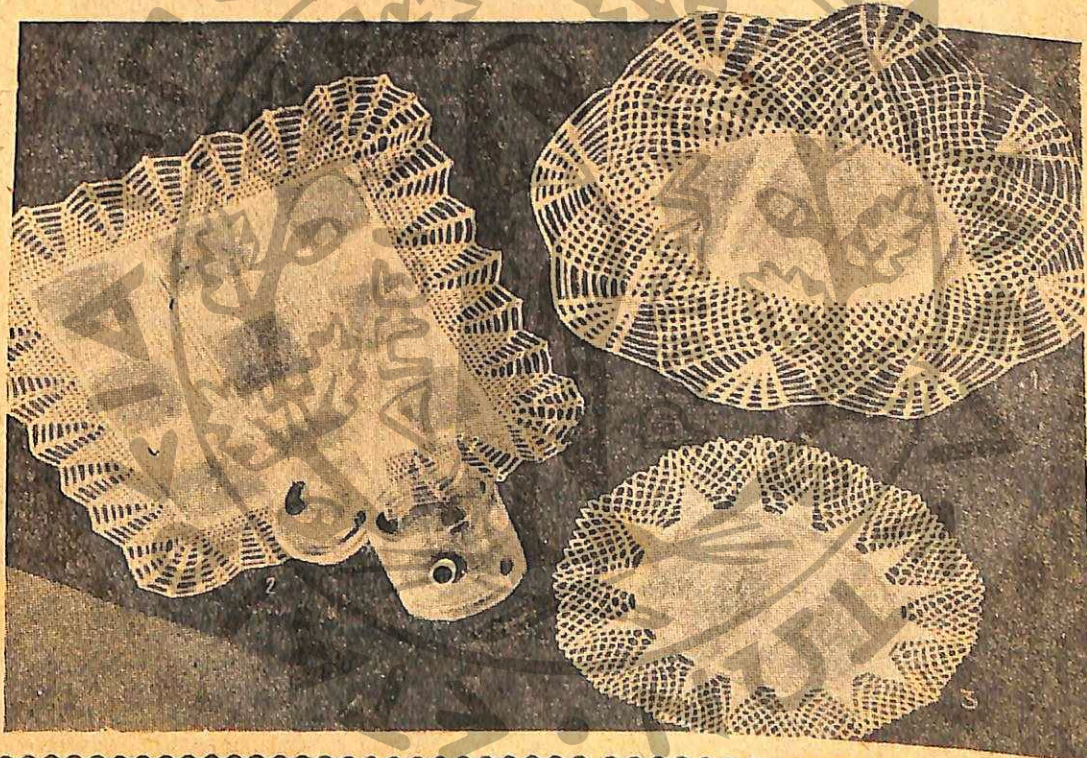

Αρχισε πάλι ή μόδα με το βελονάκι. Σε πολλές βιτρίνες νεωτερι-
σμών βλέπετε διάφορα πετσετάκια, μαντήλια, ολόκληρα σερβίτσια τσα-
γιού ή φαγητού να είναι γαρνιρισμένα με δαντέλες πλεγμένες με το
βελονάκι με κλωστή Ίρλαντ. Γι' αυτό και μεϊς σας δίνουμε την εύκαιρία
να πλέξετε μόνες σας κάτι που είναι της μόδας και κοστίζει πολύ ακρι-
βά, αν θελήσετε να τ' αγοράσετε.

Εξήγησις: Τα γα-
τανάκια, στο σχέδιό μας
είναι ή άλυσίδα, οι κάθετες
γραμμές είναι στηλάκια
με ένα πάρσιμο και το βγά-
ζετε με δύο πλεξίματα. Οι
συνεχείς σταυροί είναι
πλέξιμο κατ' ευθείαν στο
ύφασμα χωρίς να πάρετε
κλωστή στο βελονάκι και
θα το βγάλετε από το πλέ-
ξιμο (άκριχτο).

Τα τρία σχέδια που δημοσιεύου-
με είναι για πετσετάκια, το υπ'
αριθ. 1 τετράγωνο, το υπ' αριθ.
2 πολύ όβάλ και το υπ' αριθ.
3 ολιγώτερο όβάλ. Το υπ' α-
ριθ. 1 πλέκεται χωριστά ή δαν-
τέλα και κατόπιν ράβεται στο
ύφασμα. Θα πλέξετε τόσα γα-
τανάκια όσο μεγάλο θα είναι το
πετσετάκι σας που θα βάλετε
τη δαντέλα. Μετρήσετε τα γα-
τανάκια του σχεδίου ώστε να
υπολογίσετε πόσες γλώσσες θα
προσθέσετε για το μέγεθος που
θέλετε, ή γωνία να πείση
κανονικά. Το υπ' αριθ. 2 πλέ-
κεται κατ' ευθείαν στο ύφασμα
καθώς και το υπ' αριθ. 3.

ΚΡΥΦΗ ΑΓΑΠΗ

ΤΡΥΦΕΡΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

2ον

«Έφυγε ίσως για να ζητήσει βοήθεια; Αυτό θα συμβαίνει σίγουρα. Δεν είναι δυνατόν ν' ανεβή ένας άνθρωπος σηκώνοντας έναν άλλο, αναισθητό, αυτή την άποτημη πλαγιά της χαράδρας. Βλέποντάς την αναισθητή, αλλά ζωντανή, αυτός ο άγνωστος σωτήρας θα ξανασκαρφάωσε ίσαμε το δρόμο για να καλέσει βοήθεια, ασφαλώς για να σταματήσει το πρώτο άμαξι που θα περνούσε...»

—Μά ο Ρολάν; Τον Ρολάν τον έσωσαν και αυτόν;

«Όχι! πόσο πονά το κεφάλι της Μονίκ!... Κάνοντας μια υπεράνθρωπη προσπάθεια κατόρθωσε ωστόσο να σηκώσει το χέρι της ως τον πονεμένο της σβέρκο, να τον πιάσει, να τον ψηλαφήσει... Κάτι σαν ζεστό υγρό και λίγο πηγμένο αίσθανθηκε τότε.

—Έχω ματώσει για τα καλά...

Μά τι είναι λοιπόν αυτό, κάτω απ' το κεφάλι της... Κάτι απαλό σαν μαξιλάρι... Ύψισμα καιωμένο ρουλό... Α! τι είναι αυτό το στρογγυλό πράγμα... ω, ένα κουμπί! Θα είναι σκακιά σίγουρα, που το τύλιξαν και το τοποθέτησαν κάτω απ' το κεφάλι της για να μην άκουμπάει στις πέτρες...

Γεμάτη ευγνωμοσύνη γι' αυτό το εύεργετικό χέρι που φρόντισε γι' αυτήν, η Μονίκ συνενεχίζει με το αδύνατο δάκτυλό της το ψηλάφισμα, επάνω στο κουμπί που συνήντησε... Μπά! Το κουμπί αυτό έχει ανάγλυφη μια άγκυρα στο επάνω μέρος!

Ναί, είναι μια άγκυρα... σαν αυτές που υπήρχαν επάνω στα μεταλλίνα κουμπιά που είχε το λευκό σακκάκι που φορούσε ο Ρολάν απόψε!

Συγκεντρώνοντας όλες τις δυνάμεις που της απέμεναν, κατορθώνει να γυρίσει λίγο το κεφάλι της και ν' άκουμπήσει το μάγουλό της στο μαλακό ύψισμα. Αισθάνθηκε τότε την άνοστη μυρωδιά του αίματος, ανακατεμένη μ' ένα ακαθόριστο άρωμα που σχημάτιζαν συγχρόνως ο καπνός των σιγαρέττων Βιργινίας και της λασίων άμπερ, που είχε συχνά αναπνεύσει τη μυρωδιά τους τις τελευταίες αυτές μέρες, ενώ χόρευε με τον καινούργιο αυτόν καβαλιέρο...

—Του Ρολάν! Είναι το σακκάκι του αυτό. Μά τότε, τότε θα πη ότι ζή αυτός... άφου μπόρεσε και πέρασε το σακκάκι του κάτω απ' το κεφάλι μου. Είναι ζωντανός!

Ωστόσο, το σκήμα αυτό του χεριού της, ήταν μια μεγάλη προσπάθεια για την καυμένη την κοπέλλα, τη στιγμή που το κεφάλι της ήταν σπασμένο κι έτρεχε αίμα ακόμη... Και εσφαλμένα, το μυαλό της ξαναβουλώνει και η Μονίκ ξαναθυβιάζεται σε μια κατάσταση μεταξυ ζωής και θανάτου, ενώ εκεί πάνω, στο χέλιος της χαράδρας, ακούονται φωνές.

—Νά εκεί, στη μέση της πλαγιάς, έξηγει μια φωνή γεμάτη συγκίνηση. Είναι δύο αυτοκίνητα. Κατάφερα να δώσω τη μια από τις πληγωμένες μέσα απ' τα συντρίμια. Είναι αναισθητή, μα ζωντανή. Όμως έχασε τόσο αίμα! Πρέπει να κάμωμε γρήγορα-γρήγορα και να τη μεταφέρουμε... Ίσως να μπορέσουν να τη σώσουν... Δεν μπορούσα να την ανεβάσω μόνος.

Και χρησιμοποιώντας, όπως μπορούσε, χέρια, πόδια, άγκυρες και δόντια άκομη, με τα οποία δάγκωνε τα χορτάρια και τις ρίζες που εύρισκε μπροστά του, ο Ρολάν Μπαρώ δείχνοντας το δρόμο στους σωτήρες που έφερνε μαζί του, κατεβαίνει για να δώσει βοήθεια στη Μονίκ ακριβώς τη στιγμή που εκείνη ξανάκανε τις αισθήσεις της. Όταν θα την ξαναβρεί, θα τη σηκώσει, θα την μεταφέρει αναισθητή και δεν θα μάθει ποτέ... πώς το μόνο δνομα, δνομα που πρόφερε η πληγωμένη όταν συνήλθε ήταν το δικό του.

★
Ο καυμένος ο Ρολάν! Τι άγωνίες, τι δοκιμασίες έμελλε να περάσει, με το να δεχθεί την πρόσκληση της μίσης Γκέιτς το βράδυ εκείνο!

Τίποτε, αλήθεια, δεν μπορούσε να τον κάμει να προβλέψει ότι θα τελείωνε τόσο τραγικά αυτή η βραδιά, που άρχισε μ' ένα εξαιρετικό δείπνο και συνεχίστηκε μ' ένα ζωρότατο χορό, σπηκε μ' ένα φιλικό που είναι γεμάτο κέφι. Η ώραία Γκλάν-τς, είχε κι' αυτή τόσο ζωτικό-τητα και κέφι το βράδυ εκείνο,

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

«Υστερα από μια φιλική συγκέντρωση στην έπαυλη της θαδύ-πλουτης 'Αμερικανίδος Γκλάντς, μια παρέα νέων ξεκινάει με αυτοκίνητα για ένα μακρινό περίπατο. Ένα απ' αυτά τα αυτοκίνητα το οδηγεί η Μονίκ Βελέρ, η χαριτωμένη νεαρή γραμματέας της μίσης Γκέιτς. Είναι μια μικρή κούρα δυ θέσεων που η 'Αμερικανίδα προ-σταμένη της της έχει παραχωρήσει για την ατομική της χρήση. Πλάι της καθέται ο νεαρός Ρολάν Μπαρώ, που επεδίωξε να πάει με το δικό της αυτοκίνητο, γιατί αντελήθε μια νευρικότητα στη νέα και θέλει να την προσέχει. Πράγματι, ενώ το αυτοκίνητο τρέχει με δι-γυγιάση ταχύτητα σ' έναν εσοχικό δρόμο της Κιανής 'Ακτής, δυο-τρεις φορές ο Ρολάν αναγκάζεται να της άρπάξει το δελάντο, γιατί η κούρα κάνει επικίνδυνα ζιγκ-ζαγκ. Ωστόσο εκείνο που φοβάται ο Ρολάν, τελικά δεν το γλυτώνουν. Ακριβώς τη στιγμή που της έξηγει ότι είναι διατεθειμένος να την βοηθήσει να βρει την ευτυχία και ότι, όπως κα-ταλαβαίνει, η ευτυχία της βρίσκεται μέσα στο αυτοκίνητο που προ-ηγείται από το δικό τους, η Μονίκ χάνει τελείως την ψυχραιμία της, το βλέμμα της παύει να βλέπει τη μαύρη κορδέλα του δρόμου που φω-τίζουν οι φανοί του άμαξιού και τα χέρια της αφήνουν το δελάντο.

Το αποτέλεσμα είναι να επιπέσουν στο αυτοκίνητο που προηγεί-ται, να το παρασύρουν και να γκρεμισθούν στο κενό μαζί του.

Τα δυ αυτοκίνητα βρίσκονται τώρα σαραβαλιασμένα στην πλα-γιά μιας χαράδρας. Όταν, κάποτε, ανοίγει τα μάτια της η Μονίκ, το θαμπό ακόμη βλέμμα της κυττάζει το φοβερό θέαμα που παρουσιάζει η χαράδρα. Μά μια τρεμουλιαστή φωνή καλεί τον Ρολάν. Πουθενά όμως δεν ακού-ται ή φαίνεται ο Ρολάν. Σιγά-σιγά αντιλαμβάνεται ότι έχει πληγωθεί στο κεφάλι και στο χέρι. Πονεί και τρέχουν αίματα. Ωστόσο, σ' αυτή την τρομερή κατάσταση που βρίσκεται, προσπαθεί από τις αναμνή-σεις του παρελθόντος που υπάρχουν στο ύπνουειδίό της και βλέπει σαν σε κινηματογραφική ταινία όλη της την περασμένη ζωή. Βλέπει πώς μπήκε στην υπηρεσία της ευγενούς μίσης Γκέιτς, ύστερα από το θάνατο του πατέρα της, του διασημού δικηγόρου που πέθανε αφή-νοντας την χωρίς περιουσία. Αναπολεί με πόση λεπτότητα η πλουσία αυτή 'Αμερικανίδα την ανέλαβε υπό την προστασία της, γιατί είσθε-νταν ευγνώσωση απέναντι του πατέρα της που της είχε κερδίσει μια πολύ υπερβέβαιη δίκη. Θυμάται όλα όσα συνέβησαν πριν από το δυστύχημα κι' όμως ένα πράγμα δεν πολυκαταλαβαίνει: πώς βρίσκε-ται εδώ ξεπλωμένη πέντε-έξι μέτρα μακριά από το αυτοκίνητο, ενώ αυτή καθόταν στο δελάντο τη στιγμή του δυστυχήματος.

που το μετέδιδε σε όλους δ-σους την περιτριγυρίζαν.

Δεν υπήρχε, αλήθεια, κύκλος πιδ γλεντζέδικος και χωρίς πο-νηρία, πιδ εύθυμος και χωρίς ύστεροβουλία, από τον κύκλο της μίσης Γκέιτς, που τον ά-ποτελούσε μια παρέα από νέους και νέες γεμάτους σφρίγος και νεύατα.

Νέοι, κοπέλλες και νεαρές παντρεμένες, για να γίνουν ολκίοι της μίσης Γκέιτς έπρεπε ν' αγαπούν τα σπόρ, την κίνη-ση, το άπρόοπτο. Σε κάθε στι-γμή μπορούσε να δημιουργηθεί μια έκδρομη, ένα πίκ-νικ, έναν θαλάσσιο περίπατο. Αναχωρού-σαν άπρόσπτα, έτρωγαν οποι-αδήποτε ώρα... Αλλά όλα αυ-τά γίνονταν μέσα σε μια ατμό-σφαιρα έγκαρδιότητας, χωρίς να θυγαίνουν από τα όρια της ευπρεπειας. Η Γκλάντς Γκέ-ιτς ήξερε να τηρή τον τόνο της κοσμιότητας, που ήταν μια α-ληθινή κοσμιότητα με όλη τη ση-μασία της λέξεως, ανάμεσα στη μικρή της εύθυμη παρέα.

Τον Ρολάν Μπαρώ της τον είχε παρουσιάσει μερικές μέρες πριν ένας απ' τους παιδικούς της φίλους, ο Λιπέλ Γκατρώ, «ο δόν Ζουάν της σαιζόν», όπως τονώνμαζαν γελώντας οι φί-λοι του. Πολύ ώραιος, εξαιρε-τικά κομψός και συγχρόνως ά-φελος ο Γκατρώ, παρουσιάζε ως τόσο μια κτυπητή αντίθεση με τον φίλο του Ρολάν. Ο Μπα-ρώ, αν και ήταν της ίδιας ήλι-κίας, μόλις είκοσι πέντε ετών, φαινόταν μεγαλύτερος εξ αιτί-ας του σοβαρού του ύψους. Ο Ρολάν Μπαρώ ήταν ένας τύ-πος πολύ συνεσταλμένος, χωρίς

κτυπητή εμφάνιση, χωρίς να έ-χη τον αέρα εκείνων που έχουν οι νέοι που ασχολούνται πολύ με τα σπόρ. Φορούσε γυαλιά, μά είχε ένα βλέμμα πολύ γλυ-κό, πολύ ήρεμο... Τα καστανά μαλλιά του ενός αποτελούσαν μια κτυπητή αντίθεση με τα πλούσια και δόλωαυρα γυαλ-στερά μαλλιά του άλλου. Ο αδύνατος κορμός του, το κάπως διστακτικό βάδισμά του, η ό-μιλία του που πνιγόταν στι-γμές-στιγμές από τη δειλία, έ-καναν το Ρολάν Μπαρώ να σδύνη έντελώς μπροστά στο ά-θλητικό κορμί, μπροστά στις άνετες κινήσεις και στην διηλι-κτικότητα του ωραίου Μισέλ... Αλλά η διαφορά του ψυχικού κόσμου, μεταξυ των δυ αυτών νέων, ήταν τόσο μεγάλη που αποκαθιστούσε μια δίκαιη ίσορ-ροπία. Γιατί λίγοι νέοι είχαν τόση καλώςσύνη, τόση λεπτότη-τα και τόση έμφυτη ευγένεια όπως ο «καλός» Ρολάν, ο «μι-κρός» Ρολάν, όπως τον αποκα-λούσαν συνήθως μ' ένα μισο-προστατευτικό ύφος. Όσο για το μυαλό του, ακτινοβολούσε από μάθησι και εξυπνάδα. Ο Ρολάν Μπαρώ ήταν ένας νέος πλατείαι και βαθεία μορφωμέ-νος, αλλά σπάνια άφινε να φα-νεί ο πλούτος των γνώσεών του, ακόμη και σ' αυτούς τους φί-λους του.

Έπρεπε να ήταν κανείς πο-λύ καλός παρατηρητής και πολ-λύ εξυπνος και αυτός ο ίδιος, για να μπορέσει ν' ανακαλύψει τον πλούτο του ψυχικού και πνευματικού κόσμου του Ρολάν Μπαρώ, ενώ ο φανατικότερος φί-λος του, άφινε αρκετά γρήγορα να διακρίνει κανείς κάτω από το αστραποβόλο επίφανειακό έ-πιχρίσμα, ένα φόντο αρκετά στωχό σε γνώσεις και σε αϊ-σθήματα. Ανίκανος όμως να κρίνει αυτός ο ίδιος την πρα-γματική του αξία, τυφλωμένος από τον ελκρινή θαυμασμό που έτρεφε προς αυτόν τον γο-ητευτικό φίλο, ο Μπαρώ είχε αποκτήσει τη συνήθεια να μην υπολογίζει τον εαυτό του όταν δρισκοταν δίπλα του και να εξαφανίζεται στη σκία του από μετριοφροσύνη, χωρίς να ζηλεύει διόλου ή να μνησικακή γι' αυ-τό. Αντίθετα, δεχόταν πάντα αυτή την κατάσταση εύχαρί-στως και με μια ελκρινή αφο-σίωσι και καλωσύνη ήταν πάν-τα πρόθυμος να εξυπηρετήσει πιστά τις επιθυμίες και τις θε-λήσεις του φίλου του.

Συνηθισμένος, λοιπόν, να έ-πισκιάζεται τελείως απ' αυτόν, δεν παραξενεύτηκε, άλλ' ανησύ-χησε μόνο λίγο όταν του φάνη-κε πώς διέκρινε στη χαριτωμέ-νη αυτή Μονίκ, που γνώρισε στη δίλα της μίσης Γκέιτς, κά-ποιο ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τον Μισέλ. Δεν παραξενεύτηκε, μά ταραχτηκε, λίγο λυπηθηκε. Γιατί αυτός ήξερε καλά, ότι η ελκρινής και ίσια αυτή κοπέ-λα, που είχε μια ψυχή αγνή και άπλη, που τον έκαμε να την εκτίμησι από την πρώτη μέρα που τη γνώρισε, δεν ή-ταν δυνατόν να έλκυσε το θαυ-μασμό του φίλου του, ο δ-ποίος θαύμαζε ευκολώτερα την ψεύτικη λάμψη της επίφανεια-κής πνευματικής και ψυχικής ό-μορφιάς.

«Αυτή η κοπέλλα μά ύποφέ-ρη αν αγαπήσει μά έποφεί τον Μισέλ», είπε μέσα του όταν την είδε για πρώτη φορά. «Μόνον να μη τον έ.η αγα-πήσει ήδη...» σκέφτηκε την έπο-

- 1.—Μάλλινο φόρεμα με μπό-λικη πλάτη, σφιγμένη με τη ζώνη. Το έμπρος με πιέτες και δυο σειρές κουμπιά. Ρε-βέρ σε στυλ ταγιέρ.
- 2.—Ζακέτα κιμονό, πλαισιω-μένη έμπρος με φάσα στο λοφό. Το κόψιμο στην ίσια του ύφασματος, σχηματίζει τσέπη.
- 3.—Ζακέτα με δυο πιέτες στο κάθε έμπρος, που βλέπουν προς το κέντρο και πιάνον-ται με δυο στρογγυλά έσω-τερικά τσεπάκια. Οι πιέτες συγκρατούνται στο κόψιμο του ώμου που σχηματίζει πός. Γιακάς μιλιταίρ και κουμπωμα πός.
- 4.—Βολικό έπανωφόρι, από καρδ λαινάς με λοξές γαρ-νιτούρες.
- 5.—Ριχτό, άπλό πανωφόρι με πολύ πρωτότυπες όρθιες τσέ-πες. Ένα τρίγωνο καπάκι κουμπώνει πάνω στην καρδ τσέπη. Καρό γιακάς και μανσέτες.
- 6.—Κοντή ζακέτα σε τύπο κα-ζάκας με πιέτες στα πλά-για. Μανίκια κολλημένα στο κόψιμο.
- 7.—Μαντό με πλούσια γκον-τέ στην πλάτη συγκρατημένα στο νομίτη που γυρίζει και έμπρος, ενώ παράλληλα ύ-πογραμμίζεται με έξωτερικά γαζιά. Μεγάλες τσέπες, φορ-δειά καπάκια στα μανίκια.

ΑΠΟ
ΔΥΓΟΥΣΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ...

μείνη, όταν διέκρινε στη Μονίκα μια ξεχωριστή ζωρότητα, μία ταραχή που δύσκολα θα την καταλάβαινε οποιοσδήποτε άλλος, αλλά που αυτός μπόρεσε να τη διακρίνει θαυμάσια, κάτω από τις σχεδόν φυσικές κινήσεις της νέας, ώριμες στιγμές που σταματούσε απότομα την κουδούνια της ή που άλλαζε, άδικα, χρώματα στην ώρα που ο Ρολάν της έδειχνε κανέναν καινούργιο τρόπο κολυμβήματος ή έναν χειρισμό της ρακέτας ακόμη άγνωστον για εκείνη.

«Σίγουρα αυτό συμβαίνει!» σκέφτηκε απογοητευμένος, όταν το δρόμο, την αισθανθηκε νευρική, ταράχνη, στενοχωρημένη, την ώρα που χόρευε μαζί της ένα φέξ, ενώ ο υφάκιος Μισέλ είχε ζητήσει την κυρία ντε Σαγύ.

Γιατί ο «δόν Ζουάν της σαιζόν» προς το παρόν δεν έδειχνε ενδιαφέρον παρά μονάχα για την πολύ γοητευτική νεαρή χήρα του μαρκησιού ντε Σαγύ, που η προκλητική όμορφιά της, έρεκετα τονισμένη με το θάψιμο και τα καλλυντικά, ήταν ότι χρειαζόταν για να του άρεση.

Ετσι, όταν η μίση Γκέιτς, αφού χόρεψε αρκετά, έριξε την ιδέα στους νεαρούς φίλους και φίλες της, να πάνε να δουν την αναστή της σελήνης, εκεί ψηλά, στο βουνό... ο Ρολάν ταράχτηκε βλέποντας τον Μισέλ Γκατρύ που προσφέρη στην ώραία Έλεν ντε Σαγύ την ελεύθερη θέσι, δίπλα του, μέσα στη μικρή του κούρσα.

Το άησυχο βλέμμα του σταμάτησε στο μικρό προφίλ της Μονίκ, που στεκόταν όρθη δίπλα στο καμπριολέ—που της είχε παραχωρήσει για δικό της ή γενναίοδωρη προιστάμενη της—και που δεν φαινόταν ν' αποφασίζει ν' ανέβη σ' αυτό, ούτε και να ζητήσει από κανέναν να τη συνοδεύσει.

«Καυμένη μικρούλα! σκέφτηκε ο Ρολάν στενοχωρημένος, τί μαρτύριο θα είναι γι' αυτήν να βλέπει τον Μισέλ ν' απαγάγει, έτσι μπροστά της, την ώραία μαρκησία... Πόσο θα υποφέρει στη σκέψη, ότι θα μείνουν τέτα-τέτ... Έκνευρισμένη όπως φαίνεται ότι είναι άποψη, αναρωτιέμαι αν θα είναι ικανή να οδηγήσει ύστερα από ένα τέτοιο κτύπημα...».

Πληρώσε τότε δειλά και με φωνή απαλή, σχεδόν διαλεκτική, τη ρώτησε:

«Δεσποινίς Μονίκα μου επιτρέπετε, αν δεν έχετε υποσχεθεί σε κανέναν άλλον, την ελεύθερη θέσι δίπλα σας, να καθίσω κοντά σας;

«Η Μονίκα τινάχτηκε σαν να ηλεκτρίστηκε, παρ' όλο το απαλό τόνο που είχε η ερώτησή αυτή. «Υστερα, με μία φωνή μάλλον συγκινημένη, χωρίς να τον κυττάει, με το βλέμμα καρφωμένο μπροστά της, στο δρόμο... Ίσως στο άμαξι του Γκατρύ που είχε ξεκινήσει ήδη, ρώτησε χαμηλόφωνα:

—Αλήθεια, θέλετε ν' ανεβήτε κοντά μου; «Ε, τότε... πάμε, πάμε!

Ξαφνικά τότε, δόρησε με ζωηρότητα μέσα στο αυτοκίνητο, έβαλε μπρός τη μηχανή και το καμπριολέ άρχισε να τρέχει με όλη την ταχύτητα, κάνοντας επικίνδυνα ζιγκ-ζαγκ, πίσω από το άμαξι στο οποίο δρισκόταν ο Μισέλ μαζί με την όμορφη Έλεν. Από τη στιγμή εκείνη ο Ρολάν Μπαρώ ήταν βέβαιος για

την καταστροφή. Την διέβλεπε, την περίμενε.

Τύχη, ωστόσο, που την είχε! Νά πέση το άμαξι μέσα σ' αυτή την απόκρημνη χαράδρα, να συντριβή ή καρσορεί του από τ' άλλο αυτοκίνητο που κυλιόταν επάνω του και αυτός να μείνη σώος και αβλαβής! Σπουδαία τύχη, αλήθεια! Το μόνο που έπαυε, ήταν να ζαλισθή λιγάκι. Συμβαίνουν, καμιά φορά, θαύματα ανεξήγητα στη ζωή.

Όμως η καυμένη η Μονίκα δεν είχε την ίδια τύχη με τον Ρολάν. «Ετσι, ύστερα από μισή ώρα υπεράνθρωπες προσπάθειες, κατάφερε να την βγάλει μέσα απ' τα μπλεγμένα και στραβωμένα σίδερα του άμαξιού σε κακή κατάσταση. Το αίμα έτρεχε άφθονο από μία βαθειά πληγή που είχε στο κεφάλι της, το άριστερο της μπράτσο και το χέρι της, ήταν καταταλαιπωμένα και καταξασματωμένα, ενώ δεν έβρινε κανένα σημείο ζωής.

Αφού την ξάπλωσε όμως, όσο του ήταν δυνατόν πιο άνετα, βάζοντας το σακκάκι του κάτω απ' το ματωμένο λαιμό της,

της είπε με όμα λόγια την σκληρή πραγματικότητα

μπορεσε ν' αντιληφθή από τους αδύνατους σφυγμούς της ότι ζούσε ακόμη. «Αλλά τί νακανε για να την περιθάψει, να τη σώσει, να την βγάλει από τη φοβερή αυτή στενή χαράδρα όπου είχαν γκρεμιστή;

Παίρνοντας την στην αγκαλιά του επεχείρησε ν' ανεβή την απόκρημνη πλαγιά της χαράδρας που έφθανε ως το δημόσιο δρόμο. Αναγκάστηκε όμως, πολύ γρήγορα να παραιτηθεί από την επικίνδυνη αυτή προσπάθεια, γιατί ανεγύρισε πώς θα ήταν μάταιη. «Χι μόνον του ήταν αδύνατον να καταφέρει έναν τέτοιο σκαρφάλωμα σηκώνοντας σ' συγχρόνως και ένα πλάσμα αγασθητό, άλλ' ακόμη η απόπειρά του κινδύνευε να επιδεινώση την κατάσταση της πληγωμένης, γιατί το κούνημα δεν μπορούσε παρά να είναι επικίνδυνο γι' αυτήν.

«Χι, έπρεπε ν' αποφασίση να την αφήσει εκεί, ξαπλωμένη και να επιχειρήση ν' ανεβή μόνον του καταβάλλοντας μερικές επικίνδυνες προσπάθειες, την πλαγιά αυτής της καταραμένης χαράδρας και να φθάση

στο δρόμο... Στο δρόμο όπου θα περνούσε ίσως κανένα αυτοκίνητο, καμιά μοτοσυκλέτα, κανέναν διαδότη που θα μπορούσε να του δώση βοήθεια ή τουλάχιστον να τρέξη να ζητήσει βοήθεια.

Περίλυπος τότε μέχρι θανάτου, αφού τοποθέτησε στοργικά και όσο μπροςσε καλύτερα τη Μονίκα και της χείδεψε με πόνο τα εγκαταλειμμένα της χέρια, ο Ρολάν άρχισε το σκαρφάλωμα για να βγεί στο δρόμο.

Σαν βγήκε στο δρόμο άρχισε να τρέχει σαν τρελλός, με όση δύναμη του απόμεινε και με κομμένη την αναπνοή. Εύτυχως, σε λίγο συνήτησε ένα αυτοκίνητο γεμάτο έκδρομείς που ήσαν έφωδιασμένοι με όλα τα σύνεργα που χρειάζονται για την άνοδο σ' ένα βουνό.

Λαχανιασμένος ο Ρολάν, τους εξήγησε τότε με λίγα λόγια τι είχε συμβεί. «Η ομάδα των αλпинιστών αυτών εύρισκε έτσι μία ευκαιρία να χρησιμοποιήση άμέσως το υλικό της, τη ζωτικότητα της και την αγάπη της προς τον κίνδυνο, σώζοντας ίσως και τη ζωή ενός ανθρώπου.

Αφού κατέβασαν τα σχοινιά μέσα στη χαράδρα και στηρίζοντας τα σιδερένια μπαστούνια τους, έβω και εκεί, όπου μπορούσαν να δρουν λίγο χώμα επάνω στα βράχια, κατάρθωσαν με αρκετή δυσκολία να οθώσουν ίσαμε το μέρος όπου είχαν κατακυλίσει τ' άμαξι. Ένας από τους πρώτους που έφθασε ως το μέρος όπου ήταν ξαπλωμένη η Μονίκα, ήταν ο Ρολάν.

—Δώστε μου το παγούρι σας!... Δώστε μου τους επιδέσμους σας! φώναξε και φωτίστε μου.

Και μόνον όταν είδε το ποσάκι της Μονίκ να συσπάται από τον πόνο του πρώτου προσωρινού επιδέσμου που τύλιξε γύρω από την

άνοικτη πληγή της και ύστερα να ταράσσεται λίγο και να χρωματίζεται κάτω με τη δυνατή γεύση του κονιάκ που την έσταζε σταγόνα-σταγόνα ανάμεσα απ' τα σφιγμένα δόντια, θυμήθηκε και φώναξε:

—Πρέπει να κυττάσουμε και στο άλλο αυτοκίνητο... Υπήρχαν δύο επιβάτες...

Οι δύο άλλοι έκδρομείς, εύτυχώς, δεν είχαν πάθει σχεδόν τίποτα. Είχαν πάθει τόσο λίγα πράγματα ώστε όταν τους μετέφεραν μαζί με τη Μονίκα στο πρώτο σπίτι που συνήτησαν—έναν υπέροχο πυργό, όπου η ιδιοκτήτρια του είχε τη φιλόνηρωτη συνήθεια να δέχεται με γενναίοφροσύνη, όλα τα θύματα από τα πολλά αυτοκινητιστικά δυστυχήματα που ήταν τόσο συχνά σ' αυτό το μέρος—ο γιαιρός που έκληθή επειγόντως, δήλωσε ότι ήταν τελείως εκτός κινήσεων.

«Ο Μισέλ ήταν τόσο καλά, όπως δεβαίωσε ο ίδιος, ώστε να μπορεί να ξανακατέβη στην πόλη με το αυτοκίνητο του γιαιατρού και δεν δεχόταν να έπι-

βαρύνη περισσότερο τη γενναίοδωρη πυργοδέσποινα. «Όσο για την όμορφη Έλεν, θ' άρκοσαν λίγους ημερών περιποήσεις για να ξαναβρην τελείως την υγεία της, χωρίς η όμορφιά της να πάθη την ελάχιστη ζημία.

Μόνον η ζωή της Μονίκ κρεμόταν από μία τρίχα, ύστερα από το σοβαρό τραύμα που είχε κάμει στο κεφάλι της... Της χρειαζόταν απόλυτη ακινησία, γαλήνη και ήσυχια και όταν θ' άνακτουσε τις αισθήσεις της, άποφύγη κάθε συγκινήσεως.

—Θα την προσέξω, θα την περιποιηθώ εγώ, δήλωσε η εξαίρετη κυρία Όμπερ-Ντυμπρέι, που την είχε συγκινήσει η θέα της λεπτούλας αυτής σιλουέτας, το λεπτοκαμωμένο αυτό φτωχό πουλάκι, που έπεσε στο σπίτι της απ' τον ουρανό και που κανείς δεν τ' άζητούσε, κανείς δεν έρχοταν να το δει...

Γιατί η μίση Γκέιτς, ενώ ήταν εξαίρετος άνθρωπος στην καθημερινή όμαλή ζωή, αισθανόταν τέτοια φοβική για την άωρώστεια και το θάνατο, που και μόνον η θέα τους αρκούσε για να τρομοκρατηθή. Γενναίοδωρη όμως καθώς ήταν, έστειλε άμέσως με τον Ρολάν Μπαρώ ένα πλούσιο τσέκ, αρκετό για να έπαρκеше σε όλες τις ανάγκες που θα απαιτούσε η κατάστας της μικρής της φίλης.

«Όμως δεν μπόρεσε να κατανικήση την αποστροφή που ένοιωθε για κάθε είδους άρρώστεια και νάρθη να γειρη κοντά στο κρεβάτι όπου άγωνιούσε η καυμένη η Μονίκα και δρισκόταν μεταξύ ζωής και θανάτου.

«Απ' όλη την εύθυμη συμπεριφορά, μόνον ο Ρολάν Μπαρώ δειχνόταν ακούρατος, άφασισμένος, άνυπόμονος, γιατί τον έτρωγε η αγωνία και η λύπη και έρχόταν κάθε μέρα να μάθη τί κάνει. Περνούσε άρες δολόκληρες περιπλανώμενος μέσα στο πάρκο, ζητώντας ύστερα ταπεινά την άδεια να του επιτρέψουν να περάση το κεφάλι του απ' την πόρτα για να δει από μακριά το λευκό προσώπιό της Μονίκ, που η ωχρότης του ήταν τόσο, ώστε δύσκολα το ξεχώριζε κανείς από τους επιδέσμους.

«Ετσι, υπήρχε και ο πρώτος που δοκίμασε τη χαρά ν' αντικρύση το πρώτο βλέμμα των ώραιων ματιών που δρισκόσαν από τον ύπνο του θανάτου. Και καθώς το δικό του πρόσωπο ήταν το πρώτο που αντίκρυζαν τα ώραία αυτά μάτια, δεν δοκίμασε καμιά εκπληξη ακουώντας την να προφέρει πριν απ' όλα το δικό του όνομα.

—Ρολάν! σιγομουρμούρισε η αδύνατη φωνούλα της. Ρολάν!

«Α! έκυρε δρμώντας μέσα στο δωμάτιο, χωρίς να δει τα νεύματα που του έκαμε η νοσοκόμος για να προσέξη. «Α! μικρή μου Μονίκα! «Αν ήξερες...

Μά ήταν άνικανος να πη περισσότερο, γιατί η φωνή του πνίγηκε από τα δάκρυα χαράς που ανέβηκαν στα μάτια του. Ναι, τα μάτια αυτά που στις στιγμές του πόνου είχαν μείνει στεγνά, τώρα είχαν βουρκώσει. Χωρίς να πη ούτε μία λέξη περισσότερο, έφριξε τρυφερά τα δάκρυα που έμεναν έξω από τον έπιδομο και ύστερα πατώντας στις μύτες των πο-

διών, βγήκε απ' αυτό το δωμάτιο, όπου η ζωή είχε ξαναπαίρει τα δικαιώματά της.

Σιγά-σιγά η υγεία της Μονίκ σταθεροποιόταν και ο γιαιατρός μπόρεσε επί τέλους να δηλώση ότι ήταν εκτός κινδύνου. «Εκείνο που ήταν άγνωστο ακόμη ήταν αν θα έμενε άναπηρη από το άριστερο της μπράτσο. Πάντως όμως η ζωή της είχε σωθή. Το ουσιαδές ήταν να την αφήσουν σε μία πλήρη ψυχική γαλήνη και να της άποκαρύνουν κάθε δυνατή συγκίνηση.

Προς το δρόμο, ωστόσο, η μαρκησία ντε Σαγύ ζήτησε να επισκεφθή τη φίλη της και μπηκε για πρώτη φορά στο δωμάτιο της Μονίκ.

«Υστερα από μερικά τυπικά λόγια, πήρε ένα ύφος σπουδαίο και σοβαρό.

—Έρχομαι, μουρμούρισε η όμορφη Έλεν, να σου ζητήσω να μου κάμης μία έξυπνη επίσημη. Μία μεγάλη έκδούλευσι!

Στο ωχρο και αδύνατο προσωπάκι της Μονίκ άνθισε ένα χαμόγελο εκπλήξεως και ειρωνείας.

—Μία έκδούλευσι; «Εγώ; Δέν μπορώ να φαντασθώ τί έκδούλευσι είναι δυνατόν να σου προσφέρω ακόμη εγώ, στην κατάσταση που δρισκομαι;

«Η νεαρή μαρκησία κοκκίνησε και φάνηκε να δρέθηκε σε άμνηχανία.

—Κι' όμως, σύ, μόνον σύ, μπορείς να με σώσης! «Η ζωή μου δρισκεται στα χέρια σου. «Η Μονίκα κυττάζε τα φτωχά της χεράκια που ήσαν τυλιγμένα με τους επιδέσμους και εί-

πε: —«Οχι δά! Δέν πιστεύω να πάσχω από ψευδαισθήσεις. «Όπως πιστεύω, εγώ είμαι το πραγματικό θύμα του δυστυχήματος, δέν είν' έτσι; «Εγώ μόνον και μόνον η δική μου ζωή δρισκεται ακόμη σε κίνδυνο, με όσα και αν θέλη να λήη αυτός ο εξαίρετος γιαιατρός!

—«Ο! δρισκεται η ζωή σου σε κίνδυνο... άποκρίθηκε η Έλεν κάπως στενοχωρημένη. «Υπερβάλλεις τα πράγματα καυμένη Μονίκα. «Η κατάστας σου δελτιώνεται κάθε μέρα και πιο πολύ. «Ηδη είσαι πολύ καλύτερα.

«Η Μονίκα άναστήναξε.

—Το βλέπω, άλλοι μόνον! άφου έρχονται η δ η να μου ζητήσουν πάλι μία έξυπνη επίσημη!

«Η μαρκησία ντε Σαγύ έτοιμάσθηκε να σηκωθή, αλλά και χωρίς να δείχνη ότι να προφέρει πριν απ' όλα το δικό του όνομα.

—«Αν σε κουράζω η σ' ενοχάλλω...

Μά η Μονίκα διαμαρτυρήθηκε μ' έναν άναστεναγμό.

—«Οχι... όχι... Πρέπει άλλωστε να ξαναποκτήσω τη συνήθεια αν πρόκειται να ζήσω! «Εγώ είμαι φτιαγμένη γι' αυτό: να έξυπνηρετώ τον καθένα, λοιπόν... άφήγησού τη μικρή σου ιστορία, τώρα που είσαι έδω.

«Η Έλεν που φαινόταν διαρκώς και πιο στενοχωρημένη, εί-

πε τότε: —«Ακριδώς γι' αυτό τόλμησα... «Όλος ο κόσμος μιλάει για τα προτερήματά σου. Εί-σαι ένας άγγελος, καλωσύνης και άφοσίωσης. «Ετσι, είπα μέσα μου: αυτή η κοπέλλα δέν

θα μπόρεση ν' άνηθή να με σώσει!

—Μά να σε σώσω, από τί να σε σώσω; «Η μαρκησία τότε άρχισε μ' έναν τόνο μελοδραματικό: —«Από την οικονομική καταστροφή, από την άπελπισία, από τη ντροπή, από την άτίμωσι...

—«Ω, σαν πολλά τα λές! έλεπε η Μονίκα μη θέλοντας ακόμη να πιστέψη και μ' έναν τόνο ειρωνείας. Πές μου λεπτομερώς, τί σου συνέβη ακριδώς;

«Η κυρία ντε Σαγύ, που στην αρχή τ' άχασε, συνήλθε γρήγορα και άνεκτησε την άταραξία της. Κατά βάθος προτιμούσε ν' ακολουθήση ένα δρόμο πιο πρακτικό, πιο ρεαλιστικό. Πήγαινε άλλωστε καλύτερα στην ψυχουσύνεσή της. Και η άπελπισία της παρεχώρησε τώρα τη θέσι της σε μία σαφήνεια σχεδόν έμπορική. Και έ-

ξήγησε: —«Ε, λοιπόν! όρίστε. Είμαι χήρα όπως ξέρετε...

Και πρόσθεσε άναστενάζοντας: —Είμαι χήρα του μαρκησιού, όπως γνωρίζετε, ντε Σαγύ, ενός εξαίρετου νέου, που έφυγε πολύ γρήγορα απ' τη ζωή, τη στιγμή που ήμαστε μόνον δυό χρόνια παντρεμένοι και δέν είχαμε προφάσει ν' απολαύσουμε τις χαρές της ζωής, την περιουσία μας... που είναι τεραστία... Γιατί έγινα άμέσως μητέρα.

«Η μαρκησία ντε Σαγύ, η μητέρα του άνδρός μου, είναι πολύ άσχημη στο κεφάλαιο αυτό. «Αναγκάσθηκε να θηλάσω το μωρό μου, να το έπιδελώω... Με λίγα λόγια, μόλις πρόλαβα να ζήσω μία ζωή λίγων μηνών ευχάριστη, ο καυμένος ο Ρομπέρ μ' έγκατέλειψε... για να πάη στον άλλο κόσμο, που λένε ότι είναι καλύτερος!

«Αναστήναξε πάλι, σταμάτησε για μερικά δευτερόλεπτα και διακρίνοντας στο πρόσωπο της Μονίκ καταφανή σημάει έκπληξεως και κοπώσεως, συνέχισε: —«Ο! αυτά σου τα είπα για να σε κάνω να νοιώσης, δτι είμαι μάλλον να με λυπάται κανείς... και ότι ύστερα από τέτοιες δοκιμασίες, έχω κι' εγώ δικαίωμα που και ποτέ σε...σε μερικά μικρά ανταλλάγματα της ζωής...

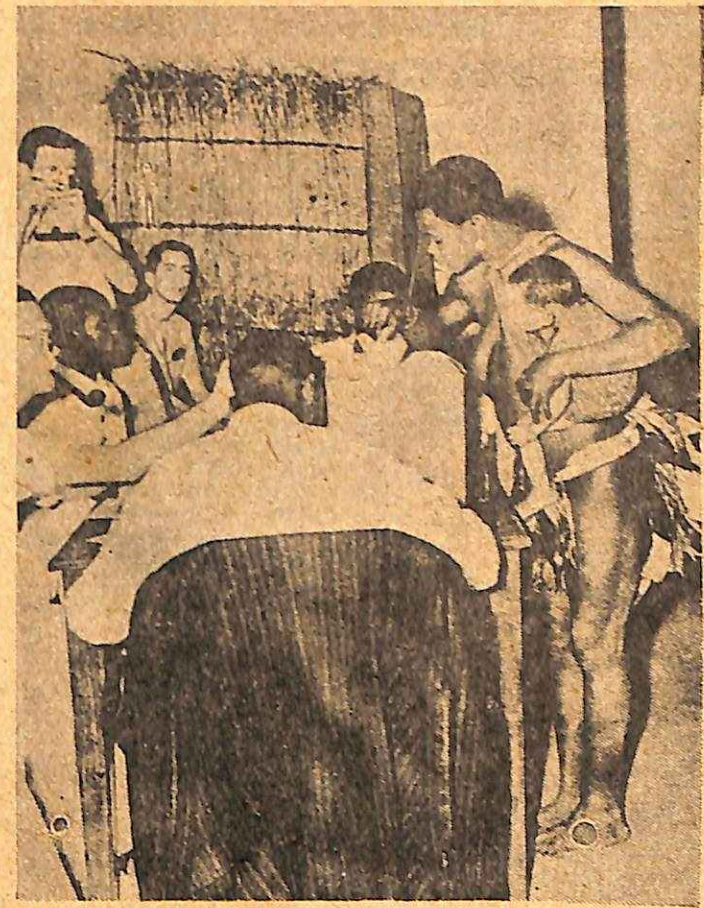
—Μά, έλεπε διακόπτοντας η Μονίκα, δέν άναγνωρίζω στον έαυτό μου κανένα δικαίωμα να σε κρίνη, Έλεν...

—Θά το έχης το δικαίωμα, θά το έχης, έλεπε η μαρκησία ντε Σαγύ. Γιατί ο λίγο άπερίσκεπτος τρόπος συμπεριφοράς μου άπεναντί σου, μ' έφερε σε μία τέτοια θέσι πού...

—Σε ίκετεύω, Έλεν... άισθάνομαι ακόμη πολύ αδύνατη, πολύ κουρασμένη... Φοβάμαι μήπως ξαναχάσω τις αισθήσεις μου από τη μία στιγμή στην άλλη... «Αν, αλθιθιά, αυτό που έχεις να μου πής έχει κάποια σπουδαιότητα, φθάσε γρήγορα στο προκείμενο...

—«Έχεις δικίω! Γιατί να λοξοδρομώ άλλωστε;... «Όρίστε με λίγα λόγια ποιά είναι η κατάσταση. «Όταν το άμαξι σας έπεσε επάνω σ' εκείνο που δρισκόμουν εγώ, κυλιστήκαμε όλοι στη χαράδρα ο ένας επάνω στον άλλον...

Μας σήκωσαν, μας μετέφεραν έδω, μας έάπλωσαν, μας περιποιηθήκαν. «Υστερα, όσο άνακούσαμε τις

«Η χαρακτηριστική αυτή φωτογραφία έχει ληφθή στις 18 Ιουνίου, ημέρα των εκλογών, στο χωριό Μπογκανγκόλο, στην περιοχή του Ουμπάνγκι, της Γαλλικής Ίσημερινής Αφρικής. «Η τοπική Βουλή άποτελείται από 136 γυναίκες και 35 μόνον άνδρες, οι περισσότερες δε από τις γυναίκες είναι μητέρες δύο ή περισσότερων παιδιών. «Επειδή οι περισσότεροι από τους κατοίκους δέν ξέρουν να διαβάσουν, τα ψηφοδέλτια των περισσότερών υποψηφίων είχαν επάνω χαρακτηριστικές εικόνες για κάθε κόμμα: έναν έλέφαντα, μία ήμελέλη, ένα άστρο κλπ. Στην είκόνα, μία από τις ψηφοδούρους, κρατώντας στην αγκαλιά το μικρό παιδί της, ρίχνει στην κάλπη το ψηφοδέλτιό της.

αισθήσεις μας, μας έκαναν διάφορες ερωτήσεις. «Η δέρα μου, λοιπόν γεγέλασε την εξαίρετη πυργοδέσποινα που μας φιλοξενεί, την έκανε να υποθέσει ότι...

...τού νέου στο αυτοκίνητο του οποίου δρισκόμουν. «Αναγκάσθηκε να της πω την αλήθεια, γιατί η πεθερά μου, που είδοποιήθηκε άμέσως τηλεγραφικά, δέν μπορεί παρά να έλθη να με δει. «Η πεθερά μου, λοιπόν, είναι η προσωποποίηση της άδιαλλαξίας... δέν άνεχεται ούτε τη σκέψη ότι μπορώ να ξαναπαντρευτώ μία μέρα. Με άπειλησε ήδη ότι αν έκανα κάτι τέτοιο θά με χωρίζε από το παιδί μου...

—Μά δέν έχει το δικαίωμα! έλεπε άγανακτισμένη η Μονίκα, που άρχισε να της κινήται το ενδιαφέρον.

—Το δικαίωμα να μου το πάρη, άσφαλώς δέν το έχει... μ' άπας να σου το πω... μένουμε στο σπίτι της μαρκησίας, στον πυργό του Σαγύ.

«Αν ξαναπαντρεύομουν, αν μπορούσε μόνον να υποθέσει ότι κάνω μία τέτοια σκέψη, θά μ' έδιωχνε χωρίς να με λυπηθή. Δέν θά μπορούσα, λοιπόν, όπως καταλαβαίνετε, να σκεφθώ να στερήσω το παιδί μου τέτοι... τέτοια πλεονεκτήματα και έτσι, έμεινσας, θά το άποχωρίζομουν!

—«Εγώ! ξανάπε σαν χαμένη. Μά τί έμπνευσις ήταν αυτή! Μά γιατί; Μά...

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: «Η συνέχεται.

ΧΥΛΟΠΗΤΕΣ

Βάζετε σε μία λεκάνη 1/2 δοκιά αλεύρι, ανοίγετε στο κέντρον ένα πηγάδι και ρίχνετε μέσα 2 κουταλάκια γλυκού αλάτι και 3 αυγά δολοκλήρα. Δουλεύετε το παρασκευάσμα αναμειγνύοντας αλεύρι και αυγά, έως ότου γίνει μία ζύμη πολύ σφικτή και λεία. Τη χωρίζετε σε κομματάκια, τα οποία ζυμώνετε 2 φορές πιέζοντας τα με τόν καρπό του χεριού σας και τα ενώνετε κατόπιν όλα σε μία σφαίρα. Την τυλίγετε σε πετσέτα και αφήνετε να στεγνώσει 2 ώρες σε μέρος δροσερό.

Χωρίζετε τη ζύμη σε 8 μέρη και ανοίγετε το καθ' ένα σε φύλλο όσο μπορείτε λεπτό. Ανοίγετε τα φύλλα αυτά να σταθούν 1/2 ώρα, κατόπιν τα πασπαλίζετε ελαφρώς με αλεύρι. Τότε τυλίγετε κάθε φύλλο χωριστά σε ρολό και με ένα κοφτερό μα-

χαίρι το κόβετε ώστε να σχηματισθούν λεπτότατες λωρίδες. Η κόβετε το φύλλο σε τετράγωνα κομματάκια.

Απλώνετε τις χυλοπίτες γιά να στεγνώσουν και τις διατηρείτε σε τενεκεδένια κουτιά στρωμένα με λαδόχαρτο.

ΧΥΛΟΠΗΤΕΣ ΜΕ ΒΟΥΤΥΡΟ

Βράζετε αρκετό νερό αλατισμένο και ρίχνετε μέσα τις χυλοπίτες. Σε μερικά λεπτά χαμηλώνετε τη φωτιά ή τις τοποθετείτε στην άκρη της φωτιάς. Αφήνετε να σιγοβράσουν 20 λεπτά με την κατσαρόλα σκεπασμένη.

Βάζετε σε ένα γιουβέτσι βούτυρο και όταν καθί ρίχνετε μέσα τις χυλοπίτες καλά στραγγισμένες. Τις σερβίρετε με αρκετό τυρί.

ΚΑΠΑΜΑΣ ΜΕ ΑΡΝΙ

(Αφρικανική συνταγή)

- 300 δράμια αρνί
300 » τομάτες
1 κρεμμύδι μετρίου μεγέθους
1 κομματάκι κόκκινης πιπεριάς φιλοκομμένο
Αλάτι πιπέρι
3 κουταλιές μαγειρικό λίπος φυτίνη
Ελάχιστη ζάχαρη.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Κόβετε το κρέας σε μικρά κομματάκια ενώ αφαιρείτε το περιττό λίπος. Ζεσταίνετε τη φυτίνη και ρίχνετε το κρεμμύδι φιλοκομμένο. Πριν αρχίση να χρυσίζει προσθέτετε το κρέας και το κοκκινίζετε γρήγορα ενώ ανακατώνετε διαρκώς. Ρίχνετε τις τομάτες, κομμένες σε φέτες, την πιπεριά και το αλάτι και πιπέρι. Ρίχνετε τόσο ζεστό νερό, όσο χρειάζεται για να καλυφθή το κρέας, σκεπάζετε καλά την κατσαρόλα και αφήνετε τον καπάκι να σιγοβράση περίπου 2 ώρες. Πριν σερβίρετε προσθέτετε λίγη ζάχαρη. Ταιριάζει με μακαρόνια, πιλάφι, πατάτες τηγανιτές ή πουρέ. Γίνονται περίπου 4 έως 5 μερίδες.

★

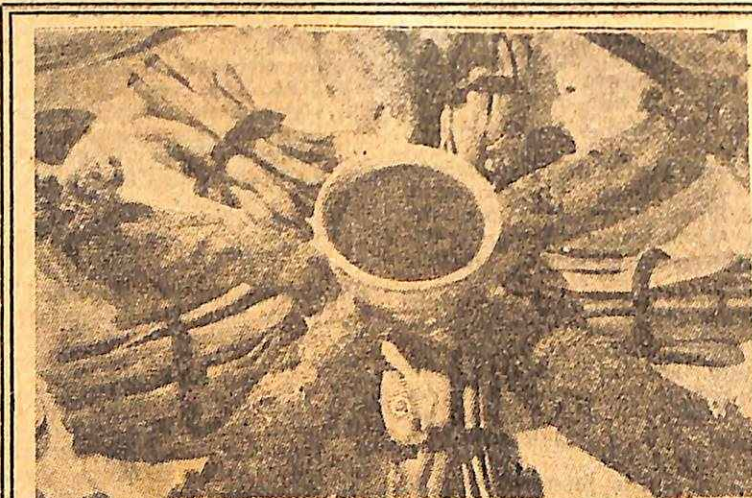
ΨΑΡΟΣΟΥΠΑ

- 150 δράμια ψάρι γιά σούπα
250 » νερό κρύο
1/2 ποτηράκι κρασιού γάλα
2 κουταλιές σούπας βούτυρο
2 » αλεύρι
2 κρόκοι αυγών
3 φέτες καρότο
1/2 μικρό κρεμμύδι
2 ή 3 κλωνάρια μαϊντανό
1/2 κουταλάκι χυμό λεμονιού
Αλάτι και πιπέρι.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Κόβετε το ψάρι μαζί με τα κόκκαλα σε μικρά κομματάκια. Το βάζετε μέσα σε κατσαρόλα με το νερό, το καρότο, το κρεμμύδι, το μαϊντανό και με λίγο αλάτι. Αφήνετε να σιγοβράση 20 λεπτά και το στραγγίζετε. Λιώνετε το βούτυρο σε μία άλλη κατσαρόλα. Ρίχνετε το αλεύρι και, όταν αναμειχθεί καλά, προσθέτετε με προσοχή το στραγγισμένο ζωμό του ψαριού και το γάλα. Σιγοβράζετε το παρασκευάσμα 4 λεπτά.

Χτυπάτε τους κρόκους των αυγών με λίγο γάλα μέσα σε μία σουπιέρα. Ρίχνετε με προσοχή τη ζεστή σούπα. Την αδειάζετε πάλι στην κατσαρόλα και την τοποθετείτε στην άκρη της φωτιάς επί 2 ή 3 λεπτά, χωρίς εν τούτοις να αφήσετε να βράση, γιατί τα αυγά θα εκφύουν. Προσθέτετε στο τέλος το χυμό λεμονιού, λίγο αλάτι, εάν χρειάζεται, και ελάχιστο πιπέρι. Γίνεται σε 35 λεπτά.

Σερβίρετε τις κροκέτες εάν θέλετε με φρέσκα φασολάκια βρασμένα και τις γαρνίρετε με μαϊντανό φρέσκο.

ΚΡΟΚΕΤΕΣ

Χρησιμοποιείτε γιά τις κροκέτες αυτές διτθόποτες λαχανικά βρασμένα σάς έχει περισσότερο.

- 2 φλυτζάνια τσαγιού λαχανικά βρασμένα και λωμένα
2 φλυτζ. τσαγιού μπισκότα κρέατος ή ψωμί ξερό κοπανισμένο
Αλάτι, πιπέρι, μοσχοκάρυδο, φιλοκομμένο μαϊντανό
1 αυγό χτυπημένο
3 κουταλιές σούπας λωμένη φυτίνη.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Αναμειγνύετε τα λωμένα λαχανικά με 2 φλυτζάνια τσαγιού μπισκότα ή με ξερό ψωμί κοπανισμένο. Προσθέ-

τετε ανάλογο αλάτι, πιπέρι, μοσχοκάρυδο και μαϊντανό. Ρίχνετε το αυγό, τη λωμένη φυτίνη (και γάλα εάν το μίγμα είναι στεγνό).

Πλάθετε το άνωτέρω παρασκευάσμα σε μικρές κροκέτες, τις τυλίγετε σε γαλέτα ή σε ξερό ψωμί κοπανισμένο και τις τηγανίζετε σε αρκετό μαγειρικό λίπος Στερεό.

Οι άνωτέρω κροκέτες σερβίρονται ζεστές με πηχτή λευκή σάλτσα, γαρνιρισμένες με μαϊντανό. Γίνονται περίπου 4 μερίδες.

Σημ. — Κατά τον ίδιο τρόπο μπορούν να γίνουν κροκέτες με περισσευμένο βραστό ψάρι ή κρέας.

ΜΕΛΙΤΖΑΝΕΣ ΜΟΥΣΑΚΑ

- 6 μελιτζάνες μεγάλες
150 δράμια αρνί βρασμένο
1 κρεμμύδι φιλοκομμένο
1 σκελίδα σκόρδο λωμένη
1 κουταλιά σούπας μαϊντανό
1 ταντά φιλοκομμένο
2 αυγά χτυπημένα
1 ποτηράκι κρασιού πολλός τομάτας
Μαγειρικό λίπος Στερεό.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Χωρίζετε κατά μήκος 4 μελιτζάνες στα δύο, κάνετε μερικές χαραγματιές με το μαχαίρι στο εσωτερικό των και τις ψήνετε στο τηγάνι με αρκετό Στερεό. Αφαιρείτε την ψίχα των με ένα κουτάκι και το φιλοκομείτε.

Αφαιρείτε το φλοιό από τις υπόλοιπες μελιτζάνες, τις κόβετε σε φέτες στρογγυλές και τις τηγανίζετε με Στερεό. Βάζετε στο τηγάνι λίγο βούτυρο και ψήνετε το κρεμμύδι, προσθέτετε το κρέας (αφού το περάσετε από μηχανή), το λωμένο σκόρδο, το μαϊντανό, τα αυγά, τη ντομάτα και τις ψημένες και λωμένες μελιτζάνες. Ρίχνετε ανάλογο αλάτι και πιπέρι και ανακατεύετε καλά το μίγμα.

Παίρνετε μία άλλη φόρμα μεγάλη και καλύπτετε τον πυθμένα και τα πλάγια με το φλοιό των μελιτζανών. Τις τοποθετείτε κατά τέτοιο τρόπο ώστε το έξω μέρος της μελιτζάνας να ακουμπά στον πυθμένα και στα πλάγια της φόρμας. Κατόπιν βάζετε σε σειρές το άνωτέρω μίγμα του κρέατος με τις φέτες των δύο μελιτζανών. Τοποθετείτε τη φόρμα σε ένα ταψάκι βαθύ, γεμάτο με ζεστό νερό, και την βάζετε σε φούρνο μέτριο 35 έως 40 λεπτά.

Ξεφορμάρετε τον μουςακά σε στρογγυλή πιατέλα και τον σερβίρετε με σάλτσα ντομάτας.

ΕΦΤΑΖΥΜΟ

(Η συνταγή εξήγηθη από την έν Καίρη δίδα Δ. Ανδρέου).

Το εφτάζυμο συνηθίζεται κυρίως τις μέρες του Πάσχα, αλλά μπορεί να γίνει και οποια-

δήποτε άλλη εποχή, φθάνει ο καιρός να είναι ζεστός και να καίη λίγο ο ήλιος. Και αυτό να να φουσκώσει γρήγορα. Αφαιρείτε το φλοιό από τις μελιτζάνες, τις κόβετε σε φέτες στρογγυλές και τις τηγανίζετε με Στερεό. Βάζετε στο τηγάνι λίγο βούτυρο και ψήνετε το κρεμμύδι, προσθέτετε το κρέας (αφού το περάσετε από μηχανή), το λωμένο σκόρδο, το μαϊντανό, τα αυγά, τη ντομάτα και τις ψημένες και λωμένες μελιτζάνες. Ρίχνετε ανάλογο αλάτι και πιπέρι και ανακατεύετε καλά το μίγμα.

Παίρνετε μία άλλη φόρμα μεγάλη και καλύπτετε τον πυθμένα και τα πλάγια με το φλοιό των μελιτζανών. Τις τοποθετείτε κατά τέτοιο τρόπο ώστε το έξω μέρος της μελιτζάνας να ακουμπά στον πυθμένα και στα πλάγια της φόρμας. Κατόπιν βάζετε σε σειρές το άνωτέρω μίγμα του κρέατος με τις φέτες των δύο μελιτζανών. Τοποθετείτε τη φόρμα σε ένα ταψάκι βαθύ, γεμάτο με ζεστό νερό, και την βάζετε σε φούρνο μέτριο 35 έως 40 λεπτά.

Ξεφορμάρετε τον μουςακά σε στρογγυλή πιατέλα και τον σερβίρετε με σάλτσα ντομάτας.

Η μαγιά: Προμηθεύονται 100 δράμια ρεβύθια και τα χοντροκοπανίζετε. Τα ρίχνετε στο τριβείο μέσα σε ένα βαθύ πηλίνο δοχείο με ελάχιστο αλάτι και στάχτη. Ρίχνετε επάνω σε αυτά 150 δράμια περίπου νερό βράζον, σκεπάζετε το δοχείο με ένα πιατάκι τσαγιού ή με το καπάκι του (εάν έχη) και την τυλίγετε με μάλλινα πανιά. Το τοποθετείτε σε πολύ ζεστό μέρος. Την επομένη, πολύ πρωί, ανοίγετε το δοχείο, ρίχνετε ένα λο τόσο νερό βράζον και το σκεπάζετε πάλι καλά. Όταν περάσουν 2 ή 3 ώρες το ανοίγετε και κυττάζετε εάν έχη δημιουργηθή αφρός στην επιφάνεια. Εάν δεν έχη γίνει αφρός τότε το τοποθετείτε στον ήλιο, πάντως σκεπασμένο, γιά να ζεσταθεί πολύ. Με τον αφρό θα επίσταται η μαγιά.

Βάζετε σε ένα πιάτο βαθύ φλυτζάνι τσαγιού αλεύρι. Παίρνετε λίγο από τον αφρό των ρεβυθίων και τον αναμειγνύετε με το αλεύρι, ώστε να γίνει μία μύμη πολύ μαλακή. Τη σκεπάζετε και την τοποθετείτε σε ζεστό μέρος. Όταν φουσκώσει παίρνετε πάλι αφρό από το δοχείο και 1 φλυτζάνι τσαγιού αλεύρι και τα ζυμώνετε όλα μαζί. Σκεπάζετε την προζύμη και, όταν φουσκώσει γιά δεύτερη φορά, παίρνετε πάλι αφρό, προσθέτετε 1 ακόμη φλυτζάνι τσαγιού αλεύρι και τα ζυμώνετε όλα μαζί. Όταν η προζύμη φουσκώσει γιά τρίτη φορά είναι έτοιμη να ζυμωθεί με αυτή το εφτάζυμο.

Βάζετε σε μία ευρύχωρη καλή αλεύρι, 2 ή 3 όκες, τοποθετείτε στο κέντρο την προζύμη.

Βάζετε σε μία ευρύχωρη καλή αλεύρι, 2 ή 3 όκες, τοποθετείτε στο κέντρο την προζύμη.

Βάζετε σε μία ευρύχωρη καλή αλεύρι, 2 ή 3 όκες, τοποθετείτε στο κέντρο την προζύμη.

Βάζετε σε μία ευρύχωρη καλή αλεύρι, 2 ή 3 όκες, τοποθετείτε στο κέντρο την προζύμη.

ΚΟΥΛΑ ΠΡΑΤΣΙΚΑ

Μιά μεγάλη ιέρεια της Τερψιχόρης. - Η σχολή της είναι μεγάλος σταθμός γιά την Ελλάδα. - Τι προσέφερε στη χορευτική τέχνη

Ο χορός στις πιό ποικίλες που εκδηλώσεις και στην τελειότερα του έκφρασι! Λαλιά, που να έκφραση τα λεπτότερα ανθρώπινα αισθήματα! Οργανό της ψυχής! Ποίημα απ' τα ωραιότερα κι' έντονότερα! Ονειρο και μαγεία μαζί, που θα συνεπάρη τον άνθρωπο, θα τον ανεβάση ψηλά, στα βασίλεια της μεγάλης Τέχνης, εκεί που είναι ψευδαισθησι ζωής, ανάμεσα φαντασίας και πραγματικότητας! Ο χορός, με λίγα λόγια, μεγάλη Τέχνη.

Να κάτι, που ενώ χθες, πριν από πολλά χρόνια, είκοσι και πάνω, ήταν άγνωστο, θολό, άγνωστο, τώρα είναι μία ζωντανή πραγματικότητα. Έχουμε χορό που

ΣΧΟΛΗ ΜΕΤΑΞΑ

Μετά οικότροφείου

Πλατεία Ρηγίλλης

Το Οικότροφείο της Σχολής Μεταξά, μετά Ιδιαίτερου Τμήματος Θηλέων, κείται εις την υγιεινότεραν τοποθεσίαν των Αθηνών, περιλαμβάνει Νηπιαγωγείον, Δημοτικόν, Γυμνάσιον και Μονοτάξιον Λογιστικόν Τμήμα και πληροί όλους τους κανόνες της σχολικής υγιεινής.

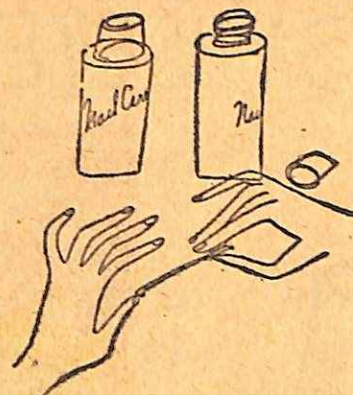
Συστηματική παρακολούθησις της μελέτης των οικότροφον. Γαλλικά, Αγγλικά και όλα τα νεώτερα παιδαγωγικά και ψυχολογικά μέσα. Δεκτοί ήμισυσιστοι και εξωτερικοί. Οι μακράν κατοικοικούντες μαθηταί μεταφέρονται διά του Ιδιοκτήτου αυτοκινήτου της Σχολής.

Εγγραφαί καθ' έκαστην. Τηλ. 70-457.

ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ

Δευτέρα, Τετάρτη και Παρασκευή στη ΣΙΛΑΚΑ ΕΛΒΕΟ τα όρατα Ζέρσεφ από το καλύτερο ευρωπαϊκό μετάξι

Μητροπόλεως 44

ΠΕΡΙΠΟΙΗΘΕΙΤΕ ΤΑ ΝΥΧΙΑ ΣΑΣ

Κυρίες μου, τα χέρια σας δεν θα φανούν μορφο και περιποιημένα παρά μόνον αν τα νύχια σας είναι καλοφτιαγμένα, καθαρά και — αν τα βάψετε — καλά. Μάθετε λοιπόν να τα περιποιήσθε μόνη σας. Θα αισθανθήτε πολύ καλύτερα, κι' έσεις και το πορτοφόλι σας. Σε ένα τραπέζακι σκεπασμένο με γυαλί ή με ξύλο θαμμένο — και ποτέ στα γόνατά σας:

1. Μουσκεύετε, όχι όμως πολύ, ένα κομματάκι δαμάκι με άσπτον και τρίψτε τα νύχια σας έως ότου να διαλυθή το βερνίκι.

2. Λιμάρετε τα νύχια σας με μία εύκαμπτη λίμα. Αν είναι πολύ σκληρά, μεταχειρισθήτε μετάλλινη λίμα, αλλιώς μία από τις απλές λίμες με σμυρίνι. Λέγεται Κούλα Πράτσικα. Η θεία Κούλα, όπως τη φωνάζουν τώρα τα παιδιά της, οι μαθήτριάς της.

3. Βουτήξτε ύστερα τις άκρες των δακτύλων σας σε ένα μικρό μπόλ γεμισμένο με σαπούνι. Αυτό έχει σκοπό να μαλακώση τα πετασάκια και γενικά το δέρμα που περιβάλλει το νύχι. Όταν αισθανθήτε ότι μαλακώσαν καλά, σκουπίστε τα δακτύλούς σας.

4. Με το ειδικό ξυλάκι, απλώστε την ειδική κρέμα γιά τα πετασάκια. Καθαρίστε ύστερα την άκρη του νυχιού με το ίδιο ξυλάκι.

Εάν έχετε κατ' ευθείαν από τη Βιέννη όπου σπούδασε εκεί σε μία ειδική σχολή χορού επί τρία δόκκληρα χρόνια τα μυστικά της ρυθμικής τέχνης. Πριν φύγη γιά τη Βιέννη, κοντά στην Εύα και στον Άγγελο Σικελιανό, ένοιωσε το ρίγος της υψηλής Τέχνης παίρνοντας μέρος σαν κορυφαία του χορού στις παραστάσεις του «Προμηθέα Δεσμώτη» στις Δελφικές γιορτές του 1927. Η Εύα της στάθηκε πνευματικός οδηγός. Η μεγάλη και υπέροχη αυτή γυναίκα της άνοιξε άγνωστους πνευματικούς ορίζοντες.

Είναι πολύ περίεργο αυτό που συμβαίνει με την Κούλα Πράτσικα. Ζήτησε από την ίδια να μάθουνε κάτι, της παιδικής της ή της μετέπειτα ζωής της, που να προδικάζει την τόσο τώρα γνωστή εξέλιξή της. Στάθηκε αδύνατο να άνευρη το αποφασιστικό στοιχείο που έκρινε την καλλιτεχνική της σπουδαιότητα. Παιδί, μαζί με άλλα παιδιά, κάνανε αυτοσχέδιες παραστάσεις χορού, τραγούδι κλπ. μεταμφιεσμένα με δ.π. παλινό ύπληρε σπότη τους από τη μητέρα και τις γιανιές. Ήταν αυτό άραγε το πρώτο καλλιτεχνικό κύτταρο; Ίσως. Έπαιξε πάντως βιολί, πιάνο και άρπα. Το οικογενειακό περιβάλλον της στάθηκε πολύ εύ-

5. Σπρώξτε τότε με το επίπεδο μέρος του ξύλου το δέρμα που περιβάλλει το νύχι. Τελειώστε κάνοντας μία ήμικυκλική κίνηση, που θα αποχωρήση τα πετασάκια από το νύχι.

6. Βουρτσίζετε τα νύχια με ένα βουρτσάκι και ζεστή σαπούνι. Τρίψτε τα καλά και σκουπίστε τα. Με την ειδική πένσα, κόψτε τα πετασάκια. Έχετε υπ' όψιν σας ότι, αν τραυματίσετε ή κόψετε το δέρμα εκεί που κόβετε τα πετασάκια που προεξέχουν, κινδυνεύετε να τα ιδήτε να ξαναφυτρώουν ταχύτερα και με δύναμη.

7. Με το «πολισούρα» τρίψτε τα νύχια προς την κατεύθυνση του μήκους των, αρχίζοντας από τη βάση προς το άκρον και ποτέ προς την αντίθετη πλευρά.

8. Γιά να περάσετε το βερνίκι στα νύχια, ακουμπήστε στο τραπέζακι, καλά ανοιγμένο, το χέρι που θα βάψετε και δώστε ένα σημείο στηρίξεως στο χέρι με το όποιον βάψετε.

9. Αφού περάσετε πρώτα το άσπρο βερνίκι, περάστε από πάνω — αν θέλετε να τα κάνετε κόκκινα — το κόκκινο βερνίκι με ένα πινέλο λεπτό και στραγγισμένο. Κάνετε πρώτα τρία κόκκινα σημεία: ένα στο κέντρον και ένα από κάθε πλευρά και ύστερα απλώστε το κόκκινο βερνίκι, φροντίζοντας ώστε το στρώμα του να είναι λεπτό και ομοιόμορφο. Αφήστε να στεγνώσει καλά. Το τελευταίο αυτό είναι σημαντικώτατο γιά τη διατήρησι του βερνικιού.

Εάν έχετε κατ' ευθείαν από τη Βιέννη όπου σπούδασε εκεί σε μία ειδική σχολή χορού επί τρία δόκκληρα χρόνια τα μυστικά της ρυθμικής τέχνης. Πριν φύγη γιά τη Βιέννη, κοντά στην Εύα και στον Άγγελο Σικελιανό, ένοιωσε το ρίγος της υψηλής Τέχνης παίρνοντας μέρος σαν κορυφαία του χορού στις παραστάσεις του «Προμηθέα Δεσμώτη» στις Δελφικές γιορτές του 1927. Η Εύα της στάθηκε πνευματικός οδηγός. Η μεγάλη και υπέροχη αυτή γυναίκα της άνοιξε άγνωστους πνευματικούς ορίζοντες.

Είναι πολύ περίεργο αυτό που συμβαίνει με την Κούλα Πράτσικα. Ζήτησε από την ίδια να μάθουνε κάτι, της παιδικής της ή της μετέπειτα ζωής της, που να προδικάζει την τόσο τώρα γνωστή εξέλιξή της. Στάθηκε αδύνατο να άνευρη το αποφασιστικό στοιχείο που έκρινε την καλλιτεχνική της σπουδαιότητα. Παιδί, μαζί με άλλα παιδιά, κάνανε αυτοσχέδιες παραστάσεις χορού, τραγούδι κλπ. μεταμφιεσμένα με δ.π. παλινό ύπληρε σπότη τους από τη μητέρα και τις γιανιές. Ήταν αυτό άραγε το πρώτο καλλιτεχνικό κύτταρο; Ίσως. Έπαιξε πάντως βιολί, πιάνο και άρπα. Το οικογενειακό περιβάλλον της στάθηκε πολύ εύ-

Πρό της Πράτσικα υπήρχε χορός. Όπως υπάρχει και τώρα έξω απ' αυτήν. Μά η ιέρεια αυτή της Τέχνης έκανε το χορό στην Ελλάδα, του έδωσε φτερά, του έδωσε λα- με την καθαρία γλώσσα της Τέχνης. Να ποιά τιμή της άνηκε.

—οε

ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΕΤΕ

ΤΟ ΖΙΛΕ ΜΕΤΗ ΦΟΥΣΤΑ

1.— Κουμπωτή φούστα με σχιστές τσέπες και κουφόπιτες. Συνοδεύεται με ζιλέ από ζέρσεϋ πλαισιωμένο με πλεκτό λάστιχο.

2. Φούστα φάκελλος με μία μοναδική λοξή τσέπη. Ζιλέ πολύ ανοικτό, που κουμπώνει στην ίδια πλευρά με τη φούστα.

3. Φούστα με τετράγωνα δόντια, που κουμπώνουν στο άμπροσεμάν. Το ζιλέ κουμπώνει με πāt στο στήθος και πάνω στα κουμπιά των δοντιών της φούστας.

4. Φούστα με ακανόνιστα φύλλα και μεγάλες τσέπες στα εμπροσθινά πλάγια. Ζιλέ χωρίς γιακά, σταυρωτό, με τέσσερα κουμπιά, που φοριέται πάνω από μπλούζα σεμιζιέ.

5. Καρό μπλουζάκι, με δροθιο γιακά, που καταλήγει σε εσάρπα, που κουμπώνει πάνω στη μονόχρωμη ζέρσεϋ ζακέτα.

6. Μπλούζα σεμιζιέ, με δρόθιο γιακά, που κλείνει με μία γραβάτα. Φάσες με τριγωνικές τσέπες. Ζιλέ με τρία κουμπιά, που φοριέται με μία τσέπη.

7. Μπλούζα με πλαστικό γιακά. Φοριέται πάνω στο πλαστρόν.

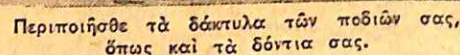
8. Σταυρωτή φούστα, που κλείνει με μία τσέπη στην αντίθετη πλευρά. Ζιλέ κολλημένο πάνω στην φούστα.

9. Φούστα, ανοικτή, με τσέπες και ζώνη που κλείνουν με περαστή φασούλα.

10. Σεμιζιέ, με τριγωνικό γιακά και λοξό κουμπωμα. Ασύμμετρη ζώνη, με άμμο, που εναρμονίζεται με το κόψιμο της μπλούζας.

τὴν δὲ νὰ ἰδῶν ἡ καὶ σὺ φησὶ λογικὰ εἶναι
πράγμα ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον τὸν ὁ-
γανισμόν μας. Βοηθῆσαι στήν διαρρύθμι-
σιν τῆς σταθερῆς θερμοκρασίας τοῦ ὁργανι-
σμοῦ μας, καὶ βοηθῆσαι ἐπίσης στὸ νὰ ἰ-
σχυοῦμεν, καὶ κἀπὼς τὰ νεφρὰ στὸ ἔργο τους
νακουφίσουν τὸ νερὸ καθὼς καὶ τοξικά
ν' ἀπεκρίνουν διὰ τῶν ἀποσχίσαντων
παράγωγων διαφόρων ἀποσχίσαντων τῶν
τροφῶν. Μὲ τὸ νὰ ἰδῶσιν ἡμῶς ἀπλῶς λίγο.
χωρὶς ὁ ἰδῶς νὰ ἀποφέρῃ μιὰ ἀσχημὴ
μυροδυσίαν, δὲν χαθάνει. Σαγματῶμε τὸν
χορὸν, βγαίνουμε σὲ μιὰ θερμότητα, κατα-
φεύγουμε τὸν ἀνεμιστήρα ἢ στὸ πρῶτον
ἐντυπο ποῦ θὰ βρεθῇ στὰ χέρια μας. Θὰ
εἰδῶσιν ἡμῶς. Δὲν ἔχουμε νὰ συγχύσθωμε.
Ξεῖδῶσιν ἡμῶς. Ἀσχημὰ καὶ παραχρῆμα
Δὲν πρέπει θεληματικὰ νὰ υποβληθῶμε.
γὰρ αὐτὸ ἢ ἄρα καὶ ἡμῶς σ' ἓνα φαῖλον.
Γιὰ τὸ τότε θὰ μπούμε μέσα καὶ ἡ ἰδῶς
κύκλος τῆς νευρικοῦς καὶ ἡ ἰδῶς
σομεν περισσότερο. Ὅπου τὰ θὰ τα-
ρῖα καὶ στὸ πρόσωπον. Σὲ ἐνέργεια τὰ συ-
χρῶμεν περισσότερο. Σὲ ἀντικαταστήσει
σπληνικά καὶ ἄν τι περιουσιακά ἀπὸ
σπληνικά καὶ ἰδῶς. Ὅμως αὐτὸ τὸ τελευ-
νὸ κύμα ἰδῶτος, μιὰ καὶ πᾶσι παθολογι-
ταῖο εἶναι, φυσικὰ, μιὰ καὶ πᾶσι παθολογι-
τῶν περιπτώσεων μιὰς νευρικῆς ὑπεριδῶσε-
ως καὶ χρειάζεται ἰδιαίτερη προσοχή. Χρει-
άζεται μιὰν ὁλόκληρον ἐπανεκπαίδευσιν τῆς
ψυχῆς μας καὶ ἰσως ἰσως ἀκούη καὶ ψυ-
χαλῶσι. Ἀλλ' ἐμεῖς μιλοῦμε πρὸς τὸ
παρὸν γιὰ τὴν φυσικὴν, τὴν ἀπλῶς λόγῳ

Ἀγαπητές μου ἀναγνώστριες, πρέπει

Διευθύντρια του Φυσιοθεραπευτικού Τμήματος του Αισθητικού και Χειρουργικού Θεραπευτηρίου 'Αθηνών, Γιάν Σμάτς 38.

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 57)

ΓΡΩΤΕ ΦΡΟΥΤΑ

A surrealist illustration of a woman's face with a mustache, framed by a large, dark, leaf-like shape. The woman has dark hair, large eyes, and a prominent mustache. She is wearing a blue necklace with a small pendant. The background is a light, textured surface. The text 'ΓΡΩΤΕ ΦΡΟΥΤΑ' is written in large, bold, black letters at the top.

Εχουμε λοιπόν πολύ άδικο πού τὰ κρα-
τούμε γιὰ νὰ συμπληρώσουμε... τὸ κενό,
στὸ τέλος τοῦ αἰγυπτοῦ, «άν ὑπάρoχη θέσις
στὸ στομάχι μας! Εἶναι καλύτερα νὰ πα-

Υπάρχουν ωρισμένοι έπιστήμονες που πιστεύουν στο παρελθόν ότι τα «ξυνά» φρούτα δαπάνουν τον οργανισμό, επειδή δημιουργούν υπερβολική δ-ζυήτητα. Έπίμονες μελέτες καί άπειρία περιπτώσεων που εξεταστήσαν στο θέμα αυτό, κατέληξαν στο άναμφισβήτητο συμπέρασμα ότι ή κατανάλωση των φρούτων ής κατηγορίας αυτής ή των χυμών τους — όχι μόνον δέν είναι επιβλαβής, άλλα — αντίθετα — είναι πολυτιμότερη γιά τόν οργανισμό, δεδομένου ότι εύνοει καί βοηθεί ή δημιουργία άλλων που είναι έξαιρετικά όφελιμα γιά τόν οργανισμό καί που καταπολεμούν — καί δέν εύνοούν — την άνάπτυξη υπερβολικής δ-ζυήτητας. Φυσικά, πρέπει καί τα φρούτα ής κατηγορίας αυτής

Δρ. Ζ. ΠΟΥΣΕΛ

Η ντομάτα που όλο το καλοκαίρι είναι
το καλύτερο προσάγγι και δε λείπει από
ανένα σπίτι, κι' ακόμα όπως απέδειξε η
εωτέρη Ιατρική έχει βιταμίνες, ήταν ά-
γνωστη στην Ελλάδα κατά την αρχαιότη-
τα και το μεσαίωνα. Στον τόπο μας και
πρώτα στην Αθήνα πρωτοκαλλιέργηθηκε
ως φυτό στις αρχές του 19ου αιώνα. «ΑΞΙ-
ει να μάθουμε πώς συνηθισαν οι Αθηναίοι
το παλιού καιρού να τη φυτεύουν και να
την πρύνε. Σύμφωνα με παλαιές εξακριβω-
μένες μαρτυρίες στο 1815 ο ηγούμενος της
μονής των Κοπουτσίων που ήταν στη ση-
μερινή οδό Βύρωνος (Μακρυγιάννη) διπλα-
κότο μνημείο του Λυσικράτους που ο λαός
και το λέει ακόμα «Φανάρι του Διογένη»,
πέρα απ' την Εύρωπή διαφόρους σπόρους
πτόων και λαχανικών. «Ανάμεσα σ' αυτούς
ήταν και ο σπόρος της ντομάτας που εύδο-
κησε πολύ και ο κήπος του φράγκικου
παρασηπριού από τότε γέμισε κάθε καλο-
καίρι. Οι Φραγκοπατέρες (καλόγεροι) ή-
ταν ξετρελλαμένοι από το καινούργιο λα-
χνικό και την έστρωσαν πριν ακόμα άει-
χαι. Οι Αθηναίοι όμως ήταν διαστικ-
τοι. Αθηναίοι που είχαν περάσαν μερικά χρόνια,
Αθηναίοι που είχαν σχέσεις με τους κα-
λόγερους, έπέστησαν πως ήταν καλή τρο-
φή η ντομάτα και αποφάσισαν να φάνε.
Οι πρώτα-πρώτα δοκίμασαν τ'... ντομάτα
του ρσι και πολύ έρχόταν...»

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

...ΣΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΟΥΜΕ ΝΑ ΤΟ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΤΕ, ΘΑ ΧΡΕΙΑΣΕΣΘΕ ΕΤΣΙ ΕΛΑΧΙΣΤΗ ΩΡΑ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΑΡΑΛΕΙΠΕΤΕ ΤΙΠΟΤΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ Γυμναστική (10 λεπτά): Κάθε πρωί κάνετε σωστά μερικές γυμναστικές ασκήσεις, με το παράθυρο ανοιχτό. Πεντικιούρ (10 λεπτά): Πρίν πλυνθείτε κάνετε πιά: Στά πόδια σας μπάνιο, μασάζ, κόψτε τα νύχια κλπ. *Υπνο c: Πρίν από τις 10.30 να είστε στο κρεβάτι.

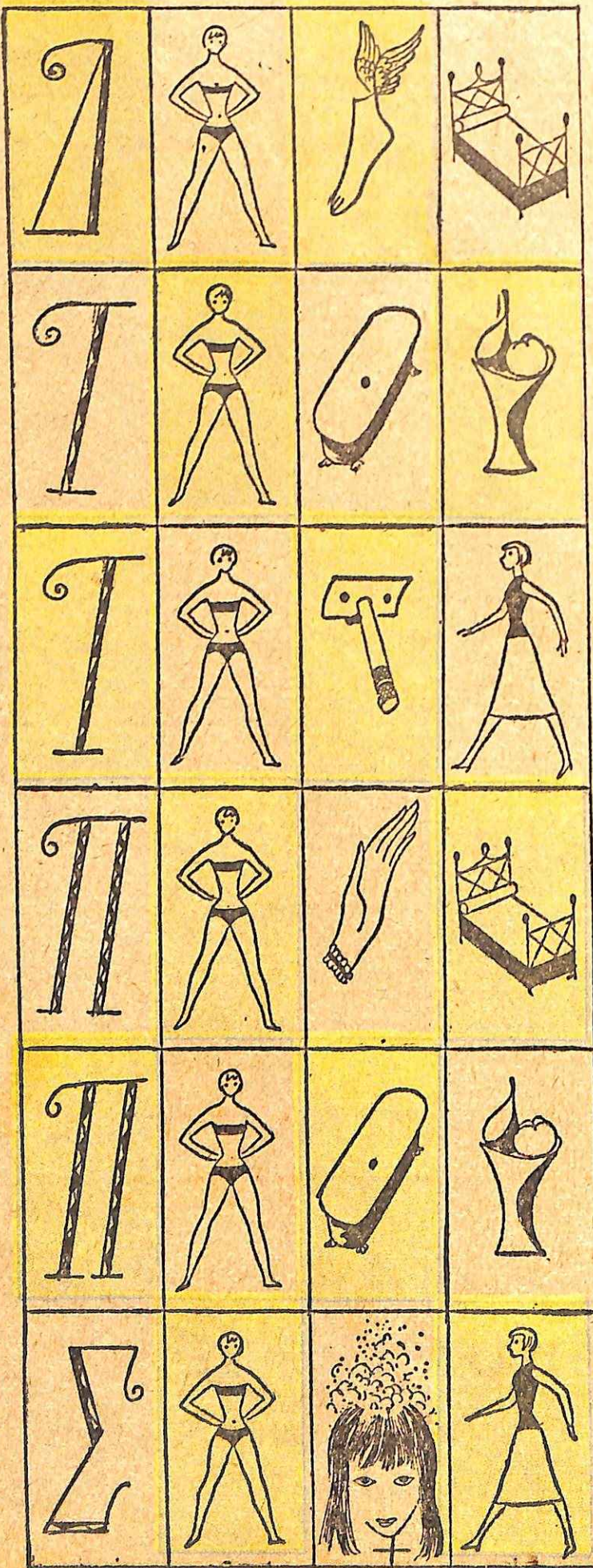
ΤΡΙΤΗ Γυμναστική (10 λεπτά): Μπάνιο με άλατι: Ένα χλιαρό μπάνιο που θα σας ξεκουράσει όλους τους μύς, και μέσα στο οποίο θα έχετε διαλύσει ένα τωνατικό άλατι. Φαγητό: Τραφή μόνο με φρέσκα χορταρικά και με φρούτα. Μη φάτε κρέας, μην πιείτε οινόπνευματώδη.

ΤΕΤΑΡΤΗ (Γυμναστική (10 λεπτά): Αποτοίχωση (10 λεπτά): Καθαρίστε προσεκτικά τις μασχάλες και τα πόδια σας. Μετά, περάστε επάνω στα μέρη που αποτριχώσατε μία κρέμα ή λίγη πούδρα. Περίπατος (60 λεπτά): Περπατάτε με κανονικό βήμα αναπνέοντας βαθιά.

ΠΕΜΠΤΗ Γυμναστική (10 λεπτά): Μανικιούρ (15 λεπτά): Βουτήξτε τα χέρια σας σε ζεστό νερό, κόψτε τα νύχια, τα πετακία, περάστε βερνίκι. *Υπνος: Πρίν από τις 10.30 να είστε στο κρεβάτι. Μην ξεχνάτε ότι κάθε ώρα ύπνου πρίν από τα μεσάνυχτα, αξίζει όσο 4 ώρες ύπνου μετά τα μεσάνυχτα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Γυμναστική (10 λεπτά): Μπάνιο με άλατι. Φαγητό: *Οτι και όσο θέλετε, εκτός από κρέας και οινόπνευματώδη. *Αν είσθε ικανή να επαναλάβετε τη δίαιτα της Τρίτης (μόνον χορταρικά και φρούτα) τότε το καλύτερο για την υγεία και την ομορφιά σας.

ΣΑΒΒΑΤΟ Γυμναστική (10 λεπτά): Περιποίηση των μαλλιών (30 λεπτά): Κάνετε ένα καλό λούσι με σαμπουάν και κτενιστήριο με σασπιότος (60 λεπτά). Περίπατος με χαμηλά πιά: Περπατάτε με μέρος όπου υπάρχουν καθαρός αέρας (αν σας είναι δυνατόν).

ΦΑΝΤΑΣΘΗΚΑΤΕ ΠΟΤΕ ΟΤΙ...

...Εκτός από τους Λευκούς, τους Μαύρους, τους Κίτρινους και τους Έρυθρους, που αναφέρονται από όλα τα εγχειρίδια Γεωγραφίας ως οι τέσσερις ανθρώπινες φυλές, υπάρχουν στον κόσμο και... Μπλε άνθρωποι! Πρόκειται για τους Άραβες Γκαρούι, κατοίκους του Σαυδά της Γεμενής που είναι ένα από τα μεγαλύτερα κέντρα παραγωγής λουλακίου του κόσμου. Έδώ και πολλούς αιώνες, τα μέλη της φυλής αυτής βάφουν τα ρούχα τους βουτώντας τα μέσα σε πυκνή διάλυση λουλακίου, τα φορούν πρίν ακόμη στεγνώσουν και πασπαλίζουν το δέρμα τους με την ίδια διάλυση, για να... προφυλαχθούν από τις διάφορες ασθένειες. Και έτσι, σιγά-σιγά, με την πάροδο των αιώνων και με το συνεχές βάψιμο του σώματος με το γαλάζιο υγρό, το δέρμα και όλα τους τα όργανα έχουν σε τέτοιο σημείο ευποτισθή, ώστε τα παιδιά γεννιούνται πιά με δέρμα... βαμμένο μπλε!

...Ότι οι Ίνδοι της φυλής Κβά Κίντλ, που είναι Ιθαγενείς της Βρετανικής Κολομβίας, βάζουν... υποθήκη το όνομα τους όταν έχουν ανάγκη να δανεισθούν χρήματα! Και ως την ημέρα που θα επιστρέψουν τα χρήματα που οφείλουν στο δανειστή τους, μένουν... χωρίς όνομα, μη έχοντας το δικαίωμα να χρησιμοποιούν το όνομα τους όσο το έχουν υποθηκευμένο!

...Ότι στην Άγγλία υπήρχε μία εποχή που άνδρες και γυναίκες χαιρετιόνταν μεταξύ τους μόνο με φιλία! Έτσι, ο κύριος που τον παρουσίαζαν να βράδυ σε μία κυρία, έσπευδε να τη φιλήσει! "Αν παρέλειπε να το κάνει, η κυρία είχε το δικαίωμα να παρεξηγήσει! Πηγαίνοντας επίσης σ' ένα σπίτι, κάθε άνδρας έσπευτε να φιλήσει όλες τις γυναίκες του σπιτιού, κι εκείνες έσπευδαν να του απαντήσουν με θερμότητα, τόσο για να τον καλωσορίσουν, όσο και για να δείξουν πως ήξεραν να δέχονται σύμφωνα με τους κανόνες της φιλοξενίας. Και όταν, ταξιδεύοντας, έφθανε κανείς σε κάποιο ξενοδοχείο, τον υποδέχονταν οι θερμοί εναγκαλισμοί και τα φιλήματα της γυναίκας, των θυγατέρων και των υπηρετριών του ξενοδόχου! "Όπου — άλλοι μόνον! — έφθασε μία θλιβερή μέρα που οι Πουριτανόι καταδίκασαν και απαγόρευσαν τελειωτικά τη... θαυμάσια αυτή συνήθεια...

...Στο Φεστιβάλ του Λονδίνου ή Τσέλαγκ Γιάνγκ, μία νεαρή Ίνδη, απόγονος ποιάς ξέρετε τίνος μεγάλου φακίρη, κλείνεται καθημερινά σε ένα φέρετρο από... πάγο, όπου και μένει κλεισμένη επί τρία λεπτά! Έξαιρετικά αποτελεσματικός τρόπος για την καταπολέμηση της ζέστης — της Έλληνικής ζέστης δηλαδή, γιατί στο Λονδίνο, όπου κάνει τις επιδείξεις της η νεαρή θαυματουργός, κάνει αρκετή ψύχρα την εποχή αυτή!...

ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΠΕΜΠΗ

- 1.—Φορμίτσα μωρού. Το πλάτος μαζεύεται με το φεστογαρισμένο νωμίτη. Όμοιο κέντημα στο γιακά και στα μανσέτακια. Μία κορδέλα περνά μέσα από τη σούρα και δένεται σε φιόγκο.
- 2.—Πρακτικώτατο κυλοτάκι για να κρύβει το πανάκι που φορεί ο μπεμπής σας. Από μέσα είναι φοδραρισμένο με μαλακό φανελάκι ή μαλακή νουδωτή πετσέτα και κουμπώνει εμπρός.
- 3.—Μονοκόμμη πτυζάμα με νωμίτκι, που συγκρατεί τις σούρες του στηθους. Γύρω στο λαιμό φάσα που προεκτείνεται έως κάτω για το κούμπωμα.
- 4.—Σλήπιν-μπάγκ για τον ψυχρό καιρό, σε τύπο σάκκου, με ορθογώνια βάση. Έχει φερμουάρ και δένει στο λαιμό με μία κορδέλα.
- 5.—Βαπτιστικό φουστανάκι από λινό, με πιετάρια και βολάν από δαντέλα. Μανικάκια φουσκίτσες. Ίδια εγασία στο κατελάκι.
- 6.—Πανωφοράκι ματελασέ από κρέπ ντε σίν εφωδιασμένο με μπερτίτσα. Είναι φοδραρισμένο με σκέτο κρέπ ντε σίν. Κατελάκι δυοίκο.
- 7.—Μπέρτα μάλλινη, φοδραρισμένη με λεπτό σατέν. Στη μέση σούρα και κορδέλα.

ΔΥΟ ΩΡΑΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

‘Η μολόχα και τό τριαντάφυλλο

Είπε η ταπεινή μολόχα
στο τριαντάφυλλο μιά μέρα:
«Δε μου το χωράει ο νους,
τί γυρεύεις συ δώ πέρα
μέσ’ σε μάς τους καρπερούς;»
Και τό ρόδο εϋτὺς γυρίζει

καὶ τῆς λέει με καμάρι:
«‘Ακουσέ με νὰ σοὺ πῶ
γίνηκα, εὐωδιά καὶ χάρι
στὴ ζωὴ γιὰ νὰ σκορπῶ.»

«Καὶ τ’ ἀγκάθια αὐτὰ τί θέ-
(λουν);»

«Γιὰ νὰ ζῶ πιὸ ἀσφαλισμένα»,
«Πόσο σοὺ χαλοὺν τὴν ὄψι!»
«Ἐχεις δίκιο, γιὰτὶ σένα
ποιὸς θε νάρρη νὰ σὲ κόψη;»

‘Απ’ τὴ συλλογὴ «Μουσὴν»
τοῦ Δ. Φωτιάδου,
(‘Ανέκδοτο).

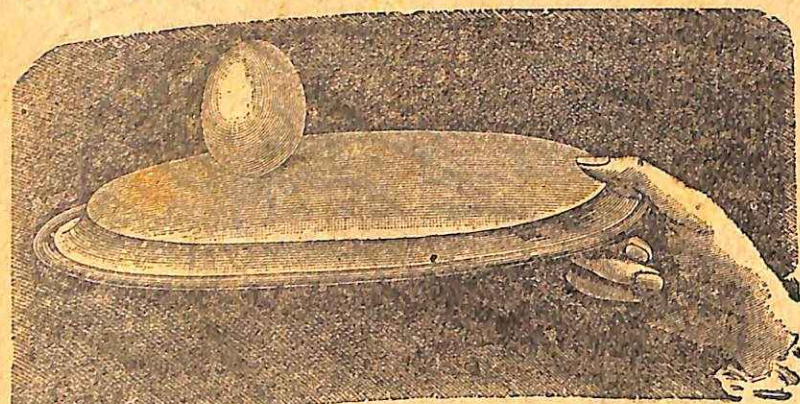
Εἶναι διαφανὲς τό νερό;

Πρόσφατες ἔρευνες ἀπέδειξαν
ὅτι τό φῶς διεισδύει σχεδὸν 235
μέτρα μέσα σὲ νερό τῆς θα-
λάσσης. Σὲ βάθος 500 μέτρων
μέσα στὴ θάλασσα ἀνεκάλυψαν
ἀκτίνες κυανῆς καὶ ὑπεριώδεις,
τῶν ὁποίων ἴχνη μπόρεσαν νὰ
διακρίνουν σὲ βάθος καὶ 1000
μέτρων ἀκόμη. Ἀλλὰ σὲ βάθος

1700 μέτρων ὑπάρχει ἀπὸλυτο
σκοτάδι. Μέχρι 1000 μέτρων,
λοιπὸν, φθάνει τό πολὺ ἡ δια-
φάνεια τῆς θάλασσης.

Ἀπὸ καὶ κατὰ ἐπικρατεῖ
ἀπὸλυτο σκοτάδι. Θὰ γεννηθῇ
τώρα τό ἐρώτημα πὼς βλέπουν
τὰ ψάρια. Κι’ αὐτὸ ἔχει ἐξερευ-
νηθῇ ἀπὸ τοὺς ὠκεανολόγους.
Ὑπάρχουν ψάρια ποὺ τό σῶμα
τους φωσφορίζει φωτίζοντας τὰ
σκοτεινὰ βάθη τῶν ὠκεανῶν.

Τό αὐγὸ ποὺ χορεύει

Μπορεῖτε νὰ διασκεδάσετε
πολὺ προτού φάτε τό σφιχτὸ
αὐγὸ ποὺ σοὺ εἰκόμασε ἡ μη-
τέρα. Πάρτε ἕνα πολὺ γυαλι-
νὸ δίσκο, κρατήστε τὸν ἀπὸ
τὸ ὅστρο, βάλτε ἐπάνω τό
αὐγὸ καὶ κουνήστε τὸν κυκλι-
τῶν ἀνάποδον, κρατᾶτε σὲ δρι-
σφύς καὶ τὸν κρατᾶτε σὲ δρι-
σφύς, καθὼς τὸν κρατᾶτε σὲ δρι-
σφύς καὶ τὸν κρατᾶτε σὲ δρι-
σφύς. Τὸ αὐγὸ ποὺ ἔχετε
κάνει στὴ μέση τοῦ δίσκου, πα-
ρασύρει· ἀπὸ οὗτὴν κίνησι
καὶ ἀρχίζει νὰ χοροπηδᾷ ὀλοέ-

να καὶ πιὸ ζωηρὰ, ὥσπου ση-
κῶνεται ὀρθίον καὶ γυρίζει σὰν
τὸ σβούρα.
Γιὰ νὰ ἐπιτύχη καλύτερα τό
πείραμά σας, φροντίστε νὰ
βράζῃ τό αὐγὸ ὀρθίον μέσα στὴν
κατσαρόλα καὶ ὄχι πλαγισμέ-
νο. Ἐτοί τὸ ἀέρας ποὺ ὑπάρχει
μέσα σὲ τό αὐγὸ θὰ ἔχη κάποια
συμμετρία καὶ τό αὐγὸ θὰ ἰσορ-
ροπῇ εὐκολώτερα.

‘Η βασιλοπούλα ποὺ χάθηκε

Μιά φορὰ κι’ ἕνα καιρὸ
ζούσαν σὲ μιά μακρινὴ πο-
λιτεία ἕνας ἀνθρώπος καὶ
μιά γυναίκα κι’ εἶχαν ἕνα
παιδί μονάκριβο ποὺ τὸ λέ-
γανε Χάρη. Ἐκεῖνο ὅμως
τὸν καιρὸ ὁλόκληρη ἡ πολι-
τεία ἦταν βουτηγμένη στὴ
λύπη, γιὰτὶ ἡ κόρη τοῦ γέ-
ρου βασιλιά, ἡ ὁμορφὴ βα-
σιλοπούλα, εἶχε πάει περί-
πατο, στὴν ἐξοχὴ, με μιά
φίλη της καὶ δὲν ξαναγύρι-
σε. Κόσμος καὶ κόσμος εἶ-
χε πάει νὰ τὴ βοῇ, μὰ κα-
νένας δὲν κατάφερε τίποτα.

Ἐνα πρωτὶ ὁ Χάρης ντύ-
θηκε, ἔβαλε μέσα σ’ ἕνα
σακκούλι ψωμί καὶ τυρὶ καὶ
εἶπε στὴ μάνα του καὶ στὸν
πατέρα του:

— Ἐγὼ θὰ φύγω. Θὰ
πάω νὰ βρῶ τὴ βασιλο-
πούλα.

— Ποὺ θὰ πᾶς, παιδάκι
μου; τοῦ εἶπαν. Τόσοι καὶ
τόσοι δὲ μπόρεσαν νὰ τὴ
βροῦν καὶ θὰ τὴ βοῇ ἐσὺ
μονάχος σου; Θὰ χαθῇς.

Μὰ ὁ Χάρης δὲν ἄκουσε
τίποτα κι’ ἔφυγε. Περπάτη-
σε-περπάτησε μέρες καὶ νύ-
χτες, ὥσπου ἔφτασε σ’ ἕνα
πικνὸ κι’ ἀγριο δάσος.

— Ἄς πάω ἐκεῖ, εἶπε
τότε, νὰ περάσω τὴ νύχτα
μου.

Σηκώθηκε λοιπὸν καὶ σὲ
λιγάκι χτύπησε τὴ βαρεῖα
πόρτα ἐνὸς πύργου.

— Τί θέλεις, παιδάκι ἐ-
δῶ; τὸν ρώτησε μιά γρηά.

— Νὰ περάσω τὴ νύχτα
μου, κυρούλα, εἶπε τό παιδί.

— Φύγε, τοῦ λέει, φύγε
ὅσο μπορεῖς πιὸ γρήγορα
ἀπὸ δῶ καὶ μὴν ξανάρθης.
Ποτέ σου. Στὸ λέω γιὰ τό
καλὸ σου.

— Γιατί;
— Δὲ μπορῶ νὰ σοὺ πῶ.
— Τότε θὰ μείνω, εἶπε
τό παιδί καὶ μπήκε μέσα.

Ἡ γρηά τὸν κύτταξε λυ-
πημένη κι’ ἀρχισε τὴ δου-
λειά της. Ζύμωνε σὲ μιά με-
γάλη σκάφη ψωμί, μὰ ἦταν
πολὺ γρηά καὶ τράβανε τὰ
χέρια της. Ὁ Χάρης τὴ λυ-
πήθηκε κι’ ἔτρεξε στὴ σκά-
φη, τῆς ζύμωνε τό ψωμί
τῆς τῶπασε καὶ ὕστερα τῆς
ἔβρασε τό φούρνο καὶ τῶρι-
ξε μέσα. Ἐκεῖνη τὴ στιγμή
ἀκούστηκε μιά βοή κι’ ἕνα
κακὸ ἀπ’ ἔξω καὶ σὲ λιγάκι
μπήκε μέσα στὴν κάμαρα ἕ-
νας δράκος.

— Τί ἦρθες νὰ κάμης ἐ-
δῶ; ρώτησε μόλις εἶδε τό
παιδί.

— Νὰ περάσω τὴ νύχτα
μου, εἶπε.

Ὁ δράκος τότε γέλασε.
δυνατὰ.

— Νὰ τὴν περάσῃς, εἶπε
φέρε νὰ φάμε, γρηά!

Ἡ γρηά τὸν εἶπε νὰ
φάνε καὶ νὰ πιοῦνε. Κι’ ὕ-
στερα ὁ δράκος πῆγε τὸ Χά-
ρη σὲ μιά κάμαρα νὰ κοι-
μηθῇ, κι’ ἀνέθηκε κι’ αὐτὰς
στὴν πιὸ ψηλὴ κάμαρα —
στὴν οὐρανίαν.

Τότε ὁ Χάρης πῆγε στὴν
κάμαρα καὶ ξεμαρμάρωσε
μαζὶ με τοὺς ἄλλους καὶ τὴ
βασιλοπούλα. Στὴν πολιτεία
ἐγίναν χαρὰς καὶ γιορτὲς κι’
βασιλιάς ἔδωσε σὲ τὸν Χάρη
τὴν κόρη του γυναικα. Καὶ
πέρασαν αὐτοὶ καλὰ κι’ ἐ-
μεῖς καλύτερα.

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Γιγάντιος κορμός!

Μιά φωλίτσα στὸν ἀέρα

Ποῖο παιδί δὲν ξέρει τό πον-
τικᾶκι; Αὐτὸ τὸ ἀτακτὸ καὶ χα-
ριτωμένο ζουδάκι ποὺ τόσο τὸ
κυνηγοῦν οἱ γάτες, ἀφοῦ μᾶς
κάνει τόσο κακὸ καὶ δὲν τὸ θέ-
λομε ποτέ σὲ σπῆτι μᾶς. Ὁ
ποντικός χτίζει τὴ φωλιά του
στὰ σκοτεινὰ, βαθεῖα στὸ χῶ-
μα. Ὁ ἀδελφός του ὅμως ὁ ἀ-
ρουραίος δὲν κάνει τό ἴδιο. Για-
τὶ ὁ ἀρουραίος εἶναι ποντίκι
τῆς ἐξοχῆς καὶ ἀγαπᾷ τό φῶς
καὶ τὴν ἀέρα. Ὁ πονηρός! Ξέ-
ρει νὰ βρῇ τὴν χωράφια με
τὰ σιτάρια καὶ τοὺς σιτοβολῶ-
νες. Ἐ, τὸ σιτᾶρι εἶναι ἡ κα-
λύτερή του τροφή. Ποῦ νὰ βοῇ
λοιπὸν καλύτερο μέρος νὰ φτιά-
ξῃ τό σπιτάκι του, ἀπὸ τὰ στα-
χες;

Ὅσον καιρὸ κάνει κρῦο βρι-
σκει καταφύγιο στὶς τρυπες τῶν
ἀχυρώνων. Μόλις ὅμως φτιάξῃ
ὁ καιρὸς βγαίνει σεριάνι καὶ
χτίζει τὴ φωλιά του. Διαλέγει
δυο-τρία στάχυα κι’ ἀρχίζει τὴ
δουλειά. Παιρνεῖ ψιλοτσικὰ
χορταράκια καὶ πλέκει μ’ αὐτὰ
μιά τόσο πυκνὴ φωλιά, ποὺ
μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς πὼς μοιά-
ζει με μαλακὸ καστόρι. Ἀπὸ
μέσα τὴ στρώνει με ἀπαλὸ χνού-
δι. Ἐτοί πλεγμένη ἀνάμεσα
στὰ στάχυα ἡ φωλιά τὸ ἀρου-
ραίου ἀρχίζει σιγά-σιγά ν’ ἀνε-

βαίνει ὅσο μεγαλώνει καὶ τό
στάχυ ὥσπου, σὰ φάσῃ πιά ἡ
ἐποχὴ νὰ μεστώσουν οἱ χρυσοὶ
καρποί, ἡ φωλιά σείεται μαζὶ
τοὺς στὸν ἀέρα. Τὸ ποντίκι ἀ-
νεβαίνει ὡς ἐκεῖ σκαρφαλώνον-
τας καὶ βρῖσκει τὰ μικρὰ του,
ποὺ ἔχουν ἔτσι ἐξασφαλισμένον
ἀπὸ πολὺ νωρὶς τό καθημερινὸ
τοῦ φαί.

Κάθε ἐποχὴ, μέσ’ ἀπὸ κάθε
μιά τέτοια φωλιά γεννιοῦνται
κάπου τριάντα ποντικᾶκια. Φαν-
τασθῇτε τί θὰ γινόνταν ἂν οἱ χω-
ρικοὶ δὲν ξεπάστρευαν αὐτὰς τὶς
φωλίες. Τὰ ποντίκια θὰ χαλοῦ-
σαν τό μισὸ σιτᾶρι.

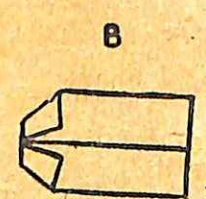
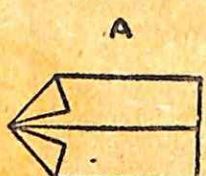
‘Η μαρτυριάρα

‘Αγαπημένα μου παιδιά,

Θὰ σᾶς τὰ πῶ, γιὰτὶ θέλω νὰ σᾶς φυλάξω. Δὲν θέλω
ἂ κάνετε κι’ ἐσεῖς τὴ γκάφα τῆς Λιλικᾶς. Καλὸ, χρυσὸ κο-
λίτσι ἡ Λιλικᾶ. Ἐξυπνὸ, πρόθυμο, προκομμένο. Μὰ ἔλα ποῦ
τὰ χαλαρεῖ ἐκεῖνο τὸ ἀσκημὸ φυσικὸ ποὺ ἔχει νὰ μαρτυρᾷ;
Πάτησε στὴ λάσπη ὁ Γιωργάκης; Θὰ τρέξῃ νὰ πῇ στὴ μά-
μα πὼς λέρωσε τὰ παπούτσιά του. Τοῦ ἔφατσε στὰ ρούχα
τοῦ λίγο γλυκὸ; Θὰ τρέξῃ νὰ τὸ προφθάσῃ πρὶν ἀκόμα
σκομπιστῇ ὁ ἀδελφός της. Θὰ κἀν καμμιὰν ἀταξία ὁ Γιω-
ργάκης; Δὲ θὰ παραλείψῃ τίποτα ἡ Λιλικᾶ. Θὰ τὰ πῇ με τό
νι καὶ με τό σίγμη.

Τὰ παιδιὰ τὴν ἀποφεύγουν στὰ παιχνίδια τῆς Λιλικᾶς.
Τὴ φωνάζουν μαρτυριάρα. Κι’ αὐτὴ φουρκίζεται καὶ τρέχει
νὰ τὰ... μαρτυρήσῃ. Ἀραγε, θὰ βάλῃ καμμιὰ φορὰ μυα-
λό; Ἐσεῖς τί λέτε;

Σὰς φιλῶ
Η ΘΕΙΑ ΣΟΦΙΑ

ΤΙ ΕΥΚΟΛΑ ΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΑΝΕΜΟΠΛΑΝΟ!

Ἐλᾶτε, παιδιά, ἀνασκευάσω-
θῇτε! Πάρτε ἕνα φύλλο ἐπιστο-
λόχαρτο. Διπλώστε τὸ σὲ μα-
κρὸς, ὅπως δείχνει τό σχῆμα
(Α). Ἐπειτα, τσακίστε τὶς
δυὸ γωνίες (Β) καὶ διπλώστε
πρὸς τὰ μέσα τὴ μύτη (Γ). Δι-
πλώστε τὶς δυὸ πλευρὲς καὶ
τσακίστε τὶς στὴ βάση, ὅπως
δείχνουν οἱ εἰκόνες Δ καὶ Ε. Κο-
ψτε κατόπιν με τὸ ψαλίδι τὰ
δυὸ φτερά μαζὶ γιὰ νὰ πάρῃ
τὸ ἀνεμοπλάνο τὸ πραγματικὸ του
σχῆμα, ὅπως δείχνει τό σχ. Ζ,
στερεώστε τὸ με ἕνα συνδετήρ
ὅπως δείχνει τό σχ. Ζ καὶ τὸ
ἀνεμοπλάνο σας εἶναι ἑτοιμὸ.

Ὁ συνδετήρας χρησιμεύει
καὶ σὰν ἰσορροπιστήρας. Ἄν
τὸ ἀνεμοπλάνο σας βουτᾷ πολ-
λὺ γρήγορα, τραβήξτε τὸ συν-
δετήρα λίγο πρὸς τὰ πίσω. Ἄν
κινῆται πολὺ ἀργά, τότε τραβή-
ξτε τὸ συνδετήρα πρὸς τὰ ἐμ-
πρὸς.

Παιχνίδια με τὶς σκιές

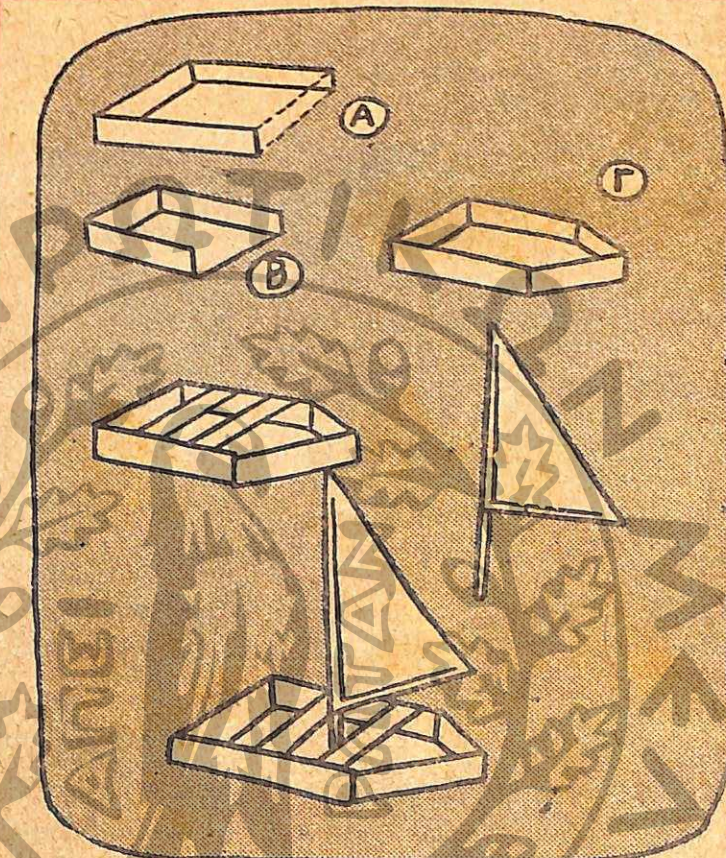
Ὁ κύκνος

Χρησιμοποιήστε, παιδιά, τὰ
χέρια σας ὅπως δείχνουν οἱ εἰ-
κόνες, σὲ σημεία ποὺ νὰ τὰ χτυ-
πᾷ τό φῶς ἀπὸ τὴ μιά πλευρά

Ὁ καβαλάρης

γιὰ νὰ πέφτῃ ἡ σκιά τους στὸν
τοῖχο. Στὸν καβαλάρη χρησι-
μοποιήστε μαζὶ καὶ ἕνα κομμά-
τι σπασμένο.

Ἐνα καραβάκι στὴ λίμνη τοῦ κήπου

Ἄν σᾶς ἀρέσῃ νὰ κολυμπᾶτε
δαρκούλες καὶ καραβάκια σὲ
νερό, δοκιμάστε νὰ φτιάξετε ἕ-
να σύμφωνα με τὶς ὁδηγίες.

Πάρτε ἕνα ὀρθογώνιο, ρηχὸ,
καπάκι ἀπὸ χαρτόνιο κουτί,
με διαστάσεις 15X10 πόντων
ἢ καὶ μικρότερο. Ἀφαιρέστε
πρῶτα με προσοχὴ τὴ μιά στε-

νὴ πλευρὰ ἀπὸ τὸ καπάκι (Α).
Κόψτε τὶς πλευρὲς στὴ βάση
κατὰ τὸ ἕνα τρίτο καὶ συνε-
σῆτε τὶς με γομαριστὸ χαρτί
(Β καὶ Γ). Κόψτε ἕνα κομμάτι
χαρτὶνι με διαστάσεις 6,25X10
π. Στὴν ἄκρη τῆς πλευρᾶς τῶν
10 πόντων, τσακίστε τὸ χαρ-
τόνι καὶ τὸ καράδι εἶναι ἑτοιμὸ.

Είναι αναμφισβήτητο ότι οι καλοκαιρι-
νοι μήνες δημιουργούν περιστασιούς, τόσο
στὸν ἄνδρα, ὅσο καὶ στὴ γυναίκα.

Πρῶτα-πρῶτα, οἱ ἡμίγυμνες ἐμφάνισεις
τῶν γυναικῶν στὴν πλάς, ἐπιδρουν ἀναμ-
φισβήτητα στὸ νὰ κάνουν τὸν ἄνδρα νὰ
σκεφθῇ ἢ νὰ ἀναζητήσῃ τὸν παρόνομο ἑ-
σκεπθῇ. Ὅλα αὐτὰ τὰ στήθη ποὺ ἐπιδεί-
κνυνται ἡμίγυμνα, οἱ γυμνοὶ μηροί, οἱ
κινῶντες περιφέρειες ποὺ μῦλοι καλύπτου-
νται μὲ ἕνα ἐλαφρὸ παντελονάκι... ὥθου-
νται μὲ ἕνα ἄνδρα στὸ νὰ γίνηται ἐκδηλο-
μοιραία τὸν ἄνδρα νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὴν
τίκκος, καὶ νὰ ἀναζητῇ νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὴν
μονοτονία τοῦ συζυγικοῦ ἔρωτος.

Στὸ ἑσώτερο καὶ τοῦ τιμιώτερου συ-
νείδητος — συνειδητῇ ἢ ὑποσυνει-

ΕΙΝΑΙ ΤΟ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ
ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΖΥ-
ΓΙΚΗ ΠΙΣΤΙ,

Μιά γυναίκα, της οποίας ο σύζυγος έχει παχύνει και βαρύνει κάπως πρόωρα, βλέπει στην αμμουδιά, δυο δήματα πιο πέρα, έναν ώριμον άνδρα που είναι πολύ πιο κομψός και πιο καλοφτιαγμένος από τον δικό της, μ' όλο που έκείνος είναι ασφαλώς νεώτερός του. Ένας σύζυγος, μπορεί να συγκρίνη το υπερήφανο, θαυμάσιο στήθος της κυρίας που περνά μπροστά του, με το δειλό και πεσμένο στήθος της γυναίκας του... Επιδόμενοι για μικρό χρονικό διά-

“Αν ή προκλητική γύμνια των λουομέ-
νων έπενεργή τις πρώτες μέρες σαν ένα
ζωηρό διεγερτικό στον άνδρα και τον ώ-
θει στο να προσπαθήσει να κατακτήσει μία

«Υπάρχουν όμως και άλλοι λόγοι ηθικοί και ψυχολογικοί, που αντιτίθενται ακόμη και στις προσωρινές απιστίες και συντελούν, αντίθετα, στη στενότερη ένωση των ζευγαριών.

Ἄς πάρουμε τὸ παράδειγμα ἑνὸς κοινοῦ ζευγαριοῦ δυὸ μέσων ἀνθρώπων, ποὺ εἶναι παντρεμὲν ἀπὸ ἀρκετὸ καιρὸ: ὁ ἐνὸς τῶν δύο ἔχει σθένος, ἀλλὰ τὸν τρυφεροῦνται πάντα μὴ δυνατὴ στοργή, οἱ χίλιες τὰ, ἡ συνήθεια τῆς συμβιώσεως, οἱ παιδιὰ ἀναμνηστικὴ μίαν κοινὴν ζωὴν, τὰ παιδιὰ ποὺ ἔχουν γεννηθῇ ἀπὸ τὴν ἐνωσὶ τὸν κλπ.

κλπ. ^{αποφασιστική}
Πριν αφήσει τον έαυτό της να ριχτεί στην
περιπέτεια, πριν απο-
φασίσει να υποκύψει
στον πειρασμό και στις
έκδηλώσεις ενός ανθρω-
που που τον γνώρισε
στην έσοχή, μιά γυναί-
κα θα σκεφθώ με φρό-
νησι: ^{αυτή} ^{αυτή}

«Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι ο Γιώργος δεν είναι τέλειος άνθρωπος. Με έχει κάνει όμως εύχρηστη. Περνούμε καλά μαζί. Και ξέρω τι έχω και σε τι μπορώ να βασιστώ».

Ο Νίκος όμως τι θα μπορούσε να μου προσφέρει; Δεν το ξέρω. Φυσικά, μου λέει πως με αγαπά, πως θα κάνει το πάν για μένα. Στόχος τόσο λίγο. «Αν αυτό

Ἐκτός ὁμως ἀπ' αὐτό, μιὰ γυναίκα ἵ-
 ξνας σύζυγος πού εἶναι συναίσθηματικό-
 τύπος — καί εἶναι πολύ περισσότερο ἀπὸ
 ὅ,τι νομίζουμε! — νιώθουν καί ἕνα ἄλλο
 συναίσθημα, πού πολλές φορές τοὺς συ-
 κρατεῖ στό κατώφλι τῆς ἀπίστευ: ὁ φό-
 βος τῆς στενοχωρίας πού θὰ δημιουργή-
 σουν στό σύντροφό τῆς ζωῆς τους, ἂν τυ-
 χῶν μάθει τὴν ἀλήθεια.

Ένα ανατολίτικο παραμύθι, μιλεί για μια γυναίκα που συγκρατεί κοντά της τον άνδρα της, κατορθώνοντας να γίνεται διαδοχικά ο τύπος όλων των γυναικών που θα μπορούσε να επιθυμήσει ο άγαπημένος της: τότε τρυφερή, ποτε φιλήδονη, ποτε συγκρατημένη, ποτε προκλητική και ποτε γεμάτη αγνότητα. Αυτό λοιπόν που διαγεύεται στους άκραστές του, στην πλατεία του αραβικού χωριού, ό αφηγητής, μήπως δεν είναι η αληθινή, η μεγαλύτερη σοφία. Δεν είναι το ασφαλέστερο μέσον για να διατηρήσετε δικό σας τον άνδρα σας, εάν στην έξοχή τους καλοκαιρινούς μήνες, εάν στο σπίτι σας τον υπόλοιπο χρόνο;

ΑΥΤΟ τὸ πετσετάκι μπορεῖτε νὰ τὸ
ταχειρίσθῃτε, όπουδήποτε:
σκο σας, ἐπάνω σ' ἓνα ἐπιπλο, στὴν
βατοκάμαρά σας ἐπάνω στὰ κομ
στὴν τουαλέτα καὶ στὸ τραπεζάκι.

Κεντιέται σὲ κεντρὸ λιπὸ ἢ καὶ σὲ λιπο σὲ χρώμα ἐκτροπὴ μὲ χρωματικωστὲς Κοτόν—Πεσλὲ Νο 12. Οὐ κεντιήσεται μὲ τὴν θελονία πού σας εἶ με, στοὺς ἰοῦς χρωματισμοὺς. Φορετε τὸ κάθε χρώμα νὰ εἶναι σὲ δυὸ χρώσεις. Τὸ εσωτερικὸ φεστόν μὲ φιδόκους κεντιέται μὲ τὴν ἴδια δελτῶν λουλουδιῶν καὶ φύλλων. Κατόπιν μὲς θὰ κεντιήσεται γύρω-γύρω στὸ ἐκτὸ καὶ κάτω μέρος τοῦ φεστόνου μὲ φιδόκους μὲ ἀπλὴ οἶζα (πίσω δεξιά) καὶ μὲ ἀπλὴ οἶζα θὰ κεντιήσεται κλωσανακία τῶν λουλουδιῶν. Γύρω τὸ πετσετάκι θὰ τελεωθῇ μὲ κανονιστόν μὲ κλωστὴ ἰδιο χρώμα μὲ τὸ σμα. Τὸ σχέδιό μας εἶναι σὲ καὶ μέγεθος.

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΑΓΩΝΙΟΥΣΑ. Ε. Α.: —Τό πιο καλύτερο είναι να επισκεφθείτε το γάμο σας. Εάν αυτό είναι αδύνατο τότε να ακολουθήσετε με τα σπύρα και με μία έρσυνια ανάλυση, έτσι που να μη σας μένουν πολύς καιρός ελεύθερος. Όσο για την άνησση σας, μπορείτε να με επισκεφθείτε και να σας εξηγήσω το τι παρουσιάζετε.

Κ. Σ. 31 Π.: —Η κίνηση δεν επηρεάζεται από αυτό που φοβάσθε. Μόνο εάν υπάρχει κήλη, τότε έχει κάποια επίδραση. Όπως όμως ο ένας σας γράφετε, ότι έχετε εγκυμοσύνη, δεν υπάρχει κανένας λόγος άνησσης.

ΙΟΛΑΝΔΗ Κ. Κ.: —Δεν πρέπει να άνησχετε. Το φαινόμενο που παρατηρήσατε και σας έκανε να άνησχετε, προέρχεται από τις ασκήσεις. Σε μία άλφα θέση της ασκήσεως εισέρχεται από το τμήμα του παρθενικού όψεως ελάχιστος ατμοσφαιρικός αέρας, ο οποίος με την άλλη κίνηση που κάνετε πέλονται και εξέρχεται με κάποιο σχετικά θόρυβο (κοιλική φλυαρία). Πάντως, εάν έχετε και άλλους λόγους, μπορείτε να επισκεφθείτε όποιον ήπιοτε νυναικόλογο θέλετε. Αλλά από αυτό και μόνο το γεγονός δεν επηρεάζει τη ζωή του παρθενικού όψεως.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ ΧΩΡΙΣ ΦΤΕΡΑ: —Είναι ζήτημα οργανισμού. Πρόκειται περί φυσιολογικής εκκρίσεως. Στο δεύτερο ερώτημά σας, αυτό που σας συμβαίνει είναι από την διέγερση της όψης έχετε εκείνη την ώρα. Σας συνιστώ το να μω ως το καλύτερο μέσο θεραπείας.

Α. Α., Σάμος: —Τό ζήτημα της κόρης σας είναι μέσα στα φυσιολογικά όρια και δεν νομίζω ότι χρειάζονται φάρμακα. Τό μόνο που σας συνιστώ να μη κουράζεσαι πολύ. Όσο για σας πρέπει να εξετάσετε τα όργανα σας μήπως έχετε κάποια παθολογία. Επίσης να εξετάσετε από γιατρό εάν έχετε σπληνομεγαλία, όποτε θα χρειασθείτε μία ζώνη.

Μ. Α., Άσβεστοχώρι: —Δέν είναι απαραίτητο να συμβεί αυτό που σας είπαν οι φίλες σας. Έπειτα αυτό τό ζήτημα εξαρτάται και από τό χαρακτήρα του συζύγου, και από τόν καιρό και από τίς μακρές αποστάσεις σας από κοντά τόν και από πόσα πολλά άλλα αίτια. Γι' αυτό δέν πρέπει να σκέπτεσθε συνεχώς αυτό τό πράγμα. Όσο για τόν έαυτό σας είσθε φυσιολογική και όλα και τό ζήτημα της ψυχρότητας μόνο τό σύζυγός σας μπορεί να τό αντιληφθεί. Πάντως σας συνιστώ τίς Βιταμίνες Ε. Τέτοις ταμπελέτες τήν ημέρα και πόο πάντως να έχετε αυτοπεποίθηση στον έαυτό σας, στη νεότητά σας και στις ικανότητές σας.

ΠΙΚΡΑΜΕΝΟ ΑΝΘΟΣ (:) Ν.: —Απαραίτητως πρέπει να επισκεφθείτε ένα γυναικόλογο για να σας κανονίσει τό είδος τών όρμονών που έχετε ανάγκη και τόν τρόπο χρήσεως. Εάν αυτό σας είναι τε-

λεώς αδύνατο, τότε μπορείτε να κάνετε στην αρχή ένεσεις προλάν τών 500 μονάδων και αμέσως μετά ένεσεις θυλακικής (προλάν, θορομύλ, θοστοκλιν κλπ.) 5 μία ημέρα παρ' ήσρα και ανάλογα με τό αποτέλεσμα που θα έχετε να συνεχίσετε.

ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΣΥΖΥΓΟΝ: —Εί- ναι ζήτσηματα οργανισμού λόγω της ηλικίας σας. Δέν πρέπει να σας άνησχούν. Δέν μού γράφετε εάν έχετε τεκνοποιήσει. Όλα τα παραπάνω θα περάσουν με τόν καιρό. Η Πασιφλορή ή η Καλυμμένη θά θελήσουν τήν κατάστασή σας.

ΤΖΙΝΑ: —Μπορείτε και πρέπει να κάνετε τήν εξέταση τού αίμα- τος. Όσο για τήν τακτική που πρέπει να ακολουθήσετε είναι να επισκεφθείτε αμέσως τό γιατρό που θα σας παρακολουθήσει. Τή σύστα- σή μου τήν παίρνετε από τό περιο- ρικό τηλεφωνικό. Η πρώτη σας φροντίδα είναι να μη κουράζεσθε και να μείνετε στο κρεβάτι.

ΜΙΚΡΗ ΜΑΜΑ: —Νά απο- στήτε στο γιατρό που σας έκανε τήν έμπεδοσι και αυτός θα σας κανονίσει τήν θεραπεία σας. Απα- ραιτήτως πρέπει να γίνη και μία μικροβιολογική εξέταση τών ό- ρων. Όσο για τό παιδί καλό εί- ναι να κάνετε.

ΕΥΤΥΧΙ ΣΜΕΝΗ: —Δέν είναι δυνατόν να γίνη αυτό που μού γράφετε.

Κ. Α. Κ., Παγκράτι: —Νά μεί- νετε ήσυχη. Με μία μικρή έμπε- δοσι θεραπεύεται η πάθησή σας. Δέν είναι ζήτημα που πρέπει να σας φέρνι τόν άγώνα. Είναι ά- πό τό πολύ συνηθισμένα.

ΑΓΩΝΙΟΥΣΑ ΓΥΝΑΙΚΑ. Ε. Π.: —Κατά πάσαν πιθανότητα πρόκειται περί τού θορομυλίνου αδένος, ο οποίος κάθε άλλο παρά η πάθησι που σκέπτεσθε είναι, α- λλά απλώς ένας μικρός έρεθισμός τού αδένος. Έφ' όσον δέν σας έ- νοχλεί μη τό άφαιρήτε. Τό καλύ- τερο όμως είναι να επισκεφθείτε ένα γυναικόλογο — δέν είναι ντρο- πή — προκειμένου να ήσυχάσετε από τήν άγωνία.

ΑΓΝΗ ΒΛΑΧΟΥ, Ψυχικό: —Πρέπει απαραίτητως να επισκεφθεί- τε γυναικόλογο. Δέν δικαιολογεί- σθε, είσθε τόσο κοντά στην Αθήνα που μπορείτε πολύ εύκολα να εξετασθείτε τόσο από γυναικόλο- γό, όσο και από άλλον ειδικό εάν υπάρχει ανάγκη. Έτσι θα διαπι- στωθεί η αίτια της άνωμαλίας σας και θα καθοριστεί η ανάλογη θε- ραπεία, γιατί με τό λιγύλογο γράμμα σας δέν είναι δυνατόν να δοθούν οδηγίες έφ' όσον δέν έγε- τε καθόλου εξετασθή από γυναι- κόλογο.

Α. Μ. 4.: —Αυτά τα καθορίζει ο γιατρός που σας παρακολουθεί. Εάν δέν παρακολουθήσθε από γιατρό τότε τόσο τό χειρότερο για σας, γιατί δέν δικαιολογείσθε. Υ- πάρχουν τόσο ιδρύματα στην Αθήνα, ούτως ώστε και σούς πιο άπορούς να υπάρχει μέσον εξέτα- σεως των, εκτός εάν θέλετε να κά- νετε κοντά στο γιατρό που σας παρακολουθεί. Αν δέν τού έχετε έμπιστοσύνη μπορείτε να τόν α- λάξετε. Πάντως από όποιαδήποτε τού περιοδικού σας άπαντούμε: Πρέπει να γεννήσετε. 1-3 Σεπτεμβρίου. Όσο για τό άλλα ερωτήματα πε- ριττεύουν, γιατί ώς που να βγη τό περιοδικό και να τό πάρετε δέν προβάνετε να κάνετε απολύτως τίποτε, παρά να ετοιμασθείτε για τήν κλινική που θα ζεγνηήσετε. Β.Β.Τ. 206,ΒΑΝΙΑ: —Μπορείτε να παίοντε ταμπελέτες όπως παί- νετε θορομύλ, επί 12 ημέρας μετά τήν περίοδο, καθώς και ταμπελέτες προγέστερον ή προλάντουν μία τήν ημέρα επί 10 ημέρας πρό της πε-

ρίοδου επί 3-4 μήνες συνεχώς. Εάν και με αυτή τήν θεραπεία δέν έχετε θελήσει, τότε άπαραίτητως πρέπει να κάνετε ένα ταξίδι και να επισκεφθείτε τό γυναικόλογο μη τυχόν υπάρχει καιμιά άλλη αίτια που προκαλεί τήν άνωμαλία.

ΜΕΣΙΚΑΝΑ: —Δέν είναι καθο- ρισμένο τό αίμα που θγαίνει κατά τήν οήση τού παρθενικού όψεως. Πάντως κυμαίνεται από τό καθό- λου έως άρκετό. Όταν δέν έπέρ- γονται και ρήξει τό κόλπου κλπ. μέχρι άπέλξει θανάτου είναι δυνα- τόν να θθάσι ή αιμορραγία. Όσο για τή διαπίστωση της ρήξεως, αυτή μπορεί να γίνη άσφαλώς μό- νο από γιατρό. Τή σύστασι που έ- πιτρέπει μπορεί να σας τή δώσι τό περιοδικό εάν άποτασθεί τηλεφω- νικά.

ΣΕΝΗΤΕΜΕΝΗ ΡΟΥΜΕΛΙΩ- ΤΙ Σ.Σ.Α.: —Δυστυχώς γι' αυτό που μού γράφετε δέν είναι δυνατόν να σας συστήσω φάρμακα χωρίς έπι- σκεψη. Είναι άπαραίτητον όπως έ- πισκεφθείτε ένα γυναικόλογο, για να διαπιστωθεί με τήν εξέταση η αίτια της άνωμαλίας αυτής. Έως ότου δέ επισκεφθείτε τόν γυναικό- λογο που θα έλκεσθε μπορείτε να παίοντε ταμπελέτες προλάντουν ή θορομύλ επί δέκα ημέρες μετά τήν περίοδο και μετά από διακοπή πέν- τε ημερών να παίοντε ταμπελέτες προγέστερον ή προλάντουν μία τήν ή- μέρα μέχρις ότου έλθι ή περίοδος και διταμίνες Ε., τρία κουφετάκια τήν ημέρα. Τοπικά θα κάνετε πλύ- σεις με χαμομήλι.

ΜΑΙΡΗ Σ. Γ.: —Μπορείτε να περάσετε από τήν κλινική μου να σας δώσω τή σύστασι που θέλετε.

ΑΠΕΙΡΗ ΝΙΟΠΑΝΤΗ: —Εί- σθε καθ' όλα φυσιολογική όπως μού τόν περιγράφετε. Έτσι γίνε- ται. Μπορείτε ελεύθερα και καθη- μερινά να άπασχολήσθε, εκτός ά- πό τών ημερών της περιόδου. Υ- πάρχουν πολλά είδη, όπως ή σε- ξουαλική έγκυκλοπαίδεια κλπ.

ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΦΩΦΗ Δ. Κ.: —Μού γράφετε απλά, πώς τρέμουν τό χέρια σας και ζητάτε συμβουλή. Όμως ο τρόμος των άκρων είναι ένα συμ- πτωμα, που άπαντάται σε πολλές άρρώστειες. Σε οργανικές θλά- σεις τού νευρικού συστήματος, σε δηλητηριάσεις χρόνιες, σε νευρώ- σεις κλπ. Καθώς καταλαβαίνετε η θεραπεία, όπου υπάρχει, είναι άνάλογη με τήν άρρώστεια και όχι με τό συμπτωμα. Σας είναι άδωκ άπαραίτητη μία καλή και λεπτο- μερειακή νευρολογική εξέταση.

ΧΙΛΙΟΒΑΣΑΝΙ ΣΜΕΝΗ ΥΠΑΡ- ΣΙ, Θεσσαλονίκη: —Η εμφάνισι τών νευρικών, ψυχικών και σεξου- αλικών άνωμαλίων, που τόσο κα- θάρά και λεπτομερώς μού περι- γράφετε, συνέπεσε με τήν ήδη. Και φαίνεται πώς δέν είναι άσχε- τή απ' αυτήν. Η φιλομορφία, οι νοσηρές σας ιδέες, οι άλλωκοτες φο- βίες και από παντός ή έναλλαγή της αίσιοθεσίας και άπαισιοθεσίας, τής εθφορίας και καταθλίψεως, δείχνουν τό ποιά τής άρρώστειας σας. Πρό τού γάμου σας ποίπει άπαραίτητως να υποβλήθητε σε θεραπεία. Τό είδος της θεραπείας και τήν διάκριση αυτής θα κανονί-

ση κατόπιν εξέτασεως ο νευρολό- γος σας. Αν έλθετε στην Αθήνα, είμαι στη διάθεσή σας.

Α. Ε. Β., Τρίπολι: —Εύχαρι- στώ για τό τόσο καλά λόγια σας. Άσχημο τό κληρονομικό, αλλά έ- πιστε πολύ άσχημος ο τρόπος συμ- περιφοράς τού οικογενειακού περι-βάλλοντος. Ο τρόπος αντιδράσεως δείχνει ένα κοινωνικά άποσταμο- στο άτομο. Χρειάζεται θεραπεία για τήν ψυγνεύρωσι αυτή. Όσον άφορά τό τελευταίο ερώτημά σας, σας άπαντώ ιδιαίτέρως.

Κα ΦΑΙΔΡΑ, Ένταθα: —Η δράσι τού όρου Μπυκομύλες έπι- κεινεται πώς έχει σχέση με τήν λειτουργία των ελκυστικών, ψυ- γνευρικών κλπ... Όμως για τίς μελαγχολίες, που σας έδιαφορούν είναι ότι πρέπει τό Ηλεκτροσόδι. Τις διάφορες ένεσεις τού όρου Μπυκομύλες έχω άναπτύξει έν συνταγή σε σημείωμά μου στο όπ' αριθ. 40 τεύχος της «Γυναίκας».

Α. Μ. Πόστ Ρεσάντ, Σύνταγ- μα: —Σας άπαντώ ιδιαίτέρως.

Μ. Δ. Κ., Αθήνα: —Τό είδη- μα φαίνεται πώς έχει σχέση με τήν λειτουργία πολλών αδένων έσω έκ- κρίσεως καί. Και τούτο γιατί οι αδένες έσω έκκρίσεως άλλοιολο- γησάγονται. Για να εξακαθαρί- σουμε, αν εθθύνει ο θυρεοειδής, ή όπθυσι, τα νεφρά ή άλλο τι, θα πρέπει λεπτομερώς να έρευνήσω- με τήν κατάστασι. Όσο για τό τε- λεύταιο ζήτημα, νομίζω πώς πρέ- πει έλάχιστα να σας άπασχολή.

ΚΑΠΟΙΑ ΑΤΥΧΗ ΚΟΠΕΛΛΑ. Β.: Ένταθα: —Εύχαριστώ για τό καλά λόγια σας. Κατ' αρχήν πρέ- πει να εξετασθή ο σύζυγός σας. Η ηλικία δέν είναι αυτή που εθ- θύνεται για τήν πλήρη άποχή. Τό είδος της θεραπείας είναι καθώς καταλαβαίνετε άνάλογο με τήν αίτια της άρρώστειας. Περάστε δ- λως φιλικά να σας προσφέρω τίς υπηρεσίες μου

Σ. Μ. 8888., Βέροια: —Η διαταραχή της όμυλίας μπορεί να όφείλεται σε θλάση τών κέντρων τού λόγου, τής ακοής, τής όρασ- εως και τών σωματικών όργάνων ή τών νευρών που τό νευρώνουν. Τα όργανα, καθώς μού γράφετε, δέν έχουν τίποτε. Δέν φαίνεται δέ να έχουν και τό κέντρο, γιατί λει- τουργούν όταν περπατάτε, ενώ δέν λειτουργούν όταν κάθαστε. Δέν μπορεί μία θλάση όργανική τών κέντρων να έχη τέτοιαν έκλεκτικό- τητα και ιδιορρυθμία. Άπομείνει να προσεχτή ο ψυχικός παράγων και πώς αυτή τήν πλευρά να στραφεί όλοταχώς.

Ι. Χ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

Η ύγεια τών μαλλιών με τό **OLEO HILDA**. Τό **OLEO HILDA** εί- ναι ιδεώδες διά τήν τριχοφυΐαν, τήν διατήρησιν τών μαλλιών στο φυσικό τούς χρώμα και τόνωσιν αυτών. Παρακαταθήκη — Πώ- λησις: Φαρμακείον

Ι. Γ. ΒΑΓΕΝΑ

Λυκούργου 7, τηλ. 30-415

ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ ΟΜΟΡΦΑΙΝΕΙ ΧΑΡΙΣ ΣΤΗ LOTION Z A A R

Κάνει, χωρίς εξαίρεσι, δέρμα φρέσκο και απαλό. Καθα- ρίζει, τόνώνει και προλαμβάνει τās ρυτίδας και τās μι- μπικίας.

Τā συστατικά της, έγκεκριμένα από τό Υπουργ. Υ- γεινής, χρησιμοποιούνται άποκλειστικά σήμερα σ' όλο τόν κόσμω ως βάσις όλων τών συγχρονισμένων επιστημονικών τωνατικών Lotions. Πωλείται εις τās Φαρμακεία, Μυρο- πωλεία κλπ. ως και εις τās έπαρχιας.

ΜΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΝΕΡΑΪΔΑ

Ο ΠΙΕΡ—ΖΑΝ δρέθηκε με τή μικρή του οικογένεια σε μία άκρογιαλιά της Βρε- τάνης όπου θα περνούσε τίς διακοπές στην καλύβα του μεγάλου του αδελφού που ήταν ναυτικός.

Από τό Παρίσι είχε ξεκινήσει με ήρεμη και χαρούμενη καρδιά... Αλλά τώρα—έπει- τα από τρεις μέρες—δρισκόταν αυτή τή νυχτερινή ώρα ξαπλωμένος στην άμμουδιά με τήν καρδιά άναστατωμένη. Μία μοιραία συνάντησις προχθές κι' ένα άπρόοπτο γράμμα άπόψε τόν είχαν ρίξει από τή με- γαλύτερη χαρά στη πιο βαθεία λύπη.

Πού δρισκόταν, λοιπόν, αυτή η ύπεροχη γυναίκα—αυτή η νεράιδα τών παραμυθιών — που λίγες ώρες πριν τόν νανούριζε με τή γλυκεία της τή φωνή;

Στά χέρια τού κρατούσε τό γράμμα της. Και τό ξαναδιάβαζε νευρικά. «Άγαπημένε μου—τού έγραφε. Στο φώ- του φεγγαριού, δίπλα στη θάλασσα που νανουρίζει τόν ύπνο σου σου γράφω αυτό τό γράμμα. Όταν θα ξυπνήσεις θα δρίσκουμαι μακριά.

Άνωριστήκαμε με παράξενο τρόπο. Σταμάτησα χθές τό α- τοκίνητό του κοντά σου, στο Πα- ρίσι, για να σου ζητήσω κάποια πληροφορία. Δέν άκουσα όμως τί μού άπάντησες. Τα μάτια μου κι' ο νους μου είχαν γεμίσει ά- πό τήν εικόνα της νεότητός και της όμορφιάς σου...

Ανέδθηκες κοντά μου για να μού δείξεις τό δρόμο που ζητού- σα. Και δρεθήκαμε μαζί σ' αυ- τή τήν άκρογιαλιά της Βρετά- νης...

Ώρα, άγαπημένε μου Πιέρ, γινώριζω άρκετά από τή ζωή σας; Είσαι 25 χρονών. Παντρεμένος από τέσσερα χρόνια. Η γυναίκα σου λέγεται Ζακελίν. Έχετε δύο ωραιότατα παιδιά. Και η Ζακε- λίν σε παίρνει χθές ως άργά τό δρόμο δια να δειπνήσετε...

... Τούναντιον έσύ δέν γνωρί- ζεις τίποτε για μένα. Τί είμαι; Τυχοδιώκτρια; Άριστοκράτις; Τα κομμήματα που φοράς, τό α- τοκίνητό με τό όποιο σε άπήγα- γα, είναι δικά μου; Πού τόν βρή- κας;... Μα κι' ούτε θα μάθεις τί- ποτε. Θα χαθώ τελείως από τή ζωή σου. Έσύ είσαι οικογενει- άρχης. Έχεις καθήκοντα. Έγώ είμαι έλεύθερη. Και η ευχαρίστη- σή μου είναι ο μόνος μου όδη- γός. Φεύγω γιατί καταλαβαίνω ότι κινδυνεύω ν' άποκτήσω έναν δεσμό που ώς τώρα απέφυγα...

Γύρισε σπιτί σου. Η γυναίκα σου θα σε συγχωρήσει. Η περιπέτειά μας δέν θα σου άφήσι παρά μία ωραία άνάμνησι που θα σε βοηθήσει ίσως να υποφέρης τή μονότονη ζωή σου...

Έδω ο ήχος της μηχανής ενός αυτοκι- νήτου που ξεκινούσε τόν έκανε να διακόψι τό διάβασμα. Πεταχτηκε όρθιος κι' έτρεξε στον μικρό παραλιακό δρόμο.

Αυτή θα είναι! συλλογίστηκε. Και ρί- χτηκε μπρός στο δυνατό φώς τών προβο- λέων.

Μ' ένα άπότομο φρενάρισμα η γυναίκα, που καθόταν στο βολάν, σταμάτησε τό α- τοκίνητο.

—Γιατί έφυγες; φώναξε ο Πιέρ πλησιά- ζοντας.

—Έτσι πρέπει, άπάντησε η ώραία ά- γνωστη. Δυστυχώς χάλασε η μηχανή μου και καθυστέρησα...

—Δυστυχώς λές; έκανε ο Πιέρ.

—Ανέδθηκε και πήρε θέσι πλάι της.

—Τώρα συνέχισε, της είπε. Θα έθω κι' έγω μαζί σου.

Η άγνωστη γέλασε νευρικά. Και ξεκί- νησε.

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

—Δέν διάβασες τό γράμμα μου; ρώτη- σε σε λίγο καθώς οι ρόδες κυλούσαν στην άσφαλο.

Ο Πιέρ όμως δέν άπαντούσε. Έμενε ά- μίλητος. Και μέσα στην άπόλυτη σιωπή της φεγγαρόλουπτης δραδιάς ξανάκουσε τή γλυκεία φωνή της.

—Γιά να πεισθής ότι αυτό που συμβαί- νει σ' έμάς έχει ξανασυμβεί πολλές φορές θα σου διηγήθω τό θρύλο τού Γιάν. Τόν άκουσα στα παιδικά μου χρόνια.

Η σύγχρονη νεράιδα ελάττωσε τήν τα- χύτητα τού αυτοκινήτου και άρχισε:

... Ο Γιάν ήταν ένας ωραίος ψαράς. Ένα βράδυ παρασύρθηκε από τό κυνήγι ενός έξωτικού ψαριού. Και ακολουθώντας τό σάν μαγνητισμένους άδρες πολλές έφτασε σε μιάν άγνωστη ξηρά.

Τό αυτοκίνητο συνέχισε τόν μαγικό του δρόμο πλάι στην άκρογιαλιά και κάτω από τās μεγάλα δέντρα.

—Πριν σουρωτώση — συνέ- χισε η άγνωστη—ο Γιάν γύρισε από τό μαγικό νησί. Η ψυχή του ό- μως ήταν άναστατωμένη. Η γυ- ναίκα του τόν φίλησε τότε και τού είπε:

«—Ξέρω, Γιάν, τί έκανες και τί σου είπαν στο δάσος που έπή- γες. Οι άνθρωποι σάν τόν πατέρα είναι έχθροί μας. Προσπαθούν να μάς διώξουν από τό δάσος και τά δούνα μάς έν άνόματι μιάς ά- όριστης ιδανικής άρετής. Γι' αυ- τό μην προφέρης διόλου τ' όνο- μά μου, γιατί θα σκοτώσης τήν εύτυχία μας!»

Ο Γιάν όμως δέν κρατήθηκε. «—Μόργκβαν! φώναξε. Μόργκ- βαν με μάγευες!»

Με μιάς τότε αντίληψη ένας τρομερός πάταγος. Η γή άνοιξε κατάπτε τό μαγικό παλάτι. Κι' ο Γιάν δρεθήκε κουρελής σε μιάν έρημη άκτή.

Τό ουλίασμα τού άνέμου τού- στειλε τότε τή φωνή της από τό κύματα.

«—Αντίο Γιάν! Ξαναγίνομαι η Μόργκβαν, η σειρήνα της θάλασ- σας. Είχα πιστέψει πως θα μη- τρούσα να έξαγοράσω τās σφαλ- ματα της περασμένης ζωής μου μ' έναν ελκρινή έρωτα, άρκει να μού άνηκε, όλοτελα η καρδιά άκείνου που θα γνώριζα. Έσύ δέ μως δέν συμμερίστηκες αυτή μου τήν πι- στή. Και με πρόδωσες με τή σκέψη» και χάθηκε στα κύματα.

Τό αυτοκίνητο τώρα της άγνωστης είχε σταματήσει. Κι' ο Πιέρ είδε πως δρισί- ταν στο ίδιο μέρος απ' όπου είχε ξεκινήσει. Κατέβηκε βιασμένως.

—Αντίο! τού φώναξε η σύγχρονη νε- ράιδα τού βολάν.

—Μόργκβαν! φώναξε ο Πιέρ.

Και σάν ύπνωτισμένος άρχισε να τρέχι πίσω από τήν άπιαστή εύτυχία που μη μπορώντας να ξεχωρίσει ποιά από τίς δυο νεράιδες τόν καλούσε στην άγκαλιά της.

—Μόργκβαν! έπανάλαβε με τρεμουλια- στή φωνή πλησιάζοντας τά κύματα.

Δέν μπόρεσε όμως να συνεχίσει... Τά πόδια του παρέλυαν... Έπεσε. Κι' ο λυ- τρωτής ο ύπνος τόν τώλιξε.

Η Ζακελίν έσκυψε τρυφερά επάνω από τόν Πιέρ.

—Κοιμόσουν πολύ ταραγμένα, τού εί- πε. Άρκετες φορές φώναζες στον ύπνο σου... Σε χάσαμε και τά παιδιά σε ζητούν. Έλα πάμε να δειπνήσουμε γιατί η ώρα εί- ναι περασμένη.

—Γιατί να μην έχουμε, ψιθύρισε ο Πιέρ, για τό ταξίδι της έπιστροφής τό θαυμάσιο αυτοκίνητο της ώραίας άκρινης γυναίκας που είδαμε χθές στο δάσος;

Γι' αυτό παράτησε κρυφά τήν άγάπη των

κι' έτρεξε κρυφά στον πατέρα του χωριού του που φμιζόταν για σοφός.

Τού διηγήθηκε τήν ιστορία του ως τή αυγή.

«—Αν ξαναγυρίσης εκεί κάτω, τόν συμ- βούλεψε στο τέλος ο παπάς, κινδυνεύει τ' ψυχή σου. Ούτε στα όνειρά του ο Θεός δει- έπιτρέπει στον άνθρωπο να είναι εύτυ- χσμένος. Ξέρω ποιά είναι αυτή που σε μά- γεψε. Είναι η Μόργκβαν η νεράιδα! Η ίδια που ξελόγισσε κι' έναν πρόγονό σου. Γύ- ρισε τά μάτια σου στη Γη, παιδί μου. Γίνε ταπεινός. Τα άστρα άνηκουν μόνο στο Θεό».

Τα μεγάλα όμως δέντρα τού δάσους τού ψιθύριζαν αλλοιώτικα λόγια:

«—Εμείς ύπνηχαμε πριν από τόν Θεό σου. Πιστέψτε στον Έρωτα, Γιάν, που είναι η μόνη πηγή τής ζωής».

Ο παπάς σάπασε. Κατάλαβε πως τά λόγια του πήγαιναν χαμένα...

★

Τό αυτοκίνητο συνέχισε τόν μαγικό του δρόμο πλάι στην άκρογιαλιά και κάτω από τās μεγάλα δέντρα.

—Πριν σουρωτώση — συνέ- χισε η άγνωστη—ο Γιάν γύρισε από τό μαγικό νησί. Η ψυχή του ό- μως ήταν άναστατωμένη. Η γυ- ναίκα του τόν φίλησε τότε και τού είπε:

«—Ξέρω, Γιάν, τί έκανες και τί σου είπαν στο δάσος που έπή- γες. Οι άνθρωποι σάν τόν πατέρα είναι έχθροί μας. Προσπαθούν να μάς διώξουν από τό δάσος και τά δούνα μάς έν άνόματι μιάς ά- όριστης ιδανικής άρετής. Γι' αυ- τό μην προφέρης διόλου τ' όνο- μά μου, γιατί θα σκοτώσης τήν εύτυχία μας!»

Ο Γιάν όμως δέν κρατήθηκε. «—Μόργκβαν! φώναξε. Μόργκ- βαν με μάγευες!»

Με μιάς τότε αντίληψη ένας τρομερός πάταγος. Η γή άνοιξε κατάπτε τό μαγικό παλάτι. Κι' ο Γιάν δρεθήκε κουρελής σε μιάν έρημη άκτή.

Τό ουλίασμα τού άνέμου τού- στειλε τότε τή φωνή της από τό κύματα.

«—Αντίο Γιάν! Ξαναγίνομαι η Μόργκβαν, η σειρήνα της θάλασ- σας. Είχα πιστέψει πως θα μη- τρούσα να έξαγοράσω τās σφαλ- ματα της περασμένης ζωής μου μ' έναν ελκρινή έρωτα, άρκει να μού άνηκε, όλοτελα η καρδιά άκείνου που θα γνώριζα. Έσύ δέ μως δέν συμμερίστηκες αυτή μου τήν πι- στή. Και με πρόδωσες με τή σκέψη» και χάθηκε στα κύματα.

Τό αυτοκίνητο τώρα της άγνωστης είχε σταματήσει. Κι' ο Πιέρ είδε πως δρισί- ταν στο ίδιο μέρος απ' όπου είχε ξεκινήσει. Κατέβηκε βιασμένως.

—Αντίο! τού φώναξε η σύγχρονη νε- ράιδα τού βολάν.

—Μόργκβαν! φώναξε ο Πιέρ.

Και σάν ύπνωτισμένος άρχισε να τρέχι πίσω από τήν άπιαστή εύτυχία που μη μπορώντας να ξεχωρίσει ποιά από τίς δυο νεράιδες τόν καλούσε στην άγκαλιά της.

—Μόργκβαν! έπανάλαβε με τρεμουλια- στή φωνή πλησιάζοντας τά κύματα.

Δέν μπόρεσε όμως να συνεχίσει... Τά πόδια του παρέλυαν... Έπεσε. Κι' ο λυ- τρωτής ο ύπνος τόν τώλιξε.

Η Ζακελίν έσκυψε τρυφερά επάνω από τόν Πιέρ.

—Κοιμόσουν πολύ ταραγμένα, τού εί- πε. Άρκετες φορές φώναζες στον ύπνο σου... Σε χάσαμε και τά παιδιά σε ζητούν. Έλα πάμε να δειπνήσουμε γιατί η ώρα εί- ναι περασμένη.

—Γιατί να μην έχουμε, ψιθύρισε ο Πιέρ, για τό ταξίδι της έπιστροφής τό θαυμάσιο αυτοκίνητο της ώραίας άκρινης γυναίκας που είδαμε χθές στο δάσος;

Γι' αυτό παράτησε κρυφά τήν άγάπη των

ΠΕΡΙΤΤΕΣ ΤΡΙΧΕΣ

ΜΠΙΜΠΙΚΙΑ, ΦΑΚΙΔΕΣ, ΑΚΜΗ, ΚΡΕΑΤΟΕΛΛΗΣ, Ριζική και ταχεία εξαφάνι- σις. Ειδική θεραπεία διά στε- γνό και λιπαρό δέρμα, ξανά- νωμα προσώπου, παγάδες, τριχοπτώσι, ρυτίδες, άγχει- αματα, στίγματα, ούλες κλπ. Αισθητικές ΔΙΣΤ ΓΙΣΕΛ Βαλαριτου 12, Τηλέφωνόν 33 039 ΕΥΜΒΟΥΛΛΙ ΔΟΡΕΑΝ

Περνάτε ευχάριστα την ώρα σας

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ, ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ, ΑΠΡΟΟΡΤΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑ ΕΥΘΥΜΑ

ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

- 8) Δεν είναι το κάθε τι που τρέχει.
- 9) Ένα σκονί με θηλεία.
- 10) Ιστορική γέφυρα.
- 11) Ποταμός της Ιταλίας.

ΑΠ' ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ:

- 1) Είναι άσπρη.
- 2) Τον φορούν άντρες.
- 3) Κάνει τὰ έθνη.
- 4) Ισπανική πόλις.
- 5) Το μεγαλύτερο πολιτικό ήφαίστιο.
- 6) Βρίσκονται στο Θιβέτ.
- 7) Γίνεται κι' από ξεπνούς.
- 8) Ο Δημοσθένης.
- 9) Σύγχρονος πολιτικός μεγάλος.

Το έπισκεπτήριο

ΗΡΑ Θ. ΓΚΙΑΤΗ

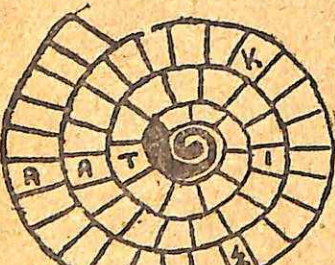
Οι πέντε Μαρίες

- 1) Σκούπισε με τὰ μαλλιά της τὰ πόδια του 'Ιησού.
- 2) Η μεγάλη έχορά της 'Ελισάβετ της 'Αγγλίας.
- 3) Παντρεύτηκε τον Μέγα Ναπολέοντα.
- 4) Ήταν μεγάλη αμαρτωλή.
- 5) Η κόρη της ήταν γυναίκα του Λουδοβίκου ΙΣΤ της Γαλλίας.

Μπορείτε άραγε να βρείτε ποιές είναι αυτές οι 5 Ιστορικές Μαρίες; Σκελιζόντες λίγο τις γνώσεις, και τη μνήμη σας, θα το καταφέρετε. 'Αν όχι, ...γυρίστε στις λύσεις.

Σαλιγγαρος

Στο καθένα από τὰ μικρά τμήματα που είναι χωρισμένοι ο σαλιγγαρος, πρέπει να τοποθετηθεί κι' ένα γράμμα — όχι βέβαια και όπου υπάρχουν.

λει — ούτως ώστε να σχηματισθούν οι ζητούμενες λέξεις.

Η πρωτοτυπία του ωραϊότατου αυτού παιχνιδιού όφειλεται στο ότι άλλες λέξεις σχηματίζονται όταν παίρνουμε από το κέντρο προς την περιφέρεια κι' άλλες όταν από την περιφέρεια προς το κέντρο.

Ίδου και η σημασία των λέξεων:

ΑΠ' ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ:

- 1) Ο πεθερός του Βάγκνερ
- 2) Γράμμα του αλφαβήτου.
- 3) Στρώει.
- 4) Κάνω ό,τι και ό Χριστός με τις αμαρτίες του κόσμου.
- 5) Η πρώτη γυναίκα που μάς βλέπει.
- 6) Ελληνική πόλις.
- 7) Παρά λίγο να τον σφάζει ο πατέρας της.

άπαντήσεις δείχνουν, καλή κατάρτιση γύρω από τον κινηματογράφο και καλή μνήμη. Κάτω από 4 σωστές άπαντήσεις, είναι σημειών ότι δεν σας ενδιαφέρει ή έβδομη τέχνη και ή μνήμη σας... θέλει βοήθεια!

Το βραβεϊο

Η 'Αλίκη, ή 'Αννα, ή Μαρία και ή 'Ελλη είναι μαθήτριες στο Γυμνάσιο και συναγωνίζονται για το 1ο βραβεϊο στις έξετάσεις του τέλους της χρονιάς.

— Πώς τὰ πήγατε; τις ρωτὰ κάποιος γνωστός.

Η 'Αλίκη άπαντὰ: 'ΕΗ Μαρία ήλθε πρώτη. Η 'Αννα ήρθε δεύτερη.

Η 'Αννα άπαντὰ: 'Οχι, ή Μαρία ήρθε δεύτερη και ή 'Ελλη ήρθε τρίτη.

Η Μαρία άπαντὰ 'Η 'Ελλη ήρθε τελευταία. Η 'Αλίκη ήρθε δεύτερη.

Από τις άπαντήσεις που έδωσε κάθε κοπέλλα μόνο μία ήταν αληθινή.

Ποιά κέρδισε το πρώτο βραβεϊο στις έξετάσεις;

Οι άπαντήσεις στη σελίδα 65

ΣΟΦΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Οι θεαταί έχουν φθάσει στο σημείο να περιμένουν τὰ πιο άπίθανα και πιο άπροσδόκητα πράγματα από τις κινηματογραφικές ταινίες και έτσι δύσκολα άπογοητεύονται.

ΣΑΜ ΓΚΟΛΝΤΟΥ-Ι-Ν

Οι άνύπαντροι άνδρες ξέρουν περισσότερο για τις γυναίκες, άπ' όσα ξέρουν οι παντρεμένοι. 'Αν δεν τὰ ήξεραν... θα είχαν παντρευτεί κι' εκείνοι!

Η. ΜΕΝΚΕΝ

Δεν με εύχαριστεί να συζητώ επί πολύ με ανθρώπους που διαρκώς συμφωνούν μαζί μου. Είναι εύχαριστο να παιγνιδίζεις για λίγο ώρα με την ήχώ, αλλά κουράζεσαι γρήγορα...

ΘΩΜΑΣ ΚΑΡΛΑ-Υ-Λ

Μερικές γυναίκες προσπαθούν τόσο σκληρά να δημιουργήσουν καλούς συζύγους, ώστε ποτέ δεν κατορθώνουν να γίνουν οι ίδιες καλές συζύγοι!

ΜΑΙΡΗ ΑΛΚΟΥΣ

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΠΑΓΙΔΑ;

Οι άνδρες προτιμούν τις κοπέλλες που φλερτάρουν, αλλά... τελικά παντρεύονται τις άλλες

Γύρω στα 1900, όταν μια νέα κοπέλλα καλής οικογενείας σκεπτόταν να πάει και στην σοβαρότερη ακόμη διάλεξη, θα έπρεπε πρώτα να εξακριβώσει αν ή μητέρα της ή ή παιδαγωγός της θα μπορούσαν να τη συνοδεύσουν.

Την εποχή εκείνη, μια νέα κοπέλλα — είτε ήταν δεκαέξη, είτε είκοσιτρίνη χρονών — δεν έπρεπε να θυγαίνει μόνη της έξω.

Από φόβο μήπως επάρη τον κακό δρόμο, έφρόντιζαν με έπιμέλεια να κρατούν την κοπέλλα της εποχής εκείνης μακριά από τους νέους. Δεν τους συναντούσε παρά μόνον σε καμιά συγκέντρωση στα σπίτια όπου την καλούσαν ή σε κανέναν βραδυινό χορό, και αυτές ήταν οι μόνες ευκαιρίες που εύρισκε για ν' ανταλλάξει δυο λόγια μ' έναν άνδρα. Δεν έλειπε όμως ποτέ ή άγρυπνη παρακολούθησις της μητέρας ή της... μητέρας κάποιας φίλης.

Όταν γινόταν μια «συνάντησις», όταν δηλαδή έφερναν σε έπαφή μια κοπέλλα με ένα νέο, με την ελπίδα ότι θα μπορούσαν ν' άρρέσουν ό ένας στον άλλο και άργότερα να παντρευτούν, οι δυο οικογένειες δεν άφιναν σχεδόν ποτέ τους δυο νέους μόνους στο δωμάτιο. Με διάφορες δικαιολογίες, ή μια ή ή άλλη μητέρα έμπαινε κάθε τόσο μέσα, για ν' άκούσει τί λένε και για νά αντίληφθί τί κάνουν!... Σά να μπορούσε ό νέος μέσα στα λίγα εκείνα λεπτά, να... κατα-

χρασθί της τιμής της νέας, που του την έπρότειναν για άρραβωνιαστική!

Εκείνη όμως ακριβώς την έποχή, άρχισε να γίνεται λόγος για κάτι το έντελώς καινούργιο: το φλέρτ.

Τί ήταν όμως αυτό το φλέρτ; 'Απλούστατα, εκείνο που στην εποχή του Λουδοβίκου ΧΥ της άποκαλούσαν «μαριβωνιά» (από το όνομα του περιφήμου Γάλλου συγγραφέως της εποχής εκείνης Μαριβώ που διακρινόταν για τόν χαριτωμένο τρόπο της οικιλίας που έβαζε στο στόμα των προσώπων των έργων του) δηλαδή το να άφίνουν οι νέοι την καρδιά τους να μιλά, να λένε με πνευματώδεις — και συχνά έξεζητημένες — εκφράσεις σε μια κοπέλλα ότι την βρίσκουν όμορφη και τούς άρέσει, ότι θα ήθελαν να άνταποκριθί κι' εκείνη στα αίσθηματά τους...

Η λέξις «φλέρτ» είναι άγγλική, αλλά το πράγμα είναι αιώνιο. Ποιά είναι ή γυναίκα — σε οποιαδήποτε εποχή και αν έζησε — που δεν άγαπά να άκούη να έξιμνούν με λεπτότητα τις χάρες της, τη λάμψη του βλέμματός της, τη φρεσκάδα του δέρματός της;

Σιγά-σιγά, λοιπόν, έγινε παραδεκτό ότι, χωρίς να είναι «παραλυμένη» και «έκλυτη», μια νέα κοπέλλα θα μπορούσε να θυγαίνει μόνη της και να φλερτάρη, καμιά φορά, με έναν εύγενικό νέο.

Από την εποχή όμως εκείνη

το φλέρτ είχε δυο όψεις, πολύ διαφορετικές ή μια από την άλλη: ή μια ήταν ό χαριτωμένος διάλογος και οι πνευματώδεις διαξίφισμοι... και ή άλλη ήταν ή τέχνη των χαδιών, το έρωτικό θράσος που εκδηλωνόταν με χειρονομίες όλο και πιο τολμηρές! Και μ' όλο που πέρασαν στο μεταξύ όλοκληροί αιώνες, το φλέρτ εξακολουθεί να έχη τη διπλή αυτή όψη του.

Ας δούμε όμως: ή πολύ «προχωρημένη» μορφή του φλέρτ έστι η έπιμέλεια, ή αντίθετα, της κάνει κακό;

Είναι γεγονός ότι οι νέοι προτιμούν πάντα την «έξελιγμένη» κοπέλλα που έπιτρέπει γά χαδία σε μια σκοτεινή γωνιά του κινηματογράφου, που ξέρει να φιλά και που έπιτρέπει κάθε είδους έλευθερίες και οικειότητες. Μιλώντας γι' αυτήν, οι γνωστοί της λένε, κλείνοντας και το μάτι χαρακτηριστικά:

— Τουλάχιστον, δεν είναι άγιοίμ! Και είναι πραγματικά έξελιγμένη κοπέλλα, από κάθε πλευρά... (Κάτι ξέρω κι' εγώ!)

Μπροστά της, ή πιο συντηρητική νέα κοπέλλα, που έπιτρέπει το άπλό φλέρτ, αλλά δεν έπιτρέπει τις... οικειότητες, φαίνεται να μπαινί σε δεύτερη μοίρα, να της λείπει το σέξ-άπλ!

Αλλά, στην πραγματικότητα, ποιά είναι εκείνη που την παντρεύονται οι νέοι; Σχεδόν πάντα ή κοπέλλα που είναι — ή φαίνεται τουλάχιστον — σοβαρή. Με τις άλλες, ένας νέος περνά μια ευχάριστη ώρα, διασκεδάει όσο μπορεί περισσότερο και ύστερα... από δώ πάν όί άλλοι!

Και είναι κάτι που είναι άπώλυτα λογικό.

Πραγματικά, ό νέος μπορεί να σκεφθεί:

— Δεν είμαι κανένας γόης, κανένας Δόν Ζουάν, ούτε και έχω κανένα υπερβολικό σέξ-άπλ! 'Αν αυτή ή λυσσασμένη φλερτατζού μ' άφίνει να θαυμάζω το στήθος της, μου έπιτρέπει κάθε είδους οικειότητα και μ' άφίνει να τη φιλήσω από το πρώτο ραντεβού... άσφαλώς θα ήμνη τὰ ίδια και άφου παντρευτή, με τον πρώτο άνδρα που θα τη φλερτάρη και που θα τον βρή του γούστου της.

Άλλος μεγάλος κίνδυνος του «προχωρημένου» φλέρτ για τη νέα κοπέλλα είναι ότι ποτέ δεν είναι σίγουρη ότι θα μόρεψη να σταματήσει εκεί που πρέπει εγκαίρως. Κάτω από τὰ έμπειρα χάδια ενός τολμηρού φίλου, μπορεί να την καταλάβη μια γλυκεία χούνησις, που να την κάνει να χάσει κάθε δύναμη για αντίδρασι στο θράσος και στις χειρονομίες του συντρόφου της.

Όπως λέει και ή παλιά παροιμία: «Είναι επικίνδυνο να παίξω κανείς με τη φωτιά!». Οι φλόγες μπορούν να τον ζώσουν πολύ γρήγορα κι' εκείνον!

Η κοπέλλα που φλερτάρει με μανία κι' προκλητικότητα, διατρέπει κι' έναν ακόμη κίνδυνο: να σκοτώσει μέσα της τόν έρωτα. Συντηθώντας να νοιώθι τόν πόθο να την τριγυρίζη και να προσπαθί διαρκώς να τόν γεννήσει και να τον διεγείρη, ή κοπέλλα ή ή νέα γυναίκα δεν βλέπει πια τόν άνδρα παρά σαν ένα δν που άποτελείται μόνον από ύλη και που δεν σκεπτεται παρά πως θα κατακτήσει. Η καρδιά της κλείνει στα δοδεϊά, τὰ ειλκρινή αίσθηματά. Θά σταθι ποτέ πια ίκανή ν' άγαπήσει.

Εάν εποχή μας, χωρίς στην

έλευθερία των ήθών, μια άληθινή φιλία αναπτύσσεται μέσα στα εργοστάσια, τὰ καταστήματα, τὰ γραφεία, τις σχολές, άνάμεσα στις νέες κοπέλλες και τους άρρενες συντρόφους των. Δεν είναι πολύ καλύτερα τώρα άπ' ό,τι ήταν άλλοτε; Στην εποχή μας, οι γονείς έχουν άρρίξει να έχουν έμπιστοσύνη στα κορίττα τους. Δεν κάνουν καλά; Δέ τους άξίζει;

Βρίσκοντας έτσι την εύ- ρία να γνωρίσουν καλύτερα τόν άνδρα, μπορούν πολύ καλύτερα και άσφαλέστερα να διαλέξουν τώρα τόν μέλλοντα σύντροφο της ζωής τους. 'Από τη φιλία, περνούν στο διανηοητικό, τόν πνευματώδη φλέρτ. Και από το φλέρτ, στον έρωτα...

Στην εποχή μας, μια κοπέλλα που θέλει να τη σεβα- σθούν, τη σεβονται πάντα...

Έδώ και είκοσι χρόνια, είχαν κυκλοφορήσει δυο μυθιστορήματα που είχαν πολλή έπιτυχία τότε: «Οι άνδρες προτιμούν τις ευνούχες».

«Αλλά άπαντρεύονται τις μελαγχροινές». Σήμερα, μιλώντας για το «προχωρημένο», το σωματικό φλέρτ, μπορεί κανείς να πει για συμπεράσμα: Οι άνδρες προτιμούν τις κοπέλλες που φλερτάρουν πολύ... αλλά παντρεύονται τις άλλες!

ΑΛΕΚΤΩΡ.

ΑΛΕΚΤΩΡ.

ΑΛΕΚΤΩΡ.

ΑΛΕΚΤΩΡ.

ΑΛΕΚΤΩΡ.

ΑΛΕΚΤΩΡ.

ΑΛΕΚΤΩΡ.

ΑΛΕΚΤΩΡ.

ΑΛΕΚΤΩΡ.

ΑΛΕΚΤΩΡ.

ΑΛΕΚΤΩΡ.

ΑΛΕΚΤΩΡ.

ΑΛΕΚΤΩΡ.

ΑΛΕΚΤΩΡ.

ΑΛΕΚΤΩΡ.

ΑΛΕΚΤΩΡ.

ΑΛΕΚΤΩΡ.

ΑΛΕΚΤΩΡ.

ΑΛΕΚΤΩΡ.

ΑΛΕΚΤΩΡ.

ΑΛΕΚΤΩΡ.

Η εσοδοκή

ΚΥΡΙΑ ΜΟΥ

* Μόνον τὰ γνήσια 'Αμερικανικά ΒΕΡΝΙΚΙΑ ΟΝΥΧΩΝ DURA - GLOSS φέρουν έτικέτταν με την ύπογραφήν του 'Αντιπροσώπου «ΛΙΒΑ»:

Διμερίων:

Επειδή έκυκλοφόρησαν φιαλίδια DURA - GLOSS έπιτηδείως γεμισμένα με έγχώριον θερνίκι χύμα ώστε να φαίνονται γνήσια, παρακαλούμε έπιμένετε όπως κάθε θερνίκι 'Ονύχων DURA - GLOSS που άγοράζετε φέρη άπαραίτητως την ΕΤΙΚΕΤΤΑΝ ΓΗΗΣΙΟΤΗΤΟΣ με την ύπογραφήν του 'Αντιπροσώπου ΛΙΒΑ.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ-ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ 'ΛΙΒΑ Σ. ΑΘΗΝΑΙ
ΑΘΗΝΑ-ΓΑΟΣ 3 ΤΗΛΕΦ. 28.580

ΧΡΩΜΑΤΑ ΠΕΡΛΕ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΑΡΑΓΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΑΝΗΣΥΧΕΣ ΚΟΠΕΛΛΕΣ

Ρώτησαν κάποτε τὸν Ἅγιο Φραγκίσκο τῆς Ἀσίζης, ἐνῷ σκό-
λιζε τὸν κήπο του, τί θὰ ἔκανε ἂν
ἐξαφνικὰ τὸν εἰδοποιούσαν ὅτι μὲ
τὴ δύσι τοῦ ἡλίου, ἐκεῖνο τὸ βρά-
δυ, ἐπρόκειτο νὰ πεθάνῃ. Ἡ ἀ-
πάντησίς του ἦταν: «Θὰ ἀποτε-
λειώσω τὸ σκόλισμα τοῦ κήπου
μου».

Μοῦ φαίνεται πῶς αὕτη εἶναι
μιὰ ἀπάντησις γιὰ ὅλες τὶς ταρα-
γμένες καὶ ἀνήςυχες κοπέλλες τῆς
ἐποχῆς μας, ποὺ ἀρχίζουν τὴ ζωὴ
τους μέσα σ' ἕνα κόσμο ποὺ φαί-
νεται σὰν νὰ μὴ μπορῇ νὰ δώσῃ
σὲ κανένα τὴν ἀσφάλεια, εἴτε νέο
ἢ μεγαλύτερο.

Δὲν μπορούμε νὰ εἴμαστε ἡσυ-
χοὶ γιὰ τίποτα, λένε οἱ νέοι τῆς ἐ-
ποχῆς μας, οὔτε γιὰ σήμερα, οὔτε
γιὰ τὸ χρόνον ποὺ ἔρχεται, οὔτε
γιὰ ἀκόμη μακρύτερα. Γιατί λοι-
πὸν νὰ προσπαθοῦμε νὰ φτιάξουμε
τὴ ζωὴ μας; Γιατί νὰ παρακολου-
θοῦμε μαθήματα ἢ νὰ δίνουμε ἐξε-
τάσεις ἢ νὰ παντρεύμαστε ἢ νὰ
κάνουμε παιδιά ἢ νὰ προσπαθοῦ-
με νὰ στρώσουμε μιὰ δουλειά;
Γιατί νὰ ζωγραφίσουμε ἢ νὰ συν-
θέσουμε ἕνα τραγούδι ἢ ν' ἀρχί-
σουμε νὰ γράφουμε ἕνα μυθιστό-
ημα;

Ὁ Ἅγιος Φραγκίσκος μὰς ἔ-
δωσε τὴν ἀπάντησις στὸ ἐρώτημα
αὐτό: Ἐξακολουθεῖτε νὰ σκαλιζέ-
τε τὸν κήπο σας. Τὸ ἔργο σας ὁ-
πάρχει πάντα μπροστὰ σας· ἐδῶ
— τὸ σπῆτι ποὺ πρέπει νὰ χτισθῇ,
τὸ βιβλίον νὰ γραφθῇ, τὰ μαθήμα-
τα νὰ μελετηθοῦν. Ἄν τὸ μέλλον
σὰς φαίνεται σκοτεινόν, σκεφθῆτε
ὅτι ἔτσι φαίνονταν τὸ μέλλον σὲ ὁ-
λους τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὸ βρά-
δυ τῆς παραμονῆς τῆς ἡμέρας ποὺ
γεννήθηκε στὸν κόσμο ὁ Χριστός.
Καὶ ὁσοδήποτε σκοτεινὸ καὶ ἂν
φαίνεται σήμερα, ὁσοδήποτε σκο-
τεινὸ καὶ ἂν εἶναι, θὰ μπορέσου-
με καλύτερα νὰ τὸ ἀντιμετωπίσου-
με ἂν γεμίσουμε τὸ παρὸν μὲ τὴν
ἐργασία καὶ τὴν αἰσιοδοξίαν μας.

ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΤΛΟΥΜΕ ΘΑΡΡΟΣ,

Ὁ Μάικ ντὶ Σάλλε, ἕνας ἀπὸ
τοὺς ἱκανώτερους ἐπιχειρηματίας
τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ποὺ το-
ποθετήθηκε τελευταία προϊστάμε-
νος τοῦ Κρατικοῦ Γραφείου Στα-
θεροποιήσεως τῶν Τιμῶν, ἔχει κρε-
μασμένο στὸ γραφεῖο του ἕνα με-
γάλο πινάκα ποὺ γράφει τὰ ἑξῆς:

«Ἀπέτυχε στὶς ἐπιχειρήσεις, 32
ἔτους.

Ἀπέτυχε γιὰ δημοτικὸς σύμ-
βουλος, 32 ἔτων.

Ἀπέτυχε πάλι στὶς ἐπιχειρήσεις,
33 ἔτων.

Ἐξελέγη δημοτικὸς σύμβουλος,
34 ἔτων.

Ἡ ἀγαπημένη του πέθανε, ὅ-
ταν ἦταν 35 ἔτων.

Ἐπαθε ἔντονη νευρική κρίσις, 36
ἔτων.

Ἀπέτυχε ὡς ρήτωρ, 38 ἔτων.

Ἀπέτυχε γιὰ βουλευτὴς, 43 ἔ-
των.

Ἐξελέγη βουλευτὴς, 46 ἔτων.

Ἀπέτυχε γιὰ βουλευτὴς, 48 ἔ-
των.

Ἀπέτυχε γιὰ γεροϋσιαστής, 55
ἔτων.

Ἀπέτυχε γιὰ Ἀντιπρόεδρος τῶν
Ἡνωμ. Πολιτειῶν, 56 ἔτων.

Ἀπέτυχε γιὰ γεροϋσιαστής, 58
ἔτων.

Ἐξελέγη Πρόεδρος τῶν Ἡνωμ.
Πολιτειῶν, 60 ἔτων».

ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΗ ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ ΜΕΡΑ

1.—Ἐφαρμοστὴ κομπιναιζὸν
μὲ σταυρωτὸ σουτιέν-γκόρζ
καὶ φούστα, φάκελλο, ποὺ
κλείνει στὴ μέση μὲ δυὸ κουμπι-
πιά. 2.—Κομπιναιζὸν στολι-
σμένη μὲ δαντελένιον ἀντρεν-
τέ. Τὸ πλίσσὲ φύλλο συγκρα-
τεῖται μὲ τὸ ζωνασάκι καὶ
μπορεῖ νὰ φαρδαῖν κατὰ βού-
λησι. 3.—Κομπιναιζὸν φά-
κελλος. Τὸ κουμπὶ μπορεῖ νὰ
μετατοπίζεται ἀνάλογα μὲ τὴν
διαστάσει τῆς μέσης ἐπάνω
στὸ σταύρωμα. 4.—Σταυρω-
τὴ κομπιναιζὸν, μὲ τὸ κουμπὶ
στὴ μέση, ποὺ ἀνοίγει καὶ αὐ-
τὴ στὴ μέση μὲ τὸν ἴδιον τρό-
πο. 5.—Κυλότα μὲ φύλλα,

κουμπωτὴ κάτω. 6.—Κυλό-
τες μὲ πένες ποὺ μποροῦν νὰ
ἀνοίξουν. Τὸ ἔμπροσς πρέπει
νὰ εἶναι ἀρκετὰ ὑψηλότερο ἀ-
πὸ τὸ ὀπίσω γιὰ νὰ χωρῇ τὴν
κοιλιά. 7.—Πολὺ φαρδιά
φούστα μὲ κουμπιὰ τοποθετη-
μένα τριγωνικά. Στὴν πλάτη
κουφότητα. Μανίκι παγόδα
κολλημένο χαμηλά. 8.—Πολὺ
φάρδύ νυκτικὸ μὲ σούρες καὶ
ἀμπιεσεμὰν ἐργασμένο μὲ φε-

στόνι. Ἀνάλογη μανσέτα. 9.—
Ρόμπη σπιτιοῦ, λοξὰ κομ-
μένη στὴν πλάτη καὶ ἴσια ἐμ-
πρός. Μανίκι ραγκλάν. Τσέπη
μὲ τρία κουμπιὰ. 10.—Τὸ
ντεκαλτέ εἶναι πλασιωμένο

μὲ δαντελένιον ἀντρεντέ,
πτυχώγεται ἔμπροσς στὸ
σῆς. Στὴ μέση ζώνη
στὴ. 11.—Σταυρωτὴ
μὲ κουφότητα στὴν πλά-

μας χωρὶς γισκά. Τσέπες
κόντρα. 12.—Μεταξωτὸ
μὲ σταυρωτὸ σουρω-
κορσὰ καὶ πολὺ πλατεῖα
πλάτη καὶ ἴσια ἔμπροσς. Στὸ
λαιμὸ μιὰ μικρὴ ἐσάρπα.

κορδέλα καταλήγει σὲ φαρδύ
φιογκο. 13.—Μαντὸ γιὰ τὸ
σπῆτι μὲ τὰ καρὸ λοξὰ στὴν
πλάτη καὶ ἴσια ἔμπροσς. Στὸ
λαιμὸ μιὰ μικρὴ ἐσάρπα.

Ίστορικές σελίδες

«ΝΤΑΜΑ ΚΟΥΡΠΑ»

Η ΜΑΡΚΗΣΙΑ ΝΤΕ ΚΑΣΤΙΛΙΟΝΕ
Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΚΕ
ΡΑΜΕΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.
ΜΕΓΑΛΕΙΟ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΜΗ

ΟΛΑ τὰ ζωντανὰ πλάσματα του Θεού πεθαίνουν μια φορά. Τὰ ζωντανὰ πλάσματα... του Διαβόλου (οι ωραίες γυναίκες!) πεθαίνουν 2 φορές: τὴ μία ὅταν γεράσουν καὶ τὴν ἄλλη ὅταν τὰ κλείσουνε διὰ παντός.

Μία μεγάλη καλλονὴ τοῦ 10' αἰῶνα, ποὺ πέρασε ἀπὸ τὴ ζωὴ σὰν ἓνα φωτεινὸ μετέωρο· ποὺ θάμπωνε, μαγνῆτιζε καὶ κατακτούσε βασιλιάδες· ποὺ ἔζησε ωραιότερα ἀπ' ὅσο μπορούσε νὰ διενερευθῇ ἓνας θεὸς ἦταν ἡ μαρκησία ντὲ Καστιλιόνε κόρη μάλλον τοῦ μαρκησίου Πονιατόφσκι παρὰ τοῦ νομίμου πατέρα της τοῦ Ὀλντοίνι.

Ἦταν ἀπὸ πολὺ μεγάλο σὺ ἡ Βιργινία — ἔτσι λεγόταν. Ὁ παπoύς της ὑπῆρξε κηδεμὼν τοῦ Λουδοβίκου Βοναπάρτου, τοῦ κατόπιν Ναπολέοντος τοῦ Γ', ποὺ ὅταν ἦταν μικρούλα ἡ Βιργινία τὴ χόρευε στὰ γονατὰ του κ' ὅταν μεγάλωσε, τὴ χόρευε στὴν... ἀγκαλιά του.

Ἡ Βιργινία μεγάλωσε στὰ οἰκογενειακά της παλάτια τῆς Φλωρεντίας καὶ τῆς Τζένοβας. Ἀλλ' οἱ γονεῖς της δὲν ἐφρόντισαν καθόλου γιὰ τὴν ἀνατροφή της κ' ὁ παπoύς της τὴν εἶχε παραχαϊδεμένη. Τῆς ἔκαμνε ὅλα τὰ χατήρια. Ἐγωιστική, ἐπιπόλαη, φιλάρεσκη σὲ ἡλικία δεκατριῶν χρονῶν τρυφερὸ ἀκόμα μπουμπουκί, ποὺ περιεῖχε μέσα του «δυνάμεις» τοῦς ωραϊότερους θησαυροὺς τοῦ ματαίου τούτου κόσμου, ἡ Βιργινία εἶχε βῆ στὸν κόσμο μετὰ μεγάλου ἀέρα. Θάμπωνε τὴ Φλωρεντία καὶ τὴ Τζένοβα μετὰ τὴν ἀφάνταστη ὀμορφιά της καὶ τὰ λούσα της, εἶχε δικὸ της ἀμάξι γιὰ νὰ βγαίνει περίπατο κ' εἶχε τὴ δικιά της λόζα στὴν Ὀπερα. Ἀλλὰ στὴν Ὀπερα δὲν πῆγαινε ν' ἀκούση μουσικὴ παρὰ νὰ γλεντᾷ καὶ νὰ ὀργιάζη. Τὸ ἴδιο πράγμα κάμανε ὅλες οἱ ἀριστοκράτισσες τῆς Ἱταλίας τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

Δὲν πῆγαιναν στὴν Ὀπερα γιὰ ν' ἀκούουν παρὰ γιὰ ν' ἀκούσουν. Ἀντὶ τῆς μυστικῆς ἀντιπαρθεῖας τῆς Ἱταλίας τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Δὲν πῆγαιναν στὴν Ὀπερα γιὰ ν' ἀκούσουν παρὰ γιὰ ν' ἀκούσουν. Ἀντὶ τῆς μυστικῆς ἀντιπαρθεῖας τῆς Ἱταλίας τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

Δὲν πῆγαιναν στὴν Ὀπερα γιὰ ν' ἀκούσουν παρὰ γιὰ ν' ἀκούσουν. Ἀντὶ τῆς μυστικῆς ἀντιπαρθεῖας τῆς Ἱταλίας τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

Δὲν πῆγαιναν στὴν Ὀπερα γιὰ ν' ἀκούσουν παρὰ γιὰ ν' ἀκούσουν. Ἀντὶ τῆς μυστικῆς ἀντιπαρθεῖας τῆς Ἱταλίας τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

Δὲν πῆγαιναν στὴν Ὀπερα γιὰ ν' ἀκούσουν παρὰ γιὰ ν' ἀκούσουν. Ἀντὶ τῆς μυστικῆς ἀντιπαρθεῖας τῆς Ἱταλίας τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

— Τί κάθεται! Τράβα στὴ Φλωρεντία καὶ ζήτησε ἀπὸ τὴ μαρκησία Ὀλντοίνι τὴ θυγατέρα της τὴ Βιργινία.
Ὁ ντὲ Καστιλιόνε δὲν ἔχασε καιρὸ. Κατέβηκε ἀμέσως στὴν Ἱταλία καὶ τράβηξε γιὰ τὴ Φλωρεντία. Παρουσιάστηκε στὴν οἰκογένεια τῆς Βιργινίας. Κι' ἄρχισε νὰ ἐρωτοτροπῇ μὲ τὴ μικρή. Ἀλλ' ἐκείνη δὲν τὸν ὤριζε τοῦ γούστου της καὶ τοῦ τὸ εἶπε καθαρά:

— Νεαρέ μου, δὲν μπορῶ νὰ σ' ἀγαπήσω.
Κι' ἐκεῖνος, θαμπωμένος ἀπὸ τὴν ὀμορφιά της καὶ ματαιόδοξος, τῆς ἀπάντησε: — Δὲν με νοιάζει ἂν δὲν μ' ἀγαπᾶτε κ' ἂν δὲν με ἀγαπήσετε ποτέ! Ὅμως θέλω νὰ ἔχω τὴν ωραιότερη γυναῖκα τῆς Εὐρώπης!

Ἡ Βιργινία δέχτηκε. Κι' ἔτσι ὁ κόμης ἀνέλαβε τὸν ἐπικίνδυνον ρόλο νὰ εἶναι ὁ «πρίγκιψ σύζυγος» τῆς βασιλίσσας τῆς Καλλονῆς!

Ὁ κόμης ἦταν ἀρχιγραμματέας τοῦ πρώτου βασιλῆς τῆς νέας Ἱταλίας Βίκτωρος Ἐμμανουήλ. Ὁ Καβούρ, ὁ πρῶτος πρῶτος, ποὺ ἦταν καὶ συγγενὴς τῆς Βιργινίας, τὴ συνάντησε μιὰ μέρα στὸ παλάτι. — Σὲ χρειάζομαι, τῆς λέει. Θέλω τὴ βοήθεια τοῦ αυτοκράτορα τῶν Γάλλων, γιὰ τὴν ἐνοποίηση τῆς Ἱταλίας. Γιατί ὁ Ναπολεὼν, μολοντὶ ὑποσχέθηκε νὰ μᾶς βοηθήσῃ, διστάζει ἀκόμα. Θὰ πᾶς στὸ Παρίσι, θὰ παρουσιάσῃς στὸν Κεραμεῖκο, καὶ θὰ τὸν πείθῃς νὰ μᾶς βοηθήσῃ.

Μιὰ καὶ δυὸ ἡ Βιργινία πῆρε τὰ νιάτα της, τὴν ὀμορφιά της, τοὺς τίτλους της καὶ τὰ λούσα της κ' ἔτρεξε στὸ Παρίσι. Ἐκεῖ πρωτοπαρουσιάστηκε στὴν πριγκίπισσα Ματθίλδη, κόρη τοῦ βασιλῆς Ἱερωνύμου, ἀδερφοῦ τοῦ Ναπολέοντα τοῦ Μεγάλου, καὶ ξαδέλφης τοῦ Ναπολέοντα τοῦ Γ'. Αὐτὴ τὴν παρουσίασε στ' ἀνάκτορα τοῦ Κεραμεῖκο.

Ἦταν ἡ 24η Νοεμβρίου τοῦ 1855. Μέρα Τετάρτη. Μέρα δηλαδὴ ποὺ γινότανε χορὸς στὸ παλάτι.

Μόλις μπῆκε στὴ σάλα τοῦ χοροῦ ἡ Καστιλιόνε, ὅλοι τὰ χάσανε ἀπὸ τὴ λαμπρὴ ὀμορφιά της. Οἱ χορευτὲς καρφώθηκαν στὴ θέα τους. Ἡ ὀρχήστρα σταμάτησε νὰ παίξει. Κι' ὅλοι τρέσανε γύρω της νὰ τὴν ἴδουν ἀπὸ κοντά. Καὶ ξαφνικά ὅλ' ἡ σάλα ξέσπασε σὲ θύελλα χειροκροτημάτων.

Ἡ Βιργινία δείχτηκε ἀτάραχη, σὰ νὰ θεωροῦσε τὴς ἐπαινήσεις τῆς Αὐλῆς ὡς τὸ φυσικώτερον πᾶν.

Κατόπιν τὴν παρουσίασαν στὸν αὐτοκράτορα. Καὶ κείνος ἀμέσως σηκώθηκε καὶ χόρεψε μαζί της ἓνα βάλλος — ἡ ὅπως μεταφράσανε αὐτὸν τὸ χορὸ οἱ παλαιότεροι, ἔνα... στρόβιλον!

Ἡ αὐτοκράτειρα Εὐγενία, ποὺ ἤξερε τὸν ἄντρα της τὸ «κουμάρι» ἦταν, ἀνησυχῆσε. Καὶ δὲν εἶχε ἀδελφὴ. Ἀπὸ τὸ πρῶτο βάλλος ἡ Καστιλιόνε ἐγίνε ἡ εὐνοούμενη τοῦ αὐτοκράτορα!

Σ' ἓναν ἄλλο χορὸ μετεμφισμένων ἡ Καστιλιόνε εἶχε τὴν τόλμην νὰ ντυθῇ «Ντάμα Κούπα» δηλ. ταγιγνά χαρτοπράχτρα. Φοροῦσε ἓνα φουστάνι, ποὺ ἀπὸ πάνω ὡς κάτω εἶχε κεντημένες «κούπες» ἡ ὅπως τὴς λένε οἱ Γάλλοι «καρδιές».

Ἡ Εὐγενία ἀμα τὴν εἶδε, τῆς εἶπε μετὰ κάποια μοχθηρία:

— Ἡ «καρδιά» σας εἶναι λιγάκι... χαμυλά!

Ὁ Ναπολεὼν ἦταν μὲν εὐαίσθητος στὴς γυναῖκες, ἀλλὰ προκειμένου γιὰ πολιτικὴν ἦταν πολὺ ἀναισθητός. Ἡ Βιργινία παρ' ὅλες τὶς θυσίες της δὲν κατάφερε τίποτα γιὰ τὸ συμφέρον τῆς Ἱταλίας. Ὁ καιρὸς περνοῦσε κ' ὁ Ναπολεὼν δὲν βοηθοῦσε τὸν Καβούρ. Καὶ τότε ἡ ὀρεινὰ εὐνοούμενη περνοῦσε κ' ὁ Ναπολεὼν δὲν βοηθοῦσε τὸν Καβούρ. Καὶ τότε ἡ ὀρεινὰ εὐνοούμενη περνοῦσε κ' ὁ Ναπολεὼν δὲν βοηθοῦσε τὸν Καβούρ.

Ἀποφάσισε λοιπὸν νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ Παλάτι.

ρίσι καὶ νὰ πᾶς στὴν Ἀγγλία. Πίστευε, πᾶς ὁ αὐτοκράτορας μὴ μπορώντας νὰ στερηθῇ τὰ θέληγρά της, θὰ ἐστελνε ἀνθρώπους στὴ Λόντρα νὰ τὴν ξαναφέρουν πίσω. Κ' ἡ στιγμή τῆς συναντήσεώς τους θὰ ἦταν ἡ πρὶ κατὰλληλὴ εὐκαιρία γιὰ νὰ τοῦ ἐπιβληθῇ.

Εὐτυχῶς γι' αὐτὴν ὁ Ναπολεὼν στὸ ἀναμεταξύ ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Αὐστρίας γιὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν Ἱταλία. Ἐτσι βάσταξε τὸν ὄρκον τοῦ. Ποιὸν ὄρκον; Ὅχι στὴν Καστιλιόνε, ἀλλὰ τὸν ὄρκον ποὺ ἔδωσε νῶς ὅταν ἦταν κ' αὐτὸς ἐκαρδονάρως πᾶς θὰ δουλέψῃ «μὲ τὴν ψυχὴ του καὶ μὲ τὸ σῶμα του, γιὰ τὴ μεγάλη ὑπόθεσι τῆς Ἱταλικῆς ἐνότητος».

Οἱ σχέσεις τῆς Καστιλιόνε μὲ τὸν Ναπολεὼνα εἶχαν τὸ δραματικὸ τέλος ποὺ εἶχε κ' ὁ ἴδιος ὁ Ναπολεὼν στὰ 18/1. Τὴν κατατρόφη.

Ἐπὶ τὴν καταστροφὴ τοῦ ἀγαπημένου της (ποὺ δὲν τὸν εἶχε ἀγαπήσει ποτέ!) ἦρθε κ' ἐγκατεστάθηκε στὸ Παρίσι—γιατί πραγματικὰ ἐλάτρευε τὴ Γαλλία.

Μὰ εἶχε ἀρχίσει πιά νὰ γερνᾷ ἡ περίφημη αὐτὴ ὀμορφιά καὶ νὰ μαραινέται μὲ τὴν ἡμέρα. Αὐτὸ τὸ πράγμα τῆς φαίνονταν τρομερὸ. Δὲν ἤθελε μὲ κανέναν τρόπο νὰ γεράσῃ. Ἐτσι ἄρχισε πρῶτα νὰ γελᾷ τὸν ἑαυτὸ της. Ἐνῶ εἶχε γεννηθῇ στὰ 1835, ἔλεγε πᾶς γεννήθηκε στὰ 1843, μ' ἄλλα λόγια «ἐτρῶγε» ὀκτὼ δέκαερα χρόνια ἀπὸ τὴν πραγματικὴ τῆς ἡλικία.

Ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ εἶδους ἡ... λαθροφωγία ἡ ἀπάτη δὲν εἶχε κανένα πρακτικὸ ἀποτέλεσμα. Ὅσο ἔκρυβε τὰ χρόνια της, τόσο τῆς τὰ φωνάζανε οἱ... καθρέφτες της! Διὰ ταῖς λοιπὸν νὰ βγάλουν ἀπὸ τὸ μέγαρό της ὅλους τοὺς καθρέφτες γιὰ νὰ μὴ βλέπῃ τὴν κατάρρευσί της.

Ἀλλὰ δὲν ἔφτανε νὰ μὴν τὴ βλέπουν οἱ καθρέφτες. Ἐπρεπε νὰ μὴν τὴ βλέπουν ἰστέον κ' οἱ ἄνθρωποι. Κλείστηκε λοιπὸν στὸ μέγαρό της καὶ δὲν δεχόταν κανένα. Καὶ δὲν ἐβγαίνει παρὰ μοναχὰ τὴ νύχτα.

Ἐδῶσε καὶ στὸ γκαρσόνι τοῦ ἐστιατορίου, ποὺ τῆς ἔφερνε κάθε μέρα τὸ φαγί, τὴν ἐντολὴ νὰ μὴ χτυπᾷ τὸ κουδούνι νὰ τοῦ ἀνοίξουν γιὰ νὰ παραδῇ τὸ φαγητό. Τὸ φαγί νὰ τὸ ἀφήνῃ ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα ἐπάνω στὸ ψαθί.

Ἐτσι ἔζησε ὡς τὰ 1899! Δηλαδὴ ἐπὶ 28 δέκαερα χρόνια ζωῇ τραγικοῦ. Ἐπὶ 28 χρόνια ἦταν πεθαμένη γιὰ τὸν κόσμο. Καὶ λησμονημένη ἀπ' ὅλους. Πέθανε τὸ λοιπὸν σὲ ἡλικία 61 χρονῶν. Ἀλλ' αὐτὸς ὁ θάνατος, ὁ αἰώνιος εἶναι ὁ δεύτερος. Ὁ πρῶτος θάνατος της — κ' ὁ χειρότερος — βάσταξε δέκαερα γενεὰ, θάνατος χωρίς ἡσυχία καὶ χωρίς ἐλπίδα. Μόνον ἀναμνήσεις περασμένων μεγαλείων καί... ἐρείπια ὅλα!

Τὰ καλλυτικά τῶν ἀρχαίων

Οἱ ἀρχαῖοι τοῦ ἑλληνιστικοῦ αἰῶνα τὰ καλλυτικά τους ἀπὸ τὴν Ρόδο, τὸ Παρίσι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ ἔβαζαν σὲ μάλμα σὲ μάλμα. Ἡ συνταγὴ ὅμως τῆς κρέμας αὐτῆς γινόταν μὲ βάση τὸ μολύβι, ποὺ εἶναι, σύμφωνα μὲ τοὺς εἰδικούς, ἐξαιρετικὰ βλαβερὸ, ἐπεὶ εἰσχωρεῖ μέσα στὸν πόρον καὶ προκαλεῖ κάποια δηλητηρίασι στὸν ὀργανισμό.
Οἱ πυργωδέσποινες τοῦ Μεσαίωνα γίνονταν ἐλκυστικὲς στὰ μάτια τῶν τραγουδιστῶν τοὺς βάφοντας τὰ δόντια μὲ πικρὴ καπνία. Πετύνονταν ἔτσι ἓνα σκοτεινὸ καὶ ὀμὸς γοητευτικὸ χαμόγελο.

ΠΛΕΞΕΤΕ τώρα που ἔχετε καιρὸ, μὲ τὴν ἡσυχία σας, αὐτὴ τὴν ζακέτα. Εἶναι πολὺ εὐκολὴ μὲ τὶς κανονικὲς λοξὲς γραμμὲς της. Μὲ τὰ πρῶτα πρωτοβόχια θὰ τὴν ἔχετε ἔτοιμη.

Αὐτὴ ἡ ζακέτα εἶναι γιὰ σῶμα στὰ ἐξῆς μέτρα: Μᾶκρος μπροστινὸ 64 ἐκατ. Περιφέρεια μέσης 66 ἐκατ. Περιφέρεια στήθους 90 ἐκ. Μπρὸς μέρος στήθους 41 ἐκατ. Πλάτη 46 ἐκατ. Ὡμος 16 ἐκατ. Μᾶκρος μανικίου 60 ἐκατ.

Υλικά: 600 γραμ. ἡ 190 δρᾶμ. μαλλί. Πάρετε μαρκας ΜΠΕΡΖΕΡ - ΝΤΕ - ΝΟΡ. Βελόνες Νο 3 καὶ Νο 2.

Τρόπος πλεξίματος: Ζέρσευ ἀνάποδο = Κανονικὸ ζέρσευ δηλ. 1 βελὸν καλὴ, 1 βελὸν ἀνάποδον καὶ τὴν ἀνάποδον θὰ τὴν μεταχειρισθῇτε γιὰ καλὴ.

Λοξὲς γραμμὲς: 1η βελὸν 10π ἀνάποδον, 1π καλὴ, 2π ἀνάποδον, λοξέψετε τοὺς 2 πόντους κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1π ἀπλεκτὸ καλὴ. Πλέξτε ἀνάποδον τὸν ἐπόμενον πόντον, κατόπιν πλέξτε καλὴ τὸν ἀπλεκτό. (Τὸν τρόπο ποὺ λοξέψετε τοὺς 2π, γιὰ νὰ μὴ ἐπαναλαμβάνουμε δὴν τὴν ἐξήγησι κάθε φορά, θὰ γράφουμε τὴν λέξι ΛΟΞΕΨΕΤΕ 2π): 2π ἀνάποδον, λοξέψετε 2π, 2π ἀνάποδον, λοξέψετε 2π.

2η βελὸν: Πάρετε 2π ἀπλεκτοὺς ἀνάποδον, γυρίσετε τὴν κλωστή ἐμπρὸς ἀπὸ τοὺς ἀπλεκτοὺς πόντους, 3π καλὴ, 1π χωρίς νὰ τὸν πλέξετε, 3π καλὴ, 1π χωρίς νὰ τὸν πλέξετε ἀνάποδον, 2π καλὴ, 1π χωρίς νὰ τὸν πλέξετε ἀνάποδον, 10π καλὴ.

3η βελὸν: 10π ἀνάποδον, 1π καλὴ, λοξέψετε 2π, 2π ἀνάποδον, λοξέψετε 2π, 2π ἀνάποδον, λοξέψετε 2π, 1π ἀνάποδον, 1π καλὴ.

4η βελὸν: Πάρετε 1π χωρίς νὰ τὸν πλέξετε ἀνάποδον, 1π καλὴ, 1π χωρίς νὰ τὸν πλέξετε ἀνάποδον, 3π καλὴ, 1π χωρίς νὰ τὸν πλέξετε ἀνάποδον, 1π καλὴ, 1π χωρίς νὰ τὸν πλέξετε ἀνάποδον, 10π καλὴ.

5η βελὸν: 10π ἀνάποδον, 1π καλὴ, λοξέψετε 2π, 2π ἀνάποδον, λοξέψετε 2π, 2π ἀνάποδον, λοξέψετε 2π, 1π ἀνάποδον, 1π καλὴ.

6η βελὸν: 1π χωρίς νὰ τὸν πλέξετε ἀνάποδον, 2π καλὴ, 1π χωρίς νὰ τὸν πλέξετε ἀνάποδον, 3π καλὴ, 1π χωρίς νὰ τὸν πλέξετε ἀνάποδον, 3π καλὴ, 2π χωρίς νὰ τοὺς πλέξετε ἀνάποδον, 10π καλὴ.

7η βελὸν: 10π ἀνάποδον, λοξέψετε 2π, 2π ἀνάποδον, λοξέψετε 2π, 2π ἀνάποδον, λοξέψετε 2π, 2π ἀνάποδον, 1π καλὴ.

8η βελὸν: 1π χωρίς νὰ τὸν πλέξετε ἀνάποδον, 3π καλὴ, 1π χωρίς νὰ τὸν πλέξετε ἀνάποδον, 3π καλὴ, 1π χωρίς νὰ τὸν πλέξετε ἀνάποδον, 3π καλὴ, 1π χωρίς νὰ τὸν πλέξετε ἀνάποδον, 10π καλὴ.

9η βελὸν: 10π ἀνάποδον, 1π καλὴ, 2π ἀνάποδον, λοξέψετε 2π, 2π ἀνάποδον, λοξέψετε 2π, 2π ἀνάποδον, λοξέψετε 2π (ἐξαιρετικὰς θὰ πλέξετε καὶ τὸν 2ο πόντον καλὴ). Θὰ συνεχίσετε τὴν πλέξι σας ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν πρώτη βελὸν καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ: Προτοῦ ἀρχίσετε νὰ πλέκετε τὴν ζακέτα ἐσηκώσετε τὴν πλέξι μὲ τοὺς πόντους ποὺ σᾶς δίνουμε στὸν τρόπο τοῦ πλεξίματος. Αὐ-

ΖΑΚΕΤΑ ΠΟΛΥΣΙΚ

τοὶ οἱ πόντοι εἶναι 23 καὶ πλέκετε μιὰ φάσα ἀνάποδο ζέρσευ καὶ μιὰ φάσα μὲ λοξοὺς πόντους.

ΔΕΙΞΙ — ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 90π. Πλέξτε 2 ἐκατ. κανονικὸ ζέρσευ (στρίψωμα). Κατόπιν ἀλάξτε τὸ πλεξίμα τοῦ ζέρσευ μὲ ἀνάποδο ζέρσευ, δηλ. στὴν καλὴ μεριά ἀρχίστε ἀνάποδο πλὴν τῶν 7 πρώτων πόντων ποὺ θὰ ἐξακολουθήσετε νὰ τοὺς πλέκετε κανονικὸ ζέρσευ γιὰ τὴν φάσα τοῦ μπροστινοῦ μέρους. Συνεχίστε μὲ τοὺς 10π ἀνάποδον, μὲ τοὺς πόντους ποὺ χρειάζονται γιὰ τὴν λοξὴ φάσα καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς. Κάθε 5 ἐκατ. θὰ κλείνετε στὴν μεριά τῆς ραφῆς 1π (4 φορές). Ταυτοχρόνως καὶ σὲ 5 1/2 ἐκατ. ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ ἀρχίσατε τὴν πλέξι (μετὰ τὸ στρίψωμα) θὰ ἀκριβῶς στὴ δεύτερη φάσα μὲ τὴν λοξὴ πλέξι θὰ σχηματίσετε τὴν τοίπη κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: Ἡ τοίπη θὰ σχηματισθῇ μὲ ἀνοίγματα ἴσια, δηλ. θὰ χωρίζετε τὸ πλεκτό σας σὲ δύο κομμάτια. Τὸ πρῶτο κομμάτι θὰ εἶναι τὸ μπροστινὸ μέρος ἕως τὴν δεύτερη φάσα μὲ τὴν λοξὴ πλέξι. Τὸ δεύτερο κομμάτι θὰ εἶναι οἱ ὑπόλοιπες φάσεις γιὰ τὴν πλατὴν ραφή. Ὁ ἀνοίγμα τῆς τοίπης θὰ πλεχθῇ 13 ἐκατ. τὸ κάθε κομμάτι χωριστά. Ἀφοῦ πλέξετε καὶ τὰ δύο κομμάτια περάσετε τοὺς πόντους σὲ μιὰ βελὸν γιὰ νὰ συνεχίσετε τὸ πλεξίμα σ' ἓνα κομμάτι

καὶ πάλι. Σὲ 20 ἐκατοστὰ μετὰ τὸ στρίψωμα ἐξακολουθήσετε τὸ πλεξίμα κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο μὲ τὶς βελόνες Νο 2. Μὲ τὶς βελόνες Νο 2 θὰ πλέξετε 3 ἐκατ. γιὰ νὰ σχηματίσετε τὴν μέση τῆς ζακέτας (ζώνη). Κατόπιν περάσετε καὶ πάλιν τὶς βελόνες Νο 3 καὶ ἐξακολουθήσετε τὸ πλεξίμα κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο βάζοντας 1π στὴν μεριά τῆς ραφῆς κάθε 5 ἐκατ. (3 φορές). Σὲ γενικὸ μᾶκρος 43 ἐκατ. κλείσετε γιὰ τὴν μασχάλην κάθε δεύτερη βελὸν 5π, 3π, 2π, 1π.

Ἐξακολουθήστε ἴσια. Ταυτοχρόνως ποὺ θὰ κλείνετε γιὰ τὴν μασχάλην 8' ἀρχίστε νὰ κλείνετε καὶ γιὰ τὸ ντεκολτέ κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: Κάθε 2 ἐκατ. θὰ πλέκετε τὸν 8ο καὶ 9ο πόντον μαζί (16 φορές) (δηλ. μετὰ τοὺς 7π τῆς φάσας θὰ πλέκετε τοὺς δύο ἐπόμενους πόντους μαζί). Ταυτοχρόνως καὶ σὲ 53 ἐκατ. γενικὸ μᾶκρος θὰ σχηματίσετε τὸ ἀμπιεσεμάν, πλέκοντας ὅλους τοὺς πόντους λοξὰ. Σὲ γενικὸ μᾶκρος 61 ἐκατ. κλείστε τοὺς πόντους ποὺ ἔχετε σὲ 5 φορές γιὰ τὸν ὦμο.

ΑΡΙΣΤΕΡΟ — ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Τὸ ἀριστερὸ μπροστινὸ θὰ πλεχθῇ ἀκριβῶς τὸ ἴδιο ἀντικρυστό. Μὲ μόνον διαφορὰ ὅτι θὰ κανονίσετε ὥστε ἡ πλέξι μὲ τὶς λοξὲς φάσεις νὰ ἔρχεται ἀπεναντι στὶς φάσεις τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς. Ὅταν θὰ φθάσετε τὸ κατὰ κλείσιμο τοῦ ὤμου δὲν θὰ κλείσετε τοὺς 7 πόντους τῆς φάσας. Θὰ κλείσετε μόνον τοὺς πόντους τοῦ ὤμου καὶ τοὺς 7 πόντους θὰ ἐξακολουθήσετε νὰ τοὺς πλέκετε ζέρσευ ἕως ὅτου ἔχετε πλέξει 15 ἐκατ. (ντεκολτέ πλάτης μέχρι ραφῆς ὤμου).

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 160π. Πλέξτε 2 ἐκατ. ζέρσευ γιὰ τὸ στρίψωμα. Ἐξακολουθήστε τὸ πλεξίμα μὲ τὶς φάσεις ζέρσευ ἀνάποδο καὶ λοξὲς φάσεις. Θὰ κάνετε τὰ ἴδια στενέματα καὶ τὰ ἴδια ἀνοίγματα ὅπως καὶ στὰ μπροστινά, ἀλλὰ στὴν πλάτη θὰ τὰ κάνετε καὶ στὶς δύο μεριεὶς τοῦ πλεκτοῦ (ραφῆς). Τὶς μασχάλεις θὰ τὶς κόψετε στὸ ἴδιο ὕψος καὶ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο. Σὲ 50 ἐκατ. ἀπὸ τὸ στρίψωμα πλέξτε ὅλους τοὺς πόντους λοξὰ γιὰ νὰ σχηματίσετε τ' ἀμπιεσεμάν τῆς πλάτης. Σὲ γενικὸ μᾶκρος 60 ἐκατ. κλείστε γιὰ τοὺς ὤμους σὲ 5 φορές ὅσους πόντους ἔχετε κλείσει γιὰ τὸν κάθε ὦμο τοῦ μπροστινοῦ γιὰ κάθε μεριά. Τοὺς ὑπόλοιπους πόντους κλείστε τοὺς σὲ μιὰ φορά γιὰ τὸ ντεκολτέ τῆς πλάτης.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε 69π (περίπου 23 ἐκατ.). Πλέξτε 2 ἐκατ. ζέρσευ κανονικὸ γιὰ τὸ στρίψωμα. Κατόπιν ἐξακολουθήστε μὲ τ' ἀνάποδο ζέρσευ. Στὴν μέση ἀκριβῶς τοῦ μανικίου θὰ δημιουργήσετε μιὰ λοξὴ φάσα. Κάθε 2 ἐκατ. θὰ βάζετε 1π ἀπὸ κάθε μεριά (20 φορές). Σὲ 46 ἐκατ. γενικὸ μᾶκρος θὰ κλείνετε κάθε 4 βελόνες 1π ἀπὸ κάθε μεριά. Ταυτοχρόνως καὶ σὲ 50 ἐκατ. γενικὸ μᾶκρος θὰ πλέξετε ὅλους τοὺς πόντους λοξὰ γιὰ νὰ σχηματίσετε συνέχεια τοῦ ἀμπιεσεμάν. Σὲ 60 ἐκατ. ἀπὸ τὸ στρί-

(Ἡ συνέχεια στὴ σελ. 65)

ΔΥΓΗΣ ΑΤΤΙΚΟΥ: ΘΥΕΛΛΑ...

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

34ον

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ

—Είπε παράξενο, απάντησε κόκκινη απ' την ταραχή της η δύστυχη μητέρα, γιατί πήγα κι' επισκέφτηκα την ήγουμένη και μου είπε ότι δεν θανατίζει την κόρη μου!

—Ω, κυρία μου, είπε ο Ζερμπούλης, η ήγουμένη είχε το δικαίωμα να σας αποκτήσει που ήταν η αδελφή Χριστίνα! —Έδωσε τον όρκο της μοναχής; ρώτησε μ' αγωνία ο Τέλης.

—Εκείνο που μπορώ να σας βεβαιώσω, απήντησε ο Ζερμπούλης, είναι ότι μέχρι της στιγμής που έγραψε αυτό το γράμμα η Έλλη δεν είχε ακόμη όρκο.

—Μα κύριε Ζερμπούλη, είπε επεμβαίνοντας η κυρία Ζαλούχου, με τη συνήθη γλυκύτητά της, γιατί κρατήσατε αυτή τη σιωπή απέναντί μου, που έπρεπε να ήμουν η πρώτη που να έχω ειδοποιηθεί;

—Γιατί κυρία μου, δεν θα ένεργούσατε με περισσότερη λογική από το Φωτιάδη. Θ' άφαινε να μιλήσει η καρδιά σας και θα πηγαίνατε ίσως έναντιον του σκοπού που θέλουμε να φθάσουμε! Προτίμησα να ενεργήσω μόνος μου, με το δικό μου τρόπο! Και αντί να είδοποιήσω την Έλλη, έστειλα άμέσως στην αδελφή Μαρίνα, την ήγουμένη, ένα τηλεγράφημα, παρακαλώντας την ν' α-

ναβάλει μέχρι της άφιξής μας την όρκωσσία της δοκίμου μοναχής Χριστίνας... της οποίας θα σας διαβάσω το γράμμα και σας παρακαλώ μη με διακόψετε.

Και ο Ζερμπούλης άρχισε να διαβάσει το παρακάτω γράμμα:

«Αιδεσιμώτατε,

Με συγχωρήτε που δεν απήντησα άμέσως στο τηλεγράφημά σας της 2 'Ιανουαρίου που στά γράμματά που ακολούθησαν. Γιατί κάθε γράμμα σας αντί να επισπεύδει την απόφασί μου, την καθυστέρουσε. Αυτές οι λεπτομέρειες που μου δίνετε για το θάνατο του 'Ανδρέα Γιαννά και του Χαγιακάμα, αυτές που προσθέτετε για τη στάση του κ. Ζερμπούλη και του κ. Φωτιάδη, για τη βία που είχαν να μάθουν για μένα, μ' έκαναν ακόμη πιο αναποφάσιστη στην έκλογή μου.

«Αν δεν είχα άκουσει παρά τη ψυχρή λογική μου, θα είχα προ πολλού προσφέρει τον αμετάκλητο όρκο μου.

«Η εικόνα όμως της πονεμένης μητέρας μου με εμπόδιζε, αν και θ' αμύθητο το συγχωρούσε ίσως κι' αυτό... γιατί, στο βάθος της καρδιάς της πιθανώς να με δικαιολογούσε, αυτή που γνώρισε τις κακιές του κόσμου και τις δυστυχίες της ζωής.

«Είχα ακόμη—και δεν κοκνίζω που σας το ομολογώ—την παρηγορητική εικόνα του κ. Φωτιάδη που είναι η μόνη

παρηγοριά που θα μπορούσε να με ξανασυνδέσει με τη ζωή.

«Αλλά κι' εκείνος άκομμη, αν ή άγάπη του βρίσκεται στο ύψος της θυσίας μου—και είμαι βέβαιη γι' αυτό—δεν θα με δικαιολογούσε που επέβαλα σιωπή στην καρδιά μου.

«Ε, λοιπόν, μπορώ να σας το πω, αιδεσιμώτατε, δεν είναι ούτε η εικόνα της μητέρας μου ούτε του κ. Φωτιάδη που υπήρξαν οι κύριοι παράγοντες του διαταγμού μου που διαρκεί ακόμη.

«Είναι η ήγουμένη μου, η αδελφή Μαρίνα, που αντί να μ' ενισχύει στο σχέδιό μου, δεν παραλείπει να μ' απομακρύνει απ' αυτό!

«Αυτή όλο ανάβαλλει την ήμερα του όρκου μου! Είναι στην πραγματικότητα, όσο κι' έσείει, αιδεσιμώτατε, ο συνήγορος του κ. Φωτιάδη για το παραγμένο μου πνεύμα και την πονεμένη μου καρδιά.

«Αλλ' αν δεν υπακούω ακόμη τις συμβουλές σας, ούτε τις δικές της, είναι γιατί περιμένα την εξέλιξη των γεγονότων. Γιατί μόνον από την Καίτη 'Αναστασίου εξαρτάται το μέλλον μου.

«Μην ήπτε ακόμη ούτε στον κ. Ζερμπούλη, ούτε στον κ. Φωτιάδη τίποτε, και το ίδιο και στην μητέρα μου, γιατί είναι καλύτερο να μη ξέρουν για μένα τίποτε, όσο σκληρό κι' αν είναι γι' αυτούς αυτό, παρά να μάθουν. Ίσως τότε ενεργούσαν πολύ άπερίσκεπτα, όποτε θα επέστρεψαν ίσως μια στιγμή όπου θα έπαιρνα μια αμετάκλητη απόφασι που δεν έχω ακόμη το θάρρος να πάρω!

Με σεβασμό και αφοσίωσι

ΕΛΛΗ ΖΑΛΟΥΧΟΥ — αδελφή ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Ο Ζερμπούλης αφού τελείωσε το διάβασμα, ξαναδιπλώσε σιγά το γράμμα της Έλλης.

Είδε την κυρία Ζαλούχου να κλαίει και τον Φωτιάδη να είναι κάτωχρος.

—Λοιπόν, είπε, δεν έχουμε αυτή τη στιγμή να κάμουμε άλλο τίποτε παρά να φύγουμε για την Τρίπολη... Αύριο το πρωί στις οκτώ πρέπει να είσθε έτοιμη κυρία Ζαλούχου. Και μη λησμονήτε ότι δρισκόμαστε στο τέρμα του σκοπού μας.

«Ήταν μια απ' αυτές τις όμορφες λιακάδες του Φλεβάρη που άγγέλλουν την άνοιξη.

Στη τζαμιά τηθεράντα, που έβλεπε προς τον κήπο, μ' ένα καθαρόαιμο λυκόσκυλο έαπλωμένο κοντά στα πόδια της η Καίτη, καθόταν στην πολυθρόνα της και άπελάωνε εύχαριστο το χόδι των άκτινών του ήλιου. Οι τρύπες που της είχαν αφήσει τα σπυριά της εύλογιάς, έδειχναν καθαρά ότι θα έμνε σημανθείμενη για όλη της τη ζωή.

«Η Καίτη άκουσε τα φιλικά και παρηγορητικά λόγια των

δύο γιατρών της.

Οι δύο επιστήμονες άλληλοσυγκρίνονταν:

—Δεν είναι αλήθεια, αγαπητέ συνάδελφε, έλεγε ο γιατρός του χωριού, ότι μια περίπτωση σαν αυτή που είχε τόσο έλαχιστες πιθανότητες ίσσεως και μάλιστα τόσο ταχείας, είναι μια από τις σπανιώτατες περιπτώσεις;

—Δηλαδή, διώρθωσε ο άλλος, εκείνο που μπορεί να θεωρηθεί σπάνιο στην εξέλιξη της άσθενείας, είναι η αϊφνιδιαστική επαναστροφή. Θυμούνται θαυμάσια την κατάστασι της κυρίας Ραμπίτσας, το δράδυ που ζητήσαμε νοσοκόμο από τη μονή των Ταξιαρχών!

—Και θυμάστε επίσης και την άλλη μέρα, γιατρέ, είπε επεμβαίνοντας η Καίτη.

—Ω, φυσικά, κυρία μου.

—Την άλλη μέρα, όπου με δρική με λιγώτερο πυρετό, σχεδόν ήρεμη, με την αδελφή Χριστίνα κοντά στο προσκέφαλό μου;

«Η Καίτη έπιασε το μέτωπό της, σ' αν ήθελε να διώξει την ανάμνησι της στιγμής εκείνης όπου η ζωή της και τα λογικά της δρσκονταν σε κίνδυνο.

—Αλήθεια, είπε τότε άναστενάζοντας, πέρασα τότε μια νύχτα φρικτή...

—Μπορούμε να είμαστε υπερήφανοι για το έργο μας, είπε ο γιατρός της Στενινίτσας.

—Ασφαλώς, συνέχισε η Καίτη. Όμως αν η θεραπεία μου φάνηκε άληθινά σαν θαύμα, αυτό όφείλεται και στην αδελφή Χριστίνα, που ο ρόλος της κοντά μου υπήρξε πανίσχυρος!

Τη στιγμή εκείνη άκριδώς, μπήκε από την ταρατσα η αδελφή Χριστίνα.

«Η Καίτη αφού ηυχάριαστα τους γιατρούς της, έπωφελήθηκε για να ρωτήσει με ζωηρότητα:

—Ελπίζω ότι θα μου επιτρέψετε να βγω σήμερα το απόγευμα για πρώτη φορά;

—Δεν βρσκαω να ύπαρξη λόγος να μη βγείτε, είπε ο γιατρός της Τριπόλεως.

Μόλις κατέβηκαν τις σκάλες οι γιατροί, η Καίτη φώναξε κοντά της την αδελφή Χριστίνα.

Την κυτούσε με μεγάλη τρυφερότητα.

—Δεν άκούσατε τους γιατρούς να κομπορημονούν... Φαντάζονται ότι ή επιστήμη τους μόνη με ξανάφερε στη ζωή... Δεν ξέρω πως συγκρατήθηκε, αδελφή Χριστίνα, και δεν έβωλα τα γέλια μπροστά τους... και δεν τους απέκάλυψα τί όφείλω σε σας.

—Δεν μου όφείλετε τίποτε, μαντάμ. Έξετέλεσα άπλώς το καθήκον μου.

—Νομίζετε; Νομίζετε ότι θα μπορούσα ποτέ να ξεχάσω τη στιγμή εκείνη όπου σας είδα σκυμμένη επάνω μου, όταν όλοι με είχαν εγκαταλείψει... «Α! θυμηθήτε σας παρακαλώ, την κραυγή τρόμου και άγωνίας που έβγαλα!... Θυμηθήτε αυτή την άτελειότητά νύχτα... την άπελπισία μου... Τα δάκρυά μου!... Μήπως δεν όφείλω τη θεραπεία μου στην άειαν αντίδρασι της νύχτας εκείνης;... Το ξέρετε το ίδιο καλά όσο κι' εγώ!... Θυμηθήτε, αν μνησθήτε, τη φρικτή μου κατάστασι όλη αυτή τη

νύχτα, όπου όλα συγκεντρώνονταν για μένα στο γλυκό και παρηγορητικό πρόσωπο της Έλλης Ζαλούχου, του θύματος μου που κυνηγούσα άδυσώπητα επί ένα χρόνο!

—Κάνετε λάθος μαντάμ! Δεν μπορώ παρά να σας επαναλάβω αυτό που σας λέω από δέκα πέντε μέρες τώρα. Δεν είναι ή Έλλη Ζαλούχου, είναι ή αδελφή Χριστίνα της Μονής Ταξιαρχών, που εξεπλήρωσε το καθήκον που όφείλει να εκπληρώσει... Και τώρα που εξεπλήρωσα το καθήκον μου κι' ο ρόλος μου έτελείωσε, θα σας ζητήσω την άδεια να μου επιτρέψετε να γυρίσω στο μοναστήριό!

—Θα τα συζητήσωμε αυτά όλα σε λίγο!... Άλλα χρειάζεται γι' αυτό κι' ένα τρίτο πρόσωπο...

—Ένα τρίτο πρόσωπο;

—Ναί, ή αδελφή Μαρίνα, ή ήγουμένη σας, που έστειλα το αυτοκίνητο να την φέρη και την περιμένω από στιγμή σε στιγμή.

«Η αδελφή Χριστίνα φάνηκε να μένη κατάπληκτη.

—Μα ή ήγουμένη δεν θάρθη ποτέ εδώ;

—Γιατί; Γιατί, αφού δεν φοβήθηκε να σας στείλη... Ναί, ξέρω τί θέλετε να πητε! Άλλά θα σας απαντήσω...

—Όπως μου απαντήσατε πριν από λίγο, Έλλη... Δεν άπευθύνθηκα στη Σοφία Λιναρδάτου, στην εξαδέλφη του Ρουμπέση, αλλά μόνον στην αδελφή Μαρίνα.

Πράγματι, δύο δευτερόλεπτα άργώτερα, το αυτοκίνητο που έφερε την ήγουμένη, σταματούσε μπροστά στις μαρμαρίνες σκάλες της έπαυλεως.

—Πηγαίνετε ν' άνοιξετε! είπε ή Καίτη, ενώ σηκώνονταν με κάποινα δυσκολία από την πολυθρόνα της.

«Η Καίτη πρόσφερε μια πο-

λυθρόνα στην ήγουμένη και με μια κίνησι το ίδιο άπλη παρέκάλεσε την αδελφή Χριστίνα να καθήση άριστερά της.

—Αδελφή μου, άρχισε, επιτρέψτε μου πρώτα-πρώτα να σας ευχαριστήσω για τη μεγάλη τιμή που μου κάματε, να δεχθήτε νύχρη. Ξέρω ότι οι στιγμές σας είναι πολύτιμες και δεν θα κάνω κατάχρησι. Θά είμαι όσο μπορώ συντομώτερη!... Θά καταλάβετε αυτά που έχω να σας πω κι' έχω την πεποίθησι ότι και όσα δεν θα σας πω θα τα έπιδοκιμάσετε... Θά ήταν μάταιο να επαναλάβω μπροστά σας, αδελφή μου, τους επαίνους που όφείλω στην αδελφή Χριστίνα. Με το γραμμάτιο του ενός εκατομμυρίου που έδωσα εντολή στον συμβολαιογράφο κύριο Μαθιόπουλο να σας παραδώση, για τα θαυμαστά φιλάνθρωπα έργα σας, δεν άνταμείβω τη θυσία που σας όφείλω... Έχω κάτι καλύτερο να κάμω! Να κρατήσω κοντά μου την αδελφή Χριστίνα έως την ήμερα που δεν θα την έχω πια ανάγκη... Και ζητώ την συγκατάθεσι σας γι' αυτό!

—Δεν μπορώ να καταλάβω καλά το σκοπό σας, είπε ή ήγουμένη με ύψος γαλήνιο και άξιοπρεπές.

—Δεν θ' άγνοητε, όπως κι' εγώ, ότι οι δύο άνδρες που είναι τώρα από ένα χρόνο σχεδόν το στήριγμα της κυρίας Ζαλούχου, σε μια τρομερή περιπέτεια, της οποίας δεν ξέρετε πολλές λεπτομέρειες, βέλω να πω ο κύριος Ζερμπούλης κι' ο κύριος Φωτιάδης θά είναι σήμερα—αύριο στην Έλλάδα. Και θέλω ή αδελφή Χριστίνα να μείνη στο πλάι μου σαν το σύμβολο της εξέλιξέως μου, που δρσκαται ακόμη στην άρχη...

Μια έξομολόγησι άμέρους μου σε σας θα ήταν περιττή...

—Και επικίνδυνη μάλιστα, μαντάμ! Αυτό είναι όλο που έχετε να μου ζητήσετε; —Αυτό είναι όλο!

«Η ήγουμένη γύρισε τότε προς τη δοκίμη μοναχή και είπε:

—Αδελφή Χριστίνα, είναι θέλησις ασφαλώς της Θεας Πρωτοίας να συνεχίσει αυτό που άρχισες. Σου επιτρέπω λοιπόν να μείνεις ακόμη όσο διάστημα θά κρίνη άναγκαίο ή κυρία Ρουμπέση.

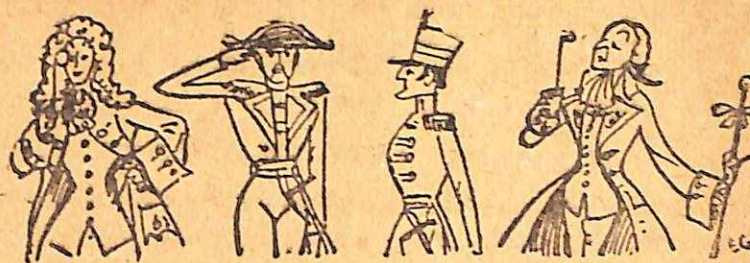
«Ύστερα χαιρέτησε με την ίδια ψυχρή άξιοπρεπεία και άποσύρθηκε, ακολουθουμένη από την Καίτη, που την συνόδευσε έως την πόρτα του αυτοκινήτου...

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

«Η Καίτη αυτοκτόνησε, αφού πρώτα κατέστησε γενική κληρονομία της την Έλλη Ζαλούχου. Ήτανε μια πράξις εξέλιξέως. Κανείς όμως δεν έμαθε το διάλογο που διαμείθηκε στην έπαυλη της Στενινίτσας μεταξύ της Καίτης και της Έλλης. Ήταν ένα μυστικό νεκρής, μια έξομολόγησις της προς την αδελφή Χριστίνα.

Ο κύριος Ζερμπούλης αφού τακτοποίησε όλες τις υποθέσεις του, παντρεύθηκε την κυρία Ζαλούχου και ή Έλλη ένώθηκε για πάντα με τον άγαπημένο της Τέλη.

ΤΕΛΟΣ

ΜΑΛΙΣΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΦΟΡΟΥΣΑΝ ΚΟΡΣΕΔΕΣ

Ο κορσές δεν ήταν πάντοτε εξάρτημα για τη βελτίωσι της εμφάνισης των γυναικών καμπυλοτήτων. Μεγάλοι άνδρες της ιστορίας σεβάσθησαν τη χρησιμοποίησι του για τη διατήρησι της κομψότητος της σιλουέτας των στρατιωτικών και των ευγενών της εποχής τους.

Υπήρξε μια αρκετά μεγάλη περίοδος στην ιστορία του κόσμου, κατά τη διάρκεια της οποίας ήταν άπαραίτητο σε κάθε άνδρα που σεβόταν τον έαυτό του και την κομψότητα της εμφάνισης του να φορή... κορσές. Ο Σούζα, ο περίφημος συνθέτης στρατιωτικών έμβωτιών και άρχιμουσικός φορούσε πάντοτε κορσές και ο ιστορικός Δουξ του Ουέλλινγκτον δεν άποχωρίζονταν ποτέ τους ειδικούς κορσέδες του, που τον έκαναν να φαίνεται πάντοτε κομψός και καλλίγραμμος.

Οι άνδρες άρχισαν να χρησιμοποιοιν τους κορσέδες την περίοδο που τα άνδρικά ρούχα άρχισαν να εξελίσσωνται σε πολυτέλεια και οι άνδρες άρεσκονταν να συναγωνίζονται ήνας τον άλλον σε πολυνόμες άμφιέσεις, φανταχτερά στολίδια, φτερά και δαντέλες. Άργώτερα, όστις άρχες της Άναγεννήσεως, ή μόδα γενικεύθηκε. Ήταν τόσος ο πλούτος και ή πολυτέλεια των άνδρικών κοστούμιών, ώστε να είσαι άπόλυτα φυσικό να δίνουν οι άνδρες άνάλογη σημασία και στην εμφάνισι της σιλουέτας τους.

Οι κορσέδες βρέθηκε ότι μπορούσαν να χρησιμεύσουν και για την προστασία του σώματος από τους δολοφόνους, που άφθονούσαν την εποή εκείνη. Όταν ο Έρρίκος του Βαλουά ανέβηκε στο θρόνο της Γαλλίας το 1574, οι θρησκευτικές έριδες ήταν ούτωχτες και τα έγχειρίδια έχρησιμοποιοιντο με κάθε έλευθερία για το ξεκαθάρισμα των αντιπάλων. Άντιθέτα όμως προς τα άγρια αυτά ήθη της εποχής εκείνης και την τεταμένη άτμόσφαιρα, τα άνδρικά κοστούμια ήσαν πολυτελή και έξωφρενικά.

Όλοι σχεδόν οι άνδρες φορούσαν έσωτερικά σφιγμένους κορσέδες, που τους έκαναν μια κομψή και στενή μέση. Και μέσα από τον κορσέ αυτό, άρχισαν τώρα οι περισσότεροι να φορούν και έναν δεύτερο, ακόμη πιο σφιγμένο, από λεπτό μέταλλιο έλασμα ή από αλυσίδα πλεγμένη, κάτι το άνάλογο με τις πανοπλίες που φορούσαν άλλοτε οι ίππότες του Μεσαίωνος.

Εκθηλύνεσις; Μια πολύ παλιά παροιμία λέει ότι: «Μόνον οι άνδρες εκείνοι που έχουν άναμφισβήτητο θάρρος, μπορούν να άποτολήσουν να κάνουν γυναικωτά πράματα.

Στην περίοδο των Δανιήδων (1760 — 1820) την κατεύθυνσιν στη μόδα έδινε ή Γαλλική Αύλη. Ο περίφημος Κόμης Ντ' Ορσαί ήταν εκείνος που κατηύθυνε την άνδρική μόδα και τις συμβουλές του ακολουθούσε και ο ίδιος ο Αντίβασιλεύς. Και, όπως συμβαίνει και στην εποχή μας με τις κομψές γυναίκες, οι ράφτες του έπλούτεσαν από την πελατεία που συνέδρεε ζητώντας να ράβη ρούχα το ίδιο κομψά και καλλίγραμμα με τα ρούχα του κομψότερου άνδρα της εποχής...

ΤΟ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟ ΣΑΠΟΥΝΙ

Για το λούσιμο των μαλλιών σας μεταχειρίζεσθε

ΜΟΝΟΝ ΤΟ ΣΑΠΟΥΝΙ

ΛΑΝΟΛΙΝΗΣ ΠΗΤΕΡΣ

ΕΑΝ ΘΕΛΕΤΕ:

Να σας εξαλειφθ ή πιτυρίαδα
Να σας προφυλάξη από την
Ψαλλίδα και να σας προστα-
τεύση από την Τριχόπτωση
Σελινά και Μεταξένια μαλλία

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ

ΤΟ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟ

ΣΑΠΟΥΝΙ

ΛΑΝΟΛΙΝΗΣ ΠΗΤΕΡΣ

PETERS
LANOLIN
PERFUMED
SOAP

ΤΟ ΡΟΔΙΝΟ ΠΑΛΑΤΙ

Α'ΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

10ο

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ

Ο Ραμάν υπεδέχθη την μέλ-
λουσα σουλτάνα στο αεροδρό-
μιο φορώντας τη μεγάλη του
στολή. Η Ώντρεύ μπήκε στο
αυτοκίνητο που την περίμενε, α-
κολουθούμενη από την κυρία
Τυπέν και έβγαζε στο παλά-
τι. Μπαίνοντας στο διαμέριμά
της βρήκε μία κάρτα του αγα-
πημένου της.

«Αγάπη μου,
»Θυμάσαι το μικρό κόσμημα
που σου έδωσα να φορέσεις στο
παιδί. Σου είχα πη ότι το φύ-
λαξα. Θα το βρεις στο συρτάρι
της τουαλέτας σου. Φόρεσέ το.
Έχει τόσο σημασία για μένα.
Φόρεσε επίσης και τα διαμάν-
τια που φορούσε η μητέρα μου
όταν παντρεύθηκε».

Η αίσθηση του θρόνου η-
ταν άπεραντη και φτιαγμένη α-
πό πέτρα και μάρμαρο. Στις
δυο αντίθετες πλευρές της δυο
τεράστιες πόρτες άνοιγαν.

Από τη μία θα έμπαινε ο
Σελίμ για την τελετή του γά-
μου και ακριβώς την ίδια στι-
γμή που θα έμπαινε από την
άλλη πόρτα η Ώντρεύ. Έκείνος
θα συνοδευόταν από τους αξιω-
ματικούς του. Η νέα από τις
δεσποινίδες της τιμής.

Μία τρίτη πόρτα από την ό-
ποια θα έμπαιναν οι καλεσμέ-
νοι και ο καθένας, ήταν ακριβώς
άπεναντί από τις δυο χουρές
πολυθρόνες του θρόνου, που
σκεπάζονταν από ένα ύπεροχο
«ούρανο». Τέσσερα σκαλοπάτια
στρωμένα μ' ένα βαρύτιμο τα-
πέτο έβγαζαν στο θρόνο.

Στις δέκα και μισή η αίσθη-
ση ήταν καταμέσση. Στην πρώ-
τη σειρά ήταν ο λόρδος Μπράντ-
μορ. Η Πατρίτσια είχε ζητή-
σει να τη συγχωρήσουν για την
απουσία της, με το πρόσχημα
της αδιαθεσίας.

Πέρασε ένα λεπτό.

Δυο αρχιβαλαμπόλοι τρά-
βηξαν ο καθένας προς μία από
τις δυο μεγάλες πόρτες και τις
άνοιξαν. Άρχισε να παίζεται
από την ορχήστρα ο έθνικός ύμ-
νος του Ουνταϊγκόρ. Οι κα-
λεσμένοι σηκώθηκαν. Και την
ίδια στιγμή οι δυο μελλονύμ-
φοι μπήκαν ταυτοχρόνως στην
αίθουσα. Ψιθυρισμοί θαυμα-
σμού ακούστηκαν. Ο μικρός
πρίγκιψ Ίμπραχίμ ακολουθού-
σε τον πατέρα του. Και η Κρι-
στιάν Τυρπέν την Ώντρεύ.

Άργα-άργα οι δυο μελλονύμ-
φοι προχώρησαν προς τον κα-
θέ, ο οποίος άρχισε αμέσως την
τελετή του γάμου. Ο Σελίμ
προχωρώντας προς τον θρόνο
υπέκλιθη καθώς περνούσε μπρο-
στά από το λόρδο Μπράντμορ.

Ύστερα ανέβηκε τα σκαλιά και
κάθισε στο ένα φωτεινό του
θρόνου. Η Ώντρεύ παρέμεινε
ακίνητη. Δυο αξιωματικοί υπή-
καν μέσα ακολουθούμενοι από
ένα κήρυκα, ο οποίος κρατούσε
το στέμμα, τοποθετημένο επάνω
σ' ένα θραυσμένο μαξιλάρι.

Ο κήρυξ πλησίασε στο θρόνο
και γονάτισε. Με τη σειρά της
η Ώντρεύ προχώρησε και έκα-
με μία βαθειά υπόκλιση προς
το Σελίμ. Ο σουλτάνος κατέ-
βηκε ένα σκαλί και παίρνοντας

με τα δυο του χέρια το στέμμα
το φόρεσε στο κεφάλι της συ-
ζύγου του. Ύστερα κάλεσε την
νέα σουλτάνα να καθήσει πλάι
του.

Ο γάμος είχε τελειώσει.
Η Ώντρεύ ήταν πια η σουλ-
τάνα του Ουνταϊγκόρ. Η πρώτη
λευκή σουλτάνα στην ιστορία
του μικρού πρίγκιπάτου.

Η κοσμική σαιζόν στο Ρα-
χαζάγκ έκλεινε συνήθως γύρω
στις 15 Μαΐου με μία μεγάλη
δεξίωση που δινόταν στο ανά-
κτορο του Γενικού Διοικητού.
Αυτή τη φορά η δεξίωση, καθυ-
στερημένη κάπως, προσηνύ-
ονταν πιο ενδιαφέρουσα.

Γιατί οι προσκεκλημένοι που εί-
χε στείλει η λαίδη Μπράντμορ
πρόσβηταν την λεπτομέρεια:
«Προς τιμήν της Α. Υ. της
Σουλτάνας του Ουνταϊγκόρ».

Και στο τέλος:

«Περίοδη επίσημος. Παρά-
σημα».

Αποβραδīs η Πατρίτσια έ-
ψαχνε να βρή μία διαφορομένη
φράση ευγενείας, με την οποία
θα υποδεχόταν την έγχθα της.
Το πρωί της ήλθε μία με-
γαλοφυής ιδέα. Βιοημεμένη α-
πό τον Τζέραλντ Τρόνερ-Σμιθ,
τον οποίο κατέστησε συνεγόχο
της, φρόντισε να διαρρηθμίσει
έτσι την αίθουσα του δείπνου
καί τα τραπέζια, ώστε η Ών-
τρεύ να βρεθεί ανάμεσα σε προ-
σωπικότητες τοιτενούσης σημα-
σίας.

«Ο Σίδνεϋ θα έπιστρέψει
άργα, σκέφθηκε, και δεν θα του
περάσει από το μυαλό να κυτ-
τάξει την τραπέζιάς».

Ο λόρδος Μπράντμορ, γυ-
ρίζοντας στο σπίτι, βρήκε την
Πατρίτσια χαμογελαστή και ή-
ρεμη. Την περίμενε να τη βρή
να διατελή σε κρίση μανίας.

«Κάτι κρύβεται κάτω από
αυτήν την επιφάνεια, σκέφθηκε.
'Αλλά τί».

Η λαίδη Μπράντμορ, προσ-
ποιούμενη ότι έπρεπε να ντυθεί
εγκάρως, τον άφησε μόνο. Ο
σέρ Σίδνεϋ, καθοδηγώντας άνη-
συχάντας, ζήτησε τον Τρόνερ-
Σμιθ. 'Αλλά του είπαν πως
κι' εκείνος είχε φύγει για να
ντυθεί και ότι όλο το άπογευμα
είχε βοηθήσει τη λαίδη Μπράντ-
μορ.

— Σε τί;
— Στη διαρρηθμίση της τρα-
πέζιας, η οποία έγινε με μι-
κρά χωριστά τραπέζια.

Ο Σίδνεϋ ώρμησε στην τρα-
πέζια. Το θέαμα τον τρό-
μαξε.

Πετάξετε όλα αυτά στον
αέρα!... φώναξε στους υπηρέ-
τες. Είχα διατάξει να τοποθε-
τηθί το μεγάλο τραπέζι.

— Είπε πολύ άργα τώρα, έ-
ξοχώτατε, του είπε ο μάιτρ.

— Άν σε μία ώρα δεν γί-
νουν όπως είπα, αύριο όλο το
προσωπικό θα έχη άπολυθί.
Και είνε περιττό να είδοποιήσε-
τε σχετικώς τη λαίδη Μπράντ-
μορ.

Η Πατρίτσια που βόσκον-
ταν στο διαμέριμά της, βοη-
θουμένη από την αδελφή της
για να ντυθί, έλεγε:

— Όσο για την άλλαγή, ο
Σίδνεϋ άς πη ότι θέλει. Έέ

άλλου σε τί μπορεί να με κα-
τηγορήσει, Έκαμα, ό,τι έπιθυ-
μούσα. Κάλεσα τη σουλτάνα
του σε δείπνο. Και της έδωσα
την πρώτη θέσι σ' ένα τραπέ-
ζι. Η ευγένεια δεν χάνει τί-
ποτε... Έβγαλα στο πλάι της
τον φίλο της Γουίλφοντ και
τον ύπασπιστή του σουλτάνου,
ένα κάποιον Ραμάν. Άπεναντί
της τοποθέτησα την κυρά-Τυρ-
πέν. Πρέπει να είναι πολύ ικα-
νοποιημένη από την παρέα της.

— Είσαστε μεγαλοφυής, ά-
δελφή μου, της είπε η Μυριέλ
Λύντστον, και υπερόχως ώραία
άπόψε.

Η Πατρίτσια την κύτταξε με
συγκατάβασι.

— Είσαστε και σεις πολύ ώ-
ρασία, αγαπητή μου Μυριέλ. Εί-
μαι τόσο ευχαριστημένη... Η
Κάρτερ θα είναι ούριο το θέμα
διασκεδάσεως του Ραχαζάγκ.
'Αν και θα είναι άπολύτως ι-
κανοποιημένη με την έκδίκησ-
της...

— Αντιθέτως η Ώντρεύ δεν η-
ταν καθόλου ικανοποιημένη. Θε-
ορούσε άπλάως αυτή τη δεξίω-
ση άσπαστή για την αξιο-
πρέπεια της.

— Είμαι τόσο εύτυχισμένη
έλεγε στο Σελίμ καθώς το ά-
εροπλάνο — χωρίς να συντριβί
καθώς ευχόταν η λαίδη Μπράντ-
μορ — προσγγίζε στο αερο-
δρόμιο του Ραχαζάγκ, ώστε να
μη σκέπτομαι τίποτε άλλο ά-
πό την εύτυχία μου.

— Άν όμως η λαίδη Μπράντ-
μορ έτοιμάει άπόψε καμιά νέα
προσβολή...

— Δεν την συμβουλεύω, είπε
η Ώντρεύ, να το κάμη, γιατί θα
μετανοιώσει.

Ο Σελίμ την κύτταξε με
ικανοποίησι.

— Πήτε στο σωφέρ να προ-
χωρή άργα, διέταξε τον ένα ά-
πό την ακολουθία του.

Και έξήγησε στην Ώντρεύ:

— Το δείπνο έχει ορίσθί για
τις όκτώμιση. Οι καλεσμένοι
θα είναι εκεί στην ώρα τους.
Ο Διοικητής και η λαίδη
Μπράντμορ θα έμφανισθούν στα
σαλόνια στις 8 και 35. Έμεις
πρέπει να φθάσουμε άρκετά να-
ρίς για να μη τους κάνουμε να
περιμένουν και άρκετά άργα
για να φαίνονται ότι περίμε-
ναν λίγο.

— Περίπου πο πρᾶγμα, είπε
η Ώντρεύ γελώντας. Άπλάσι
ποιά ώρα;

— Στις όκτώ και τριανταεν-
νέα ή σαράντα...

Δυο ύπασπισταί, άπό τους
οποίους ο ένας ήταν ο Τρόνερ-

Σμιθ, υπεδέχθησαν τις Ύψηλδ-
ηπτες των στην είσοδο.

«Να ή πόρτα άπό την ό-
ποια έβγα διωγμένον, σκέφθη-
κε η Ώντρεύ.

Και τώρα αυτή ή πόρτα ά-
νοίξε διάπλατα μπροστά της.
Ένας υπηρέτης με στολή ά-
νήγγειλε:

— Αί Αύτάν Ύψηλδηπτες, ο
Σουλτάνος και η Σουλτάνα του
Ουνταϊγκόρ.

Το πρώτο σαλόνι ήταν κενό.
Ένα δεύτερο σαλόνι ήταν δια-
τακλυσμένο άπό στολές και δι-
αδήματα. Ο Διοικητής και η
λαίδη Μπράντμορ προχώρησαν.
Η Ώντρεύ δεν προσπαθούσε να
κατατινίξη τη χορά της έκδι-
κήσεως της. Η λαίδη Μπράντ-
μορ, βεβαία για την διαρρηθ-
μίσιν των τραπέζιων που είχε
κάμει, είχε έγκαταλείψει κάθε
ίχνος υπεροψίας και προκλήσε-
ως στην υποδοχή που έκαμε στο
Σελίμ.

Μερικοί καλεσμένοι που εί-
χαν παύσει το αὐτί τους, πε-
ριεργοί, άπογοητευμένοι. Δεν
άκουσαν τίποτε το άδιοπρόδε-
στο. Η λαίδη Μπράντμορ άφου
έβρινε ένα άπόδοιμο χέρι στην
«Κάρτερ», άπευθύνθηκε στον
Σελίμ.

— Είμαι κατενθουσιασμένη.
Ύψηλδηπτε, είπε χωρίς να κυτ-
τάξη την Ώντρεύ, υποδεχόμενη
έδώ τη νέα σουλτάνα του Ουν-
ταϊγκόρ.

— Κι' εγώ, είπε η Ώντρεύ,
που άγνοώ τις την Πατρίτσια,
κύτταξε με καυόγελο τον σέρ
Σίδνεϋ, είμαι μαγευμένη άπό
την τόσο θερμή υποδοχή της
λαίδης Μπράντμορ.

Πειραγμένη η Πατρίτσια,
άνατριχίωσε. Ο σέρ Σίδνεϋ
διαστικά προχώρησε και μπή-
κε ανάμεσα στις δυο γυναίκες
και συνοδεύμενος άπό την Ών-
τρεύ, άρχισε να της λέγη τα
δόνματα των καλεσμένων και
τους τίτλους των. Άπό τις τρι-
άντα περίπου κυρίες που παρί-
σταντο, μόνο πέντε-έξη έκαμαν
μία ύποψία ύποκλίσεως: Οι
Άγγλίδες δεν συνηθίζουν να ύ-
ποκλινονται μπροστά στη γυ-
ναίκα ενός ίθαγενούς πρίγκη-
πος. Μόνο η Μάγκελ έκαμε μι-
α βαθυτάτη υπόκλιση. Η Ώντρεύ
την άνασκήωσε και την φίλησε.

Η λαίδη Μπράντμορ κύτταξε
τις δυο γυναίκες με ένα φοβε-
ρό βλέμμα.

«Ός τώρα πάμε καλά, σκέ-
φθηκε ο σέρ Σίδνεϋ. Καλύτερα
άπό ό,τι περίμενα».

Ο Διοικητής φοβόταν τη
στιγμή της είσοδου στην τρα-
πέζια. Άκόμη φοβόταν το
κουτσουμπολιό μετά το δείπνο,
όποτε οι κυρίες θα έμεναν μ-
νες...

Πήγε κοντά στη γυναίκα του
και της είπε με χαμηλή φωνή:

— Σας προειδοποιώ, αγα-
πητή μου ότι αν κατά ή μετά
το δείπνο φερθήτε άσχημα στην
σουλτάνα, δεν θα σας το συγ-
χωρήσω ποτέ.

— Δεν σας καταλαβαίνω,
φίλε μου, άπήντησε με μελι-

στάλακτο ύφος η λαίδη Μπράντ-
μορ. Δεν της φέρονται σαν άγ-
γελος;

Πραγματικά η Πατρίτσια εί-
χε έναβροη το κέφι της. Άλ-
λωστε το δείπνο σ' μικρά χω-
ριστά τραπέζια δεν άποτε-
λούσε μία ώραία έκδίκησι; Ά-
δικα ο Σίδνεϋ άνησυχούσε...

Ο μάιτρ άνήγγειλε το δεί-
πνο. Η Ώντρεύ σπρίχτηκε στο
χέρι του Διοικητού. Η λαίδη
Μπράντμορ, συνεπαρμένη στην
ιδέα της ταπεινώσεως της «Κάρ-
τερ», άκολουθούσε σπρίχουμένη
στο υπράτορο του Σελίμ. Άλλά
καθώς έμπαινε στην τραπέζια
είπαθε ένα τέτοιο σάκ, άνε-
σκήρτησε τόσο πολύ, ώστε έ-
χασε το δάμα της και παρᾶ λί-
γο να πέση.

— Είσαστε άρρωστη. Κυ-
ρία; τη ρώτησε ο Σελίμ έκ-
πληκτος.

Ζούσε μέσα σε κανένα έφι-
άλτη; Ποιός, λοιπόν, είχε κα-
ταστρέψει το έργο της; Ποιός
είχε έξαφανίσει τα μικρά τρα-
πέζια και είχε πη να τοπο-
θετηθί το μεγάλο τραπέζι, στο
όποιο τώρα το εμσηπτό πλά-
σμα καθόταν δεξιά του Διοι-
κητού;

— Δεν είνε τίποτε, κατώρ-
θωσε να άρθώρησε με σπασμένη
φωνή. Ένας έαφνικός ίλιγγος.

Κάθισε. Ένα μεγάλο κρυ-
στάλλινο δάκο με λουλούδια
της έκρυβε το πρόσωπο. Οι κα-
λεσμένοι πήραν τις θέσεις των.
Η Κριστιάν Τυρπέν καθόταν ά-
νάμεσα στο Γουίλφοντ και το
Ρόμπερτ. Ο τελευταίος αὐτός
ψιθύρισε στο αὐτί της Κρι-
στιάν:

— Κυττάξε τη θεία μου.
Κοντεύει να λιποθυμήσει.

Άλλά η Πατρίτσια με μι-
α υπέρτατη προσπάθεια, είχε συ-
νέλθει. Κύτταξε την αδελφή της
με ύφος τραγικό.

«Άσφαλός, σκέφθηκε, ο Σίδ-
νεϋ την τελευταία στιγμή άνα-
κάλυψε το στρατήγημά μου».

Πίσω άπό τα λουλούδια ά-
κουγε το γέλιο της «Κάρτερ».

Αισθάνθηκε πόνους στο στήκοι
και ναυτία. Το σερβίρισμα των
φαγητών είχε άρχισει και συνε-
χίζοταν κανονικά. Άνίκανη να
φάγη και το παραμικρό, άπαν-
τούσε μηχανικά στις ευγενικές
φράσεις του Σουλτάνου. Ο
ναύσυχος που ήταν άριστοκρά-
της, προσπάθησε να τη δια-
σκεδάσει. Άλλά κατέληξε ν' ά-
νοίξη συζητήσι με την άλλη
παρακαθημένη του. Η λαίδη
Μπράντμορ ένοιαζε να γερά έ-
να χρόνο σε κάθε φαγητό που
άγγιζε.

Κάποτε το φαγητό τελείω-
σε. Με κόπο η Πατρίτσια ση-
κώθηκε. Το πλήγμα ήταν πα-
λύ δυνατό και δεν μπορούσε πιά
να αντίδραση καθόλου. Έπρε-
πε όστόσο να δείξη την καλο-
διάθετη, την ευχαριστημένη.
Βλέποντας τη γυναίκα του να
σηκώνεται, ο σέρ Σίδνεϋ σκέ-
φθηκε:

«Δεν ύπάρχει πια κανένας
φόβος άπό αὐτή. Είναι νάκ-ά-
ουτ».

Άδικα τα τραπέζια του
μπρίτζ περιέμεναν τους καλε-
σμένους: Οι άνθρωποι δεν εί-
χαν έλθει γι' αὐτό. Ήθελαν ό-
λοι να δούν τη Σουλτάνα. Στις
δέκα ο σέρ Σίδνεϋ άνοίξε το
χορό με την Ώντρεύ. Ο Σελίμ
υπέκλιθη μπροστά στη λαί-
δη Μπράντμορ και της εξέφρα-
σε τη θλίψη του που δεν θα εί-

χε την τιμή να χορεύη μαζί της.
γιατί δεν χόρευε ποτέ του.

Το βλέμμα της Πατρίτσια
είχε γίνει άπορημένο. Ο άν-
τρας της ήταν ύπεροχος. Σ' α-
νείκτα του ο Σίδνεϋ είχε ση-
μειώσει άρκετες έπιτυχίες στις
γυναίκες και άκόμη το πρόσω-
πό του ήταν ευχάριστο. Περι-
ποιόταν όσο μπορούσε τη
Σουλτάνα. Καί όταν η Ώντρεύ
άφου άντήλλαξε ένα βλέμμα με
τον Σελίμ, άνεχώρησε, ο σέρ
Σίδνεϋ της είπε με πραγματική
λύπη του:

— Φεύγετε πολύ ένωρίς, Κυ-
ρία. Τώρα ή γιορτή θα φθάση
στο φώρτε της.

Σαν ύπνοβάτης η Πατρίτσια
συνώδευσε με τον άνδρα της
τους δυο νεονύμφους ως την εί-
σοδο του πρώτου σαλονιού.
Και όταν οι νέοι γάθηκαν, ο
Σίδνεϋ μόλις πρόλαβε να συγ-
κρατήσει τη γυναίκα του: Εί-
χε λιποθυμήσει άπό όργη.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Μόλις επέστρεψαν στο Ούν-
ταϊγκόρ, η Ώντρεύ και ο Σε-
λίμ, έτρεξαν στο «καταούγιό»
τους, ένα άπόμερο διαμέρισμα
του παλατιού. Είχαν περάσει έ-
κει τις πρώτες των νύχτες—τό-
σο άπληστος ο ένας για τον
άλλον, ώστε άνέβαλλαν διαρκώς
την ώρα του ύπνου... Νικημένοι
άλλά άχόρταγοι, άποκοιμώμε-
σαν επάνω στο ντιβάνι... Και
τις πιά πολλές φορές τα κρε-
βάτια τους ήταν άδίκτα...

— Έπί τέλους!... φώναξε
η Ώντρεύ μπαίνοντας στο δω-
μάτιο που την περίμενε ο Σε-
λίμ με άδμονία. Ο έσιάλτης
Μπράντμορ τελείωσε.

— Μ' αγαπάς;... Είσαι εὐ-
τυχισμένη!... Δεν άρ-
κεί αὐτό για να έκφοράσω την

ψυχική μου κατάσταση. Θάπρε-
πε να βρεθί μία άλλη λέξις.

Το φεγγάρι μπήκε άπό το
παράθυρο ρίχνοντας στο δωμά-
τιο ένα παρόξενο γλυκό φάς...
Ο Σελίμ θυμήθηκε την άγωνι-
ώδη δραδυά που περίμενε να
άνθισθί το κάνγκ—βά!... Άλ-
λά τώρα η Ώντρεύ ήταν κοντά
του — και για πάντα.

— Για πάντα, της έπτε,
παίρνοντας την στην άγκαλιά
του.

— Πόσο σύντομη είναι ή
ζωή, έκαμε η Ώντρεύ με ένα
ήδονικό άνατριχίασμα...

ΤΕΛΟΣ

ΖΑΚΕΤΑ

(Συνέχεια άπ' τη σελίδα 61)

φωμα κλείσετε τους ύπόλοιπους
πόντους σε μία φορά.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώστε το πλεκτό σας
με βρεγμένο πανί. Στο άνοιγ-
μα της τσέπης στο κομμάτι της
πλαινης ραφής σηκώστε στο
μέσα μέρος σε κάθε πόντο 1π.
Πλέξτε αὐτούς τους πόντους
ζέρστους 23 έκατ. Κλείστε τους
πόντους. Διπλώστε αὐτό το
κομμάτι στην μέση και ραφέτε
το στο άλλο άνοιγμα της τσε-
πης. Πλέξτε και στην άλλη
τσέπη το ίδιο κομμάτι. Ραφέτε
τις πλαινης ραφές και τις ρα-
φές των ώμων. Γυρίστε το
στρίφωμα και ραφέτε το στην
ανάποδη μεριά της ζακέτας.
Ραφέτε τις ραφές των μανικιών.
Γυρίστε το στρίφωμα. Τοποθε-
τήσατε το στις μασχάλες. Σε
22 έκατ. άπό κάτω κόψετε μι-
α κουμπότρυπα όπως σε ύφασμα
και κανέτη την φεστόνι. Ραφέ-
τε τη φάσα στο ντεκολτέ της
πλάτης έως την άλλη φάσα του
μπροστινού (ώμος).

Τ. Κ.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ

1	Ι	Σ	Α	Μ	Α	Λ	Ι	Α
2	Π	Α	Π	Ι	Α	Α	Ο	
3	Π	Ο	Ο	Δ	Ι	Σ	Υ	
4	Ο	Ι	Σ	Τ	Ρ	Ο	Σ	Τ
5	Δ	Ρ	Ο	Ι	Ε	Α	Σ	
6	Ρ	Α	Σ	Α	Λ	Υ	Ρ	Α
7	Ο	Ν	Σ	Α	Τ	Ι		
8	Μ	Γ	Κ	Α	Ν	Ι	Α	Ν
9	Ι	Ε	Ρ	Ο	Ν	Ν	Τ	
10	Α	Ι	Π	Λ	Α	Σ	Ε	
11	Ι	Τ	Α	Λ	Ι	Α	Ε	Ρ

ΟΙ ΠΕΝΤΕ ΜΑΡΙΕΣ

1) Μαρία, ή αδελφή του Λαζάρου.
2) Μαρία Στιούαρτ, 3) Μαρία Λουί-
ζα, 4) Μαρία η Μαγδαληνή, 5) Μα-
ρία—Θηρεσία της Αυστρίας.

ΣΑΛΙΓΓΑΡΟΣ

Α' από τέκντρο: 1) ΛΙΣΤ, 2) ΡΟ, 3) ΣΤΡΩΤΗΡ, 4) ΑΙΡΟ, 5) ΜΑΙΑ, 6) ΛΑΜΙΑ, 7) ΙΣΑΑΚ, 8) ΝΑΜΑ, 9) ΛΑΣΣΟ, 10) ΑΛΑΜΑ-
ΝΑ, 11) ΠΑΔΟΣ.

Α' π' την περιφέρεια: 1) ΣΟΔΑ, 2) ΠΑΝΑΜΑ, 3) ΛΑΟΣ, 3) ΣΑΛΑΜΑΝΚΑ, 5) ΑΣΙΑ, 6) ΙΜΑ-
ΛΑ-ΙΑ, 7) ΜΑΡΙΑ, 8) ΡΗΤΩΡ, 9) ΤΣΕΡΤΣΙΑ.

ΤΟ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΟ

Καθηγήτρια

ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΗ;

Το κοπάδι είχε συνολικά 142 πρό-
βατα, και 2 του γείτονα, δηλαδή
144.

Απ' αὐτά πήραν ο Γιάννης 48
ο Κώστας 36
η Άγνη 24
ο Βασίλης 18
η Μαρίμω 16

και ο γείτονας πήρε πίσω τα δικά
του.

ΤΙ ΕΞΕΡΕΤΕ

ΑΠΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ;

1) Η Όλβια ντε Χάβιλλαντ.
2) Είναι γιστρός.
3) Το «Τα κάκκια παπούτσια».
4) Ο Άλφρενς Όλβιε και η Τζέαν
Φονταίν.

5) Τσάρλυ Τσάπλιν.
6) Η Βίβικα Λίντφορς και η Μάρ-
γκαρετ Σάλλιδαν.
7) Ο σκηνοθέτης Άνρϋ Κλουζά.
8) Ο «Όρσον Ουέλς».
9) Στην ταινία «Εύρα», όπου πρω-
ταγωνιστεί η Μπέττυ Νταϊντς.
10) Ο Γκιουζέππε ντε Σάντς.

ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ

Άν ήταν αληθινή η δεύτερη βεβαί-
ωσι της Άλκης (έτι δηλαδή η Άν-
να ήρθε 2η), η δεύτερη βεβαίωσι της
Μαρίας (έτι η Άλκη ήρθε 2η), θα
ήταν ψεύτικη και ή πρώτη της βεβαί-
ωσι (έτι η Έλλη ήρθε τελευταία) θα
ήταν αληθινή. Άλλά, με την ίδια σκέ-
ψη, είναι αληθινή ή πρώτη βεβαίωσι
της Άννας, και έπομένως δυο άπό
τα κορίτσια είναι 2α.

Έπομένως, αληθινή είναι ή πρώτη
βεβαίωσι της Άλκης. Και, κατά
συνέπεια, είναι αληθινές οι δεύτερες
βεβαίωσεις της Άννας και της Μα-
ρίας

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 30 Αυγούστου — 12 Σεπτεμβρίου γι' αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω αστερισμούς.

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 Μαρτίου): Πιθανές μικρές αισθηματικές απογοητεύσεις. Περιορίστε τους ένθουςι-σμούς σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου—9 'Απριλίου): Αυτό το δεκαπενθήμερο θα είναι αποκαλυπτικό για όρισμένα πράγματα που σας απασχολούν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—19 'Απριλίου): Μην αφήσετε καμιά μικρή στενοχώρια να διαταράξει την ευτυχία σας. 'Αν παρουσιαστεί απομακρύνετε την. Θέλει χωρίς σημασία.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—30 'Απριλίου): 'Ενεργήστε σύμφωνα με την έσωτερική σας παρόρμηση.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Μην το πάρετε το ζήτημα βαριά. Είσα-στε πιά σε ηλικία να καταλαβαίνετε ότι η ζωή δεν είναι πάντα ρόδινη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): 'Η ευτυχία είναι εύθραυστη αντίκει-μενο. Πρέπει να την κρατάτε με με-γάλη προσοχή.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Θα έχετε μεγάλη πνευματική διαύ-γεια και χαλαρότητα σκέψης για να πάρετε τη σωστή απόφαση.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιουνίου): Θα βελτιωθεί η κατάστασή σας, προ-σέχετε όμως πάντα την υγεία σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—21 'Ιουνίου): 'Εξαιρέσει της 2 Σεπτεμβρίου που πρέπει να προσέξετε την υγεία σας, δεκαπενθήμερο ευνοϊκό για τα αισθη-ματικά σχέδια.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 'Ιουνίου — 2 'Ιουλίου): Στις 10 Σεπτεμβρίου μην επιχειρήσετε τίποτα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 'Ιουλίου): Μην κλείνετε στον εαυτό σας, σας το επαναλαμβάνουμε. 'Αφήστε ελεύ-θερα τα αισθήματά σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 'Ιουλίου): Μην ταξιδεύετε αυτό το δεκαπενθί-μερο. Να είσαστε πολύ μετρημένη σε όλα.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 'Ιουλίου—1 Αυ-γούστου): Προτιμώτερο είναι να κά-νετε ένα μικρό ταξίδι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Αυγούστου): 'Ακόμα δεν διακόψατε. Πρέπει το γρηγορότερο να το κάνετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 22 Αυγού-στου): Μια χαρούμενη περίοδος άρ-χίζει για σας.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγούστου — 2 Σεπτεμβρίου): 'Η ζωή συνεχίζεται με καινούργιες χαρές που θα σας πα-ρουσιασθούν σύντομα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Σεπτεμβρί-ου): Μια μικρή διακοπή στην ευτυ-χία σας στις 8 Σεπτεμβρίου.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Σεπτεμ-βρίου): Μικρές μετακινήσεις, ευχα-ριστικές συναντήσεις εκτός από την 5η Σεπτεμβρίου που θα είναι λίγο απογοητευτική.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμβρίου— 2 Οκτωβρίου): Μικρή 'πογοήτευσι- που θα προέβη από άλληλογραφία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Οκτωβρί-ου): Μερικές αισθηματικές σκιές, για τις οποίες εσείς είσθε υπεύθυνοι.

Ο ΥΓΙΕΙΝΟΛΟΓΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Το καλοκαίρι πρέπει να τρώτε

'Η ανύψωση της θερμοκρα-σίας που, τελευταία, μας πνί-γει, η μεγάλη, καλοκαιριάτικη, διάρκεια της ημέρας, επιβάλ-λουν στους οργανισμούς μας μια εποχιακή προσαρμογή του δεν θα έπρεπε να παραβιάζεται. Πολύ συχνά στο σημερινό τρόπο διαβίωσής μας ξεχνούμε τις στοιχειώδεις αρχές μιας υγιει-νής, μιας κατά φύσιν βιολογί-ας, που μπορεί πολύ καλά να συνδυασθεί με τις απαιτήσεις των περισσοτέρων μας λειτουρ-γιών, ήθικων, τεχνικών, πνευμα-τικών. 'Αν απομακρυνόμαστε από τους φυσικούς δρόμους, είναι περισσότερο γιατί λησμο-νούμε και λαθρόνουμε, παρά γιατί μας το επιβάλλει, ως πούμε, το έπαγγελματά μας.

Δεν είναι ο ιστό να συμβου-λέψουμε έναν εργαζόμενο χειρω-νακτικά, γυναίκα ή άντρα, έ-πειδή κάνει ζεστή, να ελαττώ-ση την τροφή του. 'Οποιοσδή-ποτε, καταβάλλει δυνάμεις, δεν μπορεί άτιμωρητα, έπειδή ει-ναι καλοκαίρι να φάει λιγώτερο. Πρέπει ν' αποκαταστήσει τις καθημερινές του σε θερμίδες καταβολές με θερμίδες απ' έ-ξω, καινούργιες. 'Οσοι το κα-λοκαίρι χάνουν την όρεξή τους και δεν τρώνε όσο χρειάζεται ο οργανισμός τους, αυτοί πρέ-πει να γιαιτρευτούν, γιατί άλ-λολώς δεν θάχουν αρκετές ά-μυντικές «ρεζέρβες» σε περι-πτώσι ανάγκης, για να τα βγάλουν πέρα, ιδίως το χει-μώνα.

Δεν πρέπει, λοιπόν, διόλου να τρώμε λιγώτερο κατά την έ-ποχή της ζέστης, μα απλώς να χωρίζουμε τα γεύματά μας και να τα κατανέμουμε καλύτερα, πιο σύμφωνα με τη θερμοκρασία της ώρας, τη διαδρομή της ή-μερας. Ποτέ από τη δική μου πένα σαν υγιεινολόγου, δεν θα σημειωθεί η ανθυγιεινή συμβου-λή της λιτότητας στους συμπα-τριώτες μας. 'Ακόμη λιγώτερο σε όσους και όσες εργάζονται το καλοκαίρι με μια μέρα που βαστάει 15 ώρες και κουρά-ζει τόσο. 'Ολοι τους πρέπει να τρώνε και μάλιστα καλά. Κα-λό όμως, το καλοκαίρι, τα γεύ-ματά να γίνονται πέντε και το ποσό έτσι στο κάθε γεύμα να μην πέφτει βαρύ. Το πρωινό φα-γητό—ιδίως το καλοκαίρι είν-αι ωφέλιμο να ξυπνάμε πρωί—πρωί—συνιστούμε να εί-ναι άφθονο και ποικίλο, ιδίως σε φρούτα. Το πρωί να τρώμε καλά. Το μεσημέρι αποφεύγου-με ό,τι φέρνει άχρηστες θερμί-δες: κρέατα, ζάχαρη, λιπαρά, ζυμαρικά, ψάρια, ό,τι μπορεί να προκαλέσει ζυμώσεις, ό,τι μπορεί να δημιουργήσει πολλα-πλασιασμό των μικροβίων στα πεπτικά μας όργανα: κονσέρ-βες, κι' έτοιμα φαγητά που μας τυλίγουν στο χαρτί.

'Εκείνα που, το καλοκαίρι πρέπει να προτιμούμε είναι γα-λακτερά, ξηρά τυριά, φρέσκα αυγά, ιδίως πράσινα χορταρικά, ψωμί μπαγιάτικο και φρούτα πολλά. Για το υπόλοιπο, άλλωστε, μας τα έδωσε, η φύσι!

Καρότα φρέσκα μπορείτε να ροκανίζετε ανάμεσα στα γεύ-ματα για να έχετε τις βιταμίνες τους και ν' αποφεύγετε τη δι-ψα. Και μη ξεχνάτε το μεγά-λο, το πιο δροσιστικό φαί και φάρμακο του καλοκαιριού το γιασούρτι, με το άφθονο και σω-τήριό του γαλακτικό όξύ. Στόν τόπο μας το βρίσκουμε άφθονο.

Για το νερό και τη δίψα έ-χουμε κι' άλλοτε μιλήσει. Πάν-τως, μην πίνετε πολλά και ιδίως παγωμένα νερά. Μπορούν να προκαλέσουν πεπτικούς σπα-σμούς και μισοπαραλύσεις του στομάχου και των εντέρων και έτσι να επιτρέψουν τον πολλα-πλασιασμό των μικροβίων και τη συσσώρευση αερίων. Το ζε-στό τσάι, το ζεστό της μέντας (του φυτού κι' όχι τσίγκας!) του γλυκάνισου κ.λ.π. είναι προ-τιμότερα.

Οι άθλητές, οι άθλητριες για να ξαναπάρουν τη μυική τους ενέργεια και ν' απορρύνουν την άφορητη δίψα, πίνουν ζεστά απ' ό,τιδήποτε αρωματικά πο-τά με ζάχαρη. Αυτά τα ζεστά γρήγορα αποδίδουν στο αίμα ό,τι είχε χάσει και δεν αύξανουν το ιδρώμα.

Το καλοκαίρι όμως, μαζί με το νερό των ιστών μας γάνουμε και μεγάλη ποσότητα αλάτων και ιδίως χλωριούχο νάτριο, δη-λαδή μαγειρικό αλάτι. 'Η απώ-λεια αυτή ζημιώνει 'η γενική ί-σορροπία, ιδίως το νευρικό μας σύστημα. 'Οσο περισσότερο ά-δυνατιζόμαστε, τόσο περισσότερο αλάτι χάνουμε και περισσότε-ρο κουραζόμαστε και διψούμε. Είναι ένας φαύλος κύκλος. 'Από τις αφρικανικές όμοιες φυλές έ-μαθαμε πως καλό είναι να τρώ-με πίοτερο αλάτι το καλοκαίρι για να έχουμε λιγώτερη δίψα και να έχουμε καλύτερα νεύρα.

Για το υπόλοιπο συμβουλεύω, ν' αυξάνουμε το καλοκαίρι την κα-θημερινή κατανάλωσι του αλά-τιού στο φαγητό μας. Καλύτε-ρα, μάλιστα στο πρωινό μας. Δοκιμάστε μολόκο αλάτι — αλάτι του μονοπωλίου, — έστω και στο γάλα σας και θα δώτε τα νεύρα σας, το καλοκαίρι σε λίγες μέρες να κατευναστούν, τη δίψα σας να κοπεί αναπάν-τεχα και το καταράκλισμα του βάρους σας να σταματήσει. Στο εξωτερικό υπάρχουν χά-πια αλάτιου, που διαλύονται στα έντερα και προσφέρουνε πολύτιμες υπηρεσίες και σ' ό-σους εργάζονται, στο υπαι-θρο, τους άθλητές και αθλή-τριες και σ' όσους αγαπούν να ψήνουνται στον ήλιο σαν τις σαύρες, πράγμα που βλάπτει.

Για δοκιμάστε και τούτες μας τις συμβουλές τώρα όσο έχουμε ακόμα καλοκαιρινές, ζε-στές ημέρες. 'Ασφαλώς θα πε-ράσετε καλύτερα.

'Ο 'Ιατρός
ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
δέχεται στο Ιατρείο του 8—11 π. μ. και 4—7 μ. μ. ΟΜΗΡΟΥ 54, τηλ. 34-971.

ΙΩΑΝ. ΧΡ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΨΥΧΙΑΤΡΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Νευροψυχικά — Σεξουαλικά ΡΟΥΖΒΕΛΤ ('Ακαδημία) 78
Τηλ. 25.226
ΔΕΧΕΤΑΙ: 5 — 8 μ. π.

ΙΩΑΝ. ΧΡ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΨΥΧΙΑΤΡΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Νευροψυχικά — Σεξουαλικά ΡΟΥΖΒΕΛΤ ('Ακαδημία) 78
Τηλ. 25.226
ΔΕΧΕΤΑΙ: 5 — 8 μ. π.

ΙΩΑΝ. ΧΡ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΨΥΧΙΑΤΡΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Νευροψυχικά — Σεξουαλικά ΡΟΥΖΒΕΛΤ ('Ακαδημία) 78
Τηλ. 25.226
ΔΕΧΕΤΑΙ: 5 — 8 μ. π.

ΙΩΑΝ. ΧΡ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΨΥΧΙΑΤΡΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Νευροψυχικά — Σεξουαλικά ΡΟΥΖΒΕΛΤ ('Ακαδημία) 78
Τηλ. 25.226
ΔΕΧΕΤΑΙ: 5 — 8 μ. π.

ΙΩΑΝ. ΧΡ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΨΥΧΙΑΤΡΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Νευροψυχικά — Σεξουαλικά ΡΟΥΖΒΕΛΤ ('Ακαδημία) 78
Τηλ. 25.226
ΔΕΧΕΤΑΙ: 5 — 8 μ. π.

Ο,ΤΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ ΚΑΙ ΒΑΦΕΣ
ΤΕΛΕΙΩΣ ΦΥΣΙΚΕΣ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ

Κομμωτήριο „ΛΟΥΞ“

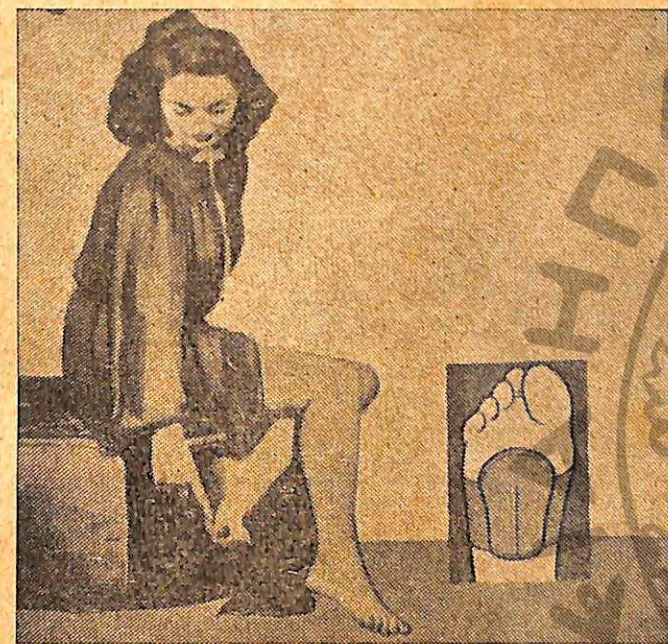
ΑΠΟ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΥΣ ΤΕΧΝΙΤΑΣ

Διά την εκτέλεσιν της Βαφής Ιδιαίτερα διαμερίσματα

ΑΔΕΛΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ

'Οδός 'Ελ. Βενιζέλου (πρώην Πανεπιστημίου) 59 Α

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 23.776

DR SCHOLL'S:

"Ο,τι αφορά την υγεία και
αίσθητική των ποδιών

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΚΟΜΜΩΤΑΙ & ΚΟΜΜΩΤΡΙΔΕΣ

αν θέλετε να διπλασιάσετε την
πελατεία σας στην Περμανάντ
χρησιμοποιήτε το νέο φάρμακο
την ήμινερρευστον Κρέμα

ΜΙΤΣΕΚΟ

Διαρκής Παρακαταθήκη

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ "ΛΟΥΞ"

'Ελευθερίου Βενιζέλου 59 α

ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΔΩΡΕΑΝ

ΣΤΙΣ ΠΕΝΤΕ

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ
Κρατών
ΝΕΛΣΟΝ

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ
ΑΠΟ ΤΑ ΧΕΙΛΗ ΑΚΟΜΗ
ΚΑΙΑΝ ΤΟ ΣΚΟΠΙΣΕΤΕ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΗΠΙ

